முருகன் துணை.

அறிவிப்பு.

"ஸத்யாசல"வெனப் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள "திருப்பரங்குன்றம்" க்ஷேத்ரம் மூர்த்தி தீர்த்த விசேஷங்களை வெளியிடும் இந்த ஸ்தல பராணத்தை, க்ரந்த மூலமும் தமிழ் உரையுடனும் அச்சிட்டு வெளியிட முயன்றுவந்ததில் அது சித்தமாகக் கொஞ்சம் தாமதப்பட்டது. அதனால் இது, நிர்விக்னமாய் முடிவுபெற அநுக்ரஹிக்க அனவரதமும் குஹஸ்வாமியை வேண்டிவந்தனம். அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யரே பழனி முதலிய பல இடங்களிலும், தற்காலம் திருமங்கலத்திலும் சர்க்கார் தாசில்தார் உத்யோகம் வகித்து, உடல் பொருள் ஆவியினால் ஆண்டவனுக்கு ஈடுபட்டு, பூததயையால் பக்த கோடிகளுக்கும் பாமரர்களுக்கும் கைங்கர்ய ரூபமான பலவித தர்மங்களை நடத்திவரும் மகான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ R. துரைஸ்வாமி நாயுடுகாரைக் காட்டித்தந்தனர். அவர், ஈஶ்வர ஆக்ஞைப்படி இந்த விசேஷ தர்மத்திற்கும் பாத்திரரானார். உடனே கடவுள் கிருபையால் அவர் மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேஶ்வரர், திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் தேவஸ்தானங்கட்குப் பணிவிடை செய்யும் பொருட்டு, டிரஸ்டி ஆக நியமிக்கப்பட்டார்.

இவர் விசேஷமுள்ள இந்த ஸ்தல புராணத்தை ஏழைகளும் எளிதில் வாங்கிப் பயிலும்படி உபகாரஞ்செய்து இதின் க்ரயத் தொகையை ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு விபூதி அபிஷேகத்திற்கு வினியோகப்படுத்தவும் தீர்மானித்தனர். இதற்காக இந்த பக்த சிகாமணி பலவிதங்களிலும் எடுத்துக்கொண்ட சிரமம் போற்றத்தக்கது. இவரது நன்முயற்சியின் பலனாக முருகக்கடவுள்
...கப் புராணம் புஸ்தக ரூபமாக விரைவில் வெளி
...த்தக்கதே. பக்தாநுக்ரஹபரரான பகவா
...ாணை மூலமாய் யாவரும் தெரிந்து
...தப் பக்தசிகாமணிக்கு

எல்லோரும் நன்றி பாராட்டுவாராக. இவருக்குத் தீர்க்காயுளும் அபிஷ்டஸித்தியும் அசஞ்சல பக்தியும் மேன்மேலும் தர்ம சிந்தையும் ப்ரஸாதித்து அருளும்படியாய் ஈசனை ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு விபூதி அபிஷேக கைங்கர்யஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருதியிருந்த (மதுரை மேலாவணிமூலவீதி பச்சரிசிக்காரச்சந்திலிருக்கும் பண்டுருட்டி வெங்கடசாமி நாயுடவர்கள் குமாரத்தி) ஸ்ரீமதி கோவிந்தம்மாளுடைய பாக்ய விசேஷத்தை என்னென்போம். இந்தப் புராண நூலிற் கிடைக்கும் ஊதியமும் விபூதி அபிஷேகக் கைங்கர்யத்திற்காமென்பதறிந்த இந்த அம்மாள் இந்நூலிற்குரிய பொருளுதவி முழுமையுஞ்செய்தது இக்காலத்தில் அருமையாம். இந்த அம்மாள் செய்த உதவியானது, மேற்குறிப்பிட்ட கைங்கர்யபலனைத்தருவதோடு எல்லோரும் குமரக்கடவுளின் திருவிளையாடலின் பெருமையைப் பயின்றுய்யத்தக்க வித்யாதாந பலனையுந் தருகிறது. இங்ஙனம் ஒரு பேருதவியால் இருபேறெய்து மேல் இருநிலங்கொண்டாடுமன்றோ! இத்தகைய தருமத்தைச் செய்த இந்த மாது சிரோமணிக்கு முருகக்கடவுள் இம்மையில் இஷ்டஸித்திகளையும், மறுமைப்பலனையுங் கொடுத்தருள்புரிவாராக.

திருப்பரங்குன்றத்திலிருந்த காசிவாஸி ஸ்ரீலஸ்ரீ சேந்திநாதையரவர்களும் அவர் தம்பி சம்புநாதையரவர்களும் மனத்தினாலும் சரீரத்தினாலும் இந்நூல் விஷயத்திற்செய்த உதவி என்றும் மறக்கத்தக்கதில்லை.

இந்த ஸ்தல புராணத்திற்கு முகவுரை எழுதி உதவிய, மதுரை திருஞானஸம்பந்தமூர்த்தி ஆதினம் தமிழ் வித்வானும், மதுரை ஸெயின்டுமேரி ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதருமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி ஐயரவர்களுக்கு மனமார்ந்த வந்தனமுரியதாகுக.

இந்தப் புஸ்தகம் அச்சிடும் விஷயத்தில் ம[illegible]
திவாகரம்" அச்சுக்கூடத்தின் அதிகாரிகளும்[illegible]
துக்கொண்ட சிரத்தையையும் சிரமத்[illegible]
அவர்களுக்குக் கைமாறு சா[illegible]

இந்தப் புஸ்தகம் எதிர்பாராதபடி வெகு விரைவாய் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் சோதித்துப் பிழைகள் திருத்தக் கொஞ்சமும் சாவகாசம் நேராதொழிந்தது. அதற்கு வருந்துகின்றனம். இதிற்கண்ட பிழைகளைப் பெரியோர்கள் பொறுத்தருள்க. இனி மறு பதிப்பில் இதனை நன்கு சோதித்து வெளியிடலாகும்.

மதுரை.
ப்ரஜோத்பத்தி௵
சித்திரை௴

ப. ராமஸ்வாமி ஐயர்.

தமி 10

கும்பகோணம்.
நூல் நிலையம்,
தேதி.................
எண்.......1544.........

உ

முருகன் துணை

முகவுரை.

உலகத்தில் தோன்றிய மனிதர்கள் நன்மை தீமை உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு பரமேசுவரன் அருளிய கலைகள் பதினெட்டு எனப் பெரியோர் பகருவர். அக்கலைகளாவன:— வேதம் நான்கு, வேதாங்கம் ஆறு, உபாங்கங்கள் நான்கு, உபவேதம் நான்கு என்பனவாம். அவற்றுள் புராணமென்பது உபாங்கம் என்னும் பகுதியைச் சார்ந்ததாகும். இறைவன் அருளிய வேதங்கள் கவர் பொருள் பட்டுச் சந்தேகிக்கநின்ற இடத்துப் புராணங்களைக்கொண்டு தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று சிவ மகா புராணத்திலுள்ள வாயு சங்கிதை பூர்வ பாகம் முதலாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளது. இதனையுணர்ந்த பெரியோர் வேதத்திலும் புராணம் மிகுந்த பலமுடையதென்று கூற ஒரு சிறிதும் பின்னிடார். புராணம் என்னும் சொல் பழைமையுடையது என்னும் பொருட்டு. அதனை இங்குப் பழமை சான்ற வரலாறுகளைக் கூறும் நூலுக்கேற்றி வழங்குவார்கள். அப்புராண நூல்கள் உலகத்தின் தோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர் அரசர்களின் வழிமுறை, அவர்கள் சரித்திரம், மந்வந்தரம் என்னும் ஐந்து விஷயங்களையும் தம்பால் விரவிக்கொண்டிருத்தலை இலக்கணமாகவுடையன என்பர் நூலுணர்ந்தோர்.

இத்தகைய இலக்கணம் அமைந்த புராணங்கள் அஷ்டாதசமெனக் கணக்கிடப் படுவனவாம். அவை யாவும் வேதவியாசரால் வடமொழியிற் செய்யப்பெற்றனவாம். அப்பதினெண் புராணங்களுள், இறைவன் திருக்கோயில் கொண்டருளும் சிற்சில தலங்களின் மான்மியம் உரைக்கப்படும் பகுதிகள் உள்ளன. அந்தந்தப் பாகங்களைத் தனித்தனியே வேறு பிரித்து அந்தந்தத் தலங்களின் பெயரோடு சார்த்திப் பிற்காலத்திய ஆன்றோர் அவற்றிற்குத் தல புராணமெனப் பெயரிடலாயினர். இப்படிப்பட்ட தல புராணங்களில் ஒன்றாகும் திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

இப்பரங்கிரி உலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகள் உய்யும்பொருட்டு, குன்றமெறிந்த குமரவேள் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும், ஆறுபடை வீடுகளில் முதற்படை வீடாகும். என்று தொட்டு மதுரையோ அன்று தொட்டு இப்பரங்கிரியும் தமிழ் நாட்டில் தலைநின்ற புகழ்வாய்ந்ததாகும். கலியுக வரதனாய், தன்னை வழிபடுவோர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டஸித்திகளை யீந்தருளும் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளும் பெருமையுடையது. மதுரையிலிருந்த கடைச்சங்கத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் திலகமான நக்கீரரால் "கூடற்குடவயின்......" என்று தாம் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையில் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது. சைவசமயாச்சாரியர்களின் பாடல் பெற்றது. தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடங்கள் மூன்றும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றது. இவ்விசேடங்களைப் புராணத்தை ஒருவர் படிக்கின் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதில் விளங்கும்.

இப்புராணம் வடமொழியிலிருந்து வந்தது. அதனை வடமொழியிற்றேர்ந்த வல்லுநரன்றி மற்றையோர் உணர்தற்கில்லாதிருந்தது. அப்பெருங்குறையை நீக்குவான் வடமொழி சுலோகமும் அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புமாகச் சேர்த்து வெளியிட வேண்டுமெனக்கருதி அப்பதியில் முருகப்பெருமான் திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த ப்ர்ம்மஸ்ரீ ப. ராமசாமி ஐயரவர்கள் தக்க வடமொழி விற்பன்னரைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து வெளியிட்டது நம்மவர் செய்த புண்ணியமென்றே சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்கு மும்மைப்பயனு மளிற்றருளும் முழுமுதற் கடவுளாகிய முருகப்பெருமான் நீண்ட ஆயுளையும், திடகாத்திரத்தையும், சகல சம்பத்துக்களையும் அளித்தருள்வாராக.

சுபம்.

மு. கோவிந்தசாமி ஐயர்,

மதுரை.

உ

ஹரி: ஓம்.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம: ॥

விக்நத்வாந்த நிவாரணைகதரணிர் விக்நாடவீஹவ்யவாட்

விக்நவ்யாலகுலாபிமாநகருடோ விக்நேபபஞ்சாநந: ।

விக்நோத்துங்ககிரிப்ரபேதநபவிர் விக்நாம்புதௌ வாடவோ

விக்நாகௌககநப்ரசண்டபவநோ விக்நேஶ்வர: பாது ந: ॥

ஷண்முகம் ஷட்குணைஶ்வர்யம் கார்திகம் குமாரஷண்முகம் ।

தேவஸேநாபதிம் வந்தே ஸர்வகார்யார்த்த ஸித்தயே ॥

ஶ்ரீ மஹா கணபதயே நம: ॥

வாணிஜாஸந ஸத்யாம்போ பங்கஜப்ரதிமாநந ।
ஸமாராதி ஸர்வதா நாய த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (1)

ப்ருதாரஜந ஸமேதாஹ மேதாரகர்ஸர்வேப்ஸிய ।
மேதுரஸித ஸர்வாம்போஜ த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (2)

பாதாபஹ ஹஸ்தாப்ஜ ஜிதமந்மத விக்ரஹ ।
ஜயஶ்ரீத ஜிதாமித்ர த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (3)

ஸதாஶிவ மஹாபீட ஜாதமண்டப கல்பக ।
காருண்ய பூர்ணஹ்ருதய த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (4)

பாஹிநகந்யாரமண பாதாஹத நிஷேவித ।
கநத்ஸுஹிரண்யாங்க த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (5)

ஹிமாத்ரிதநயாபர்த்ரு பக்திஸார நாயக ।
ஶ்ரீதமண்டப ஸம்ஹித த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந ॥ (6)

கநக கோடி ப்ரஹ்மாண்ட ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி நிகாரண ।
மேதாதக புஷ்பதேஜ த்ராஹி மாம் ஶிவவாஹந । (7)

க்ஷமாய ப்ரபாதாய பாவாதநாய பர்யாப்தவிஜ்ஞாய தபோதநாய ।
ஶிவாபமாத்ரு ஸ்வநிகேதநாய நமோ நம: ஶங்கர ஸம்பவாய ॥
(8)

ஸ்ரீ குருகுஹாய நம: ॥

விக்ஞாபனம்.

"ஸ்ரீ ஸத்யாசல க்ஷேத்ரம்". என வடமொழிப் பெயர் புனைந்துள்ள திருப்பரங்குன்றத்தின்கண் இக்கலியில் ப்ரத்யக்ஷ வரதரென ஸான்னித்யமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியின் மகிமை, அந்தக்ஷேத்திரம் அங்குள்ள தீர்த்தங்களிவைகளின் பெருமை, இத்யாதி வைபவங்களடங்கிய இச்சிறந்த புராணத்தை மொழிபெயர்த்தச்சிட்டு வெளியிட எண்ணங்கொண்டு முயன்றிருந்த மதுரை பிரஹ்மஸ்ரீ வேங்கடேஶ்வர தீக்ஷதர் அவர்களின் மனோபீஷ்டம் காலகதியால் நிறைவேறாமற் போனபடியால், அவர் குமாரர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ மகாதேவதீக்ஷதரிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற (இஞ்சிக்கொல்லை ப்ரஹ்மஸ்ரீ ராமசந்திர சாஸ்த்ரிகளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட) த்ராவிட வ்யாக்யான ஸஹிதமாயுள்ள அப்பிரதியையும், ஸத்யாசல வாஸியான ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய கனபாடியிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற அபூர்வமான ஓலைப்பிரதிமூலத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து, வித்வான்களின் பேருதவியால் சோதனை செய்து இதனை அச்சிட்டு வெளியிடமுயன்றது, சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையுமளிக்கும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியினுடைய பாதகமலங்களை அனவரதமும் த்யானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பக்தகோடிகளுடன், பூவுடன்சேர்ந்த நாரும் மணம் பெற்றதென்றாற்போல் என்போன்ற பாமரர்களும், மூர்த்திவிசேஷம் தீர்த்தவிசேஷங்களைத் தெரிந்து நீராடி பக்தானுக்ரஹபரரான ஸ்ரீ ஸ்கந்த மூர்த்தியைக் கண்ணாரத் தரிசித்து வாயாரப்போற்றி மனமார ஆனந்தக் களிப்புற்று, பக்தபரிபாலகரான ஸ்ரீகுஹ கரு

ஞாநிதியின் க்ருபா கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ர பூதர்களாகவேண்டு மென்ற இச்சிற்றறிவுடையோனின் பேரவா வொன்றே.

எவ்விதத்திலும் யோக்கியதையற்ற இச்சிறியேனை, முடவன் கொம்புத்தேனுக்காசைப் பட்டாற்போன்றுள்ள இப்பெருங் காரியத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி தூண்டின என் நண்பர்களுக்கும், மூல முறைகளைசோதனை செய்துதவிய வித்வான்களான [சோழவந்தான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சங்கரசாஸ்த்ரிகள், மதுரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ கீழ்மங்கலம் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள், மதுரை ப்ரஹ்மஸ்ரீ மீநாக்ஷிஸுந்தர சாஸ்த்ரிகளாதி] பெரியோர்களுக்கும் ஹ்ருதய பூர்வமாய் வந்தனமளித்து, இப்புஸ்தகத்தை ஸ்ரீவல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியின் பாதாரவிந்தங்களில் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்கார பூர்வமாய் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

மகான்கள் இதிலுள்ள எவ்வித குற்றங்குறைகளையுங் கொள்ளாது ஸ்ரீ குஹஸ்வாமியின் குணகணங்களென்று பாராட்டுவதுடன், இனிவரும் பதிப்பு குற்றமற்று வெளிப்படும் பொருட்டு அவைகளைக்காட்டித் திருத்திக்கொடுக்கும்படி மிகவும் தாழ்மையுடன் ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ப்ரமோதூத ஸு
தை-மீ
மதுரை.

ப. ராமஸ்வாமி.

உ

ஸ்ரீமதே குமாரஸ்வாமினே நம: ॥

ஸ்ரீ ஸத்யாசல க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்ய விஷய ஸூசிகா ॥

ஸத்யாசலமென்னும் திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ரமாகாத்ம்யத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் குறிப்பு :—

(1) முதலாவது அத்யாயம் :—

ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரர் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித்தருளிய ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் லக்ஷணத்தை, தாயார் மடிமீதமர்ந்திருந்த பாலஸுப்ரஹ்மண்யர் க்ரஹித்துக்கொண்டு, தம் பிதாவாகிய பரமசிவனுக்கு ப்ரணவத்தின் பொருளைப் பின்னர் உபதேசித்தமையால் "குமரகுரு" என்னும் திருநாமம் பெற்ற விவரம் கூறுகின்றது.

(2) இரண்டாவது அத்யாயம் :—

க்ஷேத்ரோத்பத்தி; தீர்த்தமகிமை; குமார ஸ்வாமி தவம்புரிதல்; பரமேஶ்வரன் "ஸத்யேஶ்வரர்" என்னும் திருநாமம் பூண்டு குமாரஸ்வாமிக்கு ப்ரஸந்நராய் அநுக்ரஹித்தல்; பிதாவுக்கு மந்த்ரோபதேசஞ் செய்ததால் குமாரஸ்வாமிக் கேற்பட்ட தோஷ நிவிர்த்தி; ப்ரஹ்மதேவரால் நடத்திவைக்கப்பட்ட புஷ்யோத்ஸவ மஹிமை, இவ்விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(3) மூன்றாவது அத்யாயம் :—

காம்பில்யதேசாதிபதியான சிபிசக்ரவர்த்தியானவர், காசி முதல் ஸேதுபர்யந்தம் தீர்த்தயாத்ரை செய்து வருங்கால் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தை யடைந்ததும் அங்கு ஏற்பட்ட ஆகாசவாணியைக்கேட்டு கௌதமமாமுனிவரால் விதிக்கப்பட்ட தர்மாநுஷ்டானஞ் செய்து, காஶ்மீரதேசத்திலிருந்து ஐந்நூறு ப்ராஹ்மணர்

களை ரதத்திலேற்றித் தருவித்து அவர்களுக்கு க்ருஹதானம் செய்யும்பொழுது ஒருவர் குறையக்கண்டு மன்னவன் மனம் வருந்துங்கால், ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் ப்ராஹ்மண வேஷம் தரித்து "ஸத்யாசலாதீசர்" என்னும் திருநாமம் பூண்டு, மனைவி மக்களுடன் சிபிசக்ரவர்த்தி முன்தோன்றி க்ருஹதானம் பெற்று சக்ரவர்த்தியை ஆசீர்வதித்த விவரம் கூறுகின்றது.

(4) நான்காவது அத்யாயம் :—

நைவத்யுதி முனிவர் காலவமகரிஷிக்கு ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ம்யத்தை எடுத்துரைத்தல்; கல்பக விநாயகர் உற்பத்தி; ப்ரஹ்மதேவர் ஸரஸ்வதியை மணம் புரிந்து ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வ மடைதல்; அவர் கல்யாணத்திற்கு வந்த மகாவிஷ்ணு "வித்ருமாஸ்ய" ரென்னும் திருநாமத்துடன் ஈஶ்வர ஸந்நிதானத்தில் மேற்கு முகமாய் வீற்றிருத்தல்; சாமுண்டியென்னும் துர்க்காதேவி தவம் புரிந்து மஹிஷாஸுரனை வதஞ்செய்து ப்ரதான தேவதையாய் வடக்கு முகமாய் வீற்றிருத்தல்; திராவிட அரசனாகிய "கோவிதாரத்வஜ"னுக்கு அகஸ்திய மகரிஷியின் சிஷ்யரான "ப்ரஹ்மிஷ்ட" ராலேற்பட்ட சாபமாகிய வெண்குஷ்டம் நிவிர்த்தியானது, முதலிய விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(5) ஐந்தாவது அத்யாயம் :—

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ஒன்பது தீர்த்தங்களுண்டான விவரமும், அவைகளின் வைபவங்களும், அதில் தபோதனர்களான அகஸ்த்யாதி முனீஶ்வரர்கள் வாஸமும், கிரிப்ரதக்ஷிண (மலைப்ராகார)த்தின் மகிமையும், கார்த்திகை ஸோமவார மகிமையும் கூறப்படுகின்றன.

(6) ஆறாவது அத்யாயம் :—

வஸிஷ்டமாமுனிவரி னுத்தரவின்படி ஹரிச்சந்த்ரமகாராஜன் தீர்த்தாடனம் செய்யும்பொழுது வ்ருத்தாசலத்தில் ரோமசமுனிவரைத் தரிசித்து அவரால் ஸத்யவ்ருதம் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பின் ஸத்யாசலத்தில் கௌதமமுனிவரைத் தரிசித்து, அவரநுக்ர

ஹரித்தபடி ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமியை அபிஷேக நிவேதநாதிகளால் பூஜை செய்து நமஸ்கரித்து, மண்டபங்கள், ப்ராகாரங்கள், திருமதில்கள், கோபுரங்கள் முதலியவற்றுடன் ஸ்வாமிக்குத் திருக்கோயில் கட்டுவித்து, மகாரதமும் நிர்மாணம் செய்வித்து, சிவத்விஜர்களால் பூஜைகள்நடப்பித்து, தைமாஸம் சுக்லபக்ஷம் உத்தரட்டாதி நக்ஷத்ரத்தன்று மஹோத்ஸவம் ஆரம்பித்து ஸகல வைபவங்களுடனும் ஸ்வாமியை எழுந்தருளச்செய்து, புனர்வஸுநக்ஷத்ரத்தன்று ரதோத்ஸவமும், புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் தீர்த்தோத்ஸவமும் நடத்தி வைத்து, குஹஸ்வாமிக்கு விலையுயர்ந்த திருவாபரணங்களளித்த விவரமும், அவர் "ஸத்யதீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸத்யவ்ருதம் த்ருடமாகப்பெற்ற விபரமும்; மாகஸ்நாந மகிமையும்; தாரகமந்த்ரோபதேச ப்ரபாவமும்; ஸ்ரீராமபிரான் தரிசன வரலாறும்; மற்றும் க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யமும் கூறப்படுகின்றன.

(7) ஏழாவது அத்யாயம் :—

ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர் தலைவரான நக்கீரகவி தினந்தோறும் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து சரவணப்பொய்கையில் நீராடி கிரிவலம்வந்து, கல்விச்செருக்கால் முருகக்கடவுளைத் தரிசியாது மதுரைக்குத் திரும்பியதால் சிக்ஷிக்கப்பட்டு அகங்காரம் நீங்கி குஹஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்க, ப்ரபு ப்ரஸந்நராய் நக்கீரருக்கு அநுக்ரஹித்து, கங்காஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்று அவர் பிரார்த்திக்க, குஹஸ்வாமியின் ஆஞ்ஞைப்படி மலையின் உச்சியில் பாதாளகங்கை ப்ரவஹித்த விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(8) எட்டாவது அத்யாயம் :—

அவ்விதம் மலையின் உச்சியில் ப்ரவஹித்த பாதாளகங்கையில் ஸ்கந்தமூர்த்தி ஸ்நாநம் செய்து, நக்கீரரையும் வீரபாகு முதலிய கணநாயகர்களையும், மற்ற தேவர் முனிவர்களையும் ஸ்நாநம் செய்ய விடை கொடுத்து மறைந்தது; க்ருத்திகா ஸோமவார மகிமையைக்கேட்டு, தேவர்கள் மகரிஷிகள் சக்ரவர்த்திகள் எல்லோரும் அன்று வந்து அந்த பாதாள கங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்து, தங்களாலியன்ற தானங்கள் கொடுத்து, முருகனைத் தரிசித்தது;

ப்ரஹ்மதேவரிடமிருந்து க்ஷேத்ரமகிமையைக் கேட்ட நாரதமா முனிவர் ஸத்யாசல (திருப்பரங்குன்ற)த்தை யடைந்து முருக பிரானைத் தரிசித்து அக்கடவுள் கைவல்யப்பொருளை உபதேசித்தருளப்பெற்று அவர் ஸமீபத்திலேயே இருந்தது; இத்யாதி விவரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(9) ஒன்பதாவது அத்யாயம் :—

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யப்பெருமான் அகஸ்த்யமாமுனிவருக்கும் நாரதமாமுனிவருக்கும் அநுக்ரஹித்த ப்ரகாரம், தத்வஸ்வரூபங்களை நந்திகேஶ்வரர் ஸநத்குமார மகரிஷிக்கு உபதேசித்த விவரம் கூறுகின்றது.

(10) பத்தாவது அத்யாயம் :—

"விஶ்வாசீ" என்னும் அப்ஸரஸ்த்ரீக்கேற்பட்ட நாரதமா முனிவரின் சாபவிமோசனம் கிடைத்த விவரமும்; மகாபக்திமானாகிய "ராஜசேகரன்" என்னும் காஞ்சீபுரத்தரசன் தாந்த்ரிகமதாசாரத்தைக் கைக்கொண்டதால் அவனுக்குக்கிடைத்த நரகவாதனையும் பிசாசு ஜன்மமும் தீரப்பெற்ற விவரமும் கூறப்படுகின்றன.

(11) பதினோராவது அத்யாயம் :—

தேஜோரூபியாய் நின்ற ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் முடிதேடிப் பொய்ம்மொழி புகன்ற ப்ரஹ்மதேவருக்கேற்பட்ட சாபவிமோசனம், அவர் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து மூன்று அஶ்வமேத யாகமும் கோடிலிங்க ப்ரதிஷ்டையும் செய்ததாற்பெற்று, கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்தன்று குஹஸ்வாமிக்கு ரதோத்ஸவம் நடத்திவைத்து, பசுபதியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட விவரமும், க்ஷேத்ர மகிமையும், க்ருத்திகாவ்ருத அநுஷ்டான க்ரமமும், அதன் பலனும், கூறப்படுகின்றன.

(12) பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் :—

ஷண்முகநாதன், சூரபத்மன் முதலிய அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்துவிட்டு வந்து திருச்செந்தூரில் தங்கிச் சற்று சிரமபரிகாரஞ்

செய்துகொண்டு, பின் திருப்பரங்குன்றத்திற் செழுந்தருளுங்கால், அரக்கர் இடுக்கண்களைந்து தங்களுக்கு க்ஷேமம் விளைவிக்கப் பெற்ற மகாவிஷ்ணுவாதி தேவர்கள், தாங்களடைந்த பரமஸுகத்திற்குக் கைம்மாருகத் தேவேந்த்ரனுடைய கன்னிகையான தேவஸேனாம்பிகையை ஸ்ரீ பாலஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்குப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொடுக்க நிச்சயித்து, திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீ குமார ஸ்வாமிக்கும் தேவஸேனாதேவிக்கும் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவம் நடத்திவைத்து, தேவர்களும் முனிவர்களும் தரிசித்தானந்தக் கடலில் மூழ்கினர். பின் எல்லோரும் அவ்விடத்திலுள்ள புண்யதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்செய்து ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமியின் க்ருபாகடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரராய், பரிசு பெற்று, பக்தானுக்ரஹம் செய்யும்படி ஸ்வாமியைப் பிரார்த்தித்து, தங்கள் ஸ்வஸ்தானத்திற்கேகினரென்ற விவரம் கூறுகின்றது.

ஓம். தத். ஸத்.

ஶுபமஸ்து.

உ

ஸ்ரீ ஸரவணபவாய நம: ॥

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்ற திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள

விசேஷ தீர்த்தங்கள் 9.

(அத்-5. சுலோ $3\frac{1}{2}$—$20\frac{1}{2}$, 74-75)

1. “ஸ்வாமி புஷ்கரிணி”— மலைக்கு ஈசானதிக்கில் தபஸ் புரிய ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியாலுண்டாக்கப்பட்டது. இந்த தீர்த்தத்திற்குச் “சரவணப்பொய்கை” எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. இதற்கு அநேகம் திருநாமங்களுள:-

அவையாவன:—

(அத் 2—சுலோ 29-31).

1. ஞானதீர்த்தம்	9. குமாரஸரஸ்.
2. ஸர்வ தீர்த்தம்	10. பக்தி தீர்த்தம்
3. குஹகங்கை	11. முக்தி தீர்த்தம்
4. ஸத்ய கங்கை	12. பரதீர்த்தம்
5. சிவகங்கை	13. பராத்பர தீர்த்தம்
6. சிவப்ரதை	14. சத்ருக்ன தீர்த்தம்
7. குமார பத்மினி	15. ஸர்வரோக நிவாரணதீர்த்தம்
8. ஸ்ரீதை	16. ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம்

2. “ஸத்ய தீர்த்தம்”—மலைக்கு வடக்கில் தண்டபாணிகோயிலுளுள்ளது. ஸத்யம், ஞானம், ஸுகம் இவைகளைக் கொடுக்கக் கூடியது. ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜாவால் ஸேவிக்கப்பட்டு அவருக்கு ஸத்ய வ்ருதத்தை த்ருடம் செய்வித்தது.

3. “பாதாளகங்கை”—மலையின் உச்சியில் தென் பாகத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியால் சங்கப்புலவர் தலைவரான நக்கீர கவியின்பொருட்டு தருவிக்கப்பட்டது.

இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் மிகவும் உத்தமமானவை. இவைகளில் ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தால் 24 க்ருச்ரபலனுண்டாகிறது.

(அத் 12—சுலோ 97-100). மற்ற தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் ஒருதரம் செய்தால், 3 க்ருச்ரபலனுண்டாகிறது.

4. "புத்ர தீர்த்தம்"—மலைக்கு வாயுமூலையிலுள்ளது. இதற்கு "சோத்துக்கடைக்கிணறு" எனப்பெயர் வழங்குகின்றது.

5. "புஷ்பமார்தவ தீர்த்தம்"—மலைக்கு ஈசான திக்கிலுள்ளது. அகல்யைக்கு நிஜ சரீரத்தைக் கொடுத்தது.

6. "வைத்ய ஸாரம்"—புஷ்பமார்தவ தீர்த்தத்திற்கு மேற்கிலுள்ளது; ஸகல ரோகங்களையும் நிவர்த்தி செய்வது; சந்திரனுக்கு க்ஷயரோகத்தையும் அக்னிக்கு த்வந்த்வ ரோகத்தையும் தீர்த்தது.

7. "ஹிமமார்தவ தீர்த்தம்"—மலைக்கு ஆக்நேய திக்கிலுள்ளது; ஈசன் திருவடி தேடிய திருமால் நீராடி தாப சாந்தி அடைந்தது.

3 முதல் 7 வரை உள்ள இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களும் பர்வதத்துடன் வந்தன. மயில் வாகனனாலவைகள் பெயரிடப்பட்டன.

8. "க்ஷீரகுண்டம்"—மலைக்கு ஆக்நேயத்திலுள்ளது. காமதேனு லிங்கவடிவான மலையிற் சொரிந்த பால் நிர்மால்யம் தங்கியது.

9. "ப்ரஹ்ம தீர்த்தம்"—மலைக்கு வடக்கில் துர்க்காதேவியின் இடதுபக்கமாக வடமேற்கே நானூறு வில்லடி தூரத்தில் ப்ரஹ்மாவின் தண்டத்தினாலுண்டாக்கப்பட்டது. ஸர்வரோகங்களையும் நாசம்செய்து இஷ்டஸித்திகொடுப்பது. இதற்கு "ப்ரஹ்மகுண்ட"மென்றும், "ப்ரஹ்மகூப"மென்றும் பெயருண்டு. இப்பொழுது "சன்னாசிக்கிணறு" எனப் பெயர் வழங்கி வருகின்றது. இந்தத் தீர்த்தமானது, "ஸித்ததீர்த்தம்" "ஞானதீர்த்தம்" எனவும் திருநாமம் பெற்றுள்ளது.

பின்னுமுள்ள தீர்த்தங்கள் (அத். 12, சுலோ-91-96).

10. "பாண்டவ தீர்த்தம்"— பாண்டவர்களா லுண்டாக்கப் பட்டது. மலையின் வாயு மூலையிலுள்ளது.

11. "கல்யாண தீர்த்தம்"— மலைக்கு வடக்கில், திருக்கல் யாண காலத்தில், ஸ்நானார்த்தம் குஹஸ்வாமியாலுண்டாக்கப் பட்டது.

12. "மண்டல தீர்த்தம்"—மலைக்கு வடக்கே, பரமசிவனது ஜடாமண்டலத்திலிருந் துண்டானது.

13. "ஸித்த தீர்த்தம்"—மலைக்கு ஈசான திக்கிலுள்ளது.

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲 (𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿) 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌾𑌲𑍇
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌚 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈
𑌹𑍇𑌰𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌤 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌃

𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌬𑍋𑌧𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌬𑍍𑌜𑌿𑌨𑍀𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾 ।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।

𑌉𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌲𑌜 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌜 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌹𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌗𑍁𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ (1)

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (2)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌸𑌂𑌕𑌰𑌂 ।
𑌦𑌶𑌧𑌾𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (3)

𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂𑌚 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ (4)

𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍀𑌯𑌂𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯 𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍈𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌚 ॥ (5)

𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌂𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮 𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ (6)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌂𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌲𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌮𑍇𑌵𑌚 ॥ (7)

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍌𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂𑌚 𑌦𑌶𑍇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ (8)

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑌚 ॥ (9)

𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ (10)

നാരദീയ പുരാണഞ്ച ഗാരുഡം വൈഷ്ണവം വിദുഃ ।
ബ്രാഹ്മം പാദ്മം ബ്രഹ്മണോദ്വ സ്കാന്ദാന്ദ്യൈകകം ॥ (11)
സവിതൃബ്രഹ്മ ദൈവത്യേ ദേവർഷേ ഭാഗദ്വൃതം ॥ (11½)
ഷട്ത്വാസി വൈഷ്ണവാനീശ വിഷ്ണോസ്സാന്ദ്യ പുരാണിവൈ ।
ബ്രഹ്മാദി ഹോര്യാധികം വിഷ്ണും പ്രവദന്തി ജഗദ്ഗുരും ॥ (12½)
ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശാനാം സാമ്യം ബ്രഹ്മേ പുരാണകേ ।
കനിഷ്ഠാധികം ദൈവം ബ്രഹ്മാണാം ജഗതാം പതിം ॥ (13½)
പ്രവദന്തി ത്രിനായീശം ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവാത്മകം ।
പ്രാതർമ്മദ്ധ്യാഹ്ന സായഹ്ന സന്ധ്യേഷു ബ്രുവീതിഹി ॥ (14½)
വഹ്നിം വൈശ്വാനരം സാക്ഷാദ്ധാതാരം ത്രിഗുണാത്മകം ।
ആഗ്നേയം ബ്രഹ്മ ദൈവത്യ ദേവിതാ ജഗദീശ്വരാ ॥ (15½)
ശിവാത്മനാ വിശേഷേണ പ്രതിപാദ്യതേ ഹ്യഹോ ।
ഗ്രന്ഥസംഖ്യാ പുരാണാനാം ചതുർല്ലക്ഷം പ്രമാണതഃ ॥ (16½)
യഥാ ശാഖേഷു വേദേഷു വിശ്വാധിക ഉമാപതിഃ ।
പുരാണേഷു പരസ്സാക്ഷാത് പതിഃ പാശവിമോചകഃ ॥ (17½)
പരം ബ്രഹ്മ പരംധാമ പരംജ്യോതിരനാമയം ।
മംഗളം മംഗളാനാംച പാവനാനാംച പാവനം ॥ (18½)
സർവ്വമംഗളയോപേത ഉമയാ സ്സുമംഗളഃ ।
ആദ്യന്ത ശിരോനിത്യ മന്ത്രം വദന്തിഹി ॥ (19½)
തദ്വദേവ പുരാണാനി ശിവം സാംബം ത്രിയംബകം ।
സ്വതന്ത്രമേക മദ്വൈതം പ്രവദന്തി നിരങ്കുശം ॥ (20½)
തേഷ്വപീദം മുനിശ്രേഷ്ഠാഃ ശൈവം സർവ്വോത്തമം വിദുഃ ।
സർവ്വവേദാന്ത സർവ്വസ്വം ബൃഹജ്ജാബാല സമ്മതം ॥ (21½)
തന്ത്രേകാദശരുദ്രാഖ്യ സംഹിതായാം പ്രകീർത്തിതം ।
ശ്രീമത് പരമ ക്ഷേത്ര മാഹാത്മ്യം ശ്രുതിസമ്മതം ॥ (22½)
ശിവരഹസ്യേക രുദ്രസ്യ സാംബ ബ്രഹ്മണ്യസ്യ വൈഭവം ।
സനത്കുമാരം പ്രോക്തം പുരാണം നന്ദിനാ ബ്രവീത് ॥ (23½)

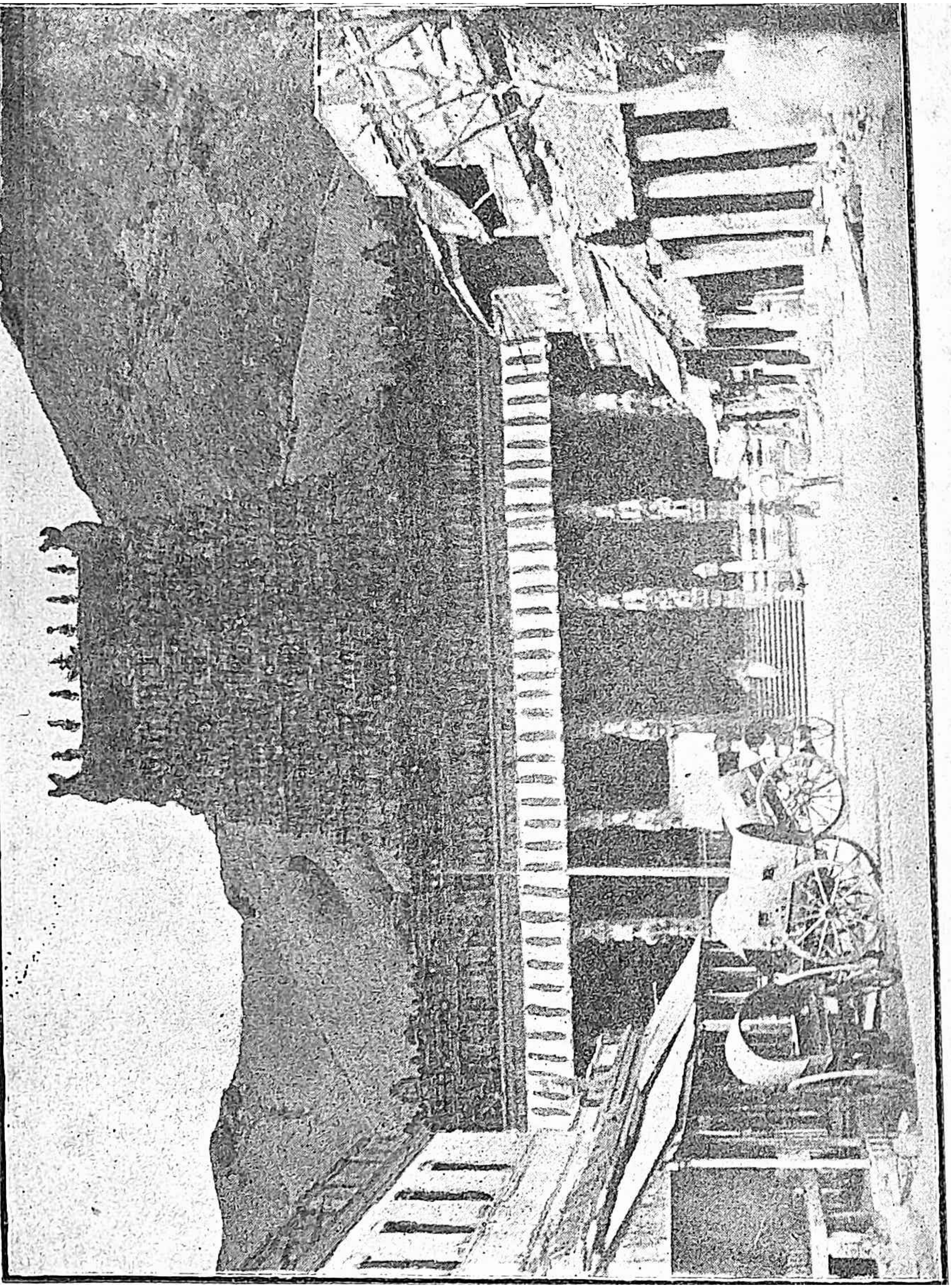

உ

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யம்

என்னும்

திருப்பரங்குன்றம் ஸ்தல புராணம்.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌮𑍂𑌲𑌶𑍍𑌰𑍀) 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (1)

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍇𑌨𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ (2)

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯𑌚 ॥ (3)

𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌦 ॥ (4)

𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇 ॥ (5)

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ (6)

𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ (6½)

—*—

உ
சிவமயம்

தமிழ் உரை.

முதலாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸநத்குமாரமுனிவர் அருளுவதாவது :—

"ஷட்குண ஸம்பன்னராயும் சிறந்த சிவபக்தராயுமுள்ள நந்திகேஶ்வரரே! ஸர்வ ப்ராணிகளினுடைய ஹ்ருதய குகையின் கண்ணே வஸிப்பவரும், குமரர் எனப் பெயர் பெற்றவருமான ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியால் முன் ஓர் காலத்தில் எதைக் கருதி எவ்விடத்தில் எவ்வாறு மேன்மையான தபஸ் செய்யப்பட்டது? தாங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்களாகையால் ஆச்சர்யமா யுள்ள விருத்தாந்தங்களனைத்தையு மறிவீர்கள்; மூவுலகங்களிலும் தங்களாலறியப்படாததொன்றுமில்லை; மேலும் தாங்கள் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்குச் சிஷ்யர்களாயிருக்கின்றீர்கள்; ஆகையால் தங்களைக் கேட்கின்றேன்," (என்று ஸநத்குமாரமுனிவர் நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து).

"முனிவரே! முன் ஒரு காலத்திற் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினால் தங்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு உலகத்தின் நன்மையைக் கருதி ரகஸ்யமாய் எல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளன. தாங்கள் எப்படி ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியின் பக்தியுள்ள சிஷ்யரோ, அதுபோல யானும் தங்களுக்குச் சிஷ்யன் அல்லவா! கருணாநிதியே! அந்தப் பெருமையினாற் கேட்கின்றேன்; கிருபை செய்யவேண்டும். உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களாகிய ஸாது ஜனங்கள் ரஹஸ்யமாகிய விஷயங்களையுங்கூட தமது சிஷ்யர்களுக் குபதேசிக்கின்றார்கள்! அல்லவா! ஆகையால் எனது பாபம் நிவர்த்தியாகும் பொருட்டும் உலகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டும் ஸுப்ரஹ்மண்ய பகவான் செய்த தபஸினுடைய விதியை க்ரமமாக உள்ளபடி சொல்லியருளல் வேண்டும்", என்று ப்ரார்த்தித்தனர்.

(௨-௩) ஸூத உவாச ।

இத்யுக்தோ நந்திநா நந்தீ பக்திபாவேந பாவித: ।
யதாஹ குமாரஸ்ய தபஸோ வ்ருத்தமாதராத் ॥ (7½)

ததஹம் கதயிஷ்யாமி நைமிஶாரண்யவாஸிந: ।
ஸம்க்ஷேபேண கதாம் புண்யாம் ஸர்வபாபப்ரணாஶிநீம் ॥ (8½)
ஸர்வலோகோபகாரார்த்தம் தைவாத் ஜ்ஞாபிதம் த்விஜா: ॥ (9)

புரா கைலாஸஶிகரே ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருதே ।
ஸர்வாஶ்சர்ய ஶோபாட்யே நாநா முநிகணாவ்ருதே ॥ (10)

கல்பராமண ஸங்கீர்ணே விசித்ரே ரத்நராஜிதே ।
கதாசித்ஸமயே தேவோ பகவாந் யோகிபிர்யுத: ॥ (11)

பார்வத்யா ஸஹிதஶ்ஶம்பு: கதாஶ்ச கதயந்ஸ்தித: ॥ (11½)
தாக்ஷாயணீ கதாம் ஶ்ருத்வா ஶிவ: ப்ரஹ்லாதகாரிணீம் ॥ (12)

நமஸ்க்ருத்ய பரம் பக்த்யா * ஶிவபக்தி ஸமந்விதா ।
இதம் ப்ராவாச தேவேஶம் தத்த்வஜ்ஞாந விவக்ஷயா ॥ (13)

(௨) ஸூதமுனிவர் அருளுவதாவது:—

நைமிஶாரண்ய வாஸிகளே! இவ்விதம் ஸநத்குமாரராற் கேள்க்கப்பட்டு உண்மையான பக்தியினாற் பாவிக்கப்பட்ட நந்திகேஶ்வரர், அன்பினோடு ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய எந்தத் தபஸின் லக்ஷணங்களைக் கூறினாரோ, அந்தப் பரிசுத்தமானதும் பாவங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வதுமாகிய சரித்திரத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாக உரைக்கின்றேன். (8½)

முனிவர்களே! ஸர்வ உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகத் தெய்வத்தால் ஒரு சங்கதி தெரிவிக்கப்பட்டது; அதாவது, முன்னர்த்

---

* ஶிவபக்தஸம்யுதா — பாடாந்தரம்.

தேவர்களெல்லோராலும் வணங்கப்பெற்றதும், அநேக மகரிஷிக் கூட்டங்களாற் சூழப்பட்டதும், ஸர்வாலங்காரங்களினாலும் அழகு பொருந்தியதும், அப்ஸரஸ்களால் நிறைந்ததும், விமானங்களாற் காந்திபெற்றதுமாகிய கைலாஸ மலையின் கொடுமுடியில், ஒரு ஸமயத்தில் ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரும் விஷத்தைக் கண்டத்திற் தரித்தவருமான சிவபெருமான் பார்வதிஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கையில், ரஹஸ்யமாய் ஒரு கதையை திருவாய் மலர்ந்தருள ஆரம்பித்தனர். தாக்ஷாயணீ தேவியானவள் மனதுக்கு மிகவும் ஆனந்தத்தைத் தருகிற அந்தக் கதையைக் கேள்வியுற்று பக்தியினால் மிகுந்த வணக்கமுடையவளாய், குருவாகிய தேவேசரை நமஸ்கரித்து ஆன்மஞானமடைய விருப்ப முற்றவளாய் பின் வருமாறு கேட்க ஆரம்பித்தாள். (13)

(உ-ம்) ஸ்ரீ வாயவீய ஸம்ஹிதாயாம் ||

தேவதேவ (1) மஹாதேவ ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருத ।
[illegible] பவஸாகரதாரக || (14)

---

(1) ஸர்வஜ்ஞதா த்ருப்திரநாதி போத:
ஸ்வதந்த்ரதா நித்யமலுப்த ஶக்தி: ।
அனந்த ஶக்திஶ்ச விபோர்விதிஜ்ஞா:
ஷடாஹுரங்காநி மஹேஶ்வரஸ்ய ||

ஸர்வஞ்ஞதை (முற்றறிவு), த்ருப்தி (வரம்பிலின்ப முடைமை), அநாதி போதம் (இயல்பாகவே பாசங்கள் நீங்கிநிற்றல்), ஸ்வதந்த்ரதை (தன்வய முடைமை), அலுப்த சக்தி (பேரருளுடைமை) அநந்த சக்தி (முடிவிலாற்ற லுடைமை), என்னும் ஆறு, (சக்திகள்) குணங்கள் சிவ பெருமானிடத்திற் பொருந்தியுள்ளன எனப் புராணம் கூறுவதால், சிவஸாம்யம் பெற்றவர்க்கு இக்குணங்களும் வெளிப்படும்.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾 𑌸𑌦𑌾॥ (14½)
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 (1) 𑌷𑌡𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 ।

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌦॥ (15½)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥ (16)

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ (17)

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ॥ (18)

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍀𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ (18½)
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 (2) 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (19)

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 ॥ (20)

---

(1) 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

(2) 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌣𑌾 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

ஸம்பூர்ணமான ஐஶ்வர்யம், வீர்யம், கீர்த்தி, ஸம்பத்து, ஞானம், வைராக்யம், இவ்வாறும் "பக" என்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகள் யாரிடத்தில் சேர்க்கையாயிருக்கின்றனவோ அவருக்கு "பகவான்" என்று பெயர்.

பூதங்களுடைய உற்பத்தி, நாசம், வரவு, போக்கு, வித்தை, அவித்தை, இவைகளை அறிந்தவராரோ அவர் "பகவான்" என்று சொல்லப்படுகிறார்.

𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌹𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌮𑍍𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ (21)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌢𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌾𑌨 𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ (22)

(உ) ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் அருளுவதாவது:—

"ஸமஸ்த தேவர்களாலும் வணங்கப்பெற்ற தேவாதி தேவரான மஹாதேவா! இப்பிறவிக் கடலினின்று கரையேற்றுவதாகிய தங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களிலே அசைவற்றதும் பரிசுத்தமும் மங்களகரமுமாகிய பக்தியானது எப்பொழுதும் எனக்கு உண்டாகும்படி அருளுக. தங்களுக்கு அடியாள்மேற் க்ருபையிருப்பது மெய்யாயின், ப்ரணவத்தோடு கூடியதும் தங்களுக்கு உரியதுமாகிய ஆறெழுத்து மந்த்ரத்தினுடைய லக்ஷணங்களை இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லி யருளவேண்டும். ஸர்வாந்தர்யாமியான சங்கரா! பூவுலகில் ஸர்வஸித்திகளையும் அளிக்கத் தகுந்த இந்த மஹா மந்த்ரத்தினுடைய லக்ஷணமானது முன்னர்த் தங்களால் எனக்கு அநுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் அது என்னால் கேட்கப்படவே இல்லை; அவ்வாறு கேட்கப்படாமையின் காரணமும் எனக்குப் புலப்படவில்லை; ஈஶ்வரா! இந்த மந்த்ரத்தை உபதேசித்துக் கொள்வதற்கு இதுவே ஸமயம்; எவ்விதத்திலும் தங்களுக்கு நான் அடிமையல்லவா? இது ஸமயம் இந்த மந்த்ரத்தை ஶ்ரவணஞ் செய்வதற்கு எனக்கு மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறது; ஆகையால், இதுவே தருணம்" எனத்தெரிவித்து வேண்டிக் கொண்டாள். (18½)

இவ்வாறு தேவியினால் ப்ரார்த்திக்கப்படவே, ஸமஸ்த தேவ நாயகரும், ஸமஸ்த லோக குருவானவரும் ஸர்வலோக ரக்ஷகருமான சிவபெருமான், புன்னகைசெய்து தேவியினிடத்திற் கருணைகூர்ந்து குமாரஸ்வாமி தன் (தேவியின்) மடிமீது வீற்றிருக்கும் பொழுது, வேதங்களின் ஸாரமானதும், மிகவும் மேன்மை பொருந்தியதும், ப்ரணவத்தோடு கூடியதுமாகிய இவ்வாறெழுத்து

மந்த்ரத்தின் லக்ஷணத்தை ரஹஸ்யமாய், உற்பத்தி முதல் முடிவுபர்யந்தம் வியாக்யானத்துடன் விஸ்தாரமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். (22)

(உ௬) ஶ்ரீ ஶிவ: உவாச ॥

ஶ்ருணு தேவி ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரஸ்யாஸ்ய வைபவம் ।
த்வத்பூர்வ்யவம்ஶநாதஸ்ய ஸஞ்ஜாதா பார்ய்யீஸீமந்ருஶீ ॥ (23)

ஸப்தகோடி மஹாமந்த்ராஸ்தந்த்ரமந்த்ராம்ஶாம்ஶ ஸம்பவா: ।
வேதாஸ்ஸாங்காஶ்ச சத்வாரஸ்ஸஷட்ங்க பதக்ஷரா: ॥ (24)

உத்பந்நாஶ்சைவ தந்த்ரேஷு ஸர்வதோ ஜீவகோடய: ।
சதுஷ்ஷஷ்டி கலாஶ்சைவ ஸர்வே மந்த்ராம்ஶ ஸம்பவா: ॥ (25)

அணோரணீயாந் மந்த்ரஶ்ச மஹதோபி மஹத்தர: ।
அநேககோடிவர்ஷைஶ்ச வ்யாக்யாதும் நைவ ஶக்யதே ॥ (26)

கிம்பஹுநாத்ர வக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாயதே யதா மந்த்ர: ।
அஜ்ஞாநேந ஜகத்ஸர்வம் சராசரமிதம் ஶிவே ॥ (27)

த்ருஶ்யதே தேவ வாணி தமோ யதாவாலுகீ ஜலம் ।
விதிதேநைவ ப்ரஶாந்தே ஸர்வவிக்நாலயே மந: ॥ (28)

* அணிமாத்யாஶ்ச ஸித்த்யந்தி பவந்த்யேவ கிங்கரா: ।
ஸாவதாநமநா பூத்வா ஶ்ருணு மந்த்ரஸ்ய வைபவம் ॥ (29)

அகாரஸ்ய ஹ்ரீங்காரஸ்ய மகாரஸ்ய ததைவ ச ।
வர்ணத்ரயஸ்வரூபேண மந்த்ரவேஷ: ப்ரவர்த்ததே ॥ (30)

ருக்வேத: ப்ரதமோ வர்ணோ யஜுர்வேதோ த்விதீயக: ।
ஸாமவேதஸ்த்ருதீயஸ்து த்ர்யக்ஷரஸ்ய ஸமாஹ்ருத: ॥ (31)

---

* அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி:, ப்ராகாம்யம், ஈஶித்வம், வஶித்வம், சேதி.

𑌨𑌾𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (32)

𑌅𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 ।
𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ (33)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (34)

𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ (35)

𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (36)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ (37)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑌨𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (38)

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 [illegible] 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ (39)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 [illegible] ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌰𑌾𑌜𑍋 § [illegible] ॥ (40)

𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥ (41)

---

§ [illegible]

ஶ்ராவ்யம் கார்யம் மஹோத்ஸவே தத்ரைவ மந்த்ரஸ்ய ஸித்த்யதி ।
மந்த்ரபீஜாதிகம் ஸர்வம் ப்ரகாஶம் தேந ஸித்த்யதி ॥ (42)

ஶ்ருத்வா பவதி காலேந ஶ்ராவணீயம் ப்ரயத்நதஃ ।
கிமந்ய ஜந்மஸம்ஸித்த்யை ப்ராணத்யாகாந்தரம் வதிஷ்யதி நாம் ॥ (43)

பஞ்சாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஜபைர் புத்திஃ ப்ரஜாயதே ॥ (43½)

ஏவம் ஶ்ரோத்ரீதி யதா யஸ்ய புத்திஃ ப்ரஜாயதே ।
தஸ்யைவ ஸர்வ பாபாநி விலயம் யாந்தி நிஶ்சயஃ ॥ (44½)

நஸம்ஶயஸ்த்ர கர்தவ்யஸ் த்யஜேத த்வயோபவ்யதே ॥ (45)

கிமஹாயந்த்யஷ்டாங்கம் ஹி ஜ்ஞாநீம் பாக்யஶீலஜீ ॥ (45½)

காமேவார்சவ்யஶிவார்சகாமே ஶரீவர்யாவ்ய ஶரீவந்தரஃ ।
ஜபித்வா மார்ச்சதே மத்ர்யஸ்யைவ பவதிபந்யநாதரீ ॥ (46½)

வர்ணேஷு ஶ்ரேஷ்டா த்விஜாஃ ப்ரோக்தா யாதூ ஶ்ரேஷ்டந்து காஞ்சநம் ।
கிரீணாஞ்ச மணிஶ்ரேஷ்டோ மந்த்ர ஶ்ரேஷ்டாதிகம் ஶிவே ॥ (47½)

நாஸ்த்வதாத்ரகோ தேவி பிதாச்சைவ மாத்ரகஃ ।
த்வயா ந விதிதம் பூர்வம் ஜ்ஞாநீம் ச மயோதிதம் ॥ (48½)

ஶிவஶக்த்யாத்மகோ மந்த்ரஃ ஸர்வபாப ப்ரணாஶநஃ ।
பஞ்சவிம்ஶதி ஹோமேந ஸித்தா பவதி கர்மணி ॥ (49½)

மோக்ஷார்தீ யேந கர்மாணி கார்யாண்யாத்மேந மந்த்ரவித் ।
ஸர்வாணி ந ஹிமேநைவ நஹத்ரிம் குருதே பாரஃ ॥ (50½)

க்ருஷ்ணஸ்ய விநாஶாய நக்ரயேஷஃ ஸநாதநஃ ॥ (51)

யதா ஸர்வஸ்வராணாம் ராஜாநா மத்ர்யதம் யதா ।
கிரீணாஞ்ச யதா மேருஃ கல்பேஷு வதந்த்யாம் ॥ (52)

[illegible] त्रिवर्णा यद्वत्तेजसां भास्करो यथा ।
मृगाणां च यथा सिंहो वाहनानां [illegible] यथा ॥ (53)

पात्राणामुत्तमं पात्रं वेदवित् ब्राह्मणो यथा ।
तथा [illegible] स्कन्दायं [illegible] ॥ (54)

अष्टोत्तरसहस्रेण जपं कुर्याद्दिने दिने ।
तेनैव श्री[illegible] भविष्यति न संशयः ॥ (55)

[illegible] पातकः ।
[illegible] ॥ (56)

न वर्ण[illegible] ॥ (56½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (57½)

गुरुरेव परं ब्रह्म । गुरुरेव परा गतिः ॥
गुरुरेव परा विद्या । गुरुरेव परं धनम् ॥ (58½)

[illegible] परब्रह्मेति केवलम् ।
केचित् परशिवं वेत्ति केचिद् [illegible] परात्परम् ॥ (59½)

[illegible] केचित्तु [illegible] केवलम् ।
[illegible] ॥ (60½)

न कोऽपि निश्चयं वेत्ति परतत्त्वस्य [illegible] ।
[illegible] स्कन्दस्य [illegible] ॥ (61½)

[illegible] जगती [illegible] ।
[illegible] ॥ (62½)

தஸ்மாத்ப்ரஹ்ம ஸுஸூக்ஷ்மம் மோக்ஷாயைவ ஸாதநத: ।
மோக்ஷாத்பரம் ச வஸ்து நாஸ்தி தஸ்மாந்மோக்ஷோ விஶிஷ்யதே ॥ (63½)

(உரை) ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் அநுக்ரஹிக்கிறதாவது:—

ஓ தேவி! இம்மந்த்ரத்தினுடைய மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பாயாக. புண்ணிய விசேஷத்தினால் உனக்கு இப்பொழுது இவ்வித புத்தி உண்டாயிருக்கிறது. ஏழு கோடி மஹாமந்த்ரங்களும், அங்க பதக்ரமங்களோடு கூடிய நான்கு வேதங்களும், எல்லா ஜீவராசிகளும், அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களும், இம்மந்த்ரத்தினம்சத்தினின்றுண்டாயிருக்கின்றன; இம்மந்த்ரமானது அணுவுக்கணுவாகவும் மஹத்துக்கு மஹத்தாகவுமிருக்கின்றது. இம்மந்த்ரத்திற்கு அநேக கோடி வருஷம் பொருளுரைத்தாலும் சொல்லி முடியாது. ஆயினும் மங்களே! தெரிந்தவாறு உனக்கு உரைக்கின்றோம்; எல்லா வித்தைகளின் உருவாயும் மஹிமை உடையதாயுமுள்ள இம்மந்த்ரம் அறியப்பட்டதேயாயின், அக்ஞானத்தினால் ஸத்யம் போற்றோன்றுகின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாகிற இவ்வுலகமனைத்து முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். அணிமா முதலிய அஷ்டஸித்திகளும் வேலையாட்களைப்போல் ஊழியம் செய்யும்; ஆகையால் இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமையை ஒரே மனதாயிருந்து கேட்பாயாக. (29)

இம்மந்த்ரமானது "அ"கரம், "உ"கரம், "ம"கரம், என்ற மூன்று எழுத்துக்களால் உண்டாயிருக்கின்றது. முதலாவது எழுத்து "ருக்" வேதமும், இரண்டாவது எழுத்து "யஜுர்" வேதமும், மூன்றாவது எழுத்து "ஸாம" வேதமுமாக "ஓங்கார"ஞ் சொல்லப்படுகின்றது. நாதபிந்துக்களோடு கூடிய இந்த ஓங்காரத்தைப் "ப்ரணவம்" என்று சொல்லுகின்றார்கள்; இந்த எழுத்துக்களுடைய சேர்க்கையானது "அதர்வண" வேதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. "அ"கரத்திற்கு "விஷ்ணுவை"த் தெய்வமாகவும், "உ"கரத்திற்கு "ருத்ர"ரைத் தெய்வமாகவும், "நாத"த்தைப் *"பரசிவ"மாகவும் சொல்லுகின்றார்கள்; இந்த ப்ரணவமானது

* ஈண்டு பரசிவம் என்பது மகேஸ்வரரை உணர்த்தி நின்றது.

எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றது; இந்த ப்ரணவத்தை ஐந்தெழுத்து மந்த்ரத்திற்கு முதலில் விதிப்படி சேர்த்துச்சொல்லவேண்டும். (34)

பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன், கேள். தவர்க்கத்தின் கடைசியான "ந்" என்கின்ற எழுத்தோடு ஸ்வரம் என்றேற்பட்ட உயிரெழுத்தின் முதலாவதான அகாரமுஞ் சேர்ந்துண்டான "ந"காரமும், பவர்க்கத்தின் அந்த்ய ஶப்தமான "ம்" என்கின்ற ஶப்தத்தை ப்ரதமஸ்வரமான அகாரத்துடன் சேர்த்துவந்த "ம"காரமும், வாந்தமான சகரத்தை மத்ய ஸ்வரமான இகரத்துடன் சேர்த்துவந்த "சி" என்ற எழுத்தும், லகரத்திற்கடுத்த வகரத்தை ப்ரதம தீர்க்கஸ்வரமான ஆகாரத்துடன் சேர்த்துவந்த "வா" என்கிற எழுத்தும், மகரத்திற்கடுத்த யகரத்துடன் அகரஞ்சேர்ந்துண்டான "ய" என்கிற எழுத்துமாகிய இவ்வைந்து அக்ஷரங்களும் "பஞ்சாக்ஷரம்" என்று சொல்லப்படும். இம்மந்த்ரத்தினது உண்மைப்பொருளை மந்த்ரஸாதகனை எவன் அறிகின்றானோ, அவன் ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரன் என்பது திண்ணம். இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமை மற்றெந்த மந்த்ரத்திற்கு மேற்படாது; இதற்கு ஸமானமான மந்த்ரம் சென்ற காலத்திலுமில்லை; வருங்காலத்திலு முண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இது ஸமஸ்த மந்த்ரங்களுக்கும் மேலானது; ஏகாதச கோடி ருத்ரர்களையும் ஸம்ஸாரரோக நிவர்த்தகரான ருத்ரமூர்த்தியையும் பிரதிபாதிப்பதான ஸ்ரீருத்ரங்களினுள் ஒரு மந்த்ரமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதிகுருவான "தக்ஷிணாமூர்த்தி"யால் ஸமஸ்தசிஷ்யர்களுக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது; எக்காலும் மங்கள வடிவையுடைய பார்வதியே! மற்ற மந்த்ரங்களாகிய பிரஜைகளுக்கெல்லாம் இறைவனை ஒத்த இம்மந்த்ரமானது நமது ஸித்தியின் பொருட்டு யாவராலும் ஜபிக்கத் தகுந்தது. (40)

இம்மந்த்ரத்தின் மஹிமையை விரித்துரைக்க எவ்வளவு கோடி வருஷங்கள் சென்றாலும் போதாது; மங்களரூபியாயும் அடியவர்களுக்கு ஸமஸ்த அர்த்தங்களையும் ஸாதித்தருளுபவளாயும், மிகுந்த பாக்யசாலியாயுமுள்ள பார்வதி தேவியே! இவ்வளவு

மஹிமை பொருந்திய இம்மந்த்ரமானது (இப்பொழுது) உனக்குபதேசிக்கப்பட்டது. இதனை ரகஸ்யமாய் வைத்து ரக்ஷித்துக் கொள்; ரகஸ்யமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தாற்றான் மந்த்ரங்களுக்கு ஸித்தி உண்டாகும்; பிரகாசப்படுத்தினுல் ஸித்தி ஏற்படமாட்டாது; மேலும் இது எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் மூலகாரணமானது. எவ்வளவு ப்ரயத்தனப்பட்டாவது இதனை மிக ரஹஸ்யமாக ரக்ஷித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ரக்ஷிக்குங்காற் சீக்கிரம் ஸித்தி ஆகாவிடினும் கொஞ்ச காலத்தில் ஸித்தி ஆகும்; ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள கர்மங்களை அநேகஜன்மாக்களிற் ஸரிவர நடாத்திய புண்யவான்களுக்குத்தான் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்திற் புத்தி ப்ரவர்த்திக்கும். இவ்வாறு பஞ்சாக்ஷரஜபம்செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு மனிதனுக்கு புத்தி ஏற்பட்டமாத்திரத்திலேயே அவனுடைய ஸகல பாபங்களும் நிவாரணமாய் விடும் என்பது திண்ணம். இதில் ஸந்தேகம்வேண்டாம். நாம் கூறுவதெல்லாம் உத்தமமானவையே; அஹோதேவியே! இவ்விதம் பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூப விசாரணைபுத்தி உனக்கேற்பட்டதால் நீயேதன்யர்களுள் முதன்மையானவள். (46½)

* ஸாமான்யமான ஒரு மனிதன், உசிதகாலத்திலோ அல்லது (தீராதபக்ஷம்) அகாலத்திலோ, (ஸ்நானுதிகளாற்) பரிசுத்தமாகவோ அல்லது அசுத்தமாகவோ, இந்த பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தால் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று முடனே விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். மங்களரூபியே! (பிரஹ்ம, க்ஷத்ரிய, வைசிய, சூத்ரர்களாகிய) நான்கு வர்ணிகளுள் பிராஹ்மணர்கள் எவ்வாறு சிறந்தவர்களோ, பஞ்சலோகங்களுக்குள் தங்கம் எவ்வாறு சிறந்ததோ, நவமணிகளுள் காருடமணி எவ்வாறு மேன்மையானதோ, அவ்வாறே மந்த்ரங்களுள் "பஞ்சாக்ஷரம்" சிறந்தது. தேவியே! இதிலேற்பட்ட "நாதம்" "பிந்து" என்பவைகளில் "நாதம்" உனது ஸ்வரூபம்; "பிந்து" நமது ஸ்வரூபம்; இவைகளெல்லாம், ஹே ஸ்வயம் ப்ரகாசே! முன்னர் உன்னாலறியப்படாமற் இப்போதெம்மா லறிவிக்கப்பட்டன. ஸமஸ்த பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாயும் சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயுமுள்ள இந்த பஞ்சா

* உசிதகாலத்திலேயே பரிசுத்தத்துடன் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்ய வேண்டியதென்று கொள்க.

க்ஷரமானது (உச்சாடன முதலிய) கர்மங்களில் இருபத்தைந்து (பேத) ப்ரகாரமாக விளங்குகின்றது. மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடைய மாந்த்ரிகன் இந்த மந்த்ரத்தைக் கர்மங்களில் ப்ரயோகிக்கக்கூடாது. (உலக மரியாதையை யறிந்த) எந்த வித்வானும் (எவ்வளவு சிலாக்யமான) நிலத்தையும் தங்கக் கலப்பையினால் உழுது பயிர் செய்ய மாட்டான், அல்லவா! அவ்வாறு செய்வானாயின் க்ருஷியின் (உழவின்) பலனை அடையாமலிருப்பதோடுங் கூட கலப்பையி லுள்ள தங்கத்தையுமிழப்பான். (கிடைக்கும் பலன்தேய்கிற தங்கத் திற்கீடாகாது). (51)

மேலும், இம்மந்த்ரமானது ஸர்வ நதிகளுள் கங்கையைப் போலவும், ரஸங்களுள் அம்ருதத்தைப்போலவும், மலைகளுள் மஹாமேருவைப்போலவும், நான்கு காற் ப்ராணிகளுள் (பசுக் களுள்) காராம்பசுவைப்போலவும், ருக்குகளுள் (மந்த்ரங்களுள்) காயத்ரியைப்போலவும், ஒளிகளுள் ஸூர்யனைப்போலவும், ம்ருகங் களுள் ஸிம்ஹத்தைப்போலவும், வாஹனங்களுள் யானையைப்போல வும், (தான) பாத்ரங்களுள் வேதத்தை அறிந்த உத்தமமான ப்ராஹ்மணனைப்போலவும் ஶ்ரேஷ்டமானது; தேவியே! உனது பாக்யவசத்தால் இம்மந்த்ரமானது இப்போதுனக் குபதேசிக்கப் பட்டது. (54)

தினந்தோறும் இந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரத்தெட்டுமுறை ஜபம் செய்; அதினால் நமக்களவற்ற ப்ரியமுண்டாகும்; இதில் ஸந்தேக மில்லை. நமது சரீரஸ்வரூபமாகிய இந்த மந்த்ரத்தை எவன் ஶ்ரத்தையோடு ஜபிக்கின்றானோ, அவன் தனது கோடி குலத்தின ரோடு நமது கைலாஸத்தில் வஸிக்கின்றான் என்பது உறுதி; மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள (மோக்ஷார்த்தி) உத்தமபுருஷன் இதனை ஜபிப்பானாயின், பின்னர் பூமியில் ஜனிக்காமல் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான். இம்மந்த்ரம் பிரஹ்மா முதல் ஸ்தம்பப்புழு இறுதியாயுள்ள ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் மோக்ஷத்தை அளிக்கும் சக்தியையுடையது; ஆகையால் "இதனைக் குருவிடம் உபதேசிக்கப் பெற்று ஜபிக்கவேண்டியது; இல்லாவிடின் பயன்படாது". ஏனெ னில் குருவானவர் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியாயும், மேலான கதியாயும்

(அடையக்கூடிய உயர்ந்த பதவியாயும்), சிறந்த வித்யாரூபியாயும், விசேஷமாயுள்ள தனரூபியாயும் விளங்குகின்றார். ஆகையால் குருவினிட முபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு ஜபிக்க வேண்டும். மேன்மையாகிய இம்மந்த்ரத்தைச் சிலர் "பரப்ரஹ்ம" மென்றும், சிலர் "பரசிவ" மென்றும், சிலர் ஶ்ரேஷ்டமான "பரசைவ" மென்றும், சிலர் "ஆனந்த" மென்றும், மற்றோர் "மோக்ஷோபாய" மென்றும் தங்கள் தங்கள் புத்திக்கேற்ப பலவாறாகச் சொல்லுகின்றார்கள். (60½)

பார்வதியே! பரதத்வரூபமாகிய இந்த மந்த்ரத்தின் ஸ்வரூப நிச்சயத்தை ஒருவரும் அறியவேயில்லை; இந்த மந்த்ரத்துக்கு "ரிஷி"யும் "தேவதை"யும் "நாமே;" இந்தமந்த்ரத்தின் "சந்தஸ்" "ஜகதீ" எனப்படும்; இதற்கு "வினியோகம்" "மோக்ஷம்" அடைவதுதான். மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தின் பொருட்டு ஜபிக்கப்படுமாயின் மற்றைய ஸித்திகள் தாமே கைகூடும். ஆகையால் மோக்ஷத்தின் பொருட்டு இம்மந்த்ரத்தை மிகவும் ஜாக்ரதையாய் ஜபிக்க வேண்டும். மோக்ஷத்திலும் மேலாகிய புருஷார்த்தம் இல்லையன்றோ? ஆதலினால், மோக்ஷமே இம்மந்த்ரத்தின் ப்ரயோஜனமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (63½)

(மூ-ம்) ஸூத꞉ ॥

இத்யுக்தோ தே3வதே3வேந தே3வீ ஶ்ருதிஸம்ஸ்தி2தா ।
ஜக்3ராஹ பரமேஶாநாத் ஸஞ்ஜ்ஞாநம் மஹேஶ்வரீ ॥ (64½)

காரோணி தத꞉ ஸ்கந்தோ3 ஜக்3ராஹ பரமேஶ்வரம் ।
ஶைவதே3ஶிக ஸாந்நித்4யாத் நஜக்3ராஹஸ பா4ர்க3வ꞉ ॥ (65½)

பீ3ஜஸ்யாந்தர்க3தம் வ்ருக்ஷம் யதா2 ஶாகா2 ததா2ந்விதம் ।
ததா2 ததி3ஹ்யேவ ஹ்ருத3யே பஞ்சாஶ்யா வ்ருத்திபா4வி தம் ॥ (66½)

நைதஸ்மாத் பரமோ மந்த்ரோ ஜ்ஞாநம் யோக்3யதம் ।
தஸ்மாத் ப்ராஜ்ஞ꞉ ஸ்வயம் ஶாஸ்த்ரம் விஸ்தார்ய ஸர்வோபாஸ்யதி ॥ (67½)

த஥ா ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸா தேவீ திவ்யஜ்ஞாநப்ரதம் மநும்।
ஜஜாப சைவ ப்ராப்தும் ச ஭க்த்யா பரமயா யுதா ॥ (68½)
தேவோ஽பி ச தயா ஸாகம் மந்திரம் கைலாஸ மந்திரம் ॥ (69)

(உ) ஸூதமஹாமுனிவர் சொல்வதாவது:—

இவ்வாறு ஸ்வயம்ப்ரகாசரான பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந் தருள, உமாதேவியார் மிகவும் ப்ரீதியோடு ஸமஸ்த விஷய ஞான ரூப ப்ரயோஜனத்தைத் தருவதாயும் ம்ரேஷ்டமாயுமுள்ள இந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை ஸாக்ஷாத் ஈம்வரனிடமிருந் துபதேசம் பெற்றுக்கொண்டாள். அது ஸமயம் தேவியின் மடிமீதமர்ந்திருந்த குமாரக்கடவுளும் அந்த உத்தமமான மந்த்ரத்தை க்ரஹித்துக் கொண்டார். ஆனாலவர் குழந்தைப் பருவத்தி லிருந்தமையால், இயற்கையாகவே குருவான பிதாவிடமிருந் துபதேசம் பெற்றோ மென்ற கருத்தினோடு க்ரஹித்தாரில்லை. ஆயினும் அவரை அடைந்த அந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரமானது, வித்திலுள்ள கிளை களோடு கூடிய வ்ருக்ஷம் போன்றும், ஜலத்தில் விடப்பட்ட எண் ணெய்த்துளி போன்றும், உத்தமமான பாத்ரத்திற் கொடுக்கப் பட்ட தானம் போன்றும், இயல்பிலே புத்திமானுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட சாஸ்த்ரம் போலவும், பலவிதங்களில் வ்ருத்தி யடைந்தது. சிவபெருமானிடத் துபதேசம்பெற்ற காலந்தொடங்கி தேவியான பார்வதி திவ்ய ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை விசேஷ பக்தியோடு ஈம்வரரால் அனுக்ர ஹிக்கப்பட்டவாறு ஜபித்து வந்தாள். தேவியுடன் சிவபெருமான் உத்யானவனத்தைவிட்டுக் கைலாஸத்துள்ள அந்தப்புர மடைந் தார். (69)

(மூலம்)

க்ஷேத்ரம் ஸம்யக் வ஧ிதே ச வித்யா ஶிஷ்யாஸந க்ஷணீ।
ப்ராஹ்மணம் ச ஸமாஹூய நியோகம் க்ருதவான் ப்ரபு: ॥ (70)
ஸ தேநாஹ்ந ஜ்ஞாநேதா ப்ரஹ்மா கைலாஸ மந்திரே।
உபாத்யாய ஸ்வரூபேண ப்ரணவம் ப்ராக்ஷவான் ஶநை: ॥ (71)

(உ)

குமாரரது ஐந்தாவது வயதில் வித்யாப்யாஸத்தின்பொருட்டு பிரஹ்மாவை வரவழைத்து (குமாரருக்கு) வித்யாப்யாஸம் செய்விக்கும்படி ப்ரபு கட்டளையிட்டார். இவ்வாறு சிவபிரானல் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவரும் கைலாஸத்திலேற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் வித்யாசாலைக்குக் குமாரனை யழைத்துச்சென்று, உபாத்யாய ஸ்தானத்தில் தாமிருந்துகொண்டு குமாரரைப் பார்த்து ப்ரணவத்தை உச்சரிதார். (71)

(ஸ்ரீ)

तच्छ्रुत्वा प्रणवं पञ्चास्यं कुमारो बाल्य ईश्वरः ।
स्वात्मा प्रणवं प्रोक्त्वा ब्रह्मणाय समीरितम् ॥ (72)

सर्वस्यास्यश्च सारं श्रुति होमाय तं विदुः ।
यस्य ज्ञानं परं सर्वं शिवं सत्कारहेतवि ॥ (73)

यस्य स्वाप्रतिभिज्ञाने विद्याह्यासेनकिं ह्ययम् ।
स्वस्थिरतः सत्त्वस्य उपदेष्टुमिह शारदम् ॥ (74)

(உ)

அதனைக் கேட்டுப் புத்திமானுகிய குமாரரும் ப்ரஹ்மதேவர் சொன்னதைத் தம் வாக்கினல் உச்சரித்துவிட்டு (அவரைப் பார்த்து) "இப்ரணவத்தின் பொருளை தாங்கள் முதலில் சொல்லி விட்டுப் பின்னர் இதின் வர்ணத்தையும், வர்ணத்தின் பொருளையுஞ் சொல்லியருளவேண்டும். ஏனெனில், அர்த்தஞானமில்லாது வித்யாப்யாஸம்செய்வதில் ப்ரயோஜனம் யாது? ஆகையாற் குருவாகிய தாங்கள் ஆதரவுடன் இந்த ப்ரணவத்தின் பொருளைக் கூறவேண்டு"மென்று கேட்டார். (74)

(ஸ்ரீ)

कुमारेणैव उक्तस्य सास्वप्नं वीक्ष्य तद्भवम् ।
गत्वैव समीपं च तस्मिन्नेव व्ययितः ॥ (75)

(உ)
இவ்வாறு குமாரக்கடவுளால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவன் வியப்போடு அவருடைய முகத்தைச் சற்று பார்த்துவிட்டு, பரமசிவனுடைய ஸமீபத்தை யடைந்து மௌனமாகவே நின்றுவிட்டார். (75)

(ஸ-ம)

𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ (76)
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌥 𑌸 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ (76½)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 ।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑌠𑌸𑍍𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌪𑌾𑌠𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (77½)
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ (78)

(உ)
சிவபெருமானும் இங்கிதத்தாற் ப்ரஹ்மதேவரது கருத்தை யறிந்துகொண்டுக் ஆச்சர்யப்பட்டுக் குமாரரை வரவழைத்து ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்துகொண்டே அவரைப் பார்த்து ப்ரணவார்த்தத்தைச் சொல்லும்படி வினவினர். சற்று தாமதித்ததும், "உனக்குத் தெரியுமாறு சொல்லலாம். யாது காரணத்தை உத்தேசித்துப் பாசாங்கு செய்கிறாய்? குருவினாற் சொல்லிவைக்கப்பட்ட பாடத்தைக் கூடச்சேர்ந்த பாலர்களோடு மௌனமாய்ப் படிப்பாயாக" என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினர். இவ்வாறு ஸ்வயம் ப்ரகாசரான மகாதேவன் கூறுங்கால் அவரை (ஈசனை) நோக்கி குஹஸ்வாமி (பின் வருமாறு) சொல்லலுற்றார். (78)

(ஸ-ம) 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (79)

𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (80)

யதி [illegible] ஶ்ரவணே ஶ்ரத்தாவாந் [illegible] ।
உச்சாஸநம் [illegible] ॥ (81)
ஸாஞ்ஜலி [illegible] பூத்வா ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி ஸாம்ப்ரதம் ॥ (81½)

(உ) ஸ்ரீ குஹஸ்வாமி அருளுவதாவது:—

"ஸமஸ்த தேவர்களாலும் வணங்கப்பெற்ற ஶம்போ! மஹாதேவா! ப்ரஹ்மனுல் முன் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட ப்ரணவத்தின் பொருளை யறிந்து கொள்ளாமல் மேற்சொல்ல முடியுமா? ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமாயுள்ள ஸமஸ்த உலகங்களு மிந்த ப்ரணவத்திலேதான் வஸிக்கின்றன; "ஸத்யம்" என்று சொல்லப்பட்ட "ப்ரஹ்ம"மும் இதிற்ருன் நியதமாயிருக்கின்றது; இதனை விட்டு வேருென்று மில்லை. ப்ரபோ! பரிபூர்ணா! ப்ரணவத்தின் பொருளை நான் சொல்லிக் கேட்பதில் தங்களுக்கு ப்ரிய மிருக்குமாயின் உயர்ந்த ஆஸனத்தி லமர்ந்துகொண்டு கேட்கக்கூடாது; கை கூப்பித் தலை வணங்கிக் கேட்பீர்களாகி லாதரவாய்ச் சொல்லுகின்றேன்", என்ருர்.

(ஊ) ஸூத: ॥

ஸ தத்தார்ஷ்ட்யம் வசஶ்ஶ்ருத்வா குமாரஸ்ய ததா ஹர: ।
ஜ்ஞாத்வா புத்ரஸ்ய வ்ருத்தாந்தம் ஶிஷ்யாஸநஸம்ஸ்தித: ॥ (82½)
ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா குமாரம் ப்ரதி ஶங்கர: ॥ (83)

உச்சாஸநஸ்தித: [illegible] ।
வக்ஷ்வ ப்ரணவார்த்தம் த்வம் ஸர்வம் வேதார்த்தஸஞ்சயம் ॥ (84)

இத்யுக்தே ஶர்வஜந்மாஸௌ ஸர்வலோககுரும் ஹரம் ।
[illegible] ॥ (85)

[illegible] ப்ரணவஸ்யார்த்தஸஞ்சயம் ।
[illegible] ॥ (86)
[illegible] ப்ரணவஸ்யார்த்தம் [illegible] ॥ (86½)

(௨) ஸூதமஹாமுனிவர் சொல்லுவதாவது:—

முருகரது கம்பீரமாயுள்ள யிம்மொழிகளைச் (சிவபெருமான்) செவியுற்று முன்னர் நிகழ்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களையும் ஞானதிருஷ்டியினு லறிந்துகொண்டு சற்று புன்னகை செய்து, குமாரரை நோக்கி ஸ்ரீ **ஶ**ங்கரர் கம்பீரமான வாக்கினுல் மறுமொழி யருள ஆரம்பித்தார். "குழந்தாய்! நமது துடையாகிற இந்த உயர்ந்த ஆஸனத்தின்மே லமர்ந்துகொண்டு ஸமஸ்த வேதப்பொருளின் தொகுப்பாயிருக்கின்ற ப்ரணவப் பொருளை விரித்துரைப்பாயாக" வென்றருளினர். ஸகல உலகங்களுக்குங் குருவாகிய பரமசிவ னிவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளியதும், நாணலிற் திருவவதாரஞ் செய்த முருகபிரான் தமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானது மடிமீதேறிச் சிறுபிள்ளைத் தன்மையினுல் ஸர்வ லோகேசராகிய மஹே**ஶ்**வரரைப் பார்த்துத் தகப்பனுரென்னும் பாவனையுடன் ப்ரணவத்தின் பொருளைத் தேவ வருஷத்தில் ஒரு வருஷகாலம் மூச்சு விடாம லுரைத்தனர். அவ்வளவு காலமுரைத்துங்கூட ப்ரணவத்தின் பொருளை நிச்சயிப்பதில் முடிவடையவில்லை. (86½)

([illegible])

[illegible] ।
[illegible] ॥ (87½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (88½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (89½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (90½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (91½)

கைலயங்கிரியில் குமரக்கடவுள்தேவியின் மடிமீதிருக்கும்போது சிவபிரான் உமைக்கு ப்ரணவத்தோடு கூடிய ஷடாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல்.

[பக்கம் 6

ஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் மடிமீதமர்ந்து ப்ரணவப் பொருளுரைத்தல்.

[பக்கம் 20

[illegible]
[illegible] (92½)

[illegible]
[illegible] (93½)

(உ)

ஸர்வ ப்ராணிகளுக்குங் குருவாகிய சிவபெருமான் அதனைக் கேட்டு மிகக் களிப்படைந்து முருகபிரானை அன்பினோடு ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, அடிக்கடி உச்சிமோந்து, ஆலோஜித்து மந்த்ரமானது கெட்டுப்போய்விட்டதென்று தெரிந்துகொண்டு அதை ரக்ஷிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டார். "எவன் (குருவாயிலாக) உபதேசமில்லாது மந்த்ர ஜபம் செய்கின்றானோ, அவன் அந்தச் ஶரீரத்தோடே நரகத்தில் விழுகின்றான்; ஆதலால் மந்த்ரம் நஷ்டமாய்ப் போதற்கு முன்னர் அதனை ரக்ஷிக்கவேண்டும்; இல்லாவிடிற் மந்த்ரம் கெட்டுப்போய்விடும்; மந்த்ரம் கெட்டுப்போய்விட்டால் உலகமும் நாசமடைந்து விடும்; பார்வதி தேவிக்கு நாமுபதேசித்த காலத்திற் ஶக்திதரனாகிய முருகனும் (அம்மந்த்ரத்தை) க்ரஹித்துக் கொண்டான்; இளம்பருவத்தாற் "குரு" என்ற எண்ணத்தையடையவேயில்லை;" என ஸ்ரீ ஶங்கரர் குமாரஸ்வாமியை ரக்ஷணை செய்யும் விஷயமாக இவ்வாறு தமது திருவுள்ளத்திலாலோஜித்து, அவரைத் தம் திருக்கரங்களால் வாரியெடுத்துக்கொண்டு, ஸகல பூதங்களுக்கும் ஈஶ்வரராகிய சிவபெருமான் உபதேச க்ரமமாகவே தன் திருமகனை குமாரஸ்வாமிக்கு ப்ரணவப் பொருளைப் போதித்தருளினர். அவருக்கு (குமாரஸ்வாமிக்கு) தெளிவான ஞானம் நன்றாக உண்டானபொழுது, மறுபடியும் அவரைப் பார்த்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (93½)

(உ-ங) ஸ்ரீ ஶிவ: உவாச ॥

[illegible]
[illegible] (94½)

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (95½)

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 ।
𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍈 ॥ (96½)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ (97½)
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ (98)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥ (99)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇
𑌪𑌵𑍁𑌤𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

உ) ஸ்ரீ சிவபெருமான் அருளுவது:—

"ஹே குமாரனே! நின் நன்மையைக்கருதி நாம் உனக்கு விதிக்கும் ஆக்ஞையைக் கேள். நமக்கு மந்த்ரோபதேசஞ்செய்த காரணத்தினால் நீ குரு ஸ்தானத்தை அடைந்தனை. இவ்வழக்கம் உலக மரியாதைக்குத் தலைகீழானமையா (மாறுபாடானமையா) வைசியம் தடுக்கப்பட வேண்டியதுதான்; இல்லாவிடின் உனக்கு மஹத்தான தோஷம் (பாபம்) ஸம்பவிக்குமென்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை. ஹே மஹா பாக்யசாலியே! அவ்வாறாகிய தோஷ நிவிர்த்தியின் பொருட்டு "பாரத வர்ஷ" மெனப் பெயர் பெற்றுள்ள தேசத்தை யடைந்து, உலகாநுஷ்டானத்திற்காகவே நீ தபஸ் புரிவாயாக. அந்த அவஸரத்தில் "குமரகுரு" என்னும் நாம விசேஷத்தாற் பெரும்புகழடைவாய். சீக்ரத்தில் ஸித்தி அளிக்கத்தக்கதும் தபஸுக்கு யோக்யமாயுள்ளதுமான ஓர் ஸ்தானத்தை உனக்கு ஆக்ஞாபிக்கிறே"னென்று சொல்லிச் சிவபெருமான் பார்வதீஸமே

தராயிருந்துகொண்டு குமாரஸ்வாமியைத் தபஸ்புரியக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். குமாரஸ்வாமியும் "த்ருலோக" மென்ற ஸ்தலத்தை அடைந்து தமது கர்மஸித்தியைக் கருதி வெகு காலம் தவம் செய்து, பின்னர் சிவத்ரோகத்திலிருந்தும் விடுபட்டார். (99

ஸ்காந்த சைவ மஹா புராணத்து ஏகாதச ருத்ர ஸம்ஹிதையின்
பின் பாகத்தில் பர்வதகண்டத்திலுள்ள ஸத்யகிரி என்னும்
திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ர மாஹாத்மியத்தின்
முதலாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

([illegible]) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (1)

𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌜𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌦𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ (2)
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥ (2½)

இரண்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகர் ஸூதமஹாமுனிவரைப் பார்த்து கேட்கிறார்:—

ஹே ஸூதமஹாமுனே! குமாரக்கடவுள் தபஸ் செய்வதற்கு யோக்யமாயும் மிகவும் பரிசுத்தமாயுமுள்ள எந்த புண்ய ஸ்தலமானது பரமசிவனால் கல்பிக்கப்பட்டது? புராணங்களைக் கூறுவதில் ஶ்ரேஷ்டராயுள்ளவரே! புண்ய பூமியான ஜம்புத்வீபத்தில் பாரத வர்ஷத்தில் எந்த உத்தமமான யிடமானது குமாரஸ்வாமியின் தபஸுக்கு யோக்யமாய்க் குறிப்பிடப்பட்டதோ அவ்விடத்

துள்ள வனத்தின் பெயரென்ன? அங்கு ஓடுகின்ற புண்ய நதியின் பெயரென்ன? இப்பொழுது இவைகளை எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். (2½)

(𑌸𑍂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (3½)

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ (4½)

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌿𑌚𑍇𑌵 ॥ (5½)

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌤 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (6½)

𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌲𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (7½)

(உ) ஸூதமஹாமுனிவர் அருளுவதாவது:—

ஶௌனகரே! பாபங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்து வெகு புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும், உலகத்தில் முக்யமான புண்ய க்ஷேத்ரமாயுமுள்ள இடத்தைப்பற்றி உரைக்கின்றேன்; கேட்பீராக. முன்னொரு காலத்தில் வாயு பகவானுக்கும் ஆதிசேஷனுக்குமோர் ஸமயத்திற் பலாபல விஷயமாயோர் ஸம்வாத முண்டாயிற்று. அவ்விருவரும் தம் தம் பலத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டு இவ்வாறு மற்றவரிடம் பொறாமை யடைந்திருக்கும்பொழுது தேவர்களனை வருங்கூடி ஓர் ப்ரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டார்கள். அஃதாவது:— "பலசாலியாகிய வாயு பகவானே! மஹாமேரு பர்வதத்தின் கொடுமுடிகளை உம்முடைய பலத்தால் நீர் அடியோடு பிடுங்கி எல்லாத்

திக்குகளிலு மெறிந்துவிடுவீரானுற் பலசாலிகளுள் நீரே மேலான வராக மதிக்கப்படுவீ ரென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. அவ்வாறு வாயு பகவானுற் பிடுங்கமுடியாமற் கொடுமுடிகளை ஆதிசேஷன் தனது ஆயிரம் தலைகளா லமுக்கிக்கொண்டு விடுவாராயின் (அவர்) எல்லோ ராலும் புகழத்தக்க பலவானென்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை". (7½)

(ஶ்லோ)

ஏவமுக்தேஷு தே³வேஷு ததா² க்ருதவதி த்³விஜா: ।
ப²ணிராஜே ஸ்வை: ஶிரோபி⁴ஶ்ச ஶ்ருங்கா³: பர்வதநாயகா: ॥ (8½)

கேசித்து ஸ்தா²பிதா யாப்⁴யாம் மேருண பரிபாலநா: ।
பதிதாஸ்தத்ர தத்ரைவ நவவர்ஷேஷு ஸந்ததே ॥ (9½)

ஸம்போ³த்⁴ய ந த்³ருஷ்டி ஶேஷா: பர்யந்த பர்வதா: ।
தஸ்ய ஶ்ருங்கா³ணி ஸந்த்³ருஷ்ட்வா ப³ஹூநி பர்வதாநிவ ॥ (10½)

நாஹம் ஸ்வநாமம் ஶம்பவஞ்சைவ சதிர்த்தரம் ।
ஸத்யம் லோகே ததா²கோ வித்⁴ர ஶ்ருங்க³ ந்யாஷ்டகம் ॥ (11½)
ஏதேஷு ஸத்யஸம்ஜ்ஞஸ்ய வாயுநோத்³தா⁴பிதம் ப³லாத் ॥ (12)

ஶ்வேதாத்³ரிவம் ப்³ரஹ்ம விஷ்ணு சேவிதம் ।
ஶ்ருங்கா³ணாம் காரணாநாம் ஶேஷம்ப³ஹ்வ விஶேஷதாத் ॥ (13)

காவேர்யா த³க்ஷிணே தீரே பாண்ட்³யதே³ஶே ச ஸாஸ்வதே ।
க்ருதஶோபா⁴ நதீதீரே நாமதே⁴யஸ்ய த³க்ஷிணே ॥ (14)
பாத³யோஜந ஶாத்தே ததா² மேருண பதிதம் புரா ॥ (14½)

ஹாஸ்யாஸ்ய நைருதே ஹாரே பாத³யோஜந ஶாத்ரகே ।
பதிதம் பாண்ட்³யஹத்³ஶேஷ யோஜநாயாஶ விஶ்ருதே ॥ (15½)

(உ)

ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! இவ்வாறு தேவதைகள் சொல்லித் தீர்மானித்தபொழுது ஆதிசேஷன் தனது தலைகளால் அம்மேரு

பர்வதத்தின் கொடுமுடிகளை அமுக்கிக்கொண்டார். புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய அக்கொடுமுடிகளெப்பொழுது வாயுவேகத்தினுற் பிடுங்கப்பட்டு, நாலா பக்கங்களிலுஞ் சிதறப்பட்டு, ஒன்பது கண்டங்களிலுமுள்ள பூமியில் விழுந்தன. மஹாமேருபர்வதத்தைச் சேர்ந்ததாயுள்ள "கந்தமாதனம்" என்று ஒரு மலை யிருக்கின்றது. அதற்கு வெகு புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய எட்டு கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. அவையாவன:—

"நாபம்", "ஸுநாபம்", "கந்தர்வம்", "வைங்யம்", "கதிமத்தரம்", "ஸத்யம்", "ஸுகேதுகம்", "சித்ரஶ்ருங்கம்" என்பவைகளே யாம்; இவைகளில் "ஸத்யம்" எனப் பெயர் பெற்ற கொடுமுடிதான் வாயுபகவானுல் பலமாய்ப் பிடுங்கித் தள்ளப்பட்டது. நமது ஸ்வரூபமாய் விளங்காநின்றதாயும், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் வணங்கப்பெற்றதாயுமுள்ள அந்த "ஸத்யம்" என்னும் கொடுமுடியானது, மேல்வரும் காரணங்களை உத்தேசித்து விதிவசத்தாற் காவேரி நதிக்குத் தென்கரையில் அதி சோபனமாயுள்ள பாண்டிய தேசத்தில், நாகமலைக்குத் தென் ப்ரதேசத்தில் ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திற்குக் கன்னிமூலையில் "க்ருதமாலா" நதிதீரத்தில், இரண்டரை மைல் தூரத்திற் கப்பால் ஒரு *(1) யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள புண்ய பூமியி லதிவேகமாகத் தள்ளப்பட்டது. (15½)

(8-௫)

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 [illegible] 𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (16½)

[illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 [illegible] 𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃 ॥ (17½)
[illegible] 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (18)

(உ)

அதிவிஸ்தாரமாயுள்ள அக்கொடுமுடியானது கீழே விழுந்த வேகத்தினுல் பூமிக்குள் ளமுங்கி அதற்குமேல் ஒரு (2) யானை

---

* (1) 10 மைல். (2) தேவலோகத்து யானை.

ப்ரமாண முயர்ந்திருக்கின்றது. மலைக்குச் சமானமான உயரத்தை யுடையதாயு மைந்து தீர்த்தங்களோடு கூடினதாயும், மலையருவி களோடு கூடினதாயுமுள்ள அந்தக் கொடுமுடியானது வேகத்தோடு பூமியில் வீழ்ந்து மூழ்கியது மதினெட்டி லொருபாகம் பூமியின்மே லிருக்கின்றது. (18)

(ஸ-ம்)

ஶ்ருங்கஸ்யோத்தர திக்பாகே தீர்த்தம் ஸர்வார்த்ததோத்தமம் |
ஸத்யகூபமிதி க்யாதம் ப்ரஸித்தம் புவனத்ரயே || (19)

தஸ்ய பஶ்சிம திக்பாகே புத்ரகூப இதி ஶ்ருத꞉ |
புத்ரார்த்தீ நியதஸ்ஸ்நாத்வா புத்ரான் ப்ராப்நோத்யசிராத் || (20)

ஸ்நாநபாநாதிபிஸ்ஸர்வை꞉ பாதகேப்ய꞉ ப்ரமுச்யதே |
அம்பஷ்டகாஶ்ச தரவோ யத்ர ஸந்தி பஹூனி ஹி || (21)

தச்ச்ருங்கம் ஶிகிலிங்கம் ச த்ருஷ்ட்வா பக்திஸமன்வித꞉ |
ப்ரணமேத் பக்திபாவேன ஸத்யகிரேர்மஹாத்மன꞉ || (22)

தத꞉ கைலாஸஶிகரே ததா கைலாஸம் ஶம்போர்லபேத் || (22½)

(உ)

இந்தக் கொடுமுடியின் வடக்குத் திக்கில் உத்தமோத்தமமான தீர்த்தமாயும், மூவ்வுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதாயும், "ஸத்ய கூப"மெனப் பெயர் பெற்றதாயுமுள்ள ஓர் விசேஷ தீர்த்த மிருக் கின்றது. இந்த ஸத்யகூபத்தின் மேற்கு திக்கிற் "புத்ரகூபம்" எனப் பெயரிய ஓர் தீர்த்தமிருக்கின்றது. குழந்தை வேண்டுவோன் அந்த "புத்ரகூப"த்தில் நியமத்தோடு ஸ்நாநம் செய்வானாயின், அநேகம் ஸத்புத்ரர்களை சீக்ரத்தி லடைவான். இக்கூபத்திற் ஸ்நாந பாநாதிகள் செய்தமாத்திரத்தில் ஸமஸ்தமான பாதகங்களினின் றும் விடுபடுகின்றான். அவ்விடத்தில் "அம்பஷ்டகம்" என்ற (புல் வகையைச்சேர்ந்த) அநேக மரங்களிருக்கின்றன. "அவ்வியல்பின தாகிய அக்கொடுமுடியையும், கொடுமுடியின் கண்ணுள்ள லிங்கத்

தையும் த்யாகஞ்செய்து மிகுந்த பக்தியுடன் பூஜை செய்து கொண்டு, முன் கூறின ஸத்யதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டு தபஸ் புரிவாயாக'' வென்று ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் குமாரஸ்வாமிக் காஞ்ஞாபித்தருளினர். (22½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌕𑌪𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥ (23½)

𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌖𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑌾𑌨 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌪𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑍇 ॥ (24½)

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑌕𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (25½)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥ (26½)

(உ)

மஹாபுத்திமானே! மந்த்ரங்களுடைய ஸாரத்தை கபடமாக க்ரஹித்ததனால் உனக்கேற்பட்டுள்ள ஸமஸ்த தோஷ நிவிர்த்தியின் பொருட்டு தபஸ் புரிவாயாக. அந்த மலைக்கு ஈசான்ய திக்கி லொரு பாணம் விழுந் தூரத்தி லுனது கீர்த்திக்காக உன் பெயரைவைத்த தொரு தீர்த்தத்தை யேற்படுத்தியும், அந்த தீர்த்தத்திற்கு மேற்கு திக்கில் சிறிது வாயு மூலையாக உள்ள ஸ்தானத்தில் வேதாகமவிதி ப்ரகாரமோர் சிவலிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்து அதற்கு "ஸத்யா த்ரீசர்" எனப் பெயரிட்டு மிகுந்த ஶ்ரத்தையோடு அந்த லிங்கத்தைப் பூஜை செய்தும் (முன்சொன்ன) தோஷத்தினின்று விடுபடுவாயாக. (26½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (27½)

த்வத்தீர்த்தஸ்ய மஹாபாக ஸர்வதீர்த்தாஶ்ரயஸ்ய ச
நாமானி யோகினோ யானி க்ருஹ்ணந்தி பரமர்ஷய: ॥ (28½)

ஜ்ஞானதீர்த்தம் ஸர்வதீர்த்தம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ ததா ।
குஹகங்கா ஸத்யகங்கா ஶிவகங்கா ஶிவப்ரதா ॥ (29½)

குமாரபத்மினீ ஶ்ரீதா குமாரஸரஸ் ததா ।
பக்தி தீர்த்தம் முக்திதீர்த்தம் பாபதீர்த்தம் பராத்பரம் ॥ (30½)

ஶத்ருக்னம் ஸர்வரோகக்னம் ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம் ।
இத்யேதானி ச நாமானி திவ்யானி ப்ரதிதானி ச ॥ (31½)

ப்ராதருத்தாய ஶ்ருண்வந்தி க்ருஹ்ணந்தி ஸுவிவேகின: ।
கங்காதி ஸர்வ தீர்த்தேஷு ஸ்நாநாத்ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய: ॥ (32½)
தச்சீக்ரம் மஹாபாக ஸத்யஜ்ஞாந ஸ்திரம் பவேத் ॥ (33)

(உ)

இவ்வாறு உன்னலேற்படுத்தப்படு முத்தமமான தீர்த்தத்தி லெவர் ஒருவர் ஸ்நானஞ் செய்கின்றாரோ, அவருக்கு ஸர்வ ஸித்தி களுமுண்டாகுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை; மஹா பாக்யசாலியே! ஸமஸ்த தீர்த்தங்களுக்கு மிருப்பிடமாயிருக்கின்ற இந்த உனது தீர்த்தத்திற்கு உலகத்தில் மஹரிஷிகள் பலன் கொடுக்கக்கூடிய அநேகம் பெயர்களை யிடப்போகின்றார்கள்.—

அவையாவன:—

(1)	ஞானதீர்த்தம்	(7)	சிவப்ரதை
(2)	ஸர்வதீர்த்தம்	(8)	குமாரபத்மினி
(3)	ஸ்வாமி புஷ்கரிணி	(9)	ஶ்ரீதை
(4)	குஹகங்கை	(10)	குமாரஸரஸ்
(5)	ஸத்யகங்கை	(11)	பக்தி தீர்த்தம்
(6)	சிவகங்கை	(12)	முக்தி தீர்த்தம்

(7) மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தீர்த்தம்.
(9) ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தீர்த்தம்.

(13) பரதீர்த்தம்
(14) பராத்பரம்
(15) ஶத்ருக்னம்
(16) ஸர்வரோகநிவாரண தீர்த்தம்
(17) ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம்

மிகவும் விசேஷமாயுள்ள இந்தத் திருநாமங்களைக் காலையி லெழுந் தெவர்கள் கீர்த்தனம் செய் (சொல்லு) கின்றார்களோ, கேட்கின்றார்களோ, அவர்கள் கங்கை முதலிய ஸமஸ்த புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களாக ஆகின்றார்களென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. மஹாபாக்யம் பெற்றவனே! சீக்ரமாக அந்த மேன்மை பொருந்திய "ஸத்யஞானகிரி"க்குச் செல்வாயாக", வென்று சிவபெருமான் குமாரஸ்வாமிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். (33)

(உ-ம)

இத்யுக்த்வா தேவதேவேந குமாரோ லோகவந்தித: ।
ஸ்வர்ணரத்நவிமாநஸ்தோ [illegible] யாதிபி: ॥ (34)

ஜ்ஞாந ஶக்தியுதம் ப்ராப்ய பஹுவர்ண்ய ப்ரதாயகம் ।
[illegible] ஸர்வ ஜந்தூநாம் ஸதா பாப [illegible] ॥ (35)

மநோஹரம் மஹாரம்யஞ்ச முநிபி: பரிஸேவிதம் ।
நாநாவ்ருக்ஷலதாகுல்மைர் விராஜித [illegible] ॥ (36)

திவ்ய ஜ்ஞாநப்ரதம் ந்ருணாம் ஸர்வ தோஷ நிவாரணம் ।
[illegible] ॥ (37)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (38)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (39)

[illegible] ஶிவலோகாக்யம் ஸத்யஸஞ்ஜ்ஞம் மஹாகிரிம் ।
ஸம்ப்ராப்ய [illegible] ॥ (40)

---

(15) ஶத்ருஸம்ஹார தீர்த்தம்.

(உ)

இவ்வாறு தேவாதிதேவாகிய சிவபெருமானுலாஞ்ஞாபிக்கப்பட்டு, ஸமஸ்த ஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான குமாரஸ்வாமியானவர், குந்தாந்தடி வேலாயுதம் சூலாயுதம் சுத்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தமது கணங்களாற் சூழப்பட்டு, விசேஷ புண்யங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும், ஞான பர்வதத்தைச்சுற்றியதாயுமுள்ள அந்த ப்ரதேசத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார். அதின் விசேஷமாவது, அங்குள்ள ஜந்துக்களனைத்து மொன்றிற்கொன்று வைரமில்லாமலிருப்பதாயும், எப்பொழுதும் புஷ்பங்கள் பழங்கள் நிறைந்த பலவிதமான மரங்கள் செடி கொடிகளுள்ளதாயும், அழகு பொருந்திய அநேக குஹைகளோடு கூடியதாயும், ரிஷிகணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதாயும், அநேகம் கொடிகள் புதர்களோடு கூடியதாயும், மனிதர்களுக்கு திவ்யஞான ஸம்பத்தை அளித்து ஸகல தோஷங்களையும் நிவிர்த்தி செய்யக்கூடியதாயும், பூங்கொத்துகளிற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தேனீக்களின் ஶப்தத்தோடு கூடியதாயும், அங்கே வஸித்துக்கொண்டிருக்கும் வேதாத்யயன சீலர்களான ரிஷி புத்ரர்களிரவும் பகலும் செய்கின்ற வேத கோஷத்தினுலெப்பொழுதும் ப்ரதித்தொனி (எதிரொலி) உண்டாகின்ற அஷ்டதிக்குக்களோடு கூடியதாயும், அக்னிஹோத்ரப் புகையினுற் கருமையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குக்களோடு கூடியதாயும், அநேக விசித்ரமான மயில்கள் பக்ஷிகள் வஸிக்கும் குஹைகளுள்ளதாயும், பூலோகத்தில் "சிவலோக" (கைலாஸ) மெனப் பெயர் பெற்றதாயும், "ஸத்யகிரி" யென்று சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ள மகிமை பொருந்திய அந்த மலை ப்ரதேசத்தை யடைந்து குமாரஸ்வாமி அங்கே உத்தமமான தவம் புரிந்தனர். (40)

(ஊ)

ஸம்ப்ராப்ய பர்வதஶ்ரேஷ்டம் ஜ்ஞாநாக்யம் ஶம்புநாஜ்ஞயா ।
ஸ்வஶக்த்யா ப்ரணவாகாரம் திவ்யம் க்ருத்வாஸநம் தத: ॥ (41)

ஸத்ய திவ்யாதி திவ்யேஷு ஸ்நாத்வா திவ்யே ஸ்வதீர்த்தகே ।
ஸ்வதிவ்யே ஶோபஸி ஸ்தித்வா ஶிவாத்ம ஸ்தநோஹரே ॥ (42)

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌬𑌕𑌂 ।
𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌚 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ (43)

𑌜𑌪𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨 𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌿 ॥ (44)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ (45)

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ (46)

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑌮 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ (47)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ (48)
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ (48½)

𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌜𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌂𑌪𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥ (49½)

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈 𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 । (50½)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑍈𑌃 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍈𑌃 ॥
(51½)

(உ)

குமாரஸ்வாமியானவர் முதற்கண்ணே மலையின் ஈசான்ய திக்கில் சுத்தமான இடத்தை அடைந்து தமது சக்த்யாயுதத்தினால் ப்ரணவம் போன்ற வடிவுள்ள தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி அதற்கு

தம் * திருநாமத்தை யிட்டு அந்த தீர்த்தத்திலும் ஸத்யதீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, தமது தீர்த்தக்கரையிலுள்ள அழகிய பாறை (பஞ்சாக்ஷரப்பாறை)யிலுட்கார்ந்து கொண்டு, முக்கண்ணரான தேவாதிதேவனை, பரமசிவனை, மகாதீரரான குஹஸ்வாமி தமது ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யானஞ்செய்து கொண்டும், காற்றையே ஆகாரமாக உட்கொண்டும், ஐம்புலன்களையு மடக்கித்தமக்கு ஶங்கரரானுபதேசிக்கப்பட்ட பஞ்சாக்ஷரத்தை பஞ்சாக்னி மத்தியினின்று மனதினால் ஸ்மரித்து ஜபித்துக் கொண்டும் வந்தார். பின்னும் புஷ்பம்போல் ம்ருதுவாயும் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதாயுமுள்ள அந்தத் தீர்த்தத்திலே மூன்று காலமும் ஸ்நானம் செய்துவெகு அழகு பொருந்தியதாயும் ஸத்யகிரி வடிவமாயுமுள்ளலிங்கத்தை மிகுந்த ஶரத்தையோடு வாமதேவ ஸூக்தத்தினாலபிஷேகஞ்செய்து, காட்டிலும் இன்னும் மற்றைய இடங்களிலு முண்டானவைகளானதும் புழுப்பூச்சி முதலியவைகளற்று அதிக வாஸனை பொருந்தியதுகளுமான, மல்லிகை பிச்சி அரளி சம்பகம் தாமரை மகிழ் முதலிய விசேஷ ஜாதி புஷ்பங்களாலும், வில்வாதிபத்ரங்களாலும், ஆதிமத்யாந்த ரஹிதராயும் துரியாதீதமூர்த்தியாயும், ஸதாசிவராயும்,தம்மை வழிபடுவோர்க்குக் கற்பகவ்ருக்ஷம் போன்றவராயும், கரிய கண்டத்தை உடையவராயும், அழிவற்றவராயும், ஜகதீஶராயும், ஸர்வோத்தமராயும், ஸகத்துக்குக் காரண பூதராயும், பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவராயும், உலகெலாமானவராயும்,ஶாஶ்வதராயும், ஸத்யானந்த ரூபியாயும், நிர்மலராயும், குறைவற்றவராயும், அழிவற்றவராயும், ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ளவராயுமிருக்கின்ற சுத்த ப்ரஹ்மமான ஸாக்ஷாத் ஶங்கரராகிய பரமசிவனை விசேஷ பக்தியோடு தினந்தோறும் குஹஸ்வாமி அர்ச்சனைசெய்து, கனி கிழங்கு முதலிய பலவித நைவேத்யங்களை ஸமர்ப்பித்து, தூபதீபாதி உபசாரங்களுடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்தும், வேதப்பொருளை வெளியிடும் அநேகம் ஸ்தோத்திரங்கள் சொல்லியும், ஶங்கரரை த்ருப்தி செய்து வந்தார். (51½)

* ஸ்வாமி புஷ்கரிணி (சரவணப்பொய்கை) என்னும் திருநாமத்தை.

(ஸம்)

सम्वत्सरत्रयं तत्र वसित्वा तप उत्तमम् ।
कृतार्थः कामानाप्त्वासौ शिवकोपाद्विनिस्सृतः ॥ (52½)

शिवोऽपि लोकरक्षार्थं ज्ञानाख्ये पर्वतोत्तमे ।
प्रसन्नात्मा देवो देव्या च परया युतः ॥ (53½)

सत्येश्वर इति ख्यातो ददौ तस्य वरान् बहून् ।
कुमारस्य प्रसन्नात्मा पञ्चवर्णस्य रूपवान् ॥ (54½)

वरदाभय हस्तश्च शूलटङ्कधरश्शिवः ।
अरूपी रूपवान् भूत्वा लोकानुग्रह तत्परः ॥ (55½)

सूर्यकोटि प्रतीकाशश्चन्द्रकोटि सुशीतलः ।
देवदेवैरपि संवीतः प्रमथैरपि सेवितः ॥ (56½)

स्वर्णे शृङ्गे महादिव्ये स्वर्णमयोपधानतः ।
पार्वतीसहितश्शम्भू रराज कृपया सह ॥ (57½)

(உ)

இவ்வாறாக அவ்விடத்தில் மூன்று (தேவ) வருஷகாலம் குமாரஸ்வாமி உத்தமமான தபஸ் செய்து தாம் கருதிய பலனை அடைந்து சிவகோபத்தினின்றும் விடுபட்டார். ஸாக்ஷாத் சிவபெருமானும் உலக ரக்ஷணையின் பொருட்டு, "ஞானஶ்ருங்க"மெனப் பெயர் பெற்ற அக்கொடுமுடியில் பராசக்தி ஸமேதராய் விஜயமாகி "ஸத்யேஶ்வரர்", என்ற திருநாமம்தரித்து ப்ரதியக்ஷமாய்க் காக்ஷி கொடுத்து குமாரஸ்வாமிக்கு அநேக வரமளித்தனர். "பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூபி"யாயும், "வரதம்" "அபயம்" என்னும் அடையாளங்களோடு கூடிய கறங்களையுடையவராயும், "சூலம்" "டக்கம்" (உளி) என்ற ஆயுதங்களைத்தரித்துக்கொண்டவராயுமுள்ள "ஶம்பு"வானவர், ரூபமற்றவராயிருந்தும். லோகாநுக்ரஹார்த்தமாய் திவ்ய மங்கள ரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, பார்வதீ ஸமேதராய், கோடி

முருகக்கடவுள் திருப்பரங்குன்றத்தில் அரிய தவம் புரியும்போது
பரமசிவன் பார்வதி ஸமேதராய்க் காக்ஷியளித்து
அநுக்கிரஹித்தல்.

[பக்கம் 34

ஸூர்யனைப்போல் ப்ரகாசிக்கின்றவராயும், கோடி சந்த்ரனைப் போல் குளிர்ச்சி பொருந்தியவராயும், தேவதைகள் நந்தி ப்ருங்கி முதலிய ப்ரமதகணங்களால் சூழ்ந்து வணங்கப்பட்டவராயும், அளவற்ற மகிமையோடு தமது கணங்களாற் புகழப்பெற்று பேடியருளப்பட்டவராயுமுள்ள அவஸரத்தில் குஹஸ்வாமிக்கு ப்ரஸன்னராகிக் கருணை கூர்ந்து அவரைப் பார்த்து மேல் வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (57½)

(அ) ஶ்ரீஹர: உவாச ॥

போ⁴ போ⁴ குமார தே த³த்³மி வராம்ஸ்தவ ஹிதாய ச ।
புண்யஸ்த²லீவரேண்யே ஸர்வதே³வஸமாஶ்ரயே ॥ (58½)

ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³பாபக்⁴னே க³ந்த⁴மாத³னஶ்ருங்க³கே ।
தபஶ்ச ப⁴வதா யஸ்மாத் [illegible] ஸாத⁴த: ॥ (59½)

வ்ரதை: பூஜாபி⁴ரேவம் ச ஸ்தோத்ரைஶ்ச விவிதை⁴ரபி ।
நியமைஶ்ச விஶேஷேண தூ⁴பநைவேத்³யவந்த³நை: ॥ (60½)
துஷ்டோऽஹம் ப⁴வதா ஸம்யக் அபீ⁴ஷ்டம் வரயஸ்வ ஹ ॥ (61)

(உ) ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் அருளுவது:—

"ஹே குமாரா! உனது நன்மைக்காகவே உனக்கநேகம் வரமளிக்கின்றோம். புண்ய பூமியாயும் ஸமஸ்த தேவதைகளுக்கு மிருப்பிடமாயுமுள்ள இந்த ப்ரதேசத்தில், ப்ரஹ்மஹத்யாதி மஹா பாதகங்களையும் நிவிர்த்தி செய்யக்கூடியதாயுள்ள கந்தமாதன பர்வதத்தின் கொடுமுடியாகிய இந்த ஸத்யகிரியிலே, நமது ஆஞ்ஞாப்ரகாரம், விசேஷ நியமத்தோடு கூடிய வ்ருதங்களாலும் பூஜைகளாலும் அநேகவித ஸ்தோத்ரங்களாலும், தூபதீப நைவேத்ய நமஸ்காராதி உபசாரங்களாலும் நீ செய்த சிறந்த தபஸினால் நாம் மிகவும் த்ருப்தியுற்றோம்; உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள்" என்று க்ருபையுடன் அருளினர். (61)

(𑌈-𑌅) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 ॥ (62)

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ (63)

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ (64)

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚 𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍂𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ (65)

𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌦𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹 ॥ (66)

(உ) ஸ்ரீ ஸ்கந்த ஸ்வாமி பிரார்த்தனை:—

"ஸ்வாமின் கருணாமூர்த்தே! தேவாதிதேவ! ஸகல ஜந்துக்களின் ஸ்ருஷ்டிக்கும் காரணபூதராயுள்ள மகாதேவா! ஸகல தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்ட ப்ரபோ! ஸர்வேசா! சிவபெருமானே! குழந்தைத் தன்மையினாலும், (தமது திருமகனென்கின்ற) ஒருவிதமான பாத்யதையினாலும் என்னால் முன் செய்யப்பட்ட அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டும். மஹேசுவரா! யாதொரு புண்ய பூமியாகிய ஸத்யகிரியில் தங்களுத்தரவு ப்ரகாரம் என்னால் தபஸ் செய்யப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட உத்தமமான இந்த இடத்தில் எந்த ப்ராஹ்மணர்கள் தபஸ் செய்து விதிப்ரகாரம் யாகஞ்செய்கின்றார்களோ, "குமாரஸரஸ்", "ஸத்யகூபம்", என வழங்கிவரும் இவை முதலிய விசேஷ தீர்த்தங்களி லெவர்கள் ச்ரத்தையோடு ஸ்நானஞ் செய்கின்றனரோ, அவர்கட்கெல்லாம் அபீஷ்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு, ப்ரபோ! தாங்கள் இவ்விடத்திலேப்ரஸன்னமாக இருந்தருளவேண்டும்". (66)

(மூ-ம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (67)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (68)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (69)
[illegible] ॥ (69½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (70½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (71½)

(உ)

"இந்த ஸத்யபர்வத ஶிகரத்தின் கண்ணுள்ள தங்கள் அம்சமாயிருக்கின்ற இந்த லிங்கத்தை யார் தர்சனம் செய்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய ஸகல இஷ்டங்களையும் தாங்கள் பூர்த்திசெய்து வைக்கவேண்டும். ஸ்வதர்மங்களைக் கைவிட்டவர்களாயும் பரத்ரோகஞ்செய்வதிலாவலோடு கூடியவர்களாயும் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துரைப்பவர்களாயும் பிறர் மனைவிகளை இச்சிக்கின்றவர்களாயும் ப்ராணிகளை வதை செய்கிறவர்களாயுமுள்ள பாபிகளாயிருந்தபோதிலும், தங்களைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் அறிந்து மறியாமலும் மம்மூடர்கள் செய்த பாபங்களனைத்தும் நிவிர்த்தியாகும்படி அநுக்ரஹிக்கவேண்டும்; மஹேஶ்வரா! ஸத்யாசலமென்ற மலையின் குகை நடுவில் உமாதேவியாரோடு கூட இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தோடு தாங்கள் எக்காலத்திலு மிருந்தருளவேண்டும். உலகமனைத்தும் தங்களை (1) "தர்ஶனப்ரதநாதர்" எனவும் தேவியை "புவ

(1) தர்சனம் செய்தமாத்திரத்தில் ஸகல மனோபீஷ்டத்தையும் கொடுக்கும் நாயகர்.

னேஶ்வரி'' எனவும் புகழட்டும்'', என்று ஷண்முகநாதர் ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டார். (71½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ (72½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌨𑌃 ।
𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ (73½)

𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌚 ॥ (74½)

(உ)

பின்னர் குமார ஸ்வாமி, ப்ரத்யக்ஷமாயாவிர்பவித்திருக்கும் பார்வதீ பரமேஶ்வரருடைய ஸந்நிதானத்தில் சிவலிங்கத்தைத் தேவியாரோடு கூட விதிப்ரகாரம் ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து, அந்த லிங்கத்திற்கு ''ஸத்யாசலேஶ்வரர்'' என்றும், அம்மனுக்கு ''கோவர்த்தனி'' அம்பாள் என்றும் திருநாமமிட்டு, ''ஸகல மனோரதங்களையும் பூர்த்திசெய்யும் ப்ரபுவே! தேவியாரோடு உமது இந்த லிங்கத்தை எவர்கள் தர்சித்துப் பூஜிக்கின்றார்களோ, அவர்களின் மனோபிஷ்டத்தை ப்ரஸாதித்தருள வேண்டு''மென ப்ரார்த்தித்தனர். (74½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌚 ॥ (75½)
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ॥ (76)

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦 𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ (77)

(உ)

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியினால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட அம்பிகாபதியாகிய பரமேஶ்வரர், உலகத்தின் நன்மைக்காகவே ஸகல வரங்களையளித்து பர்வதசிகரத்தில் ப்ரஸன்னராயெழுந்தருளினர். ''இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியின் முந்தின சரித்ரமானது என்னாலுரைக்கப்

பட்டது. நல்ல வ்ருதங்களை யனுஷ்டிக்கின்ற சௌனகமுனிவரே! இதற்குமேல் யான்சொல்லவேண்டியதென்ன ''வென்று ஸூதமுனிவர் கேட்டார். (77)

(𑌮𑍂) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌤 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (78)

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌤 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (79)

𑌯𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌠𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥ (80)

(உ) சௌநகரிஷி கேட்கிறார்:—

"புராணஞ் சொல்வோர்களில் மேலானவராயும் வ்யாஸமகரிஷியினுடைய ஶிஷ்யராயும் மிகுந்த புத்திமானுயுமுள்ள முனிஶ்ரேஷ்டரான ஸூதமஹரிஷே! மூன்றுலகங்களிலும் தங்களாலறியப்படாத தொன்றுமில்லை; வ்யாஸபகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினுலெல்லாவற்றையும் தாங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்; கருணைக்கடலே! குமாரஸ்வாமியினுல் இவ்விடத்திலெந்தப் புண்யமான ஸ்தோத்ரம் செய்து புகழப்பட்டது? எந்த பரமபரிசுத்தமான ஸ்தோத்ரத்தின் படனத்தினுல் நிச்சயமாய் ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் த்ருப்தி அடைகின்றார்? இவைகளை தாங்கள் தெரியச்சொல்லவேண்டு''மென்று கேட்டுக்கொண்டார். (80)

(𑌮𑍂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ (81)
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥ ($81\frac{1}{2}$)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்லுவது:—

"சௌநகரே; அதிரஹஸ்யமாயும் மிகப் புண்யப்ரதமாயுமுள்ள எந்த ஸ்தோத்ரத்தினுல் ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் குஹஸ்வாமிக்கு

ப்ரஸன்னமாயினரோ, அந்த ஸ்தோத்ரத்தை எனக்குத் தெரிந்த வாறு முனீஶ்வார்கள் மத்தியில் உமக்கு வர்ணித்துரைக்கின்றேன், கேட்பீராக'', என்றனர். (81½)

[illegible] ॥

([illegible]) [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (82½)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (83½)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (84½)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (85½)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (86½)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤 [illegible] ॥ (87½)

(உ) ஸ்ரீ குஹஸ்வாமி (ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரனை) ஸ்துதி(த்தல்):—

ஶம்போ (ஸுகத்துக்குக் காரணபூதரே)! கைலையின் கிரிநாதா! (பக்த்தர்களை ஆனந்திக்கச் செய்யும்) மங்களஸ்வரூபா! (ப்ரளய காலத்தில் ப்ராணிகளின்) ஸம்ஹாரமூர்த்தே! (மேரு) மலையை வில்லாக உடையவரே! வைகுண்டாதிபதியால் வணங்கப்பட்ட ப்ரபோ! தேவலோக நாயகா! கருணாமூர்த்தே! க்ருபாஸமுத்ரா! சூலபாணே! (கையிற் சூலாயுதந் தரித்தவரே!) ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (82½)

பேரானந்த ஸ்வரூபா! நீலவர்ணமாயுள்ள கழுத்தோடு கூடியவரே! அங்கங்களில் விபூதியைத் தரித்தவரே! மன்மதனை எரித்தவரே! யமனுக்குக் காலனாயுள்ளவரே! கைலாஸபதே! நெற்றியில் அக்னியைக் கண்ணாக உடைய சிவபெருமானே! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (83½)

புலித்தோலாடை தரித்தவரே! அசைந்துகொண்டிருக்கும் ஜடாபாரத்தை யுடையவரே! அர்த்த சந்த்ரனையுங் கங்கையையும் சிரஸில் தரித்த கங்காதரா! நாகாபரணபூஷணா! தேவலோகத்தினரால் வணங்கப்பட்ட சிவபெருமானே! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னராகிய பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (84½)

பஞ்சாக்ஷரம் ப்ரணவம் இவற்றின் தத்வமா (பொருளா)யுள்ள பராபரப்பொருளே! ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஈஶ்வரா! ப்ரளயகாலத்தில் ப்ராணிகளை ஸம்ஹரிக்கும் பயங்கரமான உருவமுடைய உக்ர மூர்த்தே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணை உடையவரே! ஜடாதரா! ஶாஶ்வத ஸ்வரூபா! ஸர்வேஶா! ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரான பரமேஶ்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (85½)

உபநிஷதங்களிஞ லறியப்பட்டவரே! ப்ரஹ்மா விஷ்ணு மகேந்த்ராதிகளால் பூஜித்து வணங்கப்பட்ட திவ்யமங்கள மூர்த்தே! வேதாந்தமென்னும் குஹையில் வஸிப்பவரே! (ஏககாலத்திலுதித்த) கோடி ஸூர்யர்களுக்கு ஸமானமான காந்தி பொருந்திய அழகிய வடிவுடையவரே! ஷட்குணைச்வர்ய ஸம்பன்னரான பரமேச்வரா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (86½)

"ஸகல ஜகதீச்வரா! ஸர்வஜ்ஞா! மிகவும் குழந்தைப் பருவத்தினல் நான் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் மன்னித்து, ஹே மஹாதேவா! தங்கள் பாதாரவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துச் சரணாகதியடைந்த தீனனையும் (ஏழையாயும்) பாலனையுமுள்ள என்னை இப்பொழுது காப்பாற்றி யருளவேண்டும்", என்று குமாரஸ்வாமி சிவபெருமானை ஸ்தோத்ரம் செய்து ப்ரார்த்தித்தனர். (87½)

(ஸூ-ன)

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ (88½)
𑌅𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ (89)

(உ)

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியினல் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டதும் மஹாதேவர் அன்போடு தமது இருகரங்களினலும் குமாரனை ப்ரியத்துட னலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு அடிக்கடி உச்சிமோந்து தமது மடியின் மீதேற்றி உட்கார வைத்துக்கொண்டு ஆதரவாய் பின் வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (89)

(ஸூ-ன) 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 ॥

𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ (90)

𑌨𑍋𑌪𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌹𑍀𑌨 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (91)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (92)
[illegible] ॥ (92½)

(உ) ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுவதாவது:—

“ஏ குழந்தாய்! மந்த்ர ஸித்தியின் பொருட்டுத் தபஸ் செய்யென்று நம்மாற் சொல்லப்பட்டது; உலக வழக்கத்தின் புகழ்ச்சிக்காக நீ அதனைப் பொறுப்பாயாக; இப்படிச் செய்யாவிடின் புத்தி விசாலமில்லாத மனிதர்க ளிவ்விதமாகவே செய்து கெட்டுப் போய்விடுவார்கள்; அதுகாரணமாகத்தான் நீயும் நம்மாற் சிக்ஷிக்கப் பட்டனை; இதினாற்றான் உனக்கு சிவத்ரோகமு மேற்பட்டது. ஆகையால் அந்த தோஷ நிவர்த்திக்காக குருவினிடமிருந்து உபதேசம் பெற்று மந்திர ஜபம் செய்யவேணும். ஸமஸ்த தோஷ நிவர்த்திக்காகவும், ஸகல ஜாதியாரும் எல்லா ஆஶ்ரமிகளும் ஆணும் பெண்ணும், குருவினிட முபதேசம் பெற்றுக்கொண்டே மேன்மையான பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்”. (92½)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (93½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (94½)

(உ)

“ஶ்ரத்தையுடனும் நியமத்துடனும் ப்ரதி தினமும் குமார ஸரஸ் புத்ரகூப மிந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்து கிரிப்ரதக்ஷிணம் (மலை ப்ரகாரம்) வந்து குமாரஸ்வாமியை ஒருதடவையாவது தர்சனஞ்செய்து, இவ்விதம் வ்ருதத்தை ஒரு மண்டல பர்யந்தம் அநுஷ்டிக்கிறவர், மடாயிருந்தாலும், வேதவேதாந்தங்களைக் கரை காண அப்யஸிக்கத்தக்க அநேகம் ஸத்புத்ரர்களைப் பெறுவார்கள்”. (94½)

(ஶ்லோ)

𑌅𑌶𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌵𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌶𑍁𑌭𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍇 ॥ (95½)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ (96½)
𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (97)

(உ)

"அஶ்மந்தகமென்னும் வ்ருக்ஷங்களோடுகூடியதாயும் ரமணீயமாயும் புண்ய பூமியாயுமுள்ள ஸத்யகிரி க்ஷேத்திரத்தில், ஞான ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய "ஸத்யஞானகிரீஶ்வரர்" ஸந்நிதானத்திலுள்ளதாம், (1) பஞ்சபாதகங்களை நிவர்த்தி செய்வதுமாயுள்ள பஞ்சாக்ஷர ஸ்வரூபமாயிருக்கிற அந்த பர்வதத்தில் (பஞ்சாக்ஷரப் பாறையில்) அமர்ந்துகொண்டு, மோக்ஷ ஸாதனத்துக்குக் காரணமாகிய இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தை குருவிடமுபதேசம் பெற்று ஜபிப்பானாயின், ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்". (97)

(ஶ்லோ)

𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
[illegible] ॥ (98)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (99)

(உ)

என்றிவ்வாறு ஆஞ்ஞாபித்து குமாரஸ்வாமிக்கு வரமெல்லாமளித்தபின்னர், அவரை யழைத்துக்கொண்டு மஹேஶ்வரர், ஆன

---

(1) ப்ரஹ்மஹத்தி, ஸுராபானம், (கள் குடித்தல்), ஸ்வர்ன ஸ்தேயம் (தங்கத்தைத் திருடுதல்), குருதல்பகமனம் (குருவின் மனைவியைப் புணர்தல்), இவைகளைச் செய்தலு மவர்களுடன் ஸஹவாஸம் செய்தலும்.

ந்தபரிதராய் கைலாஸத்தை யடைந்தார். இப்பேர்பட்ட அந்த பர்வதத்தினிந்த மஹா ஆச்சர்யமான வ்ருத்தாந்தங்களைச் செவியுற்று, ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள், அம்முனிவர்கள் முக்தியளிக்கும் க்ஷேத்ரமாகிய அந்த ஸ்தலத்திலேயே தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை யேற்படுத்திக் கொண்டார்கள் (99)

(ஶ்லோ) 𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌕𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ (100)

(உ) பலஶ்ருதி:— பின்னும் ஸூதமாமுனிவர் சொல்கின்றார்.

"குமாரஸ்வாமியினுற் சொல்லப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை தினந்தோறு மெவர்கள் படிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் ஸமீபத்தில் எப்பொழுதும் நாம் வஸித்துக்கொண்டு அவர்களின் மனோபீஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்து வைக்கின்றோ"மென்று ஸாக்ஷாத் பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். (100)

(ஶ்லோ)

𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍀𑌡𑌨𑍇 ।
𑌜𑌪𑍇𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (101)
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑍀𑌡𑌨𑍇 ॥ (101½)

(உ)

"அடர்ந்த பயங்கரமான காட்டிலும், அரசர் திருடர் முதலியோரால் பீடிக்கப்பட்டகாலத்திலும், பஞ்சகாலத்திலும், யுத்தத்திலபஜயமடைந்த காலத்திலும், ராஜ்யம் முதலிய ஸம்பத்துகளிழந்திருக்குங் காலத்திலும், ஶத்ருபாதையிலும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தை மனதினல் ஜபித்த மாத்ரத்தி லெல்லா ஸங்கடங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்". (101½)

(ஶ்லோ)

𑌅𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌗 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥ (102½)

(உ)

"ப்ரவேசிக்கக்கூடாத ஸ்த்ரீயிடம் ப்ரவேசித்த பாபத்தினின்றும், புஜிக்கக்கூடாத ஆகாரத்தை உட்கொண்ட தோஷத்தினின்றும், இந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஜபித்த க்ஷணத்திலேயே விடுபடுகின்றான். இதில் ஸந்தேகமில்லை". (102½)

(ஶ்லோ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (103½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (104½)

(உ)

"இந்த ஸ்தோத்ரத்தைத் தங்கத்தகட்டிலாவது, வெள்ளித்தகட்டிலாவது, தாம்பட்டையிலாவது, பனை யோலையிலாவது எழுதி ஒருவன் தரித்துக்கொள்வானாயின், அவனுக்கு ஆறு மாதத்திற்குள் புத்ரஸம்பத் துண்டாகும். ரோகியாயிருப்பவன் தரித்துக்கொண்டாலொரு மாஸத்திற்குள் வியாதியினின்று நிச்சயமாயவன் விடுபடுகிறான்". (104½)

(ஶ்லோ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (105½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (106½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (107½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (108½)

𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 [illegible] (109½)

(உ)

முன்னொரு காலத்திலே தை மாஸத்தில் புஷ்யநக்ஷத்ரம் கூடிய பூர்ணிமா திதியன்று குமாரகிரியில் பரமசிவன் ப்ரத்யக்ஷமாயினர். அந்தப் புண்ய தினத்தில் விடியற்காலையில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலாவது மற்றுய புண்ய தீர்த்தத்திலாவது விதிப்ரகாரம் ஸ்நானஞ் செய்து நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ்செய்த பின்னர், மத்யாநகாலத்தில் அழகிய ஐந்து அறுகம்புற்களை ஶிரஸில் வைத்துக்கொண்டு (ஈஶ்வரனையும் தீர்த்தராஜனையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு) மாத்யாந்நிக ஸ்நானஞ் செய்துவிட்டு, அந்த உத்தமமான ஸ்கந்தகிரியில் ஸாந்நித்யமாய் விளங்கும் தூர்வா விநாயகரையும், ஸத்யஜ்ஞாநேஶ்வரரூபியாய் விளங்கும் சிவலிங்கத்தையும், தேவர்கள் பூஜித்து வணங்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமியையும், மஹா விஷ்ணுவையும் எந்த உத்தமன் ஞானத்தாலறிந்து தரிசனஞ் செய்கின்றானோ, அவன் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தையும் கடக்கின்றான். (109½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (110½)

𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible]𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 [illegible] ॥ (111½)

(உ)

ஆகையா லந்த தினத்தை விசேஷமாய் பூஜை செய்வதற்கு யோக்யமான காலமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். முனி சிரேஷ்டர்களே! அவ்வளவு விசேஷமாயுள்ள அந்த நாளிலே ஸ்வாமி தர்ஶனம் கிடைப்பது மனிதர்களுக்கு மிகவுமரிது. கோடி கன்னிகா தானங்களினாலும், இதர விசேஷ தானங்களினாலும், அநேக உத்தம

வ்ரதானுஷ்டானங்களினாலு மெந்தப் புண்யம் கிடைக்குமோ அதனை, அன்றொருநாள் தரிசன மாத்திரத்தில் நிச்சயமா யடைகுன். (111½)

(மூ-ம்)

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (112½)

(உ)

இன்னும் இந்தப் புண்ய தீர்த்தங்களிற் செய்யும் ஸ்நான மானது காசி முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்வதைப் பார்க்கிலும் மேலான பலனைத் தருமென்று உண்மையாகவே சொல்லுகின்றேன். (112½)

(மூ-ம்)

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌕𑍃𑌤 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ॥ (113½)

(உ)

முனிவர்களே! ஜன்மாந்த்ர புண்ய பரிபாகத்தால் (வசத்தால்) நமது புத்தியானது ஸ்கந்தகிரி மாஹாத்ம்யத்திற் ப்ரவர்த்தித்திருப்பதால், நாமெல்லோரும் மஹாதன்யர் (பாக்யசாலி)களே யென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. (113½)

(மூ-ம்)

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌃 ॥ (114½)

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌸𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (115½)

(உ)

மகா புண்ய ஸ்தலமாகிய ஸத்யகிரியில் விதிவசத்தாலாவது எவன் ஒரு நிமிஷ மல்லது அரை நிமிஷமேனும் தங்கிவிட்டு மற்றொ

ரிடம் செல்கின்றானோ, அவன் ஸுக்ருத (புண்ய)ஞ் செய்தவன். முனிஶ்வரர்களே! சிவபெருமான் அந்தப் புண்யசாலியுடன் கூடவே யெப்பொழுதுமிருந்துகொண்டு அவனுக்கு ஸுகமளித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அதிகமா யுரைப்பதில் பயன் யாது! இதுவே ஜீவன் முக்தி க்ஷேத்ரமென்று கூறப்படுகின்றது. (115½)

(மூ)

ஶ்ருதஞ்ச ஸ்தாநஸ்ய மாஹாத்ம்யம் [illegible] ஶிபி: புரா ।
புண்யஶ்லோக: ஸ்வயம்ஶ்ருத்வா கௌதமாச்ச பக்திஸம்யுத: ॥ (116½)
தீர்த்தயாத்ராபரோ பூத்வா தநதாந்யஸமந்வித: ।
ஸ்தாநமேதச்ச ஸமாஸாத்ய ப்ரீணயித்வா மஹேஶ்வரம் ॥ (117½)
முக்திமாப முநிஶ்ரேஷ்டா: பராபர கிரௌ ந்ருப: ॥ (118)

(உ)

ஹே முனிஶ்ரேஷ்டர்களே! கேளுங்கள். முன் ஒருகாலத்தில் (1) புண்யஶ்லோகரான சிபிசக்ரவர்த்தியானவர் கௌதமமகாமுனிவரிடமிருந்து இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தைக் கேட்டறிந்துகொண்டு, பக்தியுடையவராய்த் தீர்த்த யாத்ரையிற் விருப்பமுற்று தனதான்யங்களுட னிந்த "பராபரகிரி" என்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து அங்குள்ள மஹேஶ்வரரை த்ருப்தி செய்வித்து முக்தி யடைந்தார். (118)

(மூ)

அத்யாயமேதச்ச படதாம் ஶ்ருண்வதாஞ்ச விஶேஷத: ।
ஶிவ: ப்ரஸந்நோ பவதி குமாரஸ்ய யதா ததா ॥ (119)

(உ)

இந்த அத்யாயத்தைப் படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் சிவபெருமான் குமாரஸ்வாமிக்கு அநுக்ரஹித்தது போல் ப்ரஸன்னராய் விசேஷ அநுக்ரஹஞ் செய்கின்றார். (119)

---

(1) புண்யமான (யாதொரு விதத்திலும் பாபமற்ற) கீர்த்தியையுடையவர்-மனோவாக்கு காயங்களினால் புண்யமான கார்யங்களையே செய்பவரென்று யாவராலும் புகழப்பட்டவர்.

𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌶𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌵𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (120)

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌆𑌪𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌲𑍌 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (121)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ (121½)

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (122½)

(உ)

மகா புண்யமாயுள்ள க்ருதயுகத்தில் "ஸத்யாத்ரி" எனவும், த்ரேதாயுகத்தில் "ஆஶ்மந்தகவனம்" எனவும், த்வாபர யுகத்தில் "பராசலம்" எனவும், இக்கலியுகத்தில் "குமாரபுரம்" எனவும் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்குப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது; ஆயினும் "ஸத்யகிரி" என்னும் பெயரால் நான்கு யுகங்களிலும் புகழப்படுகின்றது. முனிவர்களே! பரிசுத்தமாயும் ஸகல பாப விநாசகரமாயும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்டதாயுமுள்ள இந்த மாஹாத்ம்யத்தை ஒருமுறையேனும் பக்தியோடு படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் ஐஹிகபோகமு (தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்கின்ற இஹலோகத்து ஸுகங்களு)ம் நித்யஸுகமான மோக்ஷ ஸம்பத்துமெய்தும் (என்று ஸூதமுனிவர் சௌநகாதி ரிஷிகளுக்குக் கூறியருளினர்.) (122½)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible]
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இரண்டாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

(𑌶𑍌) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌂𑌦𑍇𑌵𑌯𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁 ।
𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 ॥ (1)

𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ (2)

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஶௌநகர் கேட்கிறார்:—

"சிபி சக்ரவர்த்தி, பெரியோர்கள் வஸிக்கும் இந்த க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து, சிவபெருமானை த்ருப்தி செய்வதின் பொருட்டு யாது கைங்கர்யங்கள் செய்தனர்? பரிசுத்தமான சித்தத்தையுடைய அவராலே செய்யப்பட்ட முக்யமான தர்மம் யாது? இவைகளையும் தீர்த்தங்களுடைய வைபவங்களையும் பற்றி இப்பொழுது சொல்ல வேண்டும்". (2)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿 ॥ (3)
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ (3½)

என்றிவ்வாறு ஶௌநகமுனிவர் கேட்க, "முன் ஸநத்குமாரருக்கு நந்திகேஶ்வரர் உரைத்தப்ரகாரமெனக்குத் தெரிந்தவாறு உரைக்கின்றேன்; இக்கதையைக் கேட்ட மாத்ரத்தில் யாரும் உயர்ந்த கதியாகிய ஜீவன் முக்தியை அடைவார்கள்;" என்று ஸூதமாமுனிவர் சொல்லிக்கொண்டு மேலே சொல்ல ஆரம்பித்தனர். (3½)

(𑌸𑍂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ (4½)

[illegible]
[illegible] (5½)

[illegible]
[illegible] (6½)
[illegible] (7)

(உ)

மஹா புத்திமானும், தர்மசிந்தையுள்ளவரும், நல்லொழுக்கம் அமைந்தவரும், நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், ஸகல கலைகளையும் நன்கு பயின்றவரும், ந்யாயத்தை உணர்பவரும், தீர்க்காலோசனை செய்பவரும், யாகாதி கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பவரும், ஐம்புலன்களை யடக்கினவரும், (1) அக்ரஸ்தானத்திலும் ப்ரியமாயும் மிதமாயும் பேசுகின்றவரும், மிகுந்த க்யாதியுள்ளவரும், பெரியோரான முனீஶ்வரர்களாலும் புத்திமானென்றங்கீகரிக்கப்பட்டவரும், தீர பராக்ரமம் பொருந்தியவருமான "சிபி" என்னும் சக்ரவர்த்தியானவர், தர்மத்தை அறிந்துகொண்டவராய், "காம்பில்ய" நகரத்தில் அரசுபுரிந்து, தகப்பனானவன் (தன் பத்னியிடத்திற் பிறந்த) பிள்ளைகளை ரக்ஷிக்குமாறுபோல தமது எல்லா ப்ரஜைகளையும் தர்மமான வழியில் காப்பாற்றி வந்தார். (7)

([illegible])

[illegible]
[illegible] (8)

[illegible] (9)
[illegible]
[illegible] (9½)

(உ)

மேலும் அவர் பிறருக்கு உதவி புரிவதில் ஆசையுள்ளவர். தெய்வபக்தியில் சிறந்தவர். தமது த்ரவ்யத்தை ஸ்வாமி பித்ரு

(1) பிறருடன் முதலில் பேசுதல்.

தேவாதி கார்யங்களிலேயே அர்ப்பணம் (சிலவு) செய்பவர். புத்ர பௌத்ராதி ஸம்பத்துள்ளவர். தமது பந்துக்களைக் காப்பாற்றுவதில் ஶ்ரத்தையுள்ளவர். இத்யாதி நற்குணங்க ளமைந்தவரும் சத்ருக்கூட்டத்தை ஜயித்தவருமாகிய அவ்வரசர்கோன், ஒருகாலத்தில் தெய்வீகமாகத் தீர்த்த யாத்திரையில் விருப்பமுற்றார். (9½)

(மூ)

𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ (10)

𑌆𑌗𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (11)

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ (12)

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (13)

(உ)

அந்த ஸமயத்தில் முனிஶ்ரேஷ்டரான கௌதமர் அவ்வரசனிடம் வந்து சேர்ந்தார். ஜடை மரவுரி தரித்தவரும், தபஸ், நற்குணம் இவைகளுக் கிருப்பிடமானவரும், பரப்ரம்மத்தினிடத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையவரும், வேதங்களிற் கூறப்பட்ட கர்மாக்களை ஸரிவர அநுஷ்டிப்பவரும், வேத வேதாங்கங்களைக் கரைகாணப்பயின்றவருமாயுள்ள அந்த கௌதம முனிவரைப்பார்த்து, அரசன் ஸந்தோஷித்து மிகுந்த பக்தி வணக்கத்தோடு நமஸ்கரித்து, ஆஸனமளித்து, அர்க்யம் பாத்யம் மதுபர்க்கம் முதலியவைகளாலுபசரித்து, மனைவிமக்களுடன் முனிஶ்வரரை விதிப்படி பூஜித்தனர். (13)

(மூ)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ (14)

(உ)

பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் ப்ரியமுடையவரான முனிவர், இவ்வாறுபசரித்து நமஸ்கரிக்கும் அவ்வரசனைநோக்கி, அவருக்கு ஹிதம் (நன்மை) செய்யக்கருதி மேல் வருமாறு சொல்வாராயினர். (14)

(ஶ்லோ) [illegible]

[illegible]

[illegible] (15)

[illegible] (15½)

(உ) கௌதம மஹாமுனிவர் சொல்கின்றார்:—

"மஹா புத்திமானான ஶிபிசக்ரவர்த்தியே! உனக்கு நன்மையானகாரியத்தைச்சொல்கின்றேன்; ஸாவதானமாய்க்கேட்பாயாக; தற்காலத்தி லுனது ஜன்ம நக்ஷத்ரத்திற்கு ஸூர்யன், செவ்வாய், ராகு, இவர்களுடைய பார்வை ஏற்பட்டிருக்கிறது; இது உனக்குக் கஷ்டமாயிருப்பினும் நீ செய்திருக்கும் தர்மத்தினாற் காப்பாற்றப் படுகின்றாய்". (15½)

(ஶ்லோ)

[illegible]

[illegible] (16½)

[illegible] (17)

(உ)

உலகத்தில் தர்மம் செய்யா மானிடர்கள் கொடியபொழுதில் நரகத்தில் விழுகின்றார்கள்; தர்மம் செய்பவரோ இவ்வுலகனைத்தையும் தர்மத்தினாலேயே ஜயித்துவிடுவார்கள். தர்மத்திலேயே ஸகலமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (17)

(ஶ்லோ)

[illegible]

[illegible] (18)

(உ)

உலகிலுள்ள வர்ணாச்ரமிகளான மனிதர்களும் மற்றையோரும் தர்மத்தினாலேயே எக்காலத்திலும் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள்; ஆகையால், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தர்மங்களை ஒருக்காலும் கைவிடாதநுஷ்டித்துக்கொண்டு வரவேண்டும்''. (18)

(𑌮𑍂)

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍃𑌪 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (19)

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍇 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (20)

(உ)

``ராஜசிரேஷ்டனே! பால்யம் கௌமாரம் யௌவனம் வார்த்திகம் இவைகளில் எப்பருவத்திலே சரீர பழியுமென்பதை மனிதர்கள் அறியமாட்டார்கள்; ஜந்துக்கள் அடுத்த க்ஷணம் ஜீவித்திருப்பது நம்பிக்கையேயில்லை. ம்ருத்யு ஸமீபித்திருக்குங்காலத்தில் தர்மம் செய்ய முடியாது. (20)

(𑌮𑍂)

𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥ (21)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌶𑌂 𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌶𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (22)

(உ)

அரசனே! மனிதர்களினுடைய இந்த ஶரீரத்திலேயே காமம் க்ரோதம் முதலிய சத்ருக்களிருக்கின்றார்கள். இந்த சத்ருக்கள் தர்மம் செய்வதற் கெப்பொழுதும் விக்னத்தை (இடையூறுகளை) உண்டுபண்ணிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். பூபாலா! இச்சத்ருக்

கள் மிகுந்த பலவான்கள்; ஆகையா லிவைகளுக்கொருவன் இடங்கொடுத்து வசப்படக்கூடாது; வசப்படுவானேயாயின் அவனுடைய தர்மங்களுங்கூடக் கெடுதியை யடையும். அவ்வன் தர்மமே செய்யமுடியாது". (22)

(ஶ்லோ)

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪 ॥ (23)

𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (24)

(உ)

"இந்தச் சத்ருக்களுக்குள்படாத மனிதன் செய்யும் தர்மமானது ஜாதி குணம் என்னும் இரண்டு பேதத்தினால் அநேக ப்ரகாரமாய் விளங்குகின்றது; கர்மத்தினால் மோஹிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்கள் ஸத்வகுணம் உள்ளோர் ரஜோகுணமுள்ளோர் தமோகுணமுள்ளோரென மூவகை குணமுள்ளவர்களாக உலகத்திலிருக்கின்றார்கள். அவரவர்கள் செய்த கர்மத்திற்கேற்ற புத்தி மனிதர்களுக் குண்டாகின்றது. (24)

(ஶ்லோ)

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (25)

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌦 ॥ (26)

(உ)

"ராஜகுமாரனே! விசேஷமாய் அரசனே தர்மத்திற் காதாரமாயிருக்கின்றான். இம்மூவுலகங்களிலும் உன்னா லறியப்படாத தொன்றுமில்லை. மகாராஜனே! முன்னொருகாலத்தில் உன் சரீரத்தை இந்திரன் அக்னி இவர்களுக்கு நீயே தத்தம் செய்திருக்கின்றனை; அன்றோ? அவ்வளவு தர்மக்ஞனாகிய உனக்குக் கர்மானுஷ்டானத்தினாலேற்படும் பயன்களைக்குறித்துச்சொல்வது தகுதியன்று". (26)

(மூ-ம்)

தர்மாணாமந்தரம் வாபி ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம விசேஷதஃ ।
ஸ்தூலம் நஶ்யதி காலேந ஸூக்ஷ்மமேவ ஸமாசரேத் ॥ (27)

(உ)

“ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் என்னும் பேதத்தினால் தர்மத்திற் சிற்சில ரஹஸ்யங்களிருக்கின்றன. இவைகளில் ஸ்தூல தர்மம் சிறிதுகாலத்தி லழிந்துவிடும். (ஸூக்ஷ்மமோ அப்படியில்லை;) ஆதலால் ஸூக்ஷ்ம தர்மத்தையே அநுஷ்டிக்கவேண்டும். (27)

(மூ-ம்)

தாதுஃ புண்யம் கரோத்யேவ தானம் சோபயதாரகம் ।
த்ரவ்யமோஹாத் க்ருஹ்ணந்தி ப்ராஹ்மணா தநவர்ஜிதாஃ ॥ (28

பஶ்சாந்நிரய கந்தாரோ பவிஷ்யந்தி ந ஸம்ஶயஃ ।
ஏகத்ர புண்யதம் லோகே பாபதம் சேதரத்ர வ ॥ (29)
தஸ்மாதுபயதஃ புண்யப்ரதம் தானம் ஸமாசரேத் ॥ (29½)

(உ)

தானஞ்செய்பவனுக் குண்டாகும் புண்யமானது கொடுக்கின்றவனையும் ப்ரதிக்ரஹம் செய் (வாங்கு) கின்றவனையும் தாரணஞ் (பாபத்திலிருந்து விடுதலை) செய்கின்றது. தரித்ரர்களாயுள்ள சில ப்ராஹ்மணர்கள் பண ஆசையினாலே (சில விசேஷ) தானங்களை வாங்குகின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் (அதற்குத்தக்க பரிகாரம் செய்துகொள்ள சக்தியோ ஸௌகர்யமோ இல்லாததினால்) நிச்சயமாகவே நரகத்தில் விழுகின்றார்கள். உலகத்தில் ஒரு இடத்தில் புண்யத்தைக் கொடுக்கின்ற சில தானங்களானது, அரசனே! மற்றோரிடத்திற் பாபத்தை விளைவிக்கின்றன. ஆகையால் கொடுக்கின்றவன், வாங்குகின்றவன் ஆக இவ்விருவருக்கும் புண்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தானத்தையே செய்தல் வேண்டும். (29½)

(மூ-ம்)

தாதாரம் ச ஸஹீஶ்ய ப்ராவிஷ்ட்ராதி ந கிம்சந ।
ஸ்வம் ஹி லோகோவ கதாந்ய விசேஷா உக்தோ மயி ॥ (30½)

அதஸ்த்வம் ஶிக்ஷிதும் யோக்யோ மயா தர்மபதே ஸுத ॥ (31)

(உ)

தானஞ்செய்கின்றவனுடைய விஷயத்தைப்பற்றி (உன்னிடம்) ஒன்றும் நான் கட்டளையிடவில்லை. ஆனால் நீயோ உலகத்திற்கு உபகாரஞ் செய்பவன்; என்னிடம் விசேஷ பக்தியுமுள்ளவன்; ஆகையால் நீ என்னால் தர்ம மார்க்கத்தில் சிக்ஷிக்க (படிப்பிக்க)த் தகுந்தவன்". (31)

(மூ)

த்ரீண்யாஹுரதிதாநாநி கந்யா ப்ருத்வீ ஸரஸ்வதீ ।
கந்யாதாநாத் ப்ரஹ்மலோகம் கச்சத்யேவ நஸம்ஶய: ॥ (32)
ப்ரஹ்ம ஸ்வாரஸ்யமாப்நோதி பூதாநாத் ஸதி ப்ராஜாபதே ॥ (32½)

வித்யா ப்ரதஸ்ஸத்யலோகம் கத்வா சதுராநந: ।
ஸத்யம் வித்யா ப்ரயோகத்வா ப்ரஹ்மாஜா பவிஷ்யதி ॥ (33½)

ஸர்வப்ரதஸ்ஸர்வலோகாந் ஶிவலோகம் ஸநாதநம் ।
கத்வா ஶிவேந ஸஹித ஸ்ஸர்வ தேவை ரபிஷ்டுத: ॥ (34½

பஹு குர்வ ஸாநேஷு ந்யாதி விஷயம் ந்ருப ।
அதிதாநிகம் தேஷு த்வா ப்ரதாநம் ச ஸமாசர ॥ (35½)

(உ)

"உலகத்தில் மூன்றுதானங்களையே சிறந்த தானங்களாகக்கூறுகின்றார்கள்; அவையாவன, (1) "கன்னிகாதானம்", "பூமிதானம்" "வித்யாதானம்". இவற்றுள் ஒருவன் கன்னிகாதானம் செய்வதினால் ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகின்றான்; இதில் ஸந்தேகமேயில்லை.

---

(1) அயாசிதாநி தேயாநி ஸர்வதாநாநி யத்நத: ।
அந்நம் வித்யாச கந்யாச ஹ்யநர்திப்யோ நதீயதே ॥ இதி

தானங்களெல்லாவற்றையும் யாசிக்க (கேள்க)ப்படாமலே கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அவைகளில் அன்னம், வித்யை, கன்னிகை இவைகளைக் கேட்பவருக்கே கொடுக்கவேண்டும்.

ஆனால் ஒரு ப்ரஹ்ம கல்பம் முடிந்தவுடன் மறுபடியும் பூமியில் ஜனிக்கின்றான். வித்யாதானம் செய்பவன் ஸத்யலோகத்தை யடைந்து காலமுடிவில் ஸமஸ்த வித்வான்களாலும் அடைக்கலமடையத் தக்க வித்வத்துள்ள ஒரு மஹாராஜனைப் பிறக்கிறான். பூதானஞ் செய்பவனோவெனின், எவ்வுலகிலும் வஸிப்பதற்குத் தகுதியுடையவனைப் ஸநாதனமாகிய சிவலோகத்தை அடைந்து சிவபெருமானோடுகூட, ஸர்வ தேவர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டு அநேக கல்பம் முடிந்தவிடத்தும், ஓ அரசனே! அவன் லயத்தை அடையாதிருப்பான். ஆகையினால், கந்யா ஸரஸ்வதீ ப்ருதிவீ இந்த தானங்களுள் பூதானமே சிறந்ததெனத் தெரிந்து அதனையே நீயும் செய்வாயாக.'' (35½)

(ஸ-ம்)

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 [illegible] ।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ (36½)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌾 [illegible] ॥ (37½)

(உ)

தங்கள் தங்கள் ஐஶ்வர்யத்தையநுஸரித்து சக்திக்குத்தக்கபடி ஆயிரத்தெட்டாயினும் நூற்றெட்டாயினும் அறுபத்தெட்டாயினும் அல்லது எட்டாயினும் எண்ணிக்கையுள்ள, வேதாத்யயன ஸம்பன்னர்களாயும் ஏழைகளாயும் ஸம்ஸாரிகளாயுமுள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பூமி தானம்செய்து அவர்களை அங்கேயே ஸௌக்யமாக வஸிக்கச் செய்யவேணும். (37½)

(ஸ-ம்)

𑌵𑌂𑌚𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ (38½)

(உ)

"ஓ ராஜ ஶ்ரேஷ்டனே! த்ரவ்யத்தை வைத்துக்கொண்டு வஞ்சனைசெய்யலாகாது. சக்தியை யநுஸரித்துச்செய்யும் தானமானது சீக்ரத்தில் நிச்சயமாய் பயன்தரும்''. (38½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌬𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ (39)
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ (40)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ (41)

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (42)

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ (43)
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃 ॥ (43½)

(உ)

"அதிகமாய்ச்சொல்லி காலஹரணம் செய்வதில் யாது பயன்? மஹாராஜனே! உனது க்ரஹதோஷநிவர்த்தியின் பொருட்டும் போக மோக்ஷாதி பயன்களைக்கருதியும் நீ தீர்த்த யாத்ரை செய்யவேண்டியது; அப்படிச் செய்யுங்கால் எவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா சிவபெருமான் நேராகவே உனக்கு ப்ரஸாதம் (க்ருபை) செய்கின்றாரோ, அந்த மகா புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் அழகான அநேக வீடுகளைக்கட்டி, பயிர் நிறைந்த வயல்கள், பசுக்கள், தனங்கள் முதலிய ஸம்பத்துகளுடன் சேர்த்து, பக்தியோடு பரமசிவனுக் கர்ப்பணம் செய்து, அநேகம் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தானம் கொடுத்து திருப்தி செய்வித்து அவர்களை அங்கேயே ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கச் செய்வாயாக; அவ்வாறு செய்வாயாயின் அளவற்ற மேலான கீர்த்தியை நீ அடைவாய்; இதில் ஸந்தேகமேயில்லை. க்ரஹதோஷங்களும் நீங்கி விடும். நவக்ரஹ தேவதைகளும் உனக்கு ஸகாயம் புரிவார்கள். நக்ஷத்ரங்களோடுகூடிய ஸகல க்ரஹங்களும் சங்கரரும் உன் விஷயத்தில் ப்ரீதியை யடைவார்கள்". (43½)

(ஸ-ம்)

ஸ ஶ்ரோத்ரியாய தத்யாதெ யாவத் பூம்யாம் ஜாதம் தாந்யவோத்கர: ।
கணெ கணெ திவ்யவர்ஷம் து வாஸம் ஶிவமந்திரெ ॥ (44½)
ஶிவலொகெ ஸுகம் ப்ராப்ய ஶிவெந ஸஹ மொததெ ॥ (45)

(உ)

“ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஒருவன் பூதானஞ்செய்வானாயின் தானம் செய்த பூமியிலுண்டாகும் நெற்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவோ அவ்வளவு தேவ வருஷம் அவன் சிவலோகத்தில் வஸிக்கின்றான். சிவனோடுகூட பரம ஸந்தோஷத்தை அநுபவிக்கின்றான்”. (45)

(ஸ-ம்)

கச்ச த்வம் தீர்தயாத்ராயாம் க்ருஹீத்வா ராஜநந்தந ।
அவிலம்பம் தநதாந்யாநி யாநி தெ வ்ரஜ ॥ (46)

(உ)

“ராஜகுமாரா! நான் தீர்த்த யாத்திரை செய்யப்போகின்றேன். தனதான்யங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாமதியாமலிப்போதே புறப்பட்டு நீயும் தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்வாயாக”, என்று அநுக்ரஹித்தார். (46)

(ஸ-ம்) ஸூத: ॥

ஶ்ருத்வைதத் வசநம் ராஜா தத்வாதித்யம் யதாவிதி ।
ப்ராஹ்மணாந் பொஜயித்வா ச வஸ்த்ரக்ஷீராந்நபக்ஷ்யகை: ॥ (47)

க்ருதாநுஜ்ஞ: ஸ்வயம் தத்வா தக்ஷிணாம் பஹுவிஸ்தராம் ।
ப்ரதஸ்தெ தீர்தயாத்ராயாம் ஸெநாபி: பரிவெஷ்டித: ॥ (48)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்வது:—

இவ்வாறு கௌதமமுனிவர் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு சிபி சக்ரவர்த்தி ஸந்தோஷித்து விதிப்படி அவருக்கு அதிதி பூஜை

செய்து, நெய் பால் பக்ஷணங்களுடனும் (1) நால்வகை அன்னங்களுடனும் ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் போஜனமளித்து, அவர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு சேனைகளால் சூழப்பட்டவராய் பந்துக்களுடன் கூட தீர்த்த யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார். (48)

(மூ-ல)

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌸𑌦𑌾𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌃 । (49)

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌯𑌿 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥ (50)

𑌵𑍇𑌣𑍀𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍀𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ (51)

𑌶𑍋𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌕 𑌸𑌂𑌗𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ (52)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑌗𑌰 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌾𑌚𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ (53)

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (54)

---

(1) நால்வகை அன்னங்களாவன:—

1. பக்ஷ்யம்—பற்களினால் கடித்து ஸாப்பிடும் வஸ்துக்கள் (சாய் கிழங்கு முதலியன.)
2. போஜ்யம்—நாக்கினால் மென்று முழுங்கும் வஸ்துக்கள் (அன்னம் முதலியன.)
3. லேஹ்யம்—நாக்கினால் நக்கி விழுங்கும் வஸ்துக்கள் (துவையல் முதலியன.)
4. சோஷ்யம் / பேயம் } வாயினால் உறிஞ்சி சாப்பிடத்தக்க வஸ்துக்கள் (பழரஸம் முதலியன.)

க்ருத்வா தத்ர மஹாஸ்நாநம் சிவகங்கா தடே ஸ்திதே ।
ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்மபுரம் ப்ராப ப்ரஹ்மணா பரிஸேவிதம் ॥ (55)

(உ)

புண்ய சாலியான அந்த சிபி சக்ரவர்த்தியானவர் ப்ராஹ்மணர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூட கௌதமமுனிவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ஸ்ரீ காசி முதல் ஸேது ஆகிய ராமேஶ்வரம் பர்யந்தமுள்ள ஒவ்வொரு க்ஷேத்ரங்களிலும் ஸ்நாந தர்ப்பண தான ஸந்தர்ப்பணாதிகள் செய்துகொண்டு வந்தார். அந்தச் க்ஷேத்ரங்களாவன:— அவிமுக்தமாகிய காசி, கயை, நைமிசம், ப்ரயாகை முதலியன. திருவேணியில் ஸ்நாநம் செய்து விமலேஶ்வராகிய விலாலேஶ்வரரை பூஜித்தார். கோதாவரீ, நர்மதை, ஸிந்து, கௌதமீ, சோணை, வேணீ, குலிங்கா இந்த எழு நதிகளின் ஸங்கமங்களிலும் ஸ்நாந தர்ப்பணம் செய்து பித்ரு தேவதைகளை திருப்தி செய்வித்தார். பின்னால் ஸ்ரீ பர்வதம், (1) குஹாரண்யம், (2) சேஷாசலம், ஸ்ரீகாளஹஸ்தி, அழகான ஸ்ரீ காஞ்சிபுரம், ஸ்ரீ விரிஞ்சிநகரம், (3) அருணாசலம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களைத் தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டு, மணிமுக்தாநதிதீரத்திலுள்ள வ்ருத்தாசல மென்னும் மஹா க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து ஸ்நாந தர்ப்பணாதிகள் செய்தார். பிறகு தில்லாரண்யத்தின் மத்தியிலுள்ள (4) வ்யாக்ரபுரியை அடைந்து அழகான சிவகங்கையில் ஸ்நானம் செய்து அருகிலுள்ள ஸபாநாதரை (நடராஜரை) தரிசித்து ப்ரஸாதம்பெற்றுக்கொண்டு ப்ரஹ்மாவினால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட (5) ப்ரஹ்மக்ஷேத்ரத்தை யடைந்தார். (55)

(உ-௬)

ததோ ஜடாயு ஸ்நாநஞ்ச ஸ்ரீ[illegible] ஸாரப்ய ।
ஸ்ரீமத்வைத்யநாதம் ஸம்ப்ராப்த காவேரீ தீரவாஸிநே ॥ (56)

---

(1) உடுப்பி-ஸுப்ரஹ்மண்யம். (4) சிதம்பரம்.
(2) திருப்பதி. (5) ப்ரஹ்மபுரமென்ற சீர்காழி.
(3) திருவண்ணாமலை.

ஆம்ராரண்யம் குஞ்ஜவனம் குத்தாலம் கோடிகாவ்யகம் ।
ஶ்ரீமத் பலாஶ விபினம் ஶ்ரீமன் மங்கள தாயகம் ॥ (57)

ஶ்ரீமாயூர ஸ்வயஞ்சைவ ஶ்ரீமத்யார்ஜுனமேவ ச ।
கும்பகோணம் மஹாக்ஷேத்ரம் தத: பஞ்சநதம் ஸ்வயம் ॥ (58)

தஸ்ய பஶ்சிம திக்பாகே யோஜனத்ரய மாத்ரகே ।
தீரே காவேரி கன்யாயா: க்ஷேத்ரத்வய மனுத்தமம் ॥ (59)
ஜம்பூநாதம் ரங்கநாதம் ப்ரஸித்தம் ஸர்வநாஶக: ॥ (59½)

தத்தக்ஷிண மஹீநாதே யோஜனாந்தே மஹாஸ்வயம் ।
அகஸ்த்யேஶ்வரமித்யேவ ப்ரஸித்தம் புவநத்ரயே ॥ (60½)

(௨)
பின்னர் ஜடாயு ஸ்தலம், (6) ஸ்ரீ கரஞ்சவனம், (7) ஶ்வேதாரண்யம் முதலிய ஸ்தலங்களை தரிசித்துக்கொண்டு காவேரீ தீரத்தையடைந்து, அங்கே ஆம்ராரண்யம், குஞ்சவனம், குத்தாலம், திருக்கோடிக்காவல், பலாசவிபினம், மாயவரம், மத்யார்ஜுநம், கும்பகோணம், (9) பஞ்சநதம் முதலிய மங்களத்தைக் கொடுப்பதான க்ஷேத்ரங்களை தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டார்.

இன்னும் இந்த பஞ்சநத க்ஷேத்ரத்திற்கு மேற்கில் மூன்று யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் காவேரி நதிக்கரையில் உத்தமமாயுள்ள ஜம்புகேஶ்வரம் ஸ்ரீரங்கம் என ப்ரஸித்திபெற்ற இரண்டு ஸ்தலங்களையும் தரிசித்து, பின் இவற்றிற்குத் தென்புறமாக ஒரு யோஜனை தூரத்திற் கப்பாலுள்ள மூவுலகிலும் பிரஸித்திபெற்றதாகிய அகஸ்யேஶ்வரம் என்னும் மஹா ஸ்தலத்தையும் தரிசித்தார். (60½)

(௨-௩)
க்ருதமாலா நதீதீரே கதம்பே விபினே ஶுபே ।
ஹாலாஸ்ய நகரம் புண்யம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வ பாவநம் ॥ (61½)

---

(6) வைத்தீஶ்வரன் கோவில். (8) திருவையாறு.
(7) திருவெண்காடு.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (62½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (63½)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ (64½)

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌚 ॥ (65½)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 ।
𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥ (66½)

(உ)

பின், கிருதமாலாநதிதீரத்தில் சோபை பொருந்திய கதம்பவனத்திலுள்ள மிகப் பரிசுத்தமாகிய ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யநாதரை தரிசித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டு, அதன் கன்னிமூலையில் கால் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் நாகமலைக்குத் தென்பார்சமாக, பரிசுத்தமுள்ளதாயும் அதிக அற்புதமுள்ளதாயும், கைவல்யத்தின் வாஸமாயும், ஸர்வ வேதங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டதாயும், குமாரஸ்வாமிக் கநுக்ரஹித்து மஹேஶ்வரர் ஸாந்நித்யம் செய்திருக்கும் திவ்ய க்ஷேத்ரமாயுமுள்ள ஸத்யாசலத்தைஅடைந்து, மிகவும் தர்ம சிந்தனையுள்ள ராஜரிஷியாகிய அந்த சிபி சக்ரவர்த்தியானவர், ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின் கீழ்பக்கத்தில் தமது ஸைன்யத்தை இறங்கித் தங்கச்செய்து, ப்ராஹ்மணர்களோடு கூட ஸங்கற்ப பூர்வமாக விதிப்படி குமாரஸரஸில் ஸ்நாநம் செய்து நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஏராளமாகதானங்கள் அளித்துவிட்டு, வீற்றிருந்து பஞ்சாக்ஷர ஜபம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, அந்த ராஜஶ்ரேஷ்டன் முன்னால் சிவபெருமானுடைய ஆகாசவாணியானது மேல்வருமாறு உண்டாயிற்று. (66½)

(ஶ்லோ)

𑌶𑌿𑌬𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ (67½)
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ (68)

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ (69)
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ (69½)

(உ)

"ஸகலமும் அறிந்த சிபி சக்ரவர்த்தியே! ஹே ராஜரிஷே! முற்றிலும் உனக்கு ஹித (க்ஷேமகர)மாயிருக்கும் ஸமாசாரத்தைக்கேட்பாயாக; தேவர்கள் அசுரர்கள் வேதாந்திகள் முதலியோர் இந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தை "பரப்ரஹ்ம"மென்று உலகத்தில் எப்பொழுதும் கூறுகின்றார்கள். நீ பூர்வ ஜன்மத்திற் செய்த புண்ய வசத்தினாலே இந்த உத்தம ஸ்தலத்தை அடைந்திருக்கின்றாய்! கௌதமரால் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை இவ்விடத்திலேயே சாஸ்திரோக்தமாய் அநுஷ்டிப்பாயாக; அதினால் இப்பூவுலகின் ஸுகங்களேயும் பின்னர் கைவல்யத்தை (நற்கதியை) யும் நீ அடைவாய்;"
(என்பதாம்.) (69½)

(ஶ்லோ)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍃𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (70½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ (71½)

𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍇 ।
𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀𑌵 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍇𑌵𑌿𑌵 ॥ (72½)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌮𑌮𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (73½)

𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌦𑍋𑌷 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ (74½)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ (75½)
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ (76)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (77)
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ (77½)

(உ)

இவ்விதம் பிறந்த பரமசிவனுடைய அசரீரி வாக்கை சிபி சக்ரவர்த்திகேட்டு ஆனந்த ஸாகரத்தில் மூழ்கினவராய் பரம ஸந்தோஷத்தை யடைந்து, பின் மிகுந்த பக்தியோடு ஸத்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, வேதாத்யயன ஸம்பத்தோடு கூடிய அங்குள்ள முனீந்த்ரர்களை நமஸ்கரித்தார்; பிறகு புஷ்பம்போல் ம்ருதுவாயுள்ளதாயும் பனிபோல் குளிர்ந்துள்ளதாயும் இருக்கும் வைத்யஸாரம் என்னும் தீர்த்தத்திலும், புத்ர கூபம், ப்ரஹ்ம குண்டம், க்ஷீரகுண்டம் முதலியதான தீர்த்தங்களிலும், பர்வதத்தின் உச்சியிலுள்ள கங்கையிலும் பக்தியுடன் ஸ்நாநம் செய்து, ஸமஸ்த தோஷங்களினின்றும் விடுபட்டவராய் மிகவும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட மனதுடன் அவ்வரசன் ஆலயத்திற்குள் ப்ரவேசித்தார். அவ்விடத்தில் மார்க்கண்டேய மஹாமுனிவரைக்கண்டு நமஸ்கரித்தார். இன்னும் சிஷ்யகோடிகளோடு தீர்த்த யாத்ரைக்கு வந்துள்ள வேதாந்த பாரகர்களான நாரதாதி முனீஶ்வரர்களையும் தரிசித்து மிக வினயத்தோடும் பக்தியோடும் வணங்கினர். அந்த க்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தை (மஹிமையை) எல்லாம் நாரத மஹா முனிவர் எடுத்துரைக்கக் கேட்டமையாலும், அவ்வுத்தம ஸ்தலத்தை அடைந்தமையாலும், அவ்விடத்தில் மஹேஶ்வரரின் அநுக்ரஹம் பெற்றமையாலும், சிபிசக்ரவர்த்தி க்ருதார்த்தராயினர். (77½

(ஶ்லோ)
ப்ரஹ்ம ப்ரதிஷ்டாம் ஶ்ரத்தயா கரோமீதி ப்ரஹ்ருஷ்டதீ: ।
விமாநம் ப்ரேஷயாமாஸ ப்ராஹ்மணாநயநோத்ஸுக: ॥ (78½)

காஶ்மீர வாஸிந: பஞ்ச ஶத ஸங்க்யா ஸமந்விதாந் ।
ஸகுடும்பாந் ஸாக்நிஹோத்ராந் வேதஶாஸ்த்ர ஸமந்விதாந் ॥ (79½)

ஸமாரோப்ய விமாநேஸ்மிந் மாஸ மாத்ரேண ஸாரதே ।
ஆநயேதி ப்ரேஷயித்வா ஸாரதிம் ந்ருபதிஸ்தத: ॥ (80½)

(உ)
"இவ்விடத்தில் ப்ராஹ்மண ப்ரதிஷ்டை செய்யப்போகின்றேன்" என்னும் எண்ணத்தினால் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்த மனத்தினோடு, சக்ரவர்த்தி தன் விமானத்தை வரவழைத்து "காஶ்மீர தேசத்திற்குப்போய் அங்கே குடும்பிகளாயும் அக்னிஹோத்ரிகளாயும் சுருதி ஸ்ம்ருதி தர்ம சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரவீணர் (தேர்ந்தவர்) களாயுமுள்ள ஐஞ்ஞூறு ப்ராஹ்மணர்களை குடும்பத்துடன் இந்த விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு மாதத்தினுள் அழைத்துவா" வென்று தன் ஸாரதிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர். (80½)

(ஶ்லோ)
விஶ்வகர்மாண மாஹூய வாஸ்து ஶாஸ்த்ர விதாநத: ।
ஶ்ரீஶைலஸ்யேஶாந திக்பாகே ஶ்ரேஷ்டபூமௌ ஸுவிஸ்த்ருதே ॥ (81½)

ஸ்வஸ்திகம் வாஸ்து நிர்மாணம் ஷோடஶத்வாரஸம்யுதம் ।
காரயாமாஸ விதிநா ப்ராஹ்மணாகமநாத் புரா ॥ (82½)

(உ)
பின்னர் விஶ்வகர்மாவையழைத்து ஸத்யாசலத்திற்கு ஈசான்ய திக்கில் மிக ஶ்ரேஷ்டமான பூமியில் வாஸ்து சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்து நாற்சந்திவீதிகள் போட்டு மனைகள் அமைத்து பதினாறு வாசல்கள் அடங்கிய அநேகம் வீடுகளை ப்ராஹ்மணர்கள் வருமுன் முறைப்படி கட்டுவித்தார். (82½)

(ஸ-ம)

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥ (83½)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (84½)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥
(85½)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌧𑍀𑌶 [illegible] 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (86½)

𑌏𑌕𑍈𑌕 [illegible] ।
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ (87½)

(உ)

அந்த பர்வதத்தை வலம் வந்து வீடுகளுக்கு புண்யாஹவாசனம் செய்துவிட்டு ஸகல ஸம்பத்துகளும் நிறைந்த அவ்வீடுகளுக்குள் சிபிசக்ரவர்த்தி செல்லும்பொழுது, ஸாரதியானவன் ஐஞ்ஞூறு ப்ராஹ்மணர்களையும் விமானத்திலேற்றி அழைத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விசேஷபக்தியுள்ள அந்த மகாராஜன், லோக பூஜ்யர்களான அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் யேறிவருகின்ற அவ்விமானத்தைப்பார்த்து அதிஸந்தோஷத்துடன் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரஞ்செய்துவிட்டு, ஸ்வாமி ஸந்நிதானத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு "இப்பொழுது நான் செய்யும் பூமி தானத்தினாலே ஸுப்ரஹ்மண்யரும் அம்பிகா ஸமேதரான கருணாநிதி ஸத்யாசலாதீசரும் என் விஷயத்தில் எப்பொழுதும் ப்ரீதி அடையவேண்டும்" என்று ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு, வந்திருக்கும் ப்ராஹ்மணர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாய் ஒரு வீட்டையும் பூமியை (வயலை) யும் ஜலத்துடன் தாரை வார்த்து தானம் செய்தார். (87½)

(மூ-ல)

[illegible]
[illegible] (88½)

[illegible]
[illegible] (89½)

[illegible]
[illegible] (90½)
[illegible] (91)

(உ)

அவ்வாறு செய்யுங்காலத்தில், வந்த ப்ராஹ்மணர்களுள் ஒருவர் காணப்படாத்தினால் ஒரு வீடு ப்ரதிக்ரகம் வாங்கப்படாமல் சூன்யமாயிருப்பதை அரசன் கண்டு அதிவிசாரத்துடன் மேல்வருமாறு கவலைகொண்டு ஆலோசிப்பாராயினர்; "எனது பாப வசத்தால் ஒரு ப்ராஹ்மணன் இங்கு வரவில்லை; நான்செய்த ஸங்கற்பம் வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விடுமே! எனது விரதத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதே! யான் எங்கு செல்வேன்! என்ன செய்வேன்! எங்கே போய்த் தேடுவேன்! இங்குள்ள ப்ராஹ்மணர்களோ வானப்ரஸ்தாஶ்ரமத்தை யனுஷ்டித்தவர்களாய் ஆசையற்றவர்களாயும் பற்றற்றவர்களாயு மிருக்கின்றார்கள். எனது வார்த்தையைக் கேட்கிறார்களில்லையோ?" என்று அரசர்கோன் இவ்விதம் துக்கப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்தார். (91)

(மூ-ல)

[illegible]
[illegible] (92)

[illegible]
[illegible] (93)
[illegible] (93½)

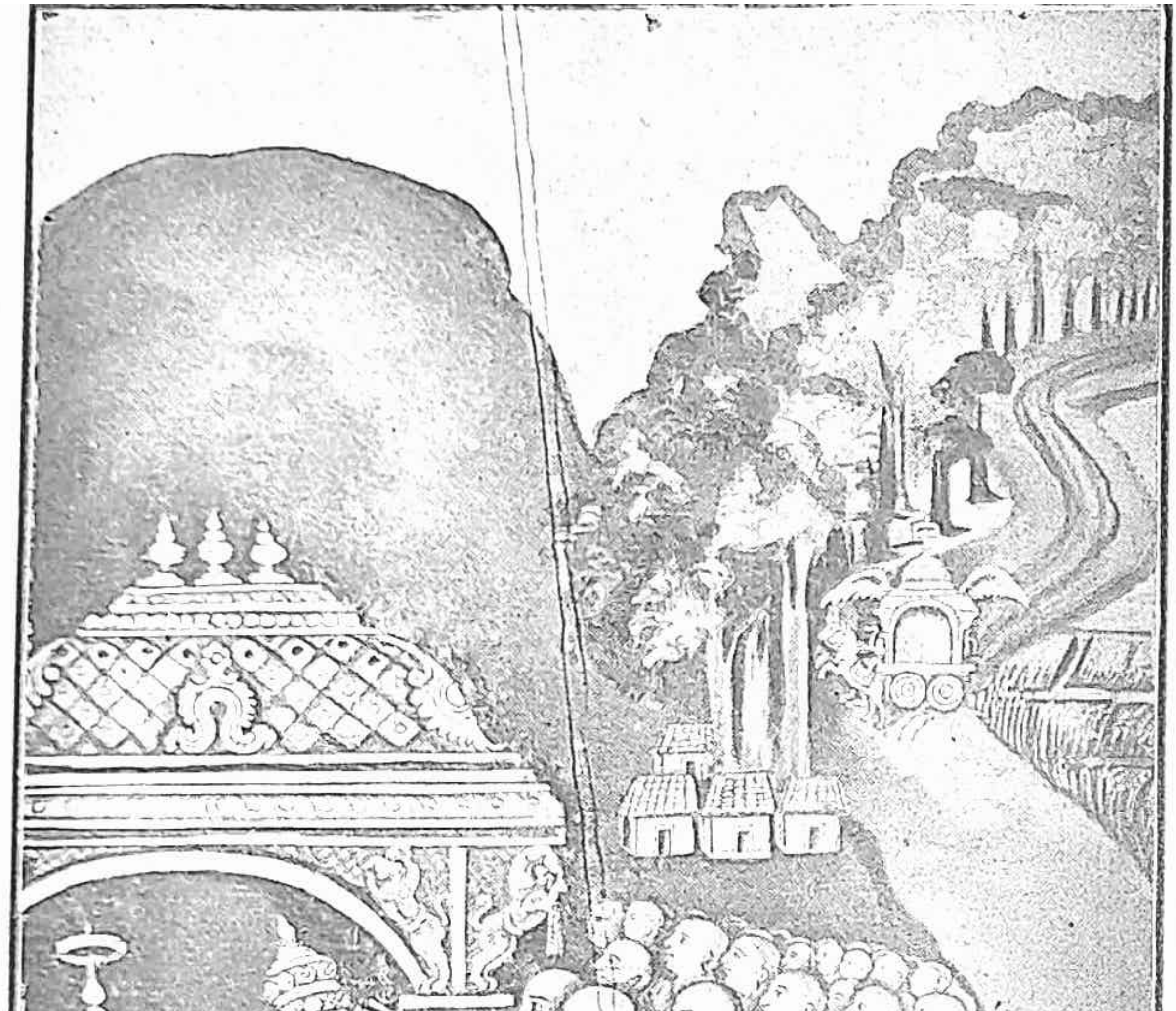

சிவபெருமான் "ஸத்யாசலாதீசர்" என்னும் பெயரினையுடைய
பிராம்மண வடிவந்தாங்கி, மனைவிமக்களுடன்கூடி
சிபிசக்ரவர்த்தி முன்தோன்றி க்ருஹதானம் வாங்கி
அவரை ஆசீர்வதித்தல். [பக்கம் 71

(உ)

அவ்வேளையில் ஸாக்ஷாத் சிவபெருமான் தாமே ஒரு ப்ராஹ்மண வேஷம் தரித்து ஸகல வித்யா பாரங்கதராய் "ஸத்யாசலாதீசர்" என்னும் திருநாமம்பூண்டு, பக்தசிகாமணியான அவ்வரசன் செய்துகொண்ட சங்கற்பத்தை ஸத்யமாகச் செய்யவேண்டுமென்னும் திருவுள்ளங்கொண்டு, மனைவி மக்களோடு தோன்றி "(ஸ்தலத்தை) பூமியை அபேக்ஷித்து வந்திருக்கின்றேன்" என்று அரசனிடம் கம்பீரமாய்ச் சொன்னார். (93½)

(மூ)

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌗 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 ॥ (94½)

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 95½
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 96

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 97

(உ)

வேத வேதாங்கங்களின் உண்மையை அறிந்தவராயும், ப்ராஹ்ம தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், மனைவிமக்களோடு கூட வந்திருப்பவராயுமுள்ள அந்த ப்ராஹ்மணரைப் பார்த்து விசாலபுத்தியோடு கூடிய அவ்வரசன் ஆச்சர்யம் அடைந்து, தான் மிகவும் அதிஷ்டசாலியென்று மனத்தினுள் நினைத்துக்கொண்டு, ப்ராஹ்மணோத்தமரை ஸகலவிதத்திலும் விசேஷமாய் உபசரித்துப் பூஜித்து, பூமி முதலிய ஸம்பத்துகளோடு கூட மீதியிருந்த கிருகத்தை அவர் கையில் தானஞ்செய்ய, ப்ராஹ்மணரும் ப்ரதிக்ரகத்திற்குரிய மந்த்ரத்தைச்சொல்லி தானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். உடனே மஹேஶ்வரர் ப்ரத்யக்ஷமாய் அரசனுக்குக் காக்ஷி அளித்தருளினர்.
(97)

(ஶ்லோ)

பக்த்யா பரவஶோ பூத்வா பதித்வா தண்டவத் புவி ।
[illegible] ஸ்தோத்ரவரைஶ்ச ராஜா ஸம்பூர்ணமநோரத:॥ 98
தஸ்தௌ க்ருதாஞ்ஜலி: ஸாம்போ ப்ரோவாச க்ருபாகர:॥ 98½

(உ)

அரசனும் பக்தியினால் பரவசமாகித் தண்டாகாரமாக (தடி போல்) பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, சிறந்த அநேகம் ஸ்தோத்ரங்களினாலே சிவபெருமானை ஸ்துதித்து, தனது மனோபீஷ்டம் நிறைவேறினவராய், அஞ்சலிபத்தராய் (கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு) நிற்க, அவரைப் பார்த்து கருணாநிதியான அம்பிகாபதி திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். (98½)

(ஶ்லோ)

ஸம்யக் க்ருதஸ்த்வயா ராஜந் தர்மோ தர்மவிதாம் வர ।
புண்யக்ஷேத்ரேऽத்ர ராஜர்ஷே ஸத்பாத்ரே பூமிதாநத:॥ 99½

யதாऽ[illegible] தர்மைர் [illegible] நராதிப ।
ததா தே கீர்த்திரதுலா பவிஷ்யதி நஸம்ஶய:॥ 100½

[illegible] பக்திர்மோக்ஷஸாம்ராஜ்யதாயிநீ ।
இத்யுக்த்வாऽந்தர்தயே ஶம்பு: ஸத்யஜ்ஞாநகிரீஶ்வர:॥ 101½

(உ)

"தர்மத்தை அறிந்தவர்களுள் சிரேஷ்டனான அரசனே! உன்னால் சிறந்த தர்மமானது நன்றாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஹே ராஜ ரிஷே! மஹா புண்ய ஸ்தலமாயுள்ள இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உத்தம ப்ராஹ்மணர்களுக்கு பூதானம் மூலமாய் நீ செய்த தர்மத்தினால் நன்கு திருப்தியுற்றோம்; மற்றைய தர்மங்களைச் செய்வதால் நமக்கு அவ்வளவு த்ருப்தி உண்டாக மாட்டாது; ஆதலினால் நிச்சயமாய் உனக்கு நிகரற்ற கீர்த்தி உண்டாகும்; இதில் ஸந்தேகமில்லை. மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும் நமது விஷயமான பக்தியானது உனக்கு ஏற்படட்டும்" என்று அநுக்ரகித்துவிட்டு பகவான் ஸத்யஞ்ஞானகிரீஶ்வரர் அந்தர்த்யானமாயினர். (101½)

(ச்லோ)

க்ருதக்ருத்யம் ததா மேநே ராஜா பக்தஶிரோமணி: ॥ 102

ப்ராஹ்மணா ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்து ப்ராப்ய ஸர்வைஶ்வர்ய ஸமந்விதாந் ।
ஆஶீர்வாதாம்ஶ்ச க்ருத்வாஸ்ய ராஜ்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 103

(உ)

பக்தசிரோன்மணியான அவ்வரசரும் தாம் செய்யவேணுமாய்க் கருதியவைகளை எல்லாம் செய்துமுடித்தவராக எண்ணிக்கொண்டார். ப்ராஹ்மணர்களும் அவ்வரசனை நன்கு ஆசிர்வதித்துவிட்டு அஷ்டைச்வர்யங்களோடு கூடிய தங்கள் வீடுகளை அடைந்தார்கள். (103)

(ச்லோ)

அத ராஜா ததாஶீர்பி: ப்ரஸாதாச்சாம்பிகாபதே: ।
ஸர்வ தோஷ விநிர்முக்த: ஸர்வ ஸம்பத்ஸமந்வித: ॥ 104

புநஶ்ச ஸேதுபர்யந்தம் சசார பரிதோ த்விஜ: ।
க்ஷேத்ராண்யக்ஷேத்ராணி தீர்த்தயாத்ரா பராயண: ॥ 105

அபித்வா விஶாலம் தத்க்ஷேத்ரம் ப்ராப்ய புண்யக்ருத: ।
ஸர்வேயேந யஜ்ஞேந தோஷயித்வா மஹேஶ்வரம் ॥ 106

கௌஶாஸம்பத: பஶ்யத: நிஜாந்தாயிநீம் ।
ஸ்தாபயித்வா ஸத்யலோகே கீர்த்திம் மாஹாத்ம்யதாரகம் ॥ 107
தத்ரைவ ஶிவஸாயுஜ்யம் ஸம்ப்ராப்தவாந் ந்ருபோத்தம: ॥ 107½

(உ)

பின்னர் சிபிசக்ரவர்த்தி ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஆசிர்வசனத்தினாலும் அம்பிகாபதியாகிய பகவானுடைய அநுக்ரகத்தினாலும் ஸகல தோஷங்களினின்றும் விடுபட்டு, ஸமஸ்த ஸம்பத்துகளோடும் கூடினவராய் மறுபடியும் யாத்ரை செய்து ஸேதுபர்யந்தமுள்ள க்ஷேத்ரங்களை தர்சித்தார். தீர்த்த யாத்ரையின் மஹிமையால் நவக்ரக தேவதைகளும் அநுக்ரக கிரகங்களாகவே ஆய்விட்டன. விசாலமாயுள்ள பூமியில் தீர்த்த யாத்ரை செய்துவிட்டுத் தமது தேசத்தை அடைந்து புண்யசாலியான சிபி சக்ரவர்த்தியானவர்,

அஶ்வமேத யாகத்தினால் மஹேஶ்வரரை த்ருப்தி செய்வித்து, பின் அளவற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய கைலாஸத்தை அடைந்தார். சந்த்ரஸூர்யர்களிருக்கும் வரையில் நிலை நிற்கக்கூடியதான விசேஷமாயுள்ள தன் கீர்த்தியை பூமியில் ஸ்தாபித்துவிட்டு, எவர்க்கும் கிட்டுதற்கு மிகவுமரியதான சிவஸாயுஜ்யத்தை அந்த சக்ரவர்த்தி அடைந்தார். (107½)

(௪-௫)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑍇 ।
𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 108¾

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥ 109½

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

---

(௨)

ஆதலினால் "ஸத்யஞ்ஞானகிரி" எனப் பெயர் விளங்கிய இந்த மஹா புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் எந்த மனிதர்கள் நிமிஷகாலமாவது வஸித்து, தங்கள் சக்திக்கேற்ப தான தர்மம் செய்து, இந்த க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தை (ஸ்தல புராணத்தை) மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு ஒருதடவையாவது கேட்கின்றார்களோ, ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டர்களே! அவர்களுக்கு மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யம் ஸித்திப்பதற்கு ஸாதனமான நான்கு (1) புருஷார்த்தங்களும் இவ்வுலகத்தில் கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. (109½)

மூன்றாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

(1) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்பன நான்கு புருஷார்த்தங்களாம்.

अथ

அத சதுர்தோऽத்யாய:

உவாச ஸூத: ॥

புநரந்யத் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸத்யாத்ரே: க்ஷேத்ர வைபவம் ।
ஶ்ருண்வதாம் படதாம் ஸத்ய: ஸர்வ பாபவிநாஶநம் ॥ (1)

காலவோ நாம தர்மாத்மா முநி: பரம தார்மிக: ।
மாத்ரு பூஜாபரோ நித்யம் பித்ரு பூஜா பராயண: ॥ (2)

ஸ்வாஶ்ரமோசித வேஷைஶ்ச ஶிஷ்யைஶ்ச வ்ரதஶாலிபி: ।
[illegible] தர்மம் கௌதமீதீர உத்தமே ॥ (3)

நான்காவது அத்யாயம்.

உரை ஸூதர் சொல்வது:—

கேட்பவர்கள் படிப்பவர்களுடைய பாபத்தை உடனே நிவர்த்தி செய்வதாகிய இந்த ஸத்யாத்ரி (திருப்பரங்குன்று) க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையை மறுபடியும் எடுத்துரைக்கின்றேன். (கேளுங்கள்.) தர்மசிந்தையுள்ளவராயும் மாதா பிதாக்களை உபசரித்துப் பூஜிப்பதில் எப்பொழுதும் விசேஷ பக்தியுள்ளவராயுமிருக்கும் "காலவர்" என்னும் முனிவர் தமது ஆச்ரமத்திற்கேற்ப நியமத்தோடு கூடிய சிஷ்யர்களுடன் மேன்மையான கௌதமிநதிக்கரையில் நன் தர்மத்திற்கேற்ற தபஸ் செய்து வந்தார். (3)

(உவாச)

ஏகதா [illegible] ஸமாகத: ।
தம் த்ருஷ்ட்வாதீவ ஸந்துஷ்டோ காலவோ முநிபுங்கவ: ॥ (4)

அர்க்யாதிபி: பூஜயித்வா [illegible] பரஸ்பரம் ।
[illegible] ॥ (5)

(உ)

அந்தஸமயத்தில் தைவாதீனமாக "தைவத்யுதி" முனிவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். காலவமுனிவரும் அவரைப் பார்த்து மிக ஸந்தோஷ மடைந்தவராய் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனீயம் மதுபர்க்கம் முதலிய உபசாரங்களால் அவரை உபசரித்து மிகுந்த பக்தியுடன் விருந்திற் கழைத்தார். (6)

(ஸம்)

𑌦𑍈𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ (6)

(உ)

பாகவத ஸ்ரேஷ்டரான தைவத்யுதி முனிவரும் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொல்லி, அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் தீர்த்த வைபவத்தைப்பற்றி அவருக்கு உரைக்க ஆரம்பித்தார். (6)

(ஸம்) 𑌦𑍈𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌦𑌯𑌾𑌪𑌰 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥ (7)

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ (8)
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥ ($8\frac{1}{2}$)

(உ) தைவத்யுதிமுனிவர் கூறுவது:—

"எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரும் எல்லா ப்ராணிகளிடத்திலும் இரக்கமுள்ளவருமான காலவமுனிவரே! நான் சொல்லும் இந்த வார்த்தைகளை ஸாவதானமான மனத்துடன் கேளும். நான் தீர்த்த யாத்ரைசெய்வதில் விருப்புற்று இப்பூமியில் கேதாரம் முதல் ஸேது பர்யந்தம் ஸஞ்சாரம் செய்து வருகின்றேன். அதன் மத்தியிலுள்ள விசேஷ தீர்த்தங்களை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன், கேளும்". ($8\frac{1}{2}$)

(உ-ம)

கேதாரே பௌஷ்கரம் தீர்த்தம் காஶ்யாந்து மணிகர்ணிகா ।
வேணீ தீர்த்தம் ப்ரயாகே ச கயாயாம் விஷ்ணுதீர்த்தகம் ॥ (9½)

கும்பகோணே வஹ்நிதீர்த்தம் மணிகூடே த்ரிபௌஷ்கரம் ।
ஸப்தாரண்யே ப்ரஹ்மதீர்த்தம் வடாரண்யே குஹாஶ்ரயம் ॥ (10½)
காஞ்ச்யாம் வேகவதீஞ்சைவ ஸர்வதீர்த்தோத்தமோத்தமம் ॥ (11)

ப்ரஹ்மணோ வாரணாதீர்த்தம் மாதங்கஸ்ய ஸுபத்ரதீர்த்தகம் ।
ஶ்ரீமுஷ்ணே பாதரே பத்மே ஶிவகங்காஹ்வயம் பரம் ॥ (12)

ஶ்வேதாரண்யே ச காயத்ரீ ஸாவித்ரீ ஸாவித்ர்யாஹ்வயே ।
காருண்யாக்ஷகம் தீர்த்தம் நைமிஶஸ்ய ஸமீபகம் ॥ (13)

ஶ்ரீகும்பகோண நகரே காவேர்யாம் ஸர்வதீர்த்தகம் ।
சந்த்ரபுஷ்கரிணீ தீர்த்தம் ஶ்ரீரங்கே ச மஹோத்தமம் ॥ (14)

வ்ருஷபாத்ரௌ மஹாபுண்யா நதீ நூபுரகங்கிகா ।
வேங்கடே புஷ்கரிணீ தீர்த்தம் ஸ்வாமிநஸ் ஸர்வபாபநுத் ॥ (15)

ஸத்யாத்ரௌ ஸத்யதீர்த்தஞ்ச ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ ததா ।
ஸேதௌ பந்தே தநுஷ்கோடிஶ்சக்ரதீர்த்தம் மஹாவரம் ॥ (16)

யத்ர யத்ர ச தீர்த்தாநி தாம்ரபர்ண்யாம் மஹோத்தமே ।
பாபநாஶம் மஹாதீர்த்தம் ஹஸ்தி தீர்த்தஞ்ச ஸங்க்ஷிப்தம் ॥ (17)
த்ரிகூடாத்ரௌ மஹாபுண்யே சித்ராநாம நதீ ஶுபா ॥ (17½)

(உ)

“கேதாரத்தில் புஷ்கர தீர்த்தமும், காசியில் மணிகர்ணிகை, ப்ரயாகையில் த்ருவேணி, கயையில் விஷ்ணுதீர்த்தம், கும்பகோணத்தில் வன்னி தீர்த்தம், மணிகூடத்தில் த்ரிபுஷ்கர தீர்த்தம், ஸப்தாரண்யத்தில் ப்ரஹ்ம தீர்த்தம், வடாரண்யத்தில் குஹாஶ்ரய தீர்த்தம், காஞ்சீபுரத்தில் வேகவதி தீர்த்தமும் மிக்க மஹிமை வாய்ந்த ஸர்வ

தீர்த்தமும், ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரத்தில் வருண தீர்த்தம், மாளவத்தில் ஸௌர்ய தீர்த்தம், சிதம்பரத்தில் சிவகங்கா தீர்த்தம், ஶ்வேதாரண்யத்தில் (திருவெண்காட்டில்) காயத்ரீ தீர்த்தம், சாயாவனத்தில் சாயா தீர்த்தம், மத்யார்ஜுனத்தில் காருண்யாம்ருத தீர்த்தம், கும்பகோணத்தில் காவேரீநதிக்கரையில் சக்ர தீர்த்தம், ஸ்ரீரங்கத்தில் மேன்மையாகிய சந்த்ரபுஷ்கரணி தீர்த்தம், வ்ருஷபகிரியில் (அழகர் மலையில்) நூபுரகங்கை, த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரமாகிய ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்தில் (மதுரையில்) ஸ்வர்ண புஷ்கரிணி தீர்த்தம் (பொற்றாமரை), ஸத்யாத்ரியாகிய திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸத்ய தீர்த்தமும், ஸ்வாமிபுஷ்கரிணி தீர்த்தமும், ராமேஶ்வரத்தில் தநுஷ்கோடியும் லக்ஷ்மண தீர்த்தமென்னும் பெரிய தடாகமும், அனந்த சயநத்தில் (திருவனந்தபுரத்தில்) தர்மாதர்ம தீர்த்தம், தாம்ப்ரபர்ணியின் உற்பத்தியில் பாபவிநாச தீர்த்தமும் முக்தியளிக்கக்கூடிய ஹஸ்தி தீர்த்தமும், மஹா புண்ய க்ஷேத்ரமாகிய திருக்குற்றாலத்தில் சித்ரகங்கை என்னும் நதியுமேயாம்''. (17½)

(உ-ம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (18½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (19½)
[illegible] ॥ (20)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (21)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (22)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (23)

கிஞ்சாஶ்சர்யகரம் ப்ரஹ்மந் தத்ரேதிஹாஸம் புராதநம்।
ஸக்ருச்ச்ரவணமாத்ரேண ஸர்வது:காபநோதநம்॥ (24)

(உ)

"இவற்றுள் வேகவதிக்கரையில் மதுரைக்குத் தென்மேற்கிலே ஸத்யாசலம் என்னும் ஒரு க்ஷேத்ரத்தைக் குறிப்பிட்டேனே, அந்த க்ஷேத்ரம் உபநிஷத்தின் ஸாரமாய் விளங்குகின்றது; ஸகல ஸித்திகளையும் வெகு சீக்ரத்தில் கொடுக்கவல்லது; விசேஷமான புண்ய ஸ்தலம். எல்லா தீர்த்தங்களுக்கும் இருப்பிடமாயது. அந்த க்ஷேத்ரத்தில் அநேக புண்ய தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றவைகள். பர்வதத்திற்குச் சிறிது வடகிழக்கிலே ஸகல வ்யாதிகளையும் குணமாக்கத்தக்க "வைத்யஸாரம்" என்னும் பெயருடைய தீர்த்தம் ஒன்றிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தமானது சந்த்ரனுடைய க்ஷய ரோகத்தை நிர்வர்த்தி செய்திருக்கின்றது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் பானம் தர்சனம் செய்வோர்களுடைய பிணிகள் யாவும், முக்யமாய் க்ஷயரோகமும் நீங்குகின்றன. ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டரே! முன்னொருகாலத்தில் அவ்விடத்தில் நான் ஒரு மாஸ காலம் தாமதித்திருந்தேன்; ஒருதடவை கேட்டமாத்திரத்தில் ஸகல துக்கங்களையும் போக்கடிக்கத்தக்கதும் மிக ஆச்சர்யமாயுள்ள, அந்த இடத்தில் நடந்த புராதன கதை ஒன்றிருக்கின்றது. (சொல்கின்றேன்; கேளும்.)" (24)

(உ-ரு)

புரா த்ராவிடதேஶீயோ ராஜா [illegible]பராயண:।
[illegible] ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத:॥ (25)
[illegible]॥ (25½)

[illegible]।
[illegible]॥ (26½)
ஶிஷ்யை: ப்ரஶிஷ்யைஸ்ஸஹிதோ வேதவேதாங்கபாரகை:॥ (27)

(உ)

முன் ஒரு காலத்தில் திராவிட தேசத்தில் ஸர்வைஶ்வர்யங்களும் பொருந்தினவனும் தர்ம மார்க்கம் தவராதவனுமாகிய "கோவிதாரத்வஜன்" என்னும் அரசன் "விசாலபுரி" என்னும் நகரத்திலிருந்துகொண்டு அகண்ட பூமண்டலத்தை பரிபாலனம் செய்து வந்தான். அந்த ஸமயத்தில் சிவத்யானபராயணராயும் பேரறிவுடையவராயும் உள்ள முனிசிரேஷ்டராகிய கும்பமுனிவரான அகஸ்த்ய மஹரிஷியானவர், வேத வேதாங்கங்களை நன்கு கரைகண்டிருக்கும் தமது சிஷ்யகோடிகளோடு தற்செயலாய் கோவிதாரத்வஜனுடைய அரண்மனை வாசலை அடைந்தார். (27)

(ஶ்லோ)

[illegible] । (28)
[illegible] ॥ (28½)

(உ)

மஹா பாபியும் தைவாதீனத்தினால் புத்தி இழந்தவனுமாகிய கோவிதாரத்வஜன், அரசாசனத்திலிருக்கும் கும்பமுனிவருக்கு எழுந்திருத்தல் எதிர்கொண்டழைத்தல் ஆஸனங்கொடுத்தல் ப்ரியவார்த்தை பேசுதல் முதலிய உபசாரங்கள் ஒன்றும் செய்தானில்லை. (28½)

(ஶ்லோ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (29½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (30½)

(உ)

முனிவர் பெருமானாகிய கும்பமுனிவரும் அரசனால் செய்யப்பட்ட அவமானத்தினால் வருத்தமுற்று, தர்மசிந்தனை பொருந்தியவரும் பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய "ப்ராம்மிஷ்ட"ரென்னும் தமது சிஷ்

யனைப்பார்த்து, "இவ்வரசனை தேகம் முழுதும் வெண்குஷ்டம் உடையவனாகும்படி சபித்துவிடு" என்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டு, உலகத்துக்கு அநுக்ரகஞ் செய்கின்ற விஷயத்தில் ஆசையுடையவராய், சீக்ரமாக வந்தவழியே திரும்பிவிட்டார். (30½)

(ச-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (31½)

(உ)

குருவின் உத்தரவுப்படி ப்ரம்மிஷ்டர் அரசனைச் சபித்துவிட்டு மறுபடியும் குருவை அடைந்து நடந்த விஷயத்தை அவரிடம் தெரிவித்தார். (31½)

(ச-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (32½)
[illegible] ॥ (33)

(உ)

அரசனும், இளமை செல்வச்செருக்கு கர்வம் மமதை இந்த தோஷங்களினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ரிஷி சாபத்தின் பலனை உடனே அடைந்தவனாய், அந்த நிமிஷமே தேக விகாரத்தையும் வெண்குஷ்ட ரோகத்தையும் அடைந்தான். அதன்பின் 'நான் ரிஷியால் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று உணர்ந்து விசாரத்தையும் அடைந்தான். (33)

(ச-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (34)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (35)
[illegible] ॥ (35½)

इति व्याकुलया बुद्ध्या पुनर्ब्राह्मणसत्तमम् ।
प्रणम्य दीनया वाचा रक्ष रक्षेति चाब्रवीत् ॥ (36½)

(உ)

"ஐயோ! கஷ்டம், என்னுடைய மயக்கத்தையும் கெட்ட மனத்தையும் என்னவென்று சொல்வேன்; பாக்யமற்ற துர்ப்புத்திக் காரனை எனது கஷ்டத்தைப் பாருங்கள்; நான் முன் செய்த பாபவசத்தினால் விரூபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த சாபமானது எனக்கு நேரிட்டது; ராஜ்யத்தை இழந்து லஜ்ஜைக்காளாகி நான் எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்! ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய்கிற விஷயத்தில் வம்ச விருத்தி செய்பவனாகிய புத்திரனும் எனக்கில்லையே!" என்று புலம்பி, கலங்கிய மனமுடையவனாய், ப்ராஹ்மணோத்தமரை மறுபடியும் அடைந்து நமஸ்கரித்து, தீனமான குரலோடு "என்னை ரக்ஷித்தருள்மின், ரக்ஷித்தருள்மின்" எனப் ப்ரார்த்தித்தான். (36½)

(மூ)

ब्रह्मिष्ठो मुनिशार्दूलो नृपेणैवं प्रसादितः ।
शान्तात्मा मुनिराट् प्राह शापावसानकम् ॥ (37½)

(உ)

ப்ரம்மிஷ்ட முனிசிரேஷ்டர் அரசனால் இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதும் பொறுமையை அடைந்து அவனுக்கு சாபவிமோசனத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

(மூ)

त्वया प्रसादितो यस्मात् त्वन्नरेव महीपते ।
शापमोक्षं वदाम्यद्य राज्यप्राप्तिं पुनर्लप्स्यसे ॥ (38½)

पाण्ड्यदेशे स्थितः सह्यपर्वतस्कन्दसंज्ञकः ।
साक्षात्स्कन्दो राजते वेदान्तप्रतिपादितः ॥ (39½)

दक्षिणे पर्वतस्यास्य पादयोजनमात्रके ।
शृङ्गस्य दक्षिणे पार्श्वे तस्यास्ति महातीर्थम् ॥ (40½)

𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌧𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥ (41½)

(உ)

அரசனே! நீ என்னை இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டமையால் சாபவிமோசனத்தையும் ராஜ்யத்தைத் திரும்பி அடையும் உபாயத்தையும் இப்பொழுது உனக்குக் கூறுகின்றேன், (கேள்); பாண்டியதேசத்தில் வைகை (வேகவதி) ஆற்றின் தென் பக்கத்தில் இரண்டரை மைல் தூரத்திற்கப்பால் மிக மேன்மை பொருந்தியதாயும் ஸாக்ஷாத் சிவ ஸ்வரூபமாயும் வேதாந்தங்களால் வெளியிடப்பட்டதாயும் உள்ள, "ஸத்யாசலம்" எனப் பெயர் பெற்ற க்ஷேத்ரமொன்றிருக்கின்றது. அந்த ஸத்ய மலையின் உச்சியிலுள்ள கொடிமுடியின் தென்பாகத்தில் குமாரஸ்வாமியின் ஆக்ஞையினாலுண்டான அத்யத்புதமான "பாதாளகங்கை" என்னும் தீர்த்தமிருக்கின்றது. அது தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஸமஸ்த பாபங்களையும் தீய செயல்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியது. (41½)

(ஶ்லோ)

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌐𑌚𑍍𑌛𑌤 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌮𑌲𑌾𑌦𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥ (42½)

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ (43½)

(உ)

முன்னாளிலே ப்ரளயகால முடிவிற் சுத்தஸ்வரூபியான மஹாவிஷ்ணுவானவர் உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்ய விரும்பினார்; தத்க்ஷணத்திலேயே நாபிகமலத்தினின்று ப்ரஹ்மாவானவர் உத்பவித்தார். பின்னர் அவர் சக்ரபாணியை நமஸ்கரித்து விசேஷமாய் ஸ்தோத்ரம் செய்து, மஹாப்ரபோ! உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் உபாயத்தை எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தார். (43½)

(ஸ-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (44½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (45½)
[illegible] ॥ (46)

(உ)

அப்பொழுது, மஹா விஷ்ணுவானவர் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்; "ஹே! ப்ரஹ்மந்! உலகசிருஷ்டி உபாயம் பெறுவதற்காக நீர் சிவபூஜை செய்யவேண்டும். அப்புண்யவசத்தாலல்லாது வேறு எவ்வித கர்மத்தினாலும் சிருஷ்டி ஸாமர்த்தியம் அடையத்தகாது. ஆதலால், ஹே கமலாஸநா! தபஸ் செய்வதற்குரிய உபாயத்தையும் அதற்கு யோக்யமாயுள்ள புண்ய ஸ்தலத்தையும் சொல்கின்றேன் கேட்பீராக." (46)

(ஸ-ம)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (47)

[illegible] ॥ (47½)
[illegible] ॥ (48)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (49)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (50)
[illegible] ॥ (50½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (51½)

(உ)

"புண்ய ஸ்தலமாகிய "த்வாதசாந்த"த்தில் (அந்தர்கதமாய்) "ஸத்யகிரி" என்னும் அற்புத க்ஷேத்ரம் ஒன்று இருக்கின்றது. அவ்விடத்தில் ஷண்முகக் கடவுளால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு "ஸத்யபூதரநாதர்" என்னும் திருநாமம் பூண்ட ஒரு சிவலிங்க முளது. அந்த பகவான் ஸகல ஐஶ்வர்யங்களையும் ஶ்ருஷ்டியாதி சக்திகளையும் அளிக்கவல்லமூர்த்தி. பராசக்தியின் அபஶபூதையான ஸரஸ்வதிதேவி அங்கே தவம் புரிந்தாள். நீரும் அவ்விடத்திற்குப் போய் உமது தண்டத்தினல் மஹா தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி, அப்பர்வதத்தில் விக்னேஶ்வரரை விதிப்ரகாரம் ப்ரதிஷ்டைசெய்து, விநாயகரையும் ஷண்முகநாதரையும் உமாதேவியாரோடு பரமேஶ்வரனையும் பக்தியுடன் நன்ருய்ப் பூஜித்து, ஹே கமலோத்பவா! பின், ஸரஸ்வதியை விவாகம் செய்துகொண்டு ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வத்தையும் ஜகதீசத்வத்தையும் அடைவீராக. முன்னளிலே நான் அவ்விடத்திற்குச் சென்று மூலப்பொருளாகிய ஸத்யாதீசரை ஆராதித்து அவர் கடாக்ஷத்தினல் உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்யத்தை அடைந்தேன்", எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் கமலநாதர். (51½)

(ஶ்ரீ)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌜𑌂 ।
𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 ॥ (52½)
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾 𑌹𑌮𑌿𑌮𑌿𑌃 ॥ (53)

(1) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌤𑌨𑍍𑌤𑌜𑌪𑌾𑌶𑌂𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌂𑌕𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (54)

(உ)

மஹாவிஷ்ணுவானவர் இவ்விதம் சொல்லி ப்ரஹ்மதேவரை அழைத்துக்கொண்டு பராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து பரசைல

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂.

(1) 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌷𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇 ॥

பதியாகிய பரமசிவனைப் பூஜித்து நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்து, பின் சம்புவின் ஆக்ஞையினால் "வித்ருமாஸ்யர்" எனப் பெயர் பூண்டு சங்கருடைய ஸந்நிதானத்திலே மேற்குமுகமாய் எழுந்தருளினர். (54)

(8 ஞ)

(2) [illegible] ।
[illegible] ॥ (55)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (56)

[illegible] ॥ (56½)
[illegible] ॥ (57)

(உ)

பின்னர் ப்ரஹ்மாவானவர் குமார புஷ்கரிணியில் ஸ்நாநம் செய்து நிர்மலமான அறிவை அடைந்து, துர்க்காதேவியின் இடது பக்கமாகச் சிறிது வாயுமூலையில் நானூறு வில்லடி தூரத்திற்கப்பால் தனது தண்டத்தினால் "ப்ரஹ்மகுண்டம்" என்று ஒரு தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணி அதிலும் ஸ்நாநம் செய்து விதிப்ரகாரம் விக்னேஶ்வரரை ப்ரதிஷ்டைசெய்து அவருக்கு "கல்ப விக்னேஶ்வரர்" எனத் திருநாமம் சாத்தினர். அதுமுதல் விநாயகமூர்த்தி அந்த இடத்திலேயே ப்ரஸன்நராயிருக்கின்றார். (57)

பாடாந்தரம்.

(2) [illegible] ।
[illegible] ॥ (1)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (2)
[illegible] ॥ (2½)

(ஸ-ம்)

ஸா வதார்த்தம் மஹிஷாஸுரஸ்ய தானவேந்த்ரஸ்ய சண்டிகா ।
கத்வா ஸத்யகிரிக்ஷேத்ரம் ப்ரஹ்மதீர்த்தாக்ய மஹாநதே ॥ (58)

ஸ்நாத்வா தத்ர ச ஸம்பூஜ்ய ஸத்யஶைலாதிபம் ப்ரதி ।
துர்கா பகவதீ தத்ர தப: க்ருதவதீ ஸதீ ॥ (59)
தேவ வர்ஷப்ரமாணேந வத்ஸராணாம் த்ரயந்ததா ॥ (59½)

(த)

முன்னொருகாலத்தில் சண்டிகாதேவியான துர்க்கா பகவதியானவள், ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தை யடைந்து ஸத்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸத்யசைலாதிபனைப் பூஜித்து, தானவராஜனை மஹிஷாஸுரனை வதஞ்செய்யக்கருதி, அந்த ஈஶ்வரனைக்குறித்து தேவ வருஷத்தில் மூன்று வருஷ காலம் தபஸ் செய்தாள். (59½)

(ஸ-ம்)

ததா ஸத்யாசலாதீஶ: சண்டிகாதேவ்யை மஹேஶ்வர: ।
பரித்ராணாய தேவாநாம் ஸஜ்ஜநாநாம் த்விஜந்மநாம் ॥ (60½)

நிக்ரஹாய ச ஸுராரிபோர் மஹிஷஸ்ய துராத்மந: ।
ஸ்வஶக்திம் ஸ்வாயுதம் ஶூலம் தத்வா சக்ராயுதம் மஹத் ॥ (61½)

கணைஶ்ச ஶூலிநீம் ஸம்யக் ப்ரேஷயாமாஸ ஶங்கர: ।
உபாதிஶத் ததோ தேவ்யை பஞ்சாக்ஷர மஹாமநும் ॥ (62½)

(த)

அப்பொழுது அந்த மஹேஶ்வரன், தேவர்கள் ஸாதுக்கள் ப்ராஹ்மணர்கள் முதலானவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும், தேவ சத்ருவான துஷ்ட மஹிஷாஸுரனைக் கொல்வதற்காகவும் சண்டிகா தேவிக்கு தமது சக்தி சூலம் மஹத்தான கதை முதலிய ஆயுதங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, நிகரற்ற பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தையும் உபதேசித்து, அநேக சூலிகிக்கூட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்குப் போகும்படி அவளை பரமேஶ்வரன் அனுப்பினர். (62½)

(ஶ்லோ)

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (63½)

(உ)

அப்படியே ப்ரஹ்மா விஷ்ணு முதலாகிய மற்றைய எல்லா தேவர்களும் அதிஸந்தோஷத்துடன் தங்கள் தங்கள் தேஜஸ்ஸை யும் ஆயுதங்களையும் சண்டிகாதேவிக்குக் கொடுத்தார்கள். (63½)

(ஶ்லோ)

𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ॥ (64½)
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ (65)

(உ)

அப்பொழுது ஸர்வ தேவர்களுடைய சக்திகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவளும் மங்களத்தைக் கொடுக்கிறவளும், திவ்யமான ஆடை ஆபரணங்கள் சந்தனம் புஷ்பமாலை முதலானவைகளை தரித்திருப்பதால் அதிக காந்தியுடன் பிரகாசிக்கின்றவளுமாகிய அந்த சண்டிகாதேவியானவள், ஜனங்களுக்கு மிக்க ஆச்சர்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாய் அடிக்கடி அட்டஹாஸம் செய்தாள். (65)

(ஶ்லோ)

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ (66)

(உ)

தேவதைகளின் சத்ருவாகிய அந்த மஹிஷாஸுரன் துர்க்கா தேவியைப்பார்த்து கோபமடைந்து தனது ஸைன்யங்களால் சூழப்பட்டவனாய் யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். (66)

(ஶ்லோ)

𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌯𑌕𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾 ॥ (67)

[illegible]
[illegible] (68)

(உ)

அப்பொழுது, ஸகல ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டு ஸர்வ தேவதைகளின் ஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்த தேவதைகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு விளங்கும் துர்க்கா பரமேஶ்வரியானவள், ப்ரளயகாலாக்னிபோல கோபமுற்று அந்த மஹிஷாஸுரனுடைய சேனாதிபதியான சிக்ஷுரன் முதலிய அஸுரர்களையும், இன்னும் மற்ற கோடானுகோடி ஸைந்யங்களையும் நொடிப்பொழுதில் நாசம் செய்தாள். (68)

(ஶ்லோ)

[illegible]
[illegible] (69)

(உ)

பின் மஹிஷாஸுரன் சினங்கொண்டு மஹிஷ (எருமைக்கடா) ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தாவரஜங்கமங்களான மூவுலகங்களையும் தனது பலத்தினால் கலங்கச் செய்தான். (69)

(ஶ்லோ)

[illegible]
[illegible] (70)
[illegible] (70½)

(உ)

அதனைப்பார்த்து துர்க்காதேவியானவள் கடுஞ்சினங்கொண்டு கையில் சூலத்தை ஏந்தி, மஹிஷாஸுரனைப் பாசத்தினால் கட்டி இழுத்துத் தன் பாதத்தினால் அவன் சிரஸை மிதித்து அமுக்கிக் கொண்டு, பெரிய சூலாயுதத்தினாலே (அவன் மார்பைக்குத்திப் பிளந்து) சீக்ரமாக அவனது ப்ராணனை அபஹரித்தாள். (70½)

(ஸ-ம்)

ததைவ புஷ்பவர்ஷாணி வவ்ருஷுஸ் த்ரிதிவௌகஸ: ।
ஸ்துத்வா ஶக்ராதயோ தேவீம் ஸ்வஸ்தாநம் ப்ராபுரஞ்ஜஸா ॥ (71½)

(உ)

அந்தக் காலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து இந்த்ராதி தேவர்கள் புஷ்பமாரி வருஷித்து தேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டு தமது இருப்பிடஞ் சென்றார்கள். (71½)

(ஸ-ம்)

ததா ப்ரப்ருதி ஸா துர்கா மஹிஷாஸுரமர்திநீ ।
ப்ரதாநபூதா தேவாநாம் ஸத்யாத்ரௌ ஸம்வ்யவஸ்திதா ॥ (72½)

(உ)

அதுமுதல் மஹிஷாஸுரமர்த்தினியாகிய துர்க்காபரமேஶ்வரியானவள் ஸத்யாத்ரி என்னும் திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்திலுள்ள எல்லா தேவதைகளிலும் ப்ரதானதேவதையாய் அவ்விடத்திலேயே ஸாந்நித்யமாய் விளங்குகின்றாள். (72½)

(ஸ-ம்)

புரா ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய ஸுதஸ்ய பரமேஷ்டிந: ।
விவாஹார்த்தம் ஸரஸ்வத்யா ரமயா ஸஹிதோ ஹரி: ॥ (73½)
ஸத்யாத்ரௌ ஸத்யஸங்கல்ப ஸ்ஸர்வதேவைஸ்ஸமாகத: ॥ (74)

(உ)

முன்னொரு காலத்தில் மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேஷ்டி என்றும் ஹிரண்யகர்ப்பரென்றும் பெயர் பெற்ற தனது புத்திரரான ப்ரஹ்மதேவருக்கு ஸரஸ்வதி தேவியை விவாகம் செய்து வைக்கக்கருதி, லக்ஷ்மீதேவி ஸமேதராய், ஸமஸ்த தேவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு ஸத்யகிரிக்கு வந்து சேர்ந்தார். (74)

(ஸ-ம்)

உத்வாஹாதநந்தரம் ஸம்ப்ராப்ய ப்ரஹ்மாணம் ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ।
ஹிரண்யகர்ப்போ பகவாந் ஸத்யாத்ரீஶ ப்ரஸாதத: ॥ (75)

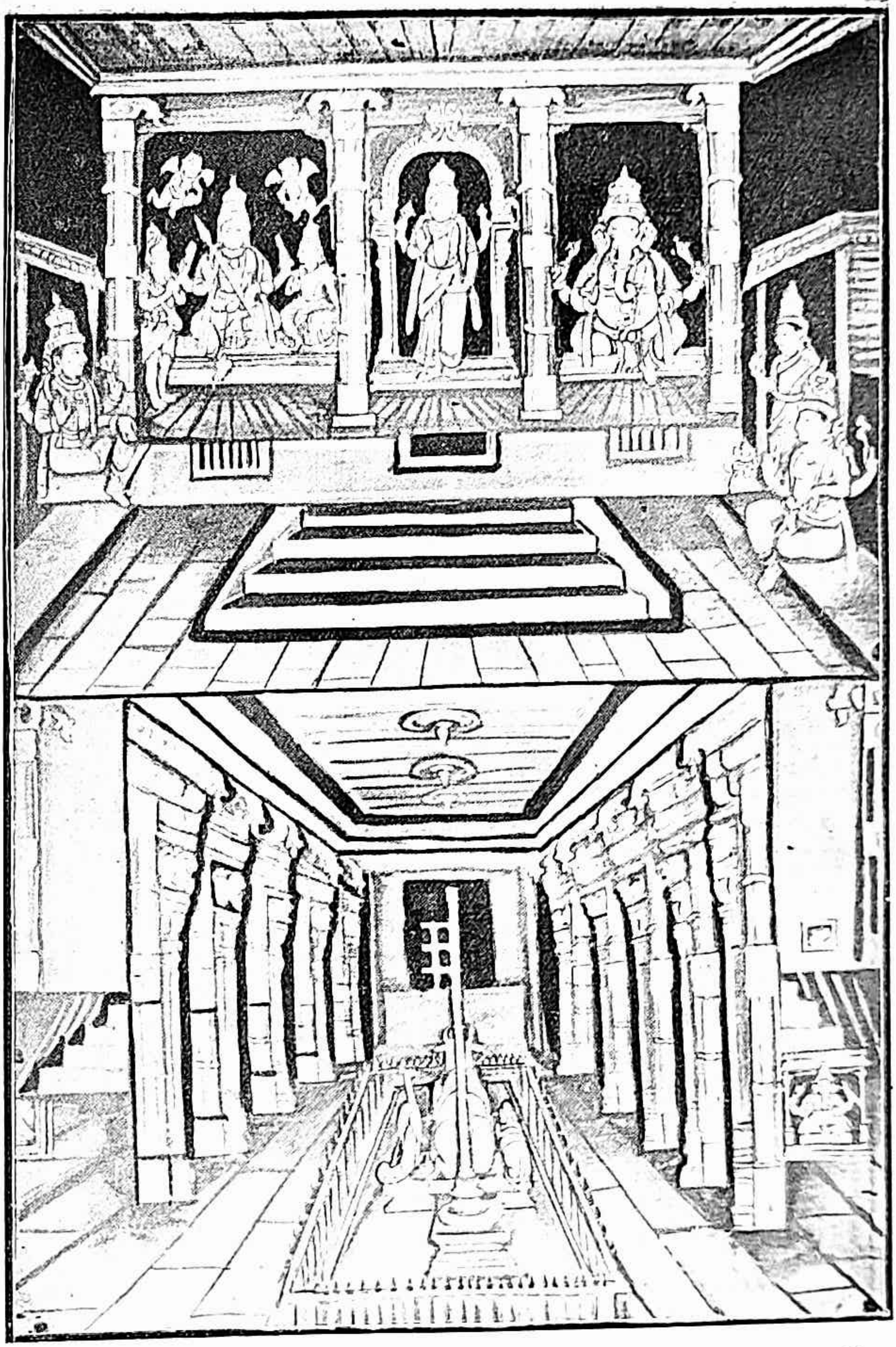

திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்தில் விக்னேஶ்வரர், துர்க்காதேவி, ஸத்தியாசலேஶ்வரர், ஸுப்ரஹ்மண்யர், மகாவிஷ்ணு, கல்பவிநாயகர், நந்திமண்டபம் முதலிய ஆலயம் அமைப்பு. [பக்கம் 90

[illegible] ।
[illegible] ॥ (76)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (77)

[illegible] ।
* [illegible] ॥ (78)

(உ)

தன்னுடைய விவாகாரம்பத்தில் வேதங்களின் பதியாகிய விக்னேஶ்வர மூர்த்தியை பூஜை செய்து ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான ப்ரஹ்மதேவரும் ஸ்ரீ ஸத்யாத்ரீச (ஸத்யகிரிநாத) ருடைய கிருபையால் ஸ்ரீ சக்ரபாணியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட பிரகாரம், ஸத்யகிரி ஸ்தலமாகிய திருப்பரங்குன்றத்தில், தேவஸேநாதிபதியான ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர் ஸந்நிதானத்தில், திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவ தரிசனத்தின் பொருட்டு வந்திருப்பவர்களான கஶ்யபர் அத்ரி பரத்வாஜர் விஶ்வாமித்ரர் ஸ்ரீவேதவ்யாஸர் வஸிஷ்டர் முதலான பூலோக தேவர்களான மஹரிஷிகளால் சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு, மங்களகரமான நல்ல தினத்தில் சுபமுகூர்த்தத்தில் ஸரஸ்வதி தேவியை விவாகம் செய்துகொண்டார். இவ்விதமாய் விவாக மங்களத்தையும் ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வத்தையும் ப்ரஹ்மதேவர் அடைந்தார். (78)

(8-ஏ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (79)

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ॥

(உ)
காத்யாயனிதேவி பரமேச்வரனை அடைந்ததுபோல, வாக்ரூபிணியும் ஞானரூபிணியும் வேத வேதாந்தங்களைக் கரைகண்டவளுமான அந்த ஸரஸ்வதிதேவியும், அந்த ஸ்தலத்திலேயே ப்ரஹ்மதேவனை பதியாக அடைந்தாள். (79)

(ஸ-மூ)
ஸர்வே ச முநயஸ்தத்ர த்³ருஷ்ட்வா வைவாஹிகம் மஹம் ।
வேதோ³க்தைர் மங்க³ளைர் மந்த்ரைராஶீர்வாதா³ந் ப்ரசக்ரிரே ॥ (80)

(உ)
மஹரிஷிகளெல்லோரும் விவாஹ மஹோத்ஸவத்தை தரிசித்துவிட்டு பின்னர் மங்களகரமான வேத மந்த்ரங்களினால் ஆசிர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். (80)

(ஸ-மூ)
ஸோऽபி லப்³த்⁴வாஶிஷம் தே³வீம் ஸர்வவித்³யாதி⁴பாம் விதி⁴꞉ ।
தீர்த²ம் ச தத்ர ஸம்ஸ்தா²ப்ய லோகாநுக்³ரஹ காம்யயா ॥ (81)
ஸ்வம் யயௌ ப்ரதிவஸ்த்வாஶு தேந தே³வ்யா ஸஹாத்மபூ⁴꞉ ॥ (81½)

(உ)
ஸ்வயம்புவாகிய அந்த ப்ரஹ்மதேவரும் ஸமஸ்த வித்யாரூபிணியாகிய ஸரஸ்வதி தேவியையும் மஹரிஷிகளின் ஆசிர்வாதங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, லோகாநுக்ரகார்த்தமாக அந்த க்ஷேத்ரத்தில் (1) "ப்ரஹ்மதீர்த்த"த்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டு சீக்ரமாக தனது ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைந்து தேவியோடு ஸுகமாயிருந்தார். (81½)

(ஸ-மூ)
தத்³தீர்த²ம் யத்ர காமாய மோக்ஷத³ம் ஸர்வதா³யகம் ॥ (82)
த்வம் ச ஸத்யாஶ்ரமம் ராஜந் க³த்வா க்ஷிப்ரம் ததந்தரம் ।
க்ருத்வா ஸ்நாநம் ப்³ரஹ்மகுண்டே³ தத்க்ஷணாந்முக்திமேஷ்யஸி ॥ (83)

(1) "சன்யாசிக்கிணறு" எனப் பெயர் வழங்கும் தீர்த்தம்.

(த)

“அரசனே! அந்த ப்ரஹ்ம தீர்த்தமானது தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷமாகிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கும் சக்தியுள்ளது; மனோபீஷ்டங்களை பூர்த்திசெய்யும் மேன்மை பொருந்தியது. ஆகையால் நீரும் ஸத்யாசலத்திற்குப் போய் உத்தமமான அந்த ப்ரஹ்ம கூபத்தில் ஸ்நாநம் செய்வீராகில் சீக்கிரத்தில் சாபவிமோசனம் பெற்று வெண்குஷ்டம் நீங்கி ஸுகமடைவீர்.” (83)

(ஸம்)

𑌇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾 𑌦𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ (84)

(த)

என்று இவ்வாறு அநுக்ரகித்துவிட்டு, வேதங்களைக் கரை கண்டவரும் அகஸ்த்ய முனிவரின் சிஷ்யருமான ப்ரஹ்மிஷ்டர் வந்தவழி சென்று, பின் அகஸ்த்ய மகரிஷியின் உத்திரவுப்படி நடந்தார். (84)

(ஸம்)

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚 ॥ (85)

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥ (86)

(த)

அரசனும் ப்ரஹ்மிஷ்டரின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷித்து அதிர்ஷ்டவசத்தால் சீக்கிரமாய் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்பாங்குன்றத்துக்குப் போய் ப்ரஹ்மகுண்டத்தை அடைந்து நமஸ்கரித்து, ப்ராஹ்மணர்களின் அநுக்ரகத்தைப் பெற்று ஸங்கல்ப பூர்வமாய் அதில் ஸ்நாநஞ்செய்தமாத்திரத்தில் மஹரிஷி சாபத்தாலேற்பட்ட குரூபத்தினின்றும் விடுபட்டார். (86)

(ச்லோ)

ஸ்நாநாநி க்ருத்வா விப்ரேப்ய: ஸர்வதீர்த்தாந மாஹாத்ம்ய ச ।
நத்வா ஸத்யகிரீஶம் ச ஸுப்ரஹ்மண்யம் ப்ரணம்ய ச ॥ (87)

ஸந்துஷ்ட: ப்ரயயௌ ராஜா ஸ்வதேஶம் க்ஷேத்ரதீர்த்தயோ: ।
ப்ரஶம்ஸமாந: ஸ்வஜநைர் மஹிமாநம் மஹாத்புதம் ॥ (88)

(உ)

பின்பு மற்றைய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநம் செய்து ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தானமளித்து ஸ்ரீஸத்யகிரீஶ்வரரையும் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் தர்சித்து நமஸ்கரித்துவிட்டு, மிக ஸந்தோஷ சித்தனும் அந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மஹிமையையும் தீர்த்தத்தினுடைய மஹா ஆச்சர்யத்தையும் குறித்து தன் பரிஜனங்களோடு புகழ்ந்து கொண்டாடிக் கொண்டு, கோவிதாரத்வஜ மகாராஜன் தனது தேசத்துக்குத் திரும்பிச்சென்றார். (88)

(ச்லோ)

ததா தத்ர ஸ்திதோஹம் ச க்ஷேத்ர தீர்த்த பராயண: ।
த்ருஷ்டஶ் ச ஸர்வம் ஆஶ்சர்யம் தீர்த்தே ப்ரஹ்மவிநிர்மிதே ॥ (89)
தவைவைதந்நயா ப்ரோக்தம் ப்ரஸங்காத் ப்ராஹ்மணோத்தம ॥ (89½)

(உ)

க்ஷேத்ரயாத்ரை தீர்த்தயாத்ரை செய்துகொண்டிருந்த நான் அக்காலத்தில் அவ்விடத்திலிருந்தேன். ப்ரஹ்மதேவரால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட அந்த ப்ரஹ்மகூபத்தில் இப்போது சொல்லிவந்த ஆச்சர்யங்களெல்லாம் நடந்தபொழுது என்னால் நேரில் பார்க்கப் பட்டது. "ஹே ப்ராஹ்மணஸ்ரேஷ்டரே! வார்த்தையோடு வார்த்தையாய் இந்ததீர்த்த மகிமையாவற்றையும் உமக்குரைத்தேன்." (89½)

(ச்லோ)

இதி ப்ரஹ்மாணே விப்ரேந்த்ர ஶ்ராவயாமாஸ முநிபுங்கவ: ।
ஸர்வேஷாமபி ஸர்வஜ்ஞ தத்வா தேஷாம் ப்ரீதிம் த்விஜ ॥ (90½)
ஶோஷயித்வா ஸர்வேநாந்த்ர ஸத்யா கீர்த்திர் ஶ்ருதி லக்ஷணா ॥ (91)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ)

என்று இவ்வாறு ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டரான தைவத்திய முனிவர் கூற, அவரை காலவமுனி புங்கவர் ஸர்வோபசாரங்களாலும் பூஜித்து விருந்தளித்து நமஸ்கரித்து அனுப்பிவிட்டு, ஸத்யாசலேஶ்வரரிடத்தில் விசேஷ பக்தியுடையவராகி ஸுகமாய் பக்திசெய்து வந்தார். (91)

நான்காவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

(𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌠𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (1)

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ (2)
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ (2½)

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸூதர் சொல்கிறார்:—

இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மாஹாத்ம்யமானது கேள்க்கப்பட்ட மாத்திரத்தில் பாபத்தை நாசஞ் செய்யத்தக்கது; தேவாலயத்தில் வைத்துப் படித்தால் தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷமென்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கத்தக்கது; ப்ராஹ்மண ஸமூகத்

திலாவது, விசேஷமாய் சிவஸந்நிதானத்திலாவது, ஸந்த்யா மடத்திலாவது, கலியுகத்தில் இஷ்டார்த்தங்களை அடையும் பொருட்டு ப்ராஹ்மணோத்தமர்களால் பக்தியோடு அவசியம் படிக்கத்தக்கது; பக்திமான்களால் கேட்கத்தக்கது. (2½)

(௬-௫)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌕𑌂𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ (3½)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌕𑌾𑌲𑌕𑍇 ।
𑌶𑍃𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑌾𑌨 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌚 ॥ (4½)

𑌶𑌿𑌖𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ (5½)
𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ (6)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (7)
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ (7½)

(௨)

சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ஸகல தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்டதும் மிகுதியும் மேலானதுமாகிய "ஸத்யகிரி"யின் கொடுமுடியில் ஒன்பது விசேஷ தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் மூன்று தீர்த்தங்கள் மிக உத்தமமானவை; அவையாவன:—

குமாரஸ்வாமி தபஸ் புரிய ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் கொடுமுடியின் ஈசான்ய பாகத்தில் ஏற்படுத்திய "ஸ்வாமி புஷ்கரிணி"யும் கொடுமுடியின் வடபாகத்தில் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவினால் ஸேவிக்கப்பட்டு அவருக்கு ஸத்யம் தவறாமலிருக்கும் தன்மையை அளித்ததும், ஸத் சித் ஆனந்த வடிவமாயும் எல்லாதீர்த்தங்களுக்கும் மேலானதாயும் இருக்கிறதுமான, "ஸத்ய தீர்த்த"மும் பர்வதத்தின் உச்சியில் "பாதாள கங்கை" என்று பெயருடைய உத்தமமான

தீர்த்தமுமேயாம். இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் ரொம்பவும் பரிசுத்தமானவைகள் என்றும், மூன்று உலகங்களிலும் பேர்போனவைகள் என்றும் பெரியோர்கள் சொல்கின்றார்கள். (7½)

(உ-ஞ)

[illegible]
[illegible] (8½)
[illegible]
[illegible] (9½)

[illegible]
[illegible] (10½)
[illegible] (11)

[illegible]
[illegible] (12)
[illegible] (12½)

[illegible]
[illegible] (13½)

[illegible]
[illegible] (14½)

[illegible]
[illegible] (15½)

[illegible]
[illegible] (16½)

(உ)

இந்த மலைக்கு வாயுதிக்கில் "புத்ர தீர்த்தம்" என்றொரு விசேஷ தீர்த்தமிருக்கிறது. முன் ஒருகாலத்தில் "ஸௌபரி" என்பவர் அந்த

"புத்ர தீர்த்த"த்தில் ஸ்நாநம் செய்து வெகுபுத்ரர்களை அடைந்தார். கௌதம மஹரிஷியால்சபிக்கப்பட்ட (1) அகல்யை (தன் பார்யை) யானவள் சிலாரூபத்தைப் பெற்றிருந்து பின்னர், ஸ்ரீ ராமச்சந்தரனால் ஜீவதசையை அடைந்து அவருடைய அநுக்ரகத்தினால் **"புஷ்ப மார்தவதீர்த்த"**த்தில் ஸ்நாநம் செய்து தனது சரீரம் புஷ்பத்தினும் ம்ருதுவாகப் பெற்று, பதியாகிய கௌதமரை அடைந்தாள். உலகப்ரஸித்தமான அந்தத் தீர்த்தமானது இம்மலையின் ஈசான்ய திசையிலிருக்கின்றது. அதற்கு மேற்குதிக்கில் இருக்கின்ற **"வைத்ய ஸாரம்"** எனப் பெயர் பெற்ற தீர்த்தமானது தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய சாபத்தினால் சந்த்ரனுக்கு ஏற்பட்ட க்ஷயரோகத்தையும் அக்னிக்கு யேற்பட்ட த்வந்த்வ ரோகத்தையும் நிவர்த்தி செய்தது. சிவபெருமானுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தேடினமையால் தமக்கு நேர்ந்த (2) தாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு மஹாவிஷ்ணுவானவர் பரமசிவனுடைய அநுக்ரகத்தினாலே மிகஶ்ரேஷ்டமான பராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து **"ஹிமமார்தவ தீர்த்த"**த்தில் ஸ்நாநம் செய்து ஸுகத்தை அடைந்தார். அந்த தீர்த்தமானது இந்த ஸத்யகிரிக்கு ஆக்நேய திக்கிலிருக்கின்றது. பர்வதத்தின் மேலே **"பாதாள கங்கை"** என்னும் தீர்த்தமானது சங்கப்புலவர்களுள் ஶ்ரேஷ்டராகிய (3) "நக்கீரகவி"யின்பொருட்டு குஹஸ்வாமியின் ஆக்ஞையினால் வந்தது. கீழே சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களும் இந்தப் பர்வதத்தோடு கூட வந்தன. மயில்வாகனராகிய குமாரஸ்வாமி அவைகளின் பெயரையும் மகிமையையும் விளக்கி வைத்தார். (16½)

---

(1) கௌதமமுனிவரின் பத்னியாகிய அகல்யாதேவிமேல் விருப்பங்கொண்ட தேவேந்த்ரன் குக்குடவேஷந்தரித்துக் கூவி, ப்ராஹ்ம முகூர்த்தத்துக்குமுன் கௌதமரை ஸ்நாநத்துக்கனுப்ப, அவன் அபிப்ராயத்துக்கு அகல்யை இணங்கியமையால், அவள் கல்லாய்ப்போகும்படி கௌதமரால் சபிக்கப்பட்டு, பின் ஸ்ரீராமபிரானால் சாப விமோசனம் அடைந்தாள்.

(2) இதின் வரலாற்றை மேல் 11-வது அத்யாயத்தில் காண்க.

(3) இதின் வரலாற்றை மேல் 7-வது அத்யாயத்தில் காண்க.

(மூ-ல)

காமதேநு: புரா ஶைலம் க்ஷீரேணாப்லாவயத்ததா ।
தந்நிர்மால்யம் ஸஶைலாக்ரே குண்டாகாரேண வர்த்ததே ॥ (17½)

க்ஷீராப்தி ஸ்நாநதோ தத்யம் ஸ்நாநபுண்யம் ப்ரதாஸ்யதி ।
ததீயம் விஶ்ருதம் லோகே க்ஷீரகுண்டம் ப்ரசக்ஷதே ॥ (18½)

ஶைலஸ்ய ஸோத்தர திக்பாகே விரிஞ்சேந க்ருதம் ஶுபம் ।
ததீர்த்தம் லோகவிக்யாதம் ப்ரஸித்தம் ரோகநாஶநம் ॥ (19½)

ஏதேஷ்வ நவதீர்த்தேஷு ஸக்ருத் ஸ்நாஸ்யதி யோ நர: ।
ஸ லபேத ஸகலம் காமம் யதேஷ்டம் நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ (20½)

(உ)

முற்காலத்தில் காமதேனுவானது தனது பாலை இந்த மலையில் சொரிந்து அதைப் பரிசுத்தமாக்க, அந்த நிர்மால்யமானது ஒடிக்கிப்புரத்தில் ஓர் குட்டையாகத் தேங்கிற்று. அதில் ஸ்நானம் செய்தால் பாற்கடலில் ஸ்நானம் செய்த பலன் கிடைக்கும். அந்த ப்ரஸித்திபெற்ற "க்ஷீரகுண்ட" தீர்த்தமானது மலையின் ஆக்னேய திக்கிலிருக்கின்றது. மலையின் வடபாகத்திலே ப்ரஹ்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட "ப்ரஹ்மகுண்டம்" என்னும் புண்ய தீர்த்தமானது ஸர்வ ரோகங்களையும் நாசஞ் செய்வதாக உலகத்தில் ப்ரஸித்தி பெற்றுள்ளது. கீழே கூறப்பட்டுள்ள இந்த ஒன்பது தீர்த்தங்களிலும் எவரேனும் ஒருமுறையாவது ஸ்நாநம் செய்வாராயின், அவர் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைவார் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை. (20½)

(மூ-ல)

க்ஷணம் க்ஷணார்த்தமபி வா ஸத்யாத்ரௌ நிவஸந்தி யே ।
தேஷாம் ஸாரூப்ய முக்திஶ்ச பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய: ॥ (21½)

(உ)

இந்த ஸத்யகிரி என்னும் திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒரு நிமிஷமேனும் அரை நிமிஷமேனும் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு ஸாரூப்ய முக்தி கிடைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. (21½)

(மூ)

[illegible]
[illegible] (22½)
[illegible] (23)

(உ)

ஸர்வ ஸித்திகளையும் அளிக்கும் இந்த ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தைச்சுற்றிலும் தபோதனர்களாயும் மஹாத்மாக்களாயுமுள்ள வஸிஷ்டாதி மகரிஷிகள் வஸித்துக்கொண்டு சிவபூஜை செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். (23)

(மூ)

[illegible]
[illegible] (24)

[illegible]
[illegible] (25)

[illegible]
[illegible] (26)

[illegible]
[illegible] (27)

[illegible]
[illegible] (28)

[illegible]
[illegible] (29)
[illegible] (29½)

(உ)

அந்த மஹான்களின் பெயரை எளிதில் சொல்லவும் ஸாத்யமில்லை. ஆயினும் ஸத்யாத்ரி வாஸிகளான அம்மஹார்ஷிகளில்

சிலரின் திருநாமத்தைச் சொல்கின்றேன்:— அவர்கள், "பரத்வாஜர்", "ஆங்கிரஸர்", "தூம்ப்ரர்", "மௌனகர்", "பார்க்கவர்", "அத்ரி", "வஸிஷ்டர்", "ஹாரீதர்", "மார்க்கண்டேயர்", "பராசரர்", "துர்வாஸர்", "கௌதமர்", "கர்கர்", "ஸநாநந்தர்", "சிரந்தனர்", "போதாயநர்", "மரீசி", "கபிலர்", "கண்வர்", "ரைப்யர்", "ஹாரீதகர்", "சங்குப்ரதாமங்கர்", "ஸங்க்ருதி", "மதுஷ்யந்தர்", "ஹவிஷ்யந்தர்", "தைவத்யுதி", "உபாப்தகர்", "அகஸ்த்யர்", "நாரதர்", முதலான முனிஶ்ரேஷ்டர்களே யாம். சிஷ்யப்ரசிஷ்யர்களோடு கூடினவர்களாயும் தத்வார்த்தத்தை உணர்ந்தவர்களாயும், வேத வேதாங்கங்களின் தத்வத்தை அறிந்தவர்களாயும், வேதோக்தமான மார்க்கங்களில் ப்ரவிர்த்திப்பவர்களாயும், ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை அடையவேணுமென்கிற இச்சையையுடையவர்களாயுமுள்ள இந்த மகரிஷிகளும், இன்னும் தத்வஞானிகளான அநேகம் மகரிஷிகளும், இந்த ஸத்யஞானகிரியில் ஸதா வஸித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், (29½)

(ச-ரு)

[illegible]
[illegible] (30½)

[illegible]
[illegible] (31½)

[illegible]
[illegible] (32½)

(உ)

அவர்களில் தேவரூபம் தரித்தவர் சிலர்; ம்ருகரூபம் பக்ஷி ரூபம் பூண்டவர் அநேகர்; முனி வேஷம் தரித்தவர் சிலர்; சித்தர் வேஷம் தரித்தவர் சிலர்; சிலர் வாயுவையும், சிலர் ஜலத்தையும், சிலர் இலை உதிர் சருகுகளையும் ஆகாரமாகக்கொண்டவர்கள். சாந்த்ராயண வ்ருதத்தைக் கைக்கொண்டவர் சிலர்; க்ருச்ச்ர வ்ருதத்தில் ஆசை கொண்டவர் சிலர்; சிவபூஜை செய்துகொண்டு எப்போ

மூதும் பக்தி மார்க்கத்தை அநுஷ்டித்து வருபவர் பலர். இவ்வாறு பலவிதங்களான ரூபங்களுடன் அநேகம் முனிவரர்கள் ஸத்யாத்ரி புண்ய ஸ்தலத்தில் வஸித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். (32½)

(ஸ-ம்)

[illegible] ।

[illegible] ॥ (33½)

(உ)

அந்த க்ஷேத்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய எட்டு திக்குகளிலும் இந்த்ராதி அஷ்டதிக்பாலகர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்கள், தர்சன மாத்திரத்தில் மனிதர்களுக்கு முக்தி அளிக்கத் தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. (33½)

(ஸ-ம்)

[illegible] ।

[illegible] ॥ (34½)

(உ)

வ்ருதசிலர்களான சௌநகாதி மகரிஷிகளே! இந்த பர்வதத்தைச்சுற்றி நாலு திக்குகளிலும் ஒரு கூப்பிடுதூரம் வரையில் தர்மராஜாவின் உத்திரவின்பேரில் யமதூதர்கள் ப்ரவேசிக்க மாட்டார்கள். (34½)

(ஸ-ம்)

[illegible] ।

[illegible] ॥ (35½)

(உ)

இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரதிதினம் வேதபாராயணம் செய்யும் ப்ராஹ்மணர்களின் ஸகல பாபங்களையும் ஸத்யேச்வரமூர்த்தி நாசம் செய்கின்றார். (35½)

(ஸ-ம்)

[illegible] ।

[illegible] ॥ (36½)

ஜ்ஞாத்வா ஸம்ஹ்ருத்ய வாநீய யோவா கோவா(அ)ப்யஸ்தீநி யதி ।
யாவந்தி க்ஷீயந்தே வாஸ்தி தாவந்தே ஶிவ மந்திரே ॥ (37½)

வஸேயு: ஸகலாந் போகாம்ஸ்த்வ ஸாக்ஷாத் ஸம்பூஜிதா: ஸுரை: ।
அந்தே ஸத்குலே ஜந்ம ஸம்ப்ராப்ய ப்ராஹ்மணாத்மஜா: ॥ (38½)

ஶிவ பக்தி பராஸ்ஸர்வே நித்யாநுஷ்டாந தத்பரா: ।
வேத ஶாஸ்த்ர புராணஜ்ஞா: புத்ர பௌத்ர ஸமந்விதா: ॥ (39½)
அந்தே ஶிவஸாயுஜ்யம் ப்ராப்நுயுர் த்விஜ புங்கவா: ॥ (40)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! கேளுங்கள்; எந்த இடத்தில் மரண மடைந்தவர்களானாலும் அவர்களுடைய பல் எலும்புகளை, அவர்களின் பிள்ளைகளேனும் சகோதரரேனும் இஷ்டர்களேனும் மற்றய எவரேனும் எடுத்து, குஹகங்கையிலாவது மற்ற புண்ய தீர்த்தத்திலாவது த்ரிடமாய்ப் புதைத்து (விதிப்படி) அடக்கஞ் செய்வார்களாயின், அவைகள் எவ்வளவு காலம்வரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் உயிர் துறந்தவர்கள் சிவலோகத்தில் ஸகல போகத்தையும் அநுபவித்துக்கொண்டு வஸிப்பார்கள். தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுவார்கள். இறுதியில் உத்தமமான குலத்தில் ப்ராஹ்மணர்களாய்ப் பிறந்து, சிவபக்தியில் சிறந்தவர்களாய், நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களை ஶ்ரத்தையுடன் செய்கிறவர்களாய், வேத சாஸ்த்ர புராணங்களை அறிந்தவர்களாய், புத்ர பௌத்ராதிகளுடன் வாழ்ந்து, முடிவில் சிவஸாயுஜ்யத்தையும் அடைவார்கள். (40)

(த ரு)

குஹ்யதீர்த்தே ஸ்நாத்வா ஸந்த்யௌ வா ஶிவஸந்நிதௌ ।
தீர்த்தே ரோஹிணியாம் ஶ்ராத்தம் கரோதி பித்ரூந் நர: ॥ (41)

தஸ்யாநுபஶ்யா: பிதரோ நரகஸ்தா யதி ஸ்வயம் ।
பாபஶ்ராத்தேந யாத்வா ஸாத்வீ: ப்ராப்தாம் ஸுகா ॥ (42)

க்ஷணாதூர்த்வலோகாஸ்தா திவ்ய விமாநஸ்தா ஸுரை ஸம்பூஜிதா: ।
ஶிவஸ்ய பதம் ப்ராப்தா ஸந்தோஷேண வஸந்தி தே (43)

(உ)

அஶ்மந்தக வ்ருக்ஷத்தடியிலாவது சிவ ஸந்நிதானத்திலாவது தீர்த்தக்கரையிலாவது எவன் நியமத்துடன் ஶ்ராத்தம் செய்கின்றனோ அவனுடைய வம்சஸ்தர்களான பிதுர்க்கள் நரகத்தை அடைந்திருந்தாலும், கயாஶ்ராத்தத்தினாலேற்படும் த்ருப்தியை அடைந்து ஸந்தோஷித்து ஒரு க்ஷணத்திற்குள் நரகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, திவ்ய விமானத்திலேறி நன்றாய்ப் பூஜிக்கப்பட்டு, சிவலோகத்தை யடைந்து அமிர்தபானம் செய்கிறவர்களாக ஆகிறார்கள்; நிச்சயம். (43)

(மூ-லி)

𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍂𑌪𑌤𑌟𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌯𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ (44)

𑌉𑌪𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍁𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ (45)

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑍇 ॥ (46)
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (46½)

(உ)

பிதுர்க்களை த்ருப்தி செய்யும்பொருட்டு பரிசுத்தமான ஸத்ய கூபக் கரையில் பிண்ட ப்ரதானம் செய்பவர்கள், கயாக்ஷேத்ரத்தில் பிண்ட ப்ரதானம் செய்தவர்களாகிறார்கள். க்ரஹண புண்யகாலத்திலும் வியதீபாதயோகத்திலும் மாஸப்பிறப்பு விஷு மன்வாதி புண்யகாலங்களிலும் அமாவாஸையிலும் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலாவது ஸத்யதீர்த்தத்திலாவது ப்ரம்மக்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாய் மலையின்மேலுள்ள பாதாளகங்கையிலாவது, எவன் தில தர்ப்பணம் செய்கிறானோ அவனுடைய பிதுருக்கள் கயாஶ்ராத்தத்தினாலேற்படும் திருப்தியை அடைகிறார்கள்; இது நிச்சயம். (46½)

(மூ)

𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (47½)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌨𑌰𑌃 ॥ (48½)

𑌶𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥ (49½)

(உ)

ஒருவன் தன் க்ஷேமத்தைக் கோரினவனாய், இந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் எல்லா தான்யங்களால் நிறைந்ததும் நல்ல செய்கால் நஞ்சையுமான பூமியையும், ஸகல ஸாமான்களும் நிறைந்து மனதுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிற ஒரு நல்ல வீட்டையும், ரொம்ப பரிசுத்தனும் ஶ்ரோத்ரியனும் சிவபக்தனும் குடும்பியாயுமுள்ள ஒரு ஸத்ப்ராஹ்மணனுக்கு அன்புடன் தானம் செய்வானானால், அவன் காசி க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ விஶ்வேஶ்வரர் ஸந்நிதானத்தில் நூறு ப்ராஹ்மண ப்ரதிஷ்டை செய்த பலனை நிச்சயமாய் அடைகின்றான். (49½)

(மூ)

𑌶𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍇 ।
𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (50½)

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (51½)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! அந்த (ஸத்யக்ஷேத்ர) தீர்த்தத்தினால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னம் சாகபாகாதிகளை ஒருவர் இங்கு ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு ஒருதடவை தானஞ்செய்வாராயின், அவர், ஸர்வஸித்திகளையும் அளிக்கக்கூடிய இதர புண்ய க்ஷேத்ரங்களில்

ஸஹஸ்ர ப்ராஹ்மணபோஜனம் செய்து வைத்த பலனை அடைகிறார்; ஸந்தேகமேயில்லை. (51½)

(மூ-ம்)

க்ஷீரஸ்நபநஸ்ய தேவஸ்ய ஸந்நிதௌ ஶக்தித꞉ ஸ்வயம் ।
ஶக்த்யா தக்ஷிணயா ஸார்த்தம் கோதாநம் ச கரோதிய꞉ ॥ (52½)
ஸ கோடி குல ஸம்யுக்த꞉ ஶிவலோகே மஹீயதே ॥ (53)

(உ)

பாலபிஷேகத்தில் ப்ரியமுள்ள ஈஶ்வரனுடைய ஸந்நிதானத்தில் தன் சக்திக்குத்தக்க தக்ஷிணையோடுகூட கோதானத்தை பக்தியுடன் எவன் செய்கிறானோ, அந்த மனுஷ்யன், தன் வம்ஶஸ்தர்களாகிய கோடி தலைமுறை பிதுர்க்கள் நரகங்களில் கிடந்தபோதிலும் அவர்களைக் கரையேற்றி அவர்களுடன் தானும் சிவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான். (53)

(மூ-ம்)

யாவந்தி ரோமஜாதாநி வஸந்தி தேஹ ஸம்ஸ்திதாநி ।
தாவத்வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ஶிவலோகே வஸேத் த்ருவம் ॥ (54)
ந ஜாயதே புநர்பூமௌ தஸ்மிந்நேவ விமுச்யதே ॥ (54½)

தஸ்மிந் ஸத்யகிரௌ புண்யே தேவோத்யாந வநாதிகா꞉ ।
மாலாஶ்ச தீப தாநாநி யே குர்வந்தி நராதிகா꞉ ॥ (55½)
தேஷாம் பலம் கிமுச்யதே இதி வக்தும் ந ஶக்யதே ॥ (56)

(உ)

கோதானம் செய்த பசுவின் சரீரத்தில் எத்தனை ரோமங்களிருக்கின்றனவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வருஷகாலம் தானம் செய்தவன் கைலாஸத்தில் சிவ ஸந்நிதானத்தில் வஸித்து பூமியில் பிறவாமல் அப்படியே முக்தியடைகிறான். அந்த ஸத்யகிரி புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் ஈஶ்வரனுக்காக எவர்கள் நந்தவனம் உண்டுபண்ணுகின்றார்களோ, எவர்கள் மாலை கட்டுகின்றார்களோ, எவர்கள் தீபம் போடுகின்றார்களோ, அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பலம் இவ்வளவென்று சொல்ல முடியாது. (56)

(ஸ்லோ)

ப்ரதிமாஸம் ஸோமவாரே ஸத்யநாதஸ்ய ஶக்தித꞉ ।
க்ஷீரப்ரியஸ்ய தேவஸ்ய ய꞉ குர்யாத் அபிஷேசநம் ॥ (57)

ஸம்ஸ்க்ருத்ய சைவ நைவேத்யம் ஶாலிதண்டுலவாரிதம் ।
ஸவ்யஞ்ஜநம் ஸோபதம்ஶம் ஸக்ருதம் வ்யஞ்ஜநாதிகம் ॥ (58)

அந்நஸம்க்யாகவளாநி திவ்யவர்ஷாணி பூர்ணத꞉ ।
கைலாஸே ஶங்கராவாஸே நிவஸேத்ஸஹ ஶம்புநா ॥ (59)

(உ)

க்ஷீரப்ரியராகிய ஸத்யநாதேஶ்வரருக்குத் தன் சக்திக்குத் தக்கபடி ப்ரதிமாஸமும் ஸோமவாரத்தில் அபிஷேகமும், (கருடஞ்) சம்பா அரிசியினால் சமையல் செய்யப்பட்ட அன்னநைவேத்தியமும் பசுவின் நெய்யில் பாகம் செய்த பக்ஷணங்களும் சாகபாகங்களும் நல்ல ஊறுகாய்களும் எவன் நிவேதனம் செய்து வைக்கின்றானோ அவன், நைவேத்ய அன்னத்தில் எத்தனை பருக்கைகளிருக்கிறதுகளோ அவ்வளவு தேவ வருஷம் வரையில், பரமசிவனுக்கு வாஸஸ்தானமாகிய மகாகைலாஸத்தில் பரமசிவனோடு வாஸம் செய்கின்றான். (59)

(ஸ்லோ).

ஏகேந ஸோமவாரேண கோடிவாரஸமம் லபேத் ।
வாரேஷு ஸோமவாரஂச ஶிவஸ்யாதி ப்ரியாவஹ꞉ ॥ (60)

உமயா ஸஹிதோ தேவ꞉ ஸோம இதி கத்யதே ।
தஸ்மாத்தத்வாஸர பூஜா ச போகமோக்ஷ ப்ரதாயிநீ ॥ (61)

(உ)

ஒரு ஸோமவாரத்தில் (இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பூஜைசெய்தால்) கோடிவாரம் (வேறிடத்தில்) பூஜைசெய்த பலன் கிடைக்கின்றது. வாரங்களுள் ஸோமவாரம் சிவபிரானுக்கு ரொம்பவும் ப்ரியமானது. பரமசிவன் உமாதேவியாரோடு கூடியிருப்பதால் "ஸோமன்"

எனப்படுகின்றார். ஆகையால் அந்த ஸோமவார பூஜையானது இஹலோகத்தில் போகங்களையும் பரலோகத்தில் மோக்ஷத்தையும் தரத்தகுந்தது. (61)

(மூலம்)

ஏதஸ்ய ஸ்நாநஸ்ய ஸாத்³ருஶ்யம் நாஸ்தி நைவ ப⁴விஷ்யதி ।
மாக⁴மாஸே து ஸம்ப்ராப்தே பக்ஷமாத்ரம் து ஸத்யபர்வதே ॥ (62)

ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீர்தே² வாந்யதீர்தே² ப்ரயத்நத: ।
ஸூர்யோத³யே து ஸமயே ஸ்நாத்வா ஶ்ருத்வா கதா²ம் ஶுபா⁴ம் ॥ (63)

தா³நாநி த³த்வா விப்ரேப்⁴யோ யதா²ஶக்தி த்³விஜோத்தமா: ।
மாஸமேகம் த்ரிராத்ரம் வா ஹ்யேகராத்ரமதா²பி வா ॥ (64)

ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: புத்ரபௌத்ராதி³ஸம்யுத: ।
ஸம்ஸாரே ஸுக²ம் ஸஹித ஸர்வைஶ்வர்ய ஸமந்வித: ॥ (65)
சிரம் ஜீவந் மஹாதே³வ யத்³ஹோமா * ஸநாதந: ॥ (65½)

(உ) ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! இதற்கு ஸமமான க்ஷேத்திரம் இதற்கு முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை, (1) மாகமாஸத்தில் இந்த ஸத்ய பர்வதத்திலுள்ள ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலாவது அல்லது இதர புண்ய தீர்த்தங்களிலாவது ஸூர்யன் பாதி உதயமான காலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுபகதைகளைக் கேட்டு, ஒரு மாஸமாவது மூன்று அல்லது ஒரு நாளாவது அங்கிருந்து, ப்ராஹ்மணர்களுக்கு எதாசக்தி தானங்கள் கொடுப்பவன், ஸர்வ பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய் புத்ர பௌத்ராதி ஸர்வைஶ்வர்யங்

---

* ஹோம ஸ்வாப்⁴யாத³ — பாடாந்தரம்.

(1) மாகமாஸமாவது தைமாஸம் அமாவாஸை கழிந்த மறுநாள் ப்ரதமை முதல் மாசி மாஸம் அமாவாஸை வரை உள்ள காலம். இந்தக்காலத்தில் பிரதி காலே செய்யும் ஸ்நானத்திற்கு "மாகஸ்நானம்" எனப்பெயர்.

களும் நிறையப்பெற்று, ஸ்ரீ ஸ்கந்தபிரானுடைய அநுக்ரகத்திற்கும் பாத்திரனாய், முடிவில் உத்தமமான போகங்கள் அநுபவிப்பதற்கிடமான கைலாஸத்தை அடைகின்றான். (65½)

(ஶ்லோ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (66½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (67½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (68½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (69½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (70½)

(உ)

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று, பஞ்சகவ்யங்களாலும் பஞ்சாம்ருதங்களாலும் ஶுத்தோதகங்களாலும் (நல்ல தீர்த்தங்களாலும்) பலோதகங்களாலும் (பழங்களின் சார்களாலும்) திவ்ய சந்தனாதிகளாலும் குமாரஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம் செய்து, நல்ல வாஸனையுள்ள சந்தனமும் தாமரஸாதி புஷ்பஹாரங்களும் சாத்தி அர்ச்சனை செய்து, தூபதீபங்கள் எடுத்து, பருப்பு நெய் வ்யஞ்சனங்கள் நால்வகை பக்ஷணங்கள் சர்க்கரைப் பொங்கல் இவைகளோடு கூடிய சால்யன்னங்கள் நிவேதனம் செய்து நீராஜனைகள் காட்டி, எவன் பக்தியுடன் குஹஸ்வாமியைப் பூஜிக்கின்றனோ அவன், சீக்கிரமாய் ஆரோக்யம் தனதான்யாதி புத்ரபௌத்ராதிகளை அடைந்து, கங்காப்ரவாகம்போல் பெருகுகின்ற வித்தையினால் கீர்த்தி பெற்ற

வனாய், ஸர்வ பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு, (காமக்ரோதாதி) சத்ருக்களையும் ஜயித்தவனாய், கடைசியில் குமாரபதத்தை அடைந்து ஸ்கந்த மூர்த்தியோடு அனந்தத்தை அநுபவிக்கின்றான். (70½)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (71½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (72½)
[illegible] ॥ (73)

(உ)

ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸந்நிதானத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, பஞ்ச பாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறதான ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மஹா மந்த்ரத்தையும், பூமியில் ஸர்வ ஸித்திகளையும் அளிக்கத்தக்க ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஷடாக்ஷர மஹாமந்த்ரத்தையும், ஆயிரத்தெட்டாவர்த்தி அல்லது நூற்றெட்டாவர்த்தியாவது பக்தியோடு ஜபம் செய்கிறவன், ஜனனமரணாதி பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாகி (சிவஸாரூப்யத்தை) அகண்ட ஸச்சிதானந்த சிவாகாரத்தை நிச்சயமாய் அடைகின்றான். (73)

(மூ)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (74)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (75)
[illegible] ॥ (75½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (76½)

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑍀 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (77½)

(உ)

அங்கே அத்யத்புதமாயும் இஷ்டஸித்திகளைப் பூர்த்தி செய்வதாயும் பரிசுத்தமானதாயுமுள்ள தீர்த்தமொன்று, ஸத்யாத்ரி நாதருடைய அபிஷேகத்திற்காக ஸ்கந்த மூர்த்தியின் க்ருபையால் உண்டாகி அம்ருதத்திற்கு ஒப்பான தீர்த்தமாக விளங்குகின்றது. தேவாம்ருதமாயிருக்கும் இந்த தீர்த்தத்திற்கு "ஸித்த தீர்த்தம்" என்றும் "ஞான தீர்த்தம்" என்றும் பெயருண்டு. அம்ருதத்துக்கு ஸமமாய் நல்லருசியும் வாஸனையும்பொருந்தி, குளிர்ந்ததாயும் பால் போன்றதாயுமுள்ள இந்த விசேஷ தீர்த்தமானது ஜகதீசனுடைய அபிஷேகத்திற்காக சிவலிங்கத்தின் இடது பக்கமாய் வாயு மூலையில் யானைதுதிக்கை ப்ரமாணம் எப்பொழுதும் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அந்த தீர்த்தத்தில் ஒருதடவை ஸ்நாநம் செய்பவன் ரோகமற்றவனாகின்றான். பானம் செய்தால் வியாதிகள் அகலும். அதை நினைத்த மாத்திரத்தில் ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கும். (77½)

(உ-எ)

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑌾𑌧𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 ॥ (78½)
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ (79)

𑌭𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍋𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌷 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌲𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 ॥ (80)

𑌵𑌂𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌰𑌂𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌂𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ (81)

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌃 ॥ (82)

அத: ப்ரதக்ஷிணம் கார்யம் ஸர்வகார்யார்த²ஸித்³த⁴யே ।
தத: ப்ரதக்ஷிணாத் ஸ்தா²நம் [illegible] மாப்நுயாத் ॥ (83)

(உ)

ஹே மஹர்ஷிகளே! கேளுங்கள்; மனுஷ்யர்களுக்கு ஸகல ஸித்திகளையும் தரத்தகுந்ததும் ஸர்வோபத்ரவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிறதும் அதிஉத்தமமும் ரஹஸ்யமுமான ஓர் தர்மத்தைச் சொல்கின்றேன். இந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் கிரிப்ரதக்ஷிணம் (மலை ப்ரகாரம்) செய்வதை மஹா புண்யமென்று வித்வான்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள். இவ்வுலகத்தில் மகாரோகங்களாலும் துக்கங்களாலும் பாபக்கூட்டங்களாலும் தாயாதிகளாலும் சத்ருக்களாலும் துஷ்ட ராஜாக்களாலும், தீயினாலும் ஜலத்தினாலும், திருடர்களாலும், மலடாயிருக்கநேரும் தோஷங்களாலும், கண் தெரியாத கஷ்டங்களாலும், விலங்கு முதலான உபத்ரவங்களாலும், பீடிக்கப்பட்ட மனிதர்கள் பக்தியோடு கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களினின்றும் சீக்கிரத்தில் விடுபட்டு நிச்சயமாய் ஸுகத்தை அடைகின்றார்கள். முனிவர்களே! ஸர்வ ஸம்பத்துகளையும் பூர்ணமாய்ப் பெற்று நன்றாய் விருத்தியடைகின்றார்கள். ஆகையால் ஸர்வேஷ்ட ஸித்தியின் பொருட்டு கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்யத்தக்கது. மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களும் கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் ஸத்யமாய் மோக்ஷமடைகிறார்கள். (83)

(ஶ்லோ)

ஶுக்ரவாரே விஶேஷேண ஸ்கந்த³ஷஷ்ட்²யாம் விஶேஷத: ।
கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாயோகே³ [illegible] ஸோமவாஸரே ॥ (84)

ததா² பர்வணி ஸங்க்ராந்தௌ ஸ்வஜந்மத்ரயேஷ்வபி ।
பௌஷ்யே ச புஷ்யநக்ஷத்ரே பா²ல்கு³ந்யாம் ப²ல்கு³நீதி³நே ॥ (85)
ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வந்தி [illegible] ஶாஶ்வத: ॥ (85½)

(உ)

விசேஷமாய் சுக்ரவாரத்திலும் அதிவிசேஷமாய் ஸ்கந்த ஷஷ்டியிலும், கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகை நக்ஷத்திரத்திலும்,

திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள விசேஷ தீர்த்தங்களும், அங்கு அகஸ்த்யாதி முனிவர்கள் பலரூபங்கொண்டு தவம் புரிதலும், கிரிப்பிரதக்ஷிண மஹிமையும்.

[பக்கம் 112

[illegible]

ஸோமவாரத்திலும், பர்வகாலங்களிலும், ஸங்க்ரம காலங்களிலும் தனது ஜன்மானு ஜன்ம த்ருஜன்ம நக்ஷத்திரங்களிலும் தைமாஸம் புஷ்ய நக்ஷத்திரத்திலும் பங்குனி உத்திரத்திலும், கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவன் பாசத்தினின்று உடனே விடுபடுகின்ருன். (85½)

(ஶ்லோ)

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌂𑌗𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (86½)
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (87)

(உ)

வர்ணுச்ரமங்களுக்குத் தக்கபடி சில ஜனங்களுக்கு பாதப்ரதக்ஷிணமும், சிலருக்கு அங்கப்ரதக்ஷிணமும், ஸர்வத்ராளுக்கும் நமஸ்காரமும், ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸேவையும், ஏற்பட்டிருக்கிறது. (87)

(ஶ்லோ)

𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌤𑌮𑍇𑌕𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (88)
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (88½)

(உ)

கிரியின் மேற்குபாகத்திலுள்ள லிங்கஸ்வரூபமான கொடுமுடியை எவன் அதிபக்தியுடன் ஒரு முறையாவது நமஸ்கரிக்கின்ருனே அவனுக்கு மோக்ஷஸாம்ராஜ்யமானது நிச்சயமாய் கைமேல் ஸித்திக்கின்றது. (88½)

(ஶ்லோ)

𑌪𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ (89½)

(உ)

பஞ்சமகாபாதகங்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதான இந்த க்ஷேத்திரத்தின் விஸ்தீர்ணமானது அந்த ஸத்யக்ஞானகிரியைச் சுற்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஐந்துக்ரோசம் (பத்து மைல்) விஸ்தீர்

ணம் உள்ளது. இதில் மரணமடைந்தவர்கள் ஸாயுஜ்ய பதவியை அடைகின்றார்கள். (89½)

(சி-ஸ்)

ஶிவக்ஷேத்ரேஷு மரணம் து³ர்லப⁴ம் ஸர்வதே³ஹிநாம் ।
தத்ராபி து³ர்லப⁴ம் ந்ருணாம் க்ஷேத்ரே ஸ்வாயம்பு⁴வே ததா² ॥ (90½)

(உ)

ஹே மகரிஷிகளே! மனிதர்களுக்குப் பொதுவாய் சிவ க்ஷேத்ரங்களில் மரணம் கிடைப்பதரிது. அதிலும் ஸ்வயம்பு க்ஷேத்ரத்தில் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபமாம். (90½)

(ஸ-ஸ்)

மாநுஷ்யாத்³ ஹ்யார்ஷம் ஆர்ஷம் வா ஆர்ஷாத் ஸைத்³த⁴ம் விஶிஷ்யதே ।
ஸைத்³தா⁴த் தை³வம் பரம் ப்ராஹு: தை³வாத் ஸ்வாயம்பு⁴வம் பரம் ॥ (91½)

தத: பௌராணிகம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வோத்தமோத்தமம் ।
பௌராணிகேஷு க்ஷேத்ரேஷு வாஸோ(அ)த்யதி⁴க து³ர்லப⁴: ॥ (92½)

(உ)

மனிதரால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவாலயத்தினும் ருஷிகளால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட க்ஷேத்ரத்திற்கு மாஹாத்ம்யம் அதிகம். ஸித்தர்கள் ப்ரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்ரங்கள் அவைகளுக்கும் மேலானவை. தேவர்களின் ப்ரதிஷ்டை அவைகளினும் மேன்மை பொருந்தியவை. ஸ்வயம்பு க்ஷேத்ரம் எல்லாவற்றினும் சிறந்தது. அவைகளினும் புராணங்களிற் கூறப்பட்டவை (க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யத்தோடு கூடிஉள்ளன) ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானவை. அப்படி புராணோக்தமாயுள்ள க்ஷேத்ரங்களில் வாஸம் கிடைப்பது ரொம்பவும் துர்லபம். (92½)

(ஸ-ஸ்)

விவிதா⁴நி ச விஸ்தா²நி ஸந்தி வாராணஸ்யாதி³நாம் க்ரமாத் ।
ததா²(அ)ப்யந்ய ஸ்ரஷ்டா ஸ்ம்ருதோ ஸந்நிதா⁴: ஸர்வதே³வாநாம்ய: ॥ (93½)
ஸந்தி ஸித்³தா⁴: கேசித் ஸாந்நித்⁴யம் ஸந்நிதா⁴நம் பரா: ॥ (94)

(உ)

அப்பேர்க்கொத்த புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் வஸிக்க இச்சை உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கலியுகத்தில் அநேக இடையூறுகள் ஏற்படும். அங்ஙனமாயினும், முனி புங்கவர்களே! விஷயங்களில் இச்சை இல்லாதவர்களான (பற்றற்ற) சில மகான்கள், பூர்வ புண்யவசத்தினாலேயும் பரமசிவனுடைய அநுக்ரகத்தினாலேயும், மோக்ஷத்தை அடையக்கருதி இப்புண்ய க்ஷேத்ரங்களில், உலக விவகாரங்களில் ஆசையற்றவர்களாய் வஸிக்கின்றார்கள். (94)

(மூ)

தெஷு க்ஷெத்ரெஷு ஸர்வெஷு புராணொக்தெஷு
ஸத்தமா: ।
விஶிஷ்டம் வெத3நிஷ்டம் ச ஸத்யஜ்ஞாநகி3ரிஸ்த2லம் ॥ (95)

தத்ராபி வாஸொ மர்த்யாநாம் கலௌ தஸ்மாத் ஸுது3ர்லப4: ।
ய: கஶ்சில்லப4தெ நித்யம் ப3ஹுஜந்ம தப: ப2லை: ॥ (96)

(உ)

ஹே மஹர்ஷிகளே! க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யங்களால் ப்ரஸித்தமான எல்லா க்ஷேத்ரங்களிலும், வேதங்களால் வெளியிடப்பட்ட இந்த ஸத்யக்ஞானகிரி (திருப்பரங்குன்றம்) க்ஷேத்ரமானது ரொம்பவும் உத்தமமானது. ஆகையால் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு வாஸம் கிடைப்பது மிகவும் அரிது. அநேக கோடி ஜன்மங்களில் செய்த தவங்களின் பயனால் யாதாமொருவனுக்கு அந்த க்ஷேத்ரவாஸம் கிடைக்கிறது. (96)

(மூ)

ஶிவ க்ஷெத்ரெ நிவாஸெந ந கொऽபி நரகம் வ்ரஜெத் ।
கௌ3ரவஸ்ய து ஶம்பொ4ர்ஹெ தஸ்ய ஶம்பு4: ப்ரகீர்த்தித: ॥ (97)

ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ர கொவாவஷி த்3வாராவர ரதொவஷிவா ।
ஸ்வர்ண ஶ்ரெயீ சித்யொவா வரதா3ர ரதொவஷிவா ॥ (98)
உச்யதெ நாத்ர ஸந்தே3ஹ ஶிவக்ஷெத்ர நிஷெவணாத் ॥ (98½)

(உ)

சிவ க்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கிற யாரும் நரகத்தை அடைய மாட்டார். உண்ணத்தகாத பதார்த்தங்களை உண்பவனும், கெட்ட நடத்தையுடையவனும், தங்கத்தைத் திருடுகிறவனும், கள்குடிப்பவனும், பிறர் மனைவியை இச்சிப்பவனும், பைரவ மூர்த்தியினுடைய சூலாயுதத்தின் நுனியினுற் குத்தி தண்டிக்கப்படுவதால் அந்தபாபங்களினின்று நிவர்த்தியாகின்முன், என்பதாய் சாஸ்த்ரங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டபாபியானலும் சிவக்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கிறதினல் அந்தபாபங்களிலிருந்தும் கூட விடுபடுகின்முன். இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேகமேயில்லை. (98½)

(ஶ்லோ)

இதம் பவித்ரம் நிகமார்த்தஸாரம் ஶ்ருண்வந்தி யே வா படந்தி
ஹ்ருஷ்டா: ।

ஸகலான் ஸமாஸாத்ய ஸம்ருத்திபோகான் ஸம்ஸாரபாஶாத்
ப்ரமுச்ய முக்தா: ॥ (99½)

இதி ஶ்ரீ ஶைவே மஹாபுராணே
ஸனத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் ஸுப்ரஹ்மண்ய க்ஷேத்ர வர்ணனே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே பஞ்சமோத்யாய:

(உ)

பரிசுத்தமாயும் வேதார்த்தஸாரமாயும் இருக்கிற இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை பக்தியுடன் படிப்பவரும் கேட்பவரும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவின் க்ருபையால், இவ்வுலகில் ஸமஸ்த பாக்யங்களும் நிறையப்பெற்று, பின் ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுகின்றுர்கள். (99½)

ஐந்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

அத ஷஷ்டோऽத்யாய:.

(ச்லோகம்) ஸூத: ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தீர்த்தாநாம் வைபவம் ஶுபம் ।
ஸ்நாநகாலே விஶேஷேண ஸர்வேஷாம் ஶுத்திதாவஹம் ॥ (1)

ஆருவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸூதமுனிவர் சொல்வது:—

இனி ஸ்நாநகாலத்தில் உச்சரித்தால் ஸகல துரிதங்களையும் நீக்கக்கூடிய மங்களகரமான தீர்த்தங்களின் வைபவத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றேன். (1)

(ச்லோ)

ஸேதௌ சாபி ஸிதேபக்ஷே த்ருதீயாம் பஞ்சமீம் ததா ।
ப்ராதரேவ ஸமுத்தாய க்ருத பூர்வாஹ்ணிக க்ரிய: ॥ (2)

ஸத்யதீர்த்தே ததோ கத்வா ஸர்வபாபப்ரணாஶநே ।
நமஸ்க்ருத்ய விதாநேந ஸ்நாத்வா தீர்த்தாதிதேவதாம் ॥ (3)

ஸம்பூஜ்ய விதிவத்பக்த்யா கந்தபுஷ்பாக்ஷதாதிபி: ।
தத: ஸ்நாநம் ஸமாசர்ய மந்த்ரமேதம் ஶிரஸாவஹந் ॥ (4)

பூர்வாக்ஷத ஸமோபேதம் பாபா பம்பாக்ஷரம் ப்ரபவந் ।
ஸ்வாபாவம் ஸமுத்தாய ஸமுத்யம் ஹவ ஸம்யதாத் ॥ (5)

ஜந்மாந்தரே ஸஞ்சிதாநி ய: ஸ்நாதி ஸந்நிதௌ ஜந:।
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாந க்ருதை: பாபைர்விமுச்ய ஜந்மக்ருதைரபி ॥ (6)

அர்க்யம் தத்த்வா தர்ப்பணாதீந் ஸர்வாந் ஸம்பாத்ய ஸாதரம் ।
விப்ரேப்யோ ஹவ்யம் தத்யாத் ஹவிஷ்யம் ச நஸம்ஶய: ॥ (7)

(உ)

சித்திரை மாஸம் சுக்லபக்ஷத்தில் பௌர்ணிமா திதியோடு கூடிய சித்ராநக்ஷத்திரத்தில் காலையிலெழுந்திருந்து ஸ்நாநாதி நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு, ஸர்வ பாபங்களையும் நாசம் செய்கிறதான ஸத்ய தீர்த்தத்தை அடைந்து, மங்களத்தைக் கொடுக்கும் தீர்த்த தேவதையை சந்தனம் புஷ்பம் அக்ஷதைகளால் பக்தியுடன் விதிப்ரகாரம் பூஜித்து வணங்கி அதின் அநுக்ஞையைப் பெற்றுக்கொண்டு, சிரஸில் அருகம்புல் அக்ஷதையோடு கூடிய கோமயத்தை வைத்துக்கொண்டு, பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தையும் ஜபித்துக்கொண்டு, தான் செய்த பாபங்களையும் வாயால் உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு, ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டி, தன் ஜன்மத்தில் ஒருமுறையாயினும் எவன் (அந்த தீர்த்தத்தில்) ஸ்நானம் செய்கின்றானோ அவன், முன் ஜன்மாக்களில் செய்ததுகளும் இந்த ஜன்மத்தில் செய்ததுமான சகல பாபங்களினின்றும் அந்தக்ஷணமே விடுபட்டவனாய், அஷ்டைஶ்வர்யங்களையும்பெற்று ஸுகமடைந்து, ஜனனமரணபந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டவனாகின்றான். இதில் கொஞ்சமும் ஸம்சயமில்லை. (7)

(8-ம)

தஸ்மிந் தி3நே விஶேஷேண ஸத்யஶஸ்ய ஶிக2ரேஶிது: ।
ஸுப்3ரஹ்மண்யஸ்ய பூஜாயா ஶக்த்யா ப4க்திஸமந்வித: ॥ (8)

ருத்3ர ஸூக்த ஜபேநைவ பஞ்சப்3ரஹ்ம பாராயணாத் ।
க்ஷீரப்ரியஸ்ய தே3வஸ்ய ஸாம்ப3ஸ்ய பரமாத்மந: ॥ (9)

யோபி4ஷிச்ய நரோ ப4க்த்யா க்ஷீரதக்3தோ4தி3 ஸம்யுதம் ।
ஶாந்த்யர்த்த2ம் பாயஸம் சாபி யதி2ஸூபாந்தி வேத3நம் ॥ (10)
ஸ பிஶாசாஸ் பத3ம் ப்ராப்ய ஶிவேநஸஹ மோத3தே । (10½)

(உ)

விசேஷமாய் அந்த தினத்தில், க்ஷீரப்ரியநாதரும் அம்பிகாபதியான பரமாத்மாவும் மஹேஶ்வரரும் ஆனந்தரூபியுமான ஸத்யேஶ்வரருக்கும், ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்திக்கும், துர்க்கா பரமேஶ்வரிக்

கும், பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிர்தம் முதலிய அபிஷேக த்ரவ்யங்களை யதாசக்தி சேகரித்து, மிகுந்த பக்தியோடு ருத்ர ஸூக்த ஜபத்தினுல் அபிஷேகம் செய்து, நெய் பருப்பு முதலியவைகளுடன் சேர்ந்த சால்யன்னத்தையும் பாயஸத்தையும் நிவேதனம் செய்து பூஜிப்பவன் கைலாஸ பதவியை அடைந்து பரமசிவனேடு ஆனந்தமனுபவிப்பான். (10½)

(உ-ரு)

வைஶாகே க்ருஷ்ணபக்ஷே ச யதா ஸூர்யேந்து ஸங்கமே ।
தஸ்மிந்நேவ தினே மத்யாஹ்நே ஸத்யகூபே ச ஜலே ஶுபே ॥ (11½)

ஸ்நாத்வா காஸாரவஹ்நிஷ்யாம் யஃ கரோதி ச தர்ப்பணம் ।
த்ருப்திஸ் தஸ்ய பிதரோ யாந்தி கயாஶ்ராத்தேந யாத்ருஶீ ॥ (12½)
நரகாதபி நிர்முக்த்ய கச்சந்தி ஶிவமந்திரம் ॥ (13)

(உ)

வைகாசி மாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் (தேய் பிறையில்) ஸூர்ய சந்த்ரர்கள் சேருகின்ற தினமாகிய அமாவாஸை யன்று மத்யாஹ்நத்தில், மங்களகரமான ஸத்யகூபத்திலும், ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியாகிய சரவணப்பொய்கையிலும் ஸ்நாநம் செய்து திதைர்ப்பணம் செய்கிறவனுடைய பிதுர்க்கள், கயாசிராத்தத்தினுல் உண்டாகிற த்ருப்தியை அடைகின்றுர்கள். மேலும் அவர்கள் கொடிய நரகங்களை அடைந்திருந்தபோதிலும் அதினின்று வெளியேறி சிவலோகத்தை அடைகின்றுர்கள். (13)

(உ-சு)

ஶ்ருண்வந்து ருஷயஸ்ஸர்வே க்ஷேத்ரராஜஸ்ய வைபவம் ।
வேதாளாஸ்ஸாரகூஷ்மாண்டா ஶாகிநீ டாகிநீ க்ரஹாஃ ॥ (14)

ப்ரஹ்மராக்ஷஸ வேதாளா காகிநீ ஸ்கந்தஸங்கமாஃ ।
வீதிகாஶ்ச நராணாம் வை தேஹஸ்தா யே ஜநார்த்தநாஃ ॥ (15)
உச்சாட்யந்தே தத்க்ஷணாதேவ ஸத்யஶைலஸ்ய யோகதஃ ॥ (15½)

(உ)

"ஹே மகரிஷிகளே! க்ஷேத்ரங்களுள் மேலானதான திருப்பரங்குன்றத்தின் மகிமையை நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள். அபஸ்மாரம் குஷ்டம் முதலிய வ்யாதிகளாலும், சாகினீ டாகினீ முதலான பிசாசுக் கூட்டங்களாலும், ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ வேதாளம் மோகினி முதலான பூதக்கூட்டங்களாலும் உலகத்தில் பீடிக்கப்பட்ட ஜனங்கள், தெய்வாதீனத்தினால் ஒருமுறை இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வார்களேயானால் ஸமஸ்த துரிதங்களினின்றும் அந்த க்ஷணத்திலேயே விடுபடுவார்கள் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன்". (15½)

(ஸ-ஞ)

[illegible]

[illegible] (16½)

[illegible]

[illegible] (17½)

[illegible] (18)

(உ)

முன்னொரு காலத்தில், லக்ஷ்மீஸம்பன்னனையும் ஸத்யஸந்தனையும் இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவனையும், சாஸ்த்ரோக்தமான எல்லா தர்மங்களையும், அநுஷ்டிப்பவனையும், ஸத்யமே பேசுகிறவனையும் தான் ஆரம்பிக்கும் புண்ய கர்மாக்களை ஸரிவர நடத்தி முடிக்கும் தீரனையும், லௌகிக வ்யவகாரங்களிலும் விளையாட்டுப் பேச்சுகளிலுங்கூட பொய் சொல்லாதவனையும், மேலான அறிவுடையவனையும் உள்ள அயோத்யாதிபதியான ஹரிச்சந்த்ரன் எனப் பெயர் பெற்ற மகாராஜன், ஸத்யமே மேலான தர்மமெனக் கைக்கொண்டு இந்த பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தார். (18)

(ஸ-ஞ)

[illegible]

[illegible] (19)

(உ)

ஒரு ஸமயத்தில் அந்த மஹாராஜன் தாம் கொண்ட ஸத்ய நிலைமையை பலப்படுத்திக்கொள்ளக் கருதித் தமது குலகுருவாகிய வஸிஷ்டமாமுனிவரை நமஸ்கரித்து வணக்கத்தோடு ப்ரார்த்தித்தார். (19)

(ஸ-ம்) ஹரிஶ்சந்த்ர உவாச ॥

ஸ்ரீமந் வஸிஷ்ட ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ வேதாந்த பாரக ।
ஸத்யவ்ரத ஶ்ரேஷ்ட ப்ரஹ்மந் ஹரிஶ்சந்த்ர ஸத்ய பராயண ॥ (20)

ஸர்வேஷாம் ஸ்தவதாம் ஸர்வேஷு ஸ்ருதிஷு ப்ரமாணம் ।
ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் தபஸாம் கர்மணாமபி ॥ (21)

ஸத்யமேவ பரம் ஜ்ஞேயம் இதி வேதாந்த ஸம்ஸ்தம் ।
தந்மே ப்ராப்யதாம் ப்ரஹ்மந் யதா பூர்வம் ப்ரஹ்மர்ஷே வத ॥ (22)

(உ) ஹரிச்சந்த்ரமஹாராஜன் கேட்கின்றார் :—

"ஷட்குணைஶ்வர்ய ஸம்பன்னரே! வேதவேதாந்தங்களைக் கரை கண்டவரே! ஸத்யத்தைக் கைக்கொண்ட ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டரே! ப்ரஹ்ம புத்ரா! எனக்கு எஜமானனும் குருவுமாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷே! எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் எல்லா தபஸ்களுக்கும் எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் ஸத்யமே மேலானதென்று அறியத் தகுந்ததாக வேதம் கல்பிக்கிறதென்று முன் ஒருஸமயம் தங்களால் க்ருபை கூர்ந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹே ப்ரஹ்மரிஷே! அந்த ஸத்யமானது எனக்கு எப்படி க்ருடப்படும் என்பதைக் கிருபை செய்து சொல்லியருள வேண்டும்". (22)

(ஸ-ம்)

இதி தேந ப்ரார்த்திதஸ்து வஸிஷ்டஃ பரமார்த்த வித் ।
தமுவாச மஹாராஜம் ஸத்யவ்ரத பராயணம் ॥ (23)

(உ)

இவ்விதமாய் அரசனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும் பரமார்த்தத்தை அறிந்தவருமாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷியானவர், ஸத்யத்

தையே மேலான வ்ரதமாகக்கொண்ட அந்த ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (23)

(ஶ்லோ) வஸிஷ்ட: ॥

ஶிவக்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு ஸத்யஜ்ஞாநகிரிர்மஹாந் ।
ஸர்வோபநிஷதாம்ஸாரம் வர்ததே த்வாதஶாந்தகே ॥ (24)
ப்ரஹ்மண ஸ்த்ர மத்வாத்வம் ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்தலே ஶிவே ।
ஸம்பூஜ்ய தேவதேவம் ஶிவம் ஸத்யாத்மகம் ஶுபம் ॥ (25)
ஸத்யம் ஸம்யோகவ ஶ்ரீமாந் ஸத்யமேவ வதாம்யஹம் ॥ (25½)

(உ)

"ஹே ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜனே! விராட்புருஷனின் ஸ்தானமாகிய "த்வாதசாந்த"மென்கிற "ஹாலாஸ்யக்ஷேத்ரத்தில்" அந்தர்கதமாய் (அடங்கியதாய்) சிவக்ஷேத்ரங்களுள் உத்தமமான "ஸத்யக்ஞானகிரி" (திருப்பரங்குன்றம்) என்னும் க்ஷேத்ரமானது எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாரமாகயிருக்கிறது. மங்களகரமான அந்த ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்தலத்திற்கு நீர் போய், தேவதேவனும் ஸத்ய ஸ்வரூபியும் மோக்ஷஸ்வரூபியுமான பரமசிவனைப் பூஜை செய்வீரானால், ஸத்யம் தவறுதவரும் ஐஶ்வர்யவானும் ஆவீர் என நான் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகின்றேன்" என்று அநுக்ரகித்தார். (25½)

(ஶ்லோ)

இதி ஶ்ருத்வா ஹரிஶ்சந்த்ரோ வஸிஷ்டாத் ஸ்வபுரோஹிதாத் ।
நமஸ்க்ருத்ய பரம் பக்த்யா ஸ்வமந்த்ரிஷு ததோ ந்ருப: ॥ (26½)

யதாயாத்ரை ஸங்கோசேத தீர்த யாத்ரா பராயண: ।
ப்ராஹ்மணைஸ்ஸஹ வித்வத்பி: பந்துபி: பரிவாரித: ॥ (27½)

(உ)

தமது குலகுருவாகிய வஸிஷ்ட மஹரிஷியால் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜாவானவர் இவ்விதம் சொல்லக்கேட்டதும், அவரை பக்தியோடு நமஸ்கரித்துப் பின்னர் தீர்த்த யாத்திரையில் ஆசையுற்று,

தனதான்யங்களை எடுத்துக்கொண்டு, பந்துஜனங்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, வித்வத் ஜனங்களான ப்ராஹ்மணர்களுடன் கூட சீக்கிரமாய் தன் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார். (27½)

(மூ-ம்)

அயோத்யாயாஸ் ஸமாரப்ய யாவத் ஸத்யாசலாவதி ।
தீர்த்த ஸ்நாநாதிகம் குர்வந் தத்ர தத்ர விதாநத: ॥ (28½)

தாநாநி ச விஶிஷ்டாநி புராணோக்தாநி நித்யஶ: ।
குர்வந் விஶிஷ்ட பாத்ரேஷு ஸத்யவ்ரத த்ருடாஶய: ॥ (29½)

(உ)

அயோத்யாபுரி முதல் ஸத்யாசலம் வரையில் உள்ள க்ஷேத்ர தீர்த்தாதிகளில் விதிப்படி தரிசன ஸ்நாநாதிகள் செய்துகொண்டும், தனக்கு ஸத்யவ்ரதம் த்ருடமாகும் பொருட்டு புராணங்களில் சொல்லப்பட்ட மேலான மகாதானங்களை உத்தமமான பாத்ரங்களில் தினந்தோறும் தானம் செய்துகொண்டும் போனர். (29½)

(மூ-ம்)

மணிமுக்தா நதீ தீரே வ்ருத்தாத்ரிம் ப்ராப்ய ஸத்வரம் ।
ரோமஶம் தத்ர தம் த்ருஷ்ட்வா தபஸ்யந்தம் மஹாமுநிம் ॥ (30½)
நத்வா தஸ்ய யதாந்யாயம் ஸ்வாத்ம வ்ருத்தம் ந்யவேதயத் ॥ (31)

(உ)

மணிமுக்தாநதி தீரத்திலிருக்கிற வ்ருத்தாசல க்ஷேத்ரத்தை சீக்கிரமாய் அடைந்து, அங்கே தபஸ் செய்துகொண்டிருக்கும் "ரோமசமஹரிஷி"யைக்கண்டு விதிப்படி நமஸ்கரித்துத் தம்முடைய அபிப்ராயத்தை அவரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டார். (31)

(மூ-ம்)

ஸமர்ஷிம் ப்ரஶஸ்யாத கருணாபூர்ண விக்ரஹ: ।
உவாச வசநம் தத்ர வ்ருத்தாத்ரீஶஸ்ய ஸந்நிதௌ ॥ (32)
ஶ்ரீமந்மஹாஶ்ரித்ய யுக்தஜ்ஞ கமண்டலு: ॥ (32½)

(உ)

அப்பொழுது வ்ருத்தாசலேஶ்வரர் ஸந்நிதானத்தில் வன்னி மரத்தடியில் தண்டகமண்டலுதாரியாய் அமர்ந்திருக்கும் ரோமச மகாமுனிவர் கருணையால் நிறைந்த மேனியை உடையவராய் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜனைக் கொண்டாடி, அவரிடம் பின் வருமாறு வார்த்தை சொன்னார். (32½)

(ஶ்லோ) 𑌰𑍋𑌮𑌶𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ (33½)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ (34½)

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ (35½)

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ (37½)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀𑌮𑍍 ॥ (38½)

(உ) ரோமசமகரிஷி சொல்கின்றார் :—

"ஸூர்யவம்சத்தில் பிறந்த ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜனே! உலகத்திலுள்ள எல்லா அரசர்களைக் காட்டிலும் நீர் மிகவும் பாக்யசாலி அல்லவா! இந்த உலகத்திற்கு ஸத்யமே ஆதாரமென வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட புண்ய கர்மாக்களே உத்தம புருஷர்களால் செய்யத் தகுந்தவை. ஆகையால்

ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தர்மமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தபஸுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தனமுமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான ஞானமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான இஷ்டருமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான வேதமுமில்லை; ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலான தீர்த்தமுமில்லை; ஸத்யத்தைக்காட்டிலும் மேலான யாகமுமில்லை. உலகங்கள் ஸத்யத்தையே ஆதாரமாயுடையவைகளாக இருப்பதால் ஸத்யத்தைக் காட்டிலும் மேலானது ஒன்றுமில்லை. இந்த ஸத்யத்தினாலேயே எல்லா உலகங்களும் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டது. எல்லா வேதங்களும் எல்லா யாகங்களும் எல்லா யாகங்களுடைய பலன்களும், ஸத்யவ்ரதபலனுடைய பதினாறிலொரு பங்குக்கு ஈடாக மாட்டாது". (38½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇 ।
𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌪𑌾𑌸𑌮𑍍 ॥ (39½)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍌 ॥ (40½)

𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹 ॥ (41½)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵 ॥ (42)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (43)

(உ)

"ஆனாலும், ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஸத்ய வ்ரதத்திற்கு ஸமானமானது ஒன்றிருக்கின்றது. பரோபகாரம் செய்வதும் ஸத்யம் பேசுவதும் ஸமமானதாகும். ஆகையால் தன்னுடைய தனங்களை சிலவழித்தாவது, உயிரைக் கொடுத்தாவது, பரோபகாரம் செய்ய வேண்டியது. இதற்குமுன் சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருந்த

ஸத்யமும் பரோபகாரமும் இப்போது உம்மால் உலகத்தில் ப்ரகாசப்படுத்தப்பட்டு ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் எப்போதும் ஸத்யம் பேசுகிறவராயும் பரோபகாரம் செய்கிறவருமாக நீர் இருக்கக் கடவீர். ப்ராணன் போகுங்காலத்திலுங்கூட ஸத்யம் தவராதிருப்பீராக. எல்லா வ்ரதங்களுக்கும் எல்லா தர்மங்களுக்கும் எல்லா தபஸ்களுக்கும் த்ருடமான பலத்தை உத்தேசித்து சிவ பூஜை செய்யவேண்டியது அவசியம். சிவ பூஜை செய்வதினால் எல்லாவற்றிற்கும் த்ருடமான பலன் உண்டாகிறது. (43)

(௧௭)

ശിവ ക്ഷേത്രേഷു പുണ്യേഷു പവിത്രേഷു വനേഷു ച ।
നദീതീരേഷു പുണ്യേഷു കാശ്യാദിഷു മഹത്സു ച ॥ (44)

വിഖ്യാതേ ക്ഷേത്രമുത്തമം രഹസ്യം സർവ്വദേഹിനാം ।
സത്യാചലാഖ്യം സർവ്വേഷു പുരാണേഷു പ്രകീർത്തിതം ॥ (45)

വേദാന്ത വാക്യൈർ വിവിധൈഃ പ്രതിപാദിതമവ്യയം ।
ഹാലാസ്യാന്തർഗ്ഗതം ഭൂമൗ പുണ്യാങ്കുര വിവർദ്ധിതം ॥ (46)

കൃതമാലാ പുണ്യനദീ ദക്ഷിണേ തീര ഉത്തമേ ।
പാദയോജനമാത്രേ വ സ്ഥിതം പരമ ഭാസ്വരം ॥ (47)

(௨)

"புண்ய க்ஷேத்ரங்களான காசி முதலான பரிசுத்தமான சிவ க்ஷேத்ரங்களுள் மேலானதும், புண்யமான வனம் மலை நதீதீரங்களோடு கூடினதும் வெகு ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் ரஹஸ்யமானதும், எல்லாப் புராணங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றதுமான "ஸத்யாசலம்" எனப் பெயர் பெற்ற "திருப்பரங்குன்றம்" என்னும் ஓர் மஹா க்ஷேத்ரமிருக்கின்றது. அந்த க்ஷேத்ரமானது அநேகமான வேதாந்த வாக்யங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டது. நாசமில்லாதது (என்றைக்குமுள்ளது). ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலடங்கியது. இந்த பூலோகத்தில் புண்யங்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாயிருக்கிறது. "க்ருதமாலை" என்கிற புண்ய நதிக்குத் தென் பாகத்

தில் (1) கால் யோஜனை தூரத்தில் உத்தமமான இடத்தில் ரொம்ப ப்ரகாசமாயிருக்கிறது அந்த க்ஷேத்ரம்". (47)

(மூ-ம்)

கிரேஸ்து உத்தரபாகே ஸத்யதீர்த்தம் மஹத்தரம் ।
ஸாநுதேசே ஜலம் திவ்யம் நிஸ்ஸ்ருதம் ஶிரஶ்ருங்கதः ॥ (48)

தத்ர யே ஸ்நாந்தி மநுஜாः பதிதாச்சாபி பாபிநः ।
முச்யந்தே ராஜேந்த்ர ஜந்மாந்தரக்ருதாம்ஹஸः ॥ (49)

(உ)

"அவ்விடத்திலிருக்கும் கிரியின் வடக்குப் பக்கத்தில் அந்த மலையினுச்சியிலிருந்து வெளிப்பட்டு வந்திருக்கிற ரொம்ப பரிசுத்தமான ஜலமும் ரொம்ப உத்தமமுமான "ஸத்யதீர்த்த" மென்று ஓர் புண்ய தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஜாதி கெட்டவர்களானாலும் மகா பாபிகளானாலும் எந்த மனுஷ்யர்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள், ஹே மகாராஜனே! ஜன்மாந்தரங்களில் செய்த பாபங்களிலிருந்தும் முக்தர் ஆகிறார்கள்". (49)

(மூ-ம்)

அந்யாநி சைவ தீர்த்தாநி வித்யந்தே புண்யதாநி ச ।
தஸ்ய ஸ்தாநஸ்ய வைபவம் லோகே கஸ்யஸ்தாநஸ்ய வித்யதே ॥ (50

(உ)

"அந்த க்ஷேத்ரத்தில் இன்னும் அநேக புண்ய தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அந்த ஸ்தலத்திற்குண்டான மகிமை உலகத்தில் எந்த ஸ்லத்திற்கிருக்கின்றது. (ஒரு இடத்திலுமில்லை)". (50)

(மூ-ம்)

தத்ர கத்வா ஸ்வயம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸர்வபாபஹரண்ய ஶ்ரேஷ்டம் ஶுபம் ।
காஸாரேஷு ஶிவபங்கஜாஞ்ச ஸ்நாத்வா தீர்த்தேஷு ஸர்வதः (51)
தவ ஸத்யவ்ரதம் ஸம்யாதः ப்ரஸாதாத் தாரகம் ॥ (51½)

(1) இரண்டரை மைல்.

அஹஞ்சைவாகமிஷ்யாமி மாகே மாஸி ந்ருபோத்தம ।
மாகஸ்நாநாய தத்ரத்ய தீர்த்தேஷு நியமாந்வித: ॥ (52½)
இத்யுக்த்வா ப்ரேஷயாமாஸ ந்ருபம் தம் முநிபுங்கவ: ॥ (53)

(உ)

"நல்ல வ்ரதமுடையவரே! அந்தப் புண்ய க்ஷேத்ரத்திற்கு நீர் சீக்கிரம் போய், அந்த ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்தலத்திலிருக்கிற புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்து, சிவபூஜை செய்யும். உம்முடைய ஸத்ய வ்ரதமானது சந்த்ர ஸூர்யர்கள் நக்ஷத்ரங்கள் உள்ளவரைக்கும் த்ருடமாக இருக்கும். ஹே ராஜேந்த்ரா! அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் நியமத்துடன் மாக ஸ்நாநம் செய்வதற்காக நானும் மாக மாஸத்தில் அங்கே வரப்போகின்றேன்", என இவ்விதம் ரோமச மஹரிஷியானவர் அநுக்ரகித்து ஹரிச்சந்த்ர மகாராஜாவை யனுப்பினர். (53)

(மூ)

ஸ ததோ தேந ஹ்யநுஜ்ஞாதோ முநிநா ரோமஶேந ச
மணிமுக்தாநதீ தீர்த்தே ஸ்நாத்வா சைவ யதாவிதி ॥ (54)

வ்ருத்தாத்ரிநாதம் ஸம்பூஜ்ய தஸ்ய தேவீம் ச பார்வதீம் ।
தத்த்வாபரணம் திவ்யம் ஸ்வநாமாங்கிதமாதராத் ॥ (55)

க்ஷேத்ரே ததஶ்ச சித்ஸபாயாம் க்ருத்வா தாண்டவதர்ஶநம் ।
ஸ்வதேஶமகமத்ராஜா ஸத்யார்த்ரம் ப்ராப வாஞ்சிதம் ॥ (56)

(உ)

அந்த மகாராஜன் ரோமசமஹரிஷியால் இவ்வாறு ஏவப்பட்டவராகிப் (புறப்பட்டு) மணிமுக்தாநதி தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸ்நாநம்செய்து வ்ருத்தாசலேச்வர மூர்த்தியையும் அம்பிகையாகிய பார்வதி தேவியையும் அன்புடன் பூஜை செய்து, தன் பெயராலடையாளம் செய்யப்பட்ட திவ்யமான ஆபரணத்தையும் ஸமர்ப்பித்துப் பின், சிதம்பரத்திற்கு வந்து திருவாதிரை உற்சவத்தன்று சிற்ஸபையில் ஆனந்தத்தாண்டவனை தரிசித்து, புண்யவானாகிய ஹரிச்சந்த்ர

மகாராஜன் தம் பரிஜனங்களுடன் திருப்பரங்குன்றம் வந்து சேர்ந்தார். (56)

(ஶ்லோ)

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌰𑍋𑌮𑌶𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌵𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌚 ॥ (57)

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (58)

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌜𑌟𑌾𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ (59)
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌮𑍍 ॥ (59½)

(உ)

ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவரும் ஸத்யம் தவறாதவருமான அந்த பூபதியானவர், ஸர்வ ஸித்திகளையும் அடைந்தவராகத் தன்னைக் கருதினார். அவர் ரோமசமகரிஷியால் சொல்லப்பட்ட விதிப்ரகாரம் ஸத்ய தீர்த்தத்திலும் மற்றய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து, வேதாத்யயன சீலர்களான ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அநேக தானங்களைக்கொடுத்து தர்மங்கள் செய்து, பிறகு ஸத்யாத்ரீசருடைய ஸந்நிதானத்தில், ஜடை மரவுரி தரித்து சாந்தமூர்த்தியாயும் ஸந்தோஷமான முகத்தை உடையவராயுமுள்ள கருணாநிதியான கௌதம மஹரிஷியை தரிசனம் செய்து, வேதவேதாங்கங்களைக் கரைகண்டவரான அந்த மஹரிஷியை, புத்திமானாகிய அந்த மஹாராஜன் நமஸ்காரம் செய்தார். (59½)

(ஶ்லோ)

𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑍋 𑌹𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (60½)
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥ (61)

(உ)

தபோநிதியாகிய அம்முனிவரும் வணங்கி நிற்கும் அவ்வரசனைப் புகழ்ந்து "ஸத்யஸந்தனாகுக" என உசிதமாய் ஆசீர்வதித்துக் கருணை கூர்ந்து கூறுவாராயினர். (61)

(மூலம்) 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ।
𑌤𑌵 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ (62)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ॥ (63)

𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (64)
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌦 ॥ (64½)

(உ) கௌதம மஹரிஷி சொல்கின்றார் —

"உத்தம வ்ரதம் பூண்ட ஹரிச்சந்த்ர பூபதியே! நீரே பாக்யசாலி. ஹே ராஜஶ்ரேஷ்டா! உமது பாக்யவசத்தினால் இந்த க்ஷேத்ரம் வந்து சேர்ந்தீர். ஹே மஹாராஜனே! உமது வரவின் காரணம் முழுமையும் தெரிந்துகொண்டேன். ஆகையால் கருணைக்கடலும் அம்பிகாபதியுமாகிய ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கும் உமது சக்திக்கேற்ப விதிப்ரகாரம் பூஜை செய்வீராக; அதினால் உமக்கு அளவற்ற கீர்த்தி உண்டாகும்; ஸந்தேகமேயில்லை. உமது ஸத்ய வ்ரதமும் திடப்படும், ஸகல ஸித்திகளையும் அடைவீர்", என ஆசீர்வதித்தனர். (64½)

(மூலம்)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ (65½)

𑌆𑌲𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ (66½)
𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌪𑌥𑌵𑍀𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ (67)

(உ)

கௌதம மஹரிஷியால் இவ்வாறு உபதேசிக்கப்பட்ட மஹா புத்திசாலியான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், பிறகு சில்பஶ்ரேஷ்டனான விஶ்வகர்மாவை வரவழைத்து, ஸர்வ லக்ஷணங்களும் பொருந்தியதாய் முக்யமான ஐந்து மண்டபங்களுடன் கூடியதாயும் ஏறி இறங்குவதற்கு வரிசையாகக் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டு வரிசைகளோடு கூடியதாயும் ப்ராகாரங்கள் திருமதில்கள் அழகான கோபுரங்கள் இவைகளோடு கூடியதாயுமுள்ள ஓர் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தார். (67)

(ஶ்லோ)

[illegible]
[illegible] (68)

[illegible]
[illegible] (69)

[illegible]
[illegible] (70)

[illegible]
[illegible] (71)

[illegible]
[illegible] (72)

[illegible]
[illegible] (73)

[illegible]
[illegible] (74)

[illegible]
[illegible] (75)

𑌪𑌦𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌨𑌘𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌖𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌶𑌂𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ (76)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑌦𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ (77)

(உ)

பின்னர் அந்த ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், அம்பிகையோடு கூடிய பரமாத்வஸ்வரூபியான ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டியதற்காக, நிர்மலமானதும் வெளுப்பானதும் ஸகல பாபத்தையும் போக்கடிக்கிறதுமான ஸத்ய தீர்த்தத்திலிருந்து பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தினால் வடிகட்டப்பட்ட தீர்த்தத்தை ஆசாரத்துடன் ப்ராஹ்மணர்களால் எடுத்துக் கொண்டு வந்து, நல்லவாசனையுள்ள திவ்ய கலவைச்சந்தனம் செய்து, சந்தனம் குங்குமம் வஸ்த்ரம் நூல் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நூற்றெட்டு பூர்ண கும்பங்களை அபிஷேக விதிப்படி ஸ்தாபனம் செய்து, ப்ராஹ்மணோத்தமர்களான வித்வான்களால் ஸ்ரீருத்ரமந்த்ரத்தை ஜபிக்கச் செய்து, அந்த தீர்த்தங்களாலும் பஞ்சாம்ருதங்களாலும் பஞ்சகவ்யங்களாலும் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்து, தன் சக்திக்குத்தக்கபடி வஸ்த்ரம் சந்தனம் அக்ஷதை புஷ்பம் திவ்யமான ஆபரணங்கள் சாத்தி, தூப தீபாதி உபசாரங்களால் பக்தியோடு நன்றாகப் பூஜைசெய்து, நெய் பருப்போடு சேர்ந்த திவ்யான்னம் பரமான்னத்தோடு அதிரஸம் முதலான பக்ஷணங்கள், அநேகவிதமான பழங்கள் இவைகளை நிவேதனம் செய்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களோடு கல்பூரஹாரத்தி எடுத்து அநேக விதங்களான ப்ரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்ராதிகளால் ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியை ஸந்தோஷிக்கச் செய்து, தனது ஸத்ய வ்ரதம் த்ருடமாகவேண்டியதாய்க்கருதி தேவேசனாகிய பரமசிவனைப் பிரார்த்தனை செய்து, பிறகு தன்னுடைய பெயரால் அடையாளம் செய்யப்பட்டதான உத்தமமான பதக்கமென்கிற திவ்யாபரணத்தை ஸமர்ப்பித்தார். விலை மதிக்கத்தகாத ரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்ட ஹாரத்தை ஆனந்தத்தாண்டவ மூர்த்திக்கு ஸமர்ப்பித்தார். உத்தமலக்ஷணங்கள் பொருந்தியதும் மதிப்பிற்

கடங்காததுமான ரத்னங்கள் இழைத்த கிரீடத்தையும், இன்னும் விசேஷமான அநேக திவ்ய ஆபரணங்களையும், திவ்ய வஸ்த்ரங்களையும், மஹாத்மாவான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு ஸமர்ப்பித்தார். (77)

(ஸ-ம்)

ஶைவாகம விதாநஜ்ஞை: தீக்ஷிதைர் வேதவித்தமை: ।
ஆதிஶைவ த்விஜை: ஶாஸ்த்ர புராணஜ்ஞைர் மஹாத்மபி: ॥ (78)
ரதோத்ஸவம் சகாராயம் க்ருத்வா ஸுந்தரம் மஹத் ॥ (78½)

(உ)

பின்னர் ஹரிச்சந்த்ரபூபதியானவர் அழகான ஒரு பெரிய ரதத்தை நிர்மாணம் செய்வித்து, சைவாகம விதானங்களை அறிந்தவர்களும் வேதத்தைப்பயின்றவர்களும் சாஸ்த்ர புராணங்களை நன்கு உணர்ந்தவர்களும் சிவதீக்ஷை பெற்ற மகான்மாக்களுமாகிய ஆதிசைவத்விஜர்களின் உதவியால் ரதோத்ஸவம் நடாத்தி வைத்தார். (78½)

(ஸ-ம்)

மகரஸ்தே திவாநாதே ஶுக்லபக்ஷே ஶுபாந்விதே ।
உத்தரப்ரோஷ்டபத்யாம் ச யுக்தமாநே ரவௌ ஶாஸ்த்ரத: ॥ (79½)
தத்ரைவ மங்களம் க்ருத்வா வாத்ய பஞ்ச புரஸ்ஸரம் ।
ஹைமுராஸ்த்ர தாடநம் க்ருத்வா த்வாரே பலிமேவ ச ॥ (80½)
ஸாயம் ப்ராத: ப்ரத்யஹம் ச ஹோமமேவ புரஸ்ஸரம் ।
ஸ்வஸ்திபி: புண்யகோஷைஶ்ச ந்ருத்யகீத ஸமந்விதை: ॥ (81½)
க்ராமம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஸர்வமங்கள ஸம்யுதம் ।
ப்ராஹ்மணாநாம் வேதகோஷா அநாதாநாம் ச போஜநம் ॥ (82½)
காரயித்வா மஹாராஜ ஶ்ரத்தாபக்தி ஸமந்வித: ।
பாநபக்ஷாதிபிர் பூர்ணை (1) ரதயாத்ராமகாரயத் ॥ (83½)

---

(1) ரதோத்ஸவ — பாபநாஶநம்.

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑌾𑌹𑌳𑌭𑍇𑌰𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌭𑍇𑌰𑍀𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌣𑌵𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ (84½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (85½)
[illegible] ॥ (86)

(உ)

தைமாஸத்தில் மங்களகரமான சுக்லபக்ஷத்தில் உத்திரட்டாதி நக்ஷத்திரத்தன்று ரக்ஷாபந்தனம் வாஸ்து பூஜை அங்குரப்ரஷேபா (பாலிகை தளித்தல்) முதலிய பூர்வாங்கங்களை முன் செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின்னர் சாஸ்த்ர ப்ரகாரம் த்வஜாரோஹணம் செய்வித்து (கொடி ஏற்றி), பிரதிதினமும் காலை மாலை இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களிலும் பேரீவாத்யம் முழங்க ஹோமம் முடித்து அஷ்டதிக் பாலர்களுக்குபலிபோட்டு, வாத்யம் நாட்டியம் ஸங்கீதம் ஸ்வஸ்திவாசனம் முதலான வைபவங்களுடன் பகவானை எழுந்தருளச் செய்து மிகுந்த பக்தி பூர்வமாய் கிராம ப்ரதக்ஷிணம் செய்வித்து, ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் மற்றோர்களுக்கும் ஏழை பரதேசிகளுக்கும் பக்தி சிரத்தையுடன் அன்னமளித்து, ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் உத்ஸவத்தை வெகு விமர்சையாய் நடத்திவந்தார்; பின்னர் ஒன்பதாம் நாளாகிய புனர்பூச நக்ஷத்ர புண்யதினத்தன்று, வீணைபுல்லாங்குழல் மத்தளம் பேரிகை கொம்பு தப்பட்டை முதலிய பலவித வாத்ய கோஷங்களோடும், நானாவித அலங்காரங்கள் அமைந்த ரதத்தில் பகவானை எழுந்தருளச் செய்து தேரை இழுத்து வெகுசிறப்பாய் ரதோத்ஸவத்தை நடத்திவைத்தார். பின்னர், எல்லோர்க்கும் உணவளித்து, அநேகம் கன்னிகாதானம் பூதானம் கோதான முதலிய மஹாதானங்களைச் செய்து, புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தன்று விதிப்ரகாரம் தீர்த்தோத்ஸவத்தையும் நடத்திவைத்தார். (86)

(உ-௬)

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
[illegible] ॥ (87)

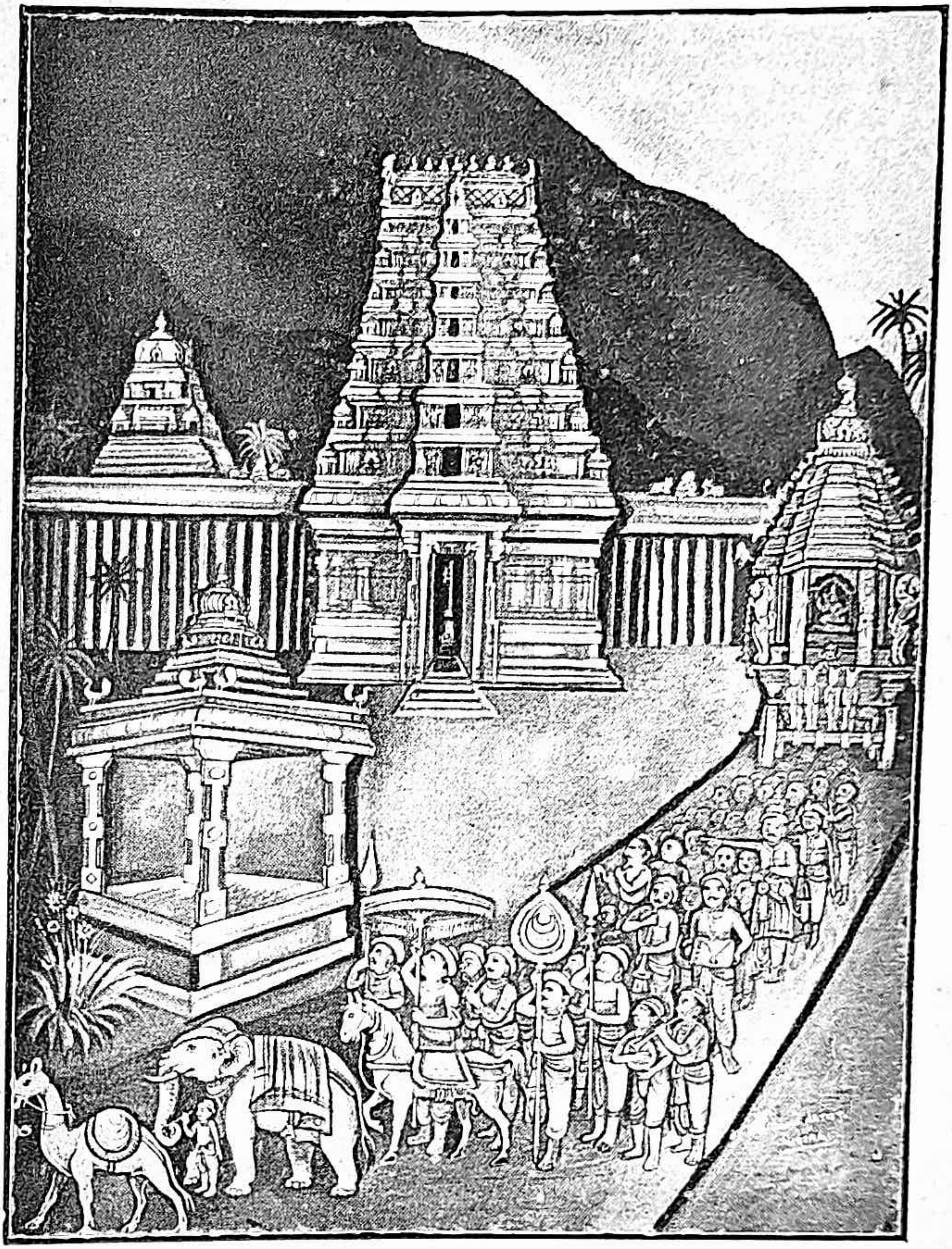

திருப்பரங்குன்றத்தில் ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் கோவில் மண்டபாதிகளைக் கட்டுவித்து ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமிக்கு ரதோத்ஸவம் நடத்திவைத்தல். [பக்கம் 134.

[illegible]

पुण्यकीर्तिं परं सत्यव्रतज्ञानं परं शुभम् ।
भक्तिं शिवपदाब्जानां स्थिरां कैवल्यपथदायिकाम् ॥ (88)

(உ)

புத்திமானான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன் இவ்வாறு மஹோத்ஸவம் செய்வித்து ஸத்யேஶ்வரரின் ப்ரஸாதத்தால் தன் அபீஷ்டம் பூராவும் நிறைவேறப்பெற்று, பெரும் புண்யத்தையும் நிகரற்ற கீர்த்தியை (புகழை) யும் ஸத்யவ்ரதத்தின் பலத்தை (உறுதியையு) ம், கைவல்யமார்க்கத்திற்கு அநுகுணமானதும் சலனமில்லாத (அசைவற்ற) துமான பரமசிவ பாதாரவிந்த பக்தியையும் அடைந்தார். (88)

(மூ)

तस्मान्निर्गतः पुण्यो [illegible] उदारधीः ।
ब्राह्मणैस्सह विद्वद्भिः तीर्थयात्रापरायणः ॥ (89)
श्रीसेतोर्मलयं गत्वा [illegible] ।
[illegible] सांबं नत्वा सत्यगिरीश्वरम् ॥ (90)
[illegible] ।
[illegible] तारकम् ॥ (91)
सत्यसंधो हरिश्चन्द्रः [illegible] ॥ (91½)

(உ)

மஹாதாதாவும் மஹாதீர புருஷனுமான அந்த ராஜ ஶ்ரேஷ்டன், தன் மனோரதம் (கோரிக்கை) பூர்த்தி செய்யப்பட்டவனாய் தீர்த்தயாத்திரையில் ஆவல் கொண்டு அந்த திருப்பரங்குன்றத்தை விட்டுப்புறப்பட்டார். வித்வான்களான ப்ராஹ்மணர்களோடு புறப்பட்ட அந்த மஹாராஜன் ராமேஶ்வரம் முதல் மலைய பர்வதம் வரையுமுள்ள க்ஷேத்ரங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு தீர்த்தாடனம் ஸ்வாமி தர்சனம் முதலியவைகளைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு, மறுபடியும் திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்து முருகப்

பிராணியும் அம்பிகையுடன் ஸத்யேஶ்வரரையும் தரிசித்து நமஸ்கரித்து விட்டுப் பின் தமது சொந்த நகரமாகிய பரிசுத்தமான அயோத்யாபுரியை அடைந்து, சூர்ய சந்த்ரர்கள் உள்ளவரையில் தமது கீர்த்தியை பூமி முழுதும் (எல்லா உலகங்களிலும்) பரவச் செய்து நிலை நிறுத்தி, ஸத்ய ஸந்தரான ஹரிச்சந்த்ர மஹாராஜன், நெடுங்காலம் ராஜ்ய பரிபாலநம் செய்து வந்தார். (91½)

(ஶ்லோ)

[illegible] क्षेत्रस्य महिमा केन वर्ण्यते ।
मयापि वक्ष्ये [illegible] संक्षेपेण मुनीश्वराः ॥ (92½)
तत्रैव हि प्रशंसन्ति माघस्नानं महर्षयः ॥ (93)

गुहपुष्करिणीतीर्थे गङ्गातीर्थेऽथवा द्विजाः ।
[illegible] ॥ (94)

(1) [illegible] यः स्नाति तस्य पुण्यं महात्मनः ।
वक्तुं शक्तः स्वयं साक्षात् षण्मुखो नान्य एव हि ॥ (95)

(உ)

ஹே மஹரிஷிகளே! இப்பேர்ப்பட்ட இந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையை யாராலுரைக்க முடியும். ஒருவராலேயும் முடியாது. ஆயினும் நான் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மஹரிஷிகளெல்லாம் இந்த க்ஷேத்ரத்தில் மாகஸ்நாநம் செய்கிறது மிக புண்யப்ரதமென்று கொண்டாடுகிறார்கள். மாக மாஸத்தில் இங்கேயுள்ள குஹபுஷ்கரிணியாகிய சரவணப்பொய்கையிலாவது கங்கா குண்டத்திலாவது, மூன்று நாள் அல்லது ஒரு தடவையாவது, ஸூர்ய உதயத்தில் எவன் ஒருவன் ஸ்நாநம் செய்கிறானோ, அந்த மகாத்மாவினுடைய புண்யத்தைச் சொல்ல ஸாக்ஷாத் ஷண்முகநாதன் தான் ஸமர்த்தரே யன்றி மற்றொருவருமிலர். (95)

---

(1) [illegible] — पाठान्तरम्.

(ஶ்லோ)

ஶைலஸ்ய பூர்வதிக்பாகே பாணபாத ப்ரமாணகே ।
க்ஷீரகுண்டம் மஹாதீர்த்தம் ப்ரஸித்தம் புவநத்ரயே ॥ (96)
தத்ர ஸ்நாநம் மநுஷ்யாணாம் ஸர்வபாப விநாஶநம் । (96½)

(உ)

மலையின் கீழ்பாகத்தில் ஒரு வில்லடி தூரத்தில், மூன்று உலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்ற “க்ஷீரகுண்டம்” என்னும் ஒரு மகா தீர்த்த மிருக்கிறது. அதில் ஸ்நாநம் செய்யும் மனுஷ்யர்களுடைய ஸகல பாபங்களும் நாசமடைந்து விடும். (96½)

(ஶ்லோ)

ஶைலஸ்ய தக்ஷிணே (1) பார்ஶ்வே குண்டாகாரேண வர்ததே ।
கார்த்திகேயாஜ்ஞயா யாதா ஸாக்ஷாத் கங்கா ஸுராபகா ॥ (97½)
குஶைஶ்சிஹ்நித் பக்தஸ்யார்த்தாய குஶ தர்ப்பாதி விசிஹ்நிதை: ॥ (98)

தத்ர பாதாள கங்காயாம் கார்த்திக்யே ஸோமவாஸரே ।
கூப்யாய ஸ்வேதி மந்த்ரேண ஸ்நாத்வா ஸங்கல்ப்ய பூர்வகம் ॥ (99)

வஸ்த்ராந்ந ஸ்வர்ண தாநாநி தத்வா ஶக்த்யநுஸாரத: ।
ய: கர்ம மஹம் ஸாக்ஷாத் ஶிவஶக்த்யாத்மகோ நர: ॥ (100)
ஸம்ப்ராப்நோத்யவிஶாஹ்நாமாநந்தே கைவல்யமோக்ஷயாத் (100½)

(உ)

மலையின் தென்பாகத்தில் தேவநதியான ஆகாச கங்கையானது, கார்த்திகேயனுடைய ஆக்ஞையினால், ஒரு பக்த ஶ்ரேஷ்டனது வேண்டுகோளின்படி, குசம் தர்ப்பை முதலான அடையாளங்களுடன் ஸாக்ஷாத்தாகத்தோன்றி ஒரு குண்டாகாரமாயிருக்கின்றது. அந்த பாதாள கங்கையில் கார்த்திகை மாஸம் ஸோமவாரத்தன்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு “கூப்யாயஸ்வ” என்னும

(1) பாகே — பாடாந்தரம்.

வேதமந்த்ரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து, தன் சக்திக்கியன்றபடி வஸ்த்ரம் ஸ்வர்ணம் அன்னம் முதலிய தானங்களைச் செய்து ஸாக்ஷாத் சிவ சக்திஸ்வரூபியாயும் (ஹ்ருதய) குஹையில் வஸிக்கிறவராயும், விளங்கும் குமாரஸ்வாமியை எவன் தரிசனம் செய்கின்றானோ அவன், இவ்வுலகில் ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தையும் அடைகின்றான். (100½)

(ஶ்லோ)

कार्त्तिक्यां सोमवारे तु यदि देवि सकृन्नरः ।
पातालगङ्गासलिले यः स्नात्वा गुहं च पश्यति ॥ (101½)

कृत्तिकादीपदानं च तस्य पुण्यं वदाम्यहम् ।
अगम्यागमनात् पापात् अभक्ष्यभक्षणात् ॥ (102½)
अन्यस्मादपि पापाच्च मुच्यते नात्र संशयः ॥ (103)

(உ)

க்ருத்திகா ஸோமவாரத்தன்று எவன் ஒரு தடவையாவது பாதாள கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்துவிட்டு குஹஸ்வாமியை தரிசனம் செய்து தீபதானமும் செய்கின்றானோ, அவன் ஜாதிகெட்டவனாக இருந்தாலும் அவனுக்கேற்படும் புண்ய விசேஷத்தைக் கூறுகின்றேன்; சேர்க்கை செய்ய யோக்யமில்லாத ஸ்த்ரீகளிடம் போகம் செய்ததாலுண்டாகும் பாபத்தினின்றும் புஜிக்கக் கூடாத வஸ்துவை புஜித்ததாலுண்டாகும் பாபத்தினின்றும் இன்னும் அநேகமான அகார்யங்களினாலுண்டாகும் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். இது விஷயத்தில் ஸம்சயமே இல்லை. (103)

(ஶ்லோ)

कार्त्तिक्यां सोमवारे या नारी भक्तिविशेषतः ।
स्नाति पातालगङ्गायां कार्त्तिके गुहं च पश्यति ॥ (104)

तस्याः साम्राज्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रादिसंपदः ।
सर्वसौभाग्यसहितं पातिव्रत्यं ध्रुवं भवेत् ॥ (105)

(உ)

மேலும் க்ருத்திகா ஸோமவாரத்தில் எந்த ஸ்த்ரீயானவள் விசேஷ பக்தியோடும் பாதாள கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்து குஹஸ்வாமியை தரிசனம் செய்கின்றளோ அவள், புத்ர பௌத்ராதிகளோடு கூடிய தீர்க்கமாங்கல்யத்தையும் ஸர்வ பாக்யங்களோடு கூடிய த்ருடமான பதிவ்ரதா தர்மத்தையும் அடைகிறாள். (105)

(மூ-ம்)

கார்த்திக்யாம் க்ருத்திகாயோகே ஸ்வாமிவக்ஷஸி ணீ ஜயே ।
ஸ்நாத்வா ஷட்க்ருத்திகா தீர்த்தே ஸ்வாமிநாதஸ்ய தர்சநாத் ॥ (106)

யஃ கரோதி ஸக்ருத் பக்த்யா நாரீ வா புருஷோऽபி வா ।
இஷ்டார்த்த ஸித்திம் ஸகலாம் லபதே நாத்ர ஸம்சயஃ ॥ (107)

(உ)

கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று ஒரு ஸ்த்ரீயேனும் புருஷனேனும் பக்தியுடன் ஸ்வாமி புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தில் ஒருதரமாவது ஸ்நாநம்செய்து ஷடாக்ஷரமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்வாமிநாதரை தரிசனம் செய்வாராகில் அவர்கள் இஷ்டஸித்திகளை எல்லாம் அடைவார்கள். இதில் ஸம்சயமே இல்லை.(107)

(மூ-ம்)

ப்ரதிமாஸம் க்ருத்திகாயாம் உபவாஸ பராயணஃ ।
(1) வ்ரதம் கரோதி யோ பக்த்யா ஸர்வாபீஷ்டம் அவாப்நுயாத் ॥(108)

(உ)

ப்ரதிமாஸம் கார்த்திகையன்று உபவாஸபரனயிருந்துகொண்டு பக்தியுடன் வ்ரதத்தை அநுஷ்டிப்பவர் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைகின்றார். (108)

(மூ-ம்)

கார்த்திகாஸித பக்ஷே து யதா ஸம்ப்ரோக்ஷணம் ஸம்பவேத் ।
தஸ்மிந் காலேऽபிஷேக ஸ்நாநம் க்ஷீரகுண்டே விசிஷ்யதே ॥ (109)

---

(1) வ்ரதம் கரோதி விதிவத் ஷாண்மாஸ பர்யந்தம் ॥

க்ஷீரப்ரியஸ்ய தேவஸ்ய ஸத்யாத்ரே: ஶிவாக்ருதே: ।
ப்ரதிதர்ஶம் ப்ரதிதர்ஶம் ஸமாகத்ய காமதேநு: ஶிவாஜ்ஞயா ॥ (110)

தாராபிஷேகம் குருதே ஸ்வக்ஷீரேண ஸுதாமயை: ।
தந்நிர்மால்யம் பர்வதஸ்ய ப்ராச்யே குண்டாகாரேண திஷ்டதி ॥ (111)
தத்குண்டே ஸ்நாநமாத்ரேண கங்காஸ்நாநாதிகம் பவேத் ॥ (111½)

(உ)

மாசிமாஸத்தில் ஸூர்யன் கும்பராசியில் வருங்காலத்தில் ஸூர்ய சந்த்ரர்கள் ஒன்றுசேரும் காலமாகிய அமாவாஸை யன்று, க்ஷீரகுண்டத்தில் மாத்யாஹ்நிகஸ்நாநம் செய்வது ரொம்ப விசேஷமானது. ப்ரதி அமாவாஸைதோறும் காமதேனுவானவள் சிவாக்ஞையினாலே ஸத்யாசலத்திற்கு வந்து அமிர்தமயமான தன் பாலால், பாலபிஷேகத்தில் ப்ரியமுள்ளவரான ஸத்யாத்ரி சிகரவடிவாயுள்ள ஸத்யேஶ்வர மூர்த்திக்கு, தாராபிஷேகம் செய்கின்றாள். அப்பொழுது அந்த நிர்மால்யமானது மலைக்குக் கிழக்கில் ஒரு குண்டாகாரமாக (குளமாக)த் தங்குகிறது. ஆகையால் அந்த க்ஷீரகுண்டத்தில் ஸ்நானமானது கங்காஸ்நானத்தைக் காட்டிலும் விசேஷமானது. (111½)

(8-ம்)

க்ஷீரகுண்டதடே ஸ்தித்வா யத்கிஞ்சித் தாநமாசரேத் ।
தந்மேரு ஸமதாம் யாதி பராசலேஶ ப்ரபாவத: ॥ (112½)

கோதாநம் பூதாநஞ்ச வஸ்த்ரம் கம்பளமேவ ச ।
யோ தேயாதி ஸத்பாத்ரே ஸ ஸம்ராட் பவதி த்ருவம் ॥ (113½)

(உ)

அந்த க்ஷீரகுண்டக்கரையிலிருந்து ஒரு அணுமாத்திரம் தானம் செய்தாலும் அந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையினால் அது மகாமேருவுக்கு ஸமானமாகிறது. அந்த தீர்த்தக்கரையில் கோதானம் பூதானம் வஸ்த்ரதானம் கம்பளதானம், இத்யாதிதானங்களை எவன் ஸத்பாத்திரத்தில் செய்கின்றானோ அவன் சக்ரவர்த்தியாக ஆகின்றான். அது நிச்சயம். (113½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌧𑍂𑌪𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ (114½)

𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌮𑌰 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ (115½)

𑌉𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍 ॥ (116½)

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍋𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ (117½)

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇 ॥ (118½)

𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ (119½)

𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ॥ (120½)
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (121)

(உ)

ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்திக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவுக்கும் உபயோகப்படுத்தும்படியாக தூபக்கால், தீபக்கால், நைவேத்யங்கள் எடுக்கப்பாத்ரம், அபிஷேகம் செய்யக் கலசம், உபசாரத்திற்காகக்குடை வெண்சாமரம், காளாஞ்சி கண்ணாடி விசிறி முதலான ஸாமான்கள், அநேகவிதங்களான வெண்பட்டுகள், திவ்யமான ஆபரணங்கள், நல்ல நாதத்தோடுகூடிய கண்டாமணி, அநேகவர்ணங்களால் அழகு பொருந்திய திரைச்சீலைகள் இதுகளையும், வெண்மை நிறம் காவிநிறமுதலிய பலவித வர்ணங்களால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்

கும் பீதாம்பரத்தையும், சிவ ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரீதிகரமான எல்லா வஸ்துக்களையும், ஸுககாரணராகிய ஸத்யாசலேஶ்வரரையும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் உத்தேசித்து (தான்) நியாயமாய் ஸம்பாதித்த த்ரவ்யத்தினாலே சக்திக்குத் தக்கபடி சேகரித்து பக்தியோடு கொடுக்கும் ஒருவன், இப்பூலோகத்தில் புத்ரபாக்யம் பெற்று பசு முதலிய ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அடைந்து, ஸகல சத்ருக்களையும் (1) (அந்த: சத்ருக்கள்—பஹிர் சத்ருக்கள் இவர்களையும்) ஜயித்து, ஸர்வைஶ்வர்யங்களையும் திவ்ய போகங்களையும் அடைந்தனுபவித்து. தேகாந்தத்தில் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரியதாகிய சிவஸாரூப்பத்தை அடைகின்றான். இதில் ஸம்சயமேயில்லை. (121)

(ऊ-ஞ)

ஊஜ்ராஷயொ ஒொகவாஹா ஊஷியொ ஹ்ஹவாஷிநஃ ।
ஷாஸிஸ்ரூஜ்ரா ஜயொயெவ யெவ ஈாஜஷிபொzஊஹாஃ ॥ (122)

ஷ்யம்ஹஞ்ஸு நகாஷ்ராஸ்ர ஸஞபரா உஜ்ஜஸெள தயா ।
ஸம்வஞ்ஜ்ர ஸ்க்ஷ ஜீரோநம் ஃஸத்ஜ்ஞாந ஸுவாஜகழ் ॥ (123)
ஊுக்திம் வ்ராவாஊுதிஶெஹ்ா ஸ்ஸத்ராஜ்ள தவஸாவஹாத (123½)

(உ)
ஹே மகரிஷிகளே! இந்த்ரன் முதலான திக்பாலர்களும், ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்களான மஹரிஷிகளும், புண்யவான்களாகிய ஹரிச்சந்த்ரன் முதலான ராஜரிஷிகளும், ப்ரஹ்மதேவரும், ஸநகாதிகளும், ஸூர்ய சந்த்ரர்களும, திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸச்சிதாநந்தனிலைக்ஷணாகிய ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியையும் ஸ்கந்த ஸ்வாமியையும் பூஜைசெய்து தங்கள் தபோபலத்தினால் முக்தியடைந்தார்கள். (123½)

(ऊ-ஞ)

வம்வெக்ராஸ ஜிஷம் கெஷத்ரம் ஊஹாவாதக நாஶநழ் ।
ஹ்ஹ வ்ரஜயகாஹெzவி ஷாநஊதந நாஶிதழ் ॥ (124½)

---

(1) காமக்ரோதாதி சத்ருக்கள் இவைகளை ஜயிப்பதாவது இந்திரிய நிக்ரகம் செய்தல்.

ஶரீராந்தே து ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் ஸத்யநாயகஃ ।
ஸாக்ஷாச்ச்ரீ தக்ஷிணே கர்ணே தாரகம் பஞ்சவர்ணகம் ॥ (125½)
வ்யாக்யாதி ஸர்வவேதாந்த நிர்ணீதம் ஶிவாத்மகம் ॥ (126)

(உ)

இந்த க்ஷேத்ரமானது சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் ஐந்து குரோசம் (கூப்பிடுதூரம்) விஸ்தீர்ணத்திற்கு மஹா பாதகங்களையும் நாசம் செய்கிறதாக இருக்கிறது. இது ப்ரஹ்மப்ரளய காலத்திலும் நாசமடைகிறதில்லை. இந்த க்ஷேத்ரத்திலுள்ள எல்லாப்ராணிகளுக்கும் மரணகாலத்தில் ஸத்யாசலேஶ்வரமூர்த்தியானவர், ஸர்வவேதாந்தங்களில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டதும் சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயுள்ளதும் ஐந்தெழுத்தையுடையதுமாகிய தாரகமந்த்ரத்தை, வலது காதில் தாமே உபதேசம் செய்கின்றார். (126)

(மூ-ம்)

அதாந்யதேகம் ரஹஸ்யந்தே வக்ஷ்யாமி விதிநந்தந ॥ (126½)

(உ)

"ஹே ப்ரஹ்மகுமார! ஸநத்குமார மஹாரிஷே! இன்னும் உமக்கு ஒரு ரஹஸ்யம் சொல்கின்றேன், கேளும்" என்று நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார்.

(மூ-ம்) நந்திகேஶஃ ॥

புராகஸ்த்யவசஃ ஶ்ருத்வா ராமோ ராஜீவலோசநஃ ।
ஸீதாம் ஜநகஜாம் ப்ராப ஸத்யாத்ரீஶ ப்ரஸாததஃ ॥ (127½)

(உ) நந்திகேசர்:—

முன்காலத்தில் தாமரைக் கண்ணனாகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் அகஸ்த்ய மகரிஷியின் வார்த்தையைக் கேட்டு ஸத்யாசலேஶ்வர மூர்த்தியினுடைய அநுக்ரஹத்தினாலே (சத்ருவினாலபகரிக்கப்பட்ட) ஜநகராஜகுமாரியாகிய தன் பத்னி ஸீதாதேவியை யடைந்தார். (127½)

(மூ-ம்) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ (128)
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ (128½)

(உ) ஸ்ரீ ராமர் கேட்கிறார்:—

ஹே ப்ரஹ்மரிஷே! எந்த உபாயத்தினால் (ராவணனாலேகபரிக்கப் பட்ட) ஸீதையை நான் திரும்பி அடைவேன் என்று (அகஸ்த்ய மகாமுனிவரை ஸ்ரீராமன்) கேட்க, மகா பராக்ரம சாலியாகிய அந்த ராமபிரானுடைய வார்த்தையைக் கேட்க அகஸ்த்யர் சொல்கிறார். (128½)

(மூ-ம்) 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌾𑌃 ॥ (129½)

𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥ (130½)

(உ) அகஸ்த்ய மாமுனிவர் சொல்லுவது:—

"மகா பாக்யசாலியான ஹே ராமசந்த்ரா! ரொம்பவும் உயர்ந்ததும் மலை அருவிகளோடு கூடினதும் ஸர்வ புண்ய பலனைத் தருவதும் மிக்க மஹிமைவாய்ந்ததுமாகிய ஸத்யாசலமென்னும் ஒரு க்ஷேத்ரமிருக்கின்றது. அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நித்யஸ்வரூபியாகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவை நான்முகன் முதலான தேவர்கள் எப்பொழுதும் பூஜை செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் நீரும் இப்பொழுதே இங்கிருந்து உமது தம்பியோடுகூட சீக்ரமாக அந்த க்ஷேத்ரத்திற்குச் செல்லும்" என உரைத்தனர். (130½)

(மூ-ம்)

𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ (131)
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌜𑌲𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 ॥ (132)

ப்ரதக்ஷிணஶதம் க்ருத்வா ஸ்வயம் ப்ரவிவேஶ ஹ ।
தத்ராபஶ்யத்ராமசந்த்ர: ஸ்கந்தம் விஶ்வாத்மகம் விபும் ॥ (133)
க்ருத்வா ப்ரணாமம் பஹுதா ஸ்தோத்ரம் ஸமுபசக்ரமே ॥ (133½)
(உ)

ராஜஶ்ரேஷ்டராகிய அந்த ராமரும் அகஸ்த்ய மகரிஷியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு சீக்ரமாகத் திருப்பரங்குன்றம் போய்ச் சேர்ந்து, தம்பியோடு மஹா புண்ய தீர்த்தமாகிய ஸ்வாமி புஸ்கரிணி (சரவணப்பொய்கை)யில் ஸ்நாநம் செய்து கிரிப்ரதக்ஷிணம் செய்து கோவிலுக்குள் போனார். தர்மஸ்வரூபியாயுள்ள தாசரதியானவர்: (தசரகுமாரன்), எங்கும்நிறைந்தவரும் உலக வடிவாயுள்ளவருமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை அங்கு தரிசனம் செய்துவிட்டு ஸ்தோத்ரம் செய்ய ஆரம்பித்தார். (133½)

(மூ) ராம: ॥

ஜய ஜய க்ருபாஸிந்தோ ஶரவண ஶிவ நந்தந ।
ரக்ஷமாம் கருணாஸிந்தோ ப்ரபந்நார்த்தி விநாஶந ॥ (134½)

ஶ்ரீமத் ஸத்யகிரீஶ்வராத்மஜ விபோ ஶ்ரீஸ்வாமிநாத ப்ரபோ ।
ஸாகேதம் ப்ரவிஹாய காநநமஹம் ஸம்ப்ராப்தவாந் பித்ராஜ்ஞயா ॥ (135½)

ஸீதாலக்ஷ்மண ஸம்யுதஸ்த்வவஸம் ஸீதா த்வத்ருஷ்டா கதா ।
த்வாமேவம் ஶரணாகத: கருணயா தேவாத்ய த்ருஷ்ட்வா ஸீதாம் திஶ ॥ (136½)

(உ) ஸ்ரீராமர் ப்ரார்த்தனை:—

தேவாதிதேவா! கருணாமூர்த்தே! ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணா! க்ருபாஸமுத்ரமே! சரணமடைந்தவர்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யும் ப்ரபோ! ஹே சிவஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தே! என்னை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்தோத்ரம் செய்து, சக்ரவர்த்தி திருமகனாகிய ராமபிரான், "ஹே ப்ரபோ! ஸத்யகிரீஶ்வர குமாரா! ஹே ஸ்வாமிநாதா! ஜெகந்நாதா! நான் பிதாவின் ஆக்ஞைப்படி அயோத்திமாநகரைவிட்டு ஸீதா லக்ஷ்மணர் ஸஹிதமாய்க் காட்டை அடைந்து வஸித்துக்கொண்டிருந்தேன். அங்கு ஸீதை காணாமல்

போய்விட்டாள். ப்ரபோ! நான் தங்களைச் சரணமடைந்தேன். க்ருபை கூர்ந்து எனக்கு இப்பொழுது ஸீதையைக் கொடுத்தருள வேண்டும்'' என ப்ரார்த்தித்தார். (136½)

(மூ)

இதி ஸ்துத்வா மஹாஸேநம் ராமே ஸ்தித்வா தஸ்யாக்ரதோ விபோ: ।
மஹாஸேநோபி ஸஹஸா தஸ்ய ப்ரஸாதம் சகாரச ப்ரபு: ॥ (137½)

(உ)

இவ்விதம் குஹஸ்வாமியை ஸ்தோத்ரம் செய்துவிட்டு ராம பிரான் எதிரில்நிற்க, முருகபிரானும் சக்ரவர்த்தி திருமகனுகிய ராம மூர்த்திக்குச் சீக்ரமாகவே அநுக்கிரகம் செய்தார். (137½)

(மூ)

ஸ்கந்தமபி நத்வா ஸூத்ய ராவணாதீந் நிஸாசராந் ।
ஹத்வா ஸம்ப்ராப்ய வைதேஹீம் அயோத்யாம் ப்ராவிசத் ப்ரபு: ॥ (138½)

(உ)

ஸ்ரீராமரும் ஸ்கந்தஸ்வாமியை மறுபடியும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, பிறகு ராவணுதி ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் ஹதம் செய்து மஹா பாக்யவானாய், ஸீதாஸமேதராய் அயோத்யாபுரியை அடைந்தார். (138½)

(மூ) ஸூத: ॥

தஸ்மாத்தத் க்ஷேத்ரம் ஸத்ருஸம் நாஸ்தி நாஸ்தி ஜகத்ரயே ।
கிமோதய ந்யதோ யத்ர தேஹம்வாபி நஸம்ஸய: ॥ (139½)
ஸத்யாவகாஸ்ய தேஹாத்ய ப்ரவணாத் படணாத் த்விஜா: ॥ (140)

ப்ராலேத்த தத் ஸகலம் பாபம் நஸ்யதி நாஸ்ய நஸ்யதி ।
ஸநத்குமார: ஸீதாத்ரா ஸிவயோமீ தேஹாதி: ॥ (141)

ஸந்நாஷாம் பரம் ப்ராப்ய பாதஸ் ப்ரவிணோ தாக: ।
ஸக்த்யா பரவஸோ ஹத்வா ஸாப்ரத்ஷண பராயண: ॥ (142)

ஸாக்ஷாத் ஶிவாத்மகம் தேவம் வ்ருஷவாஹநம் ஶங்கரம் ।
மஹிமாநம் ஷண்முகஸ்யாபி ஶங்கரஸ்ய சரிதம் மஹத் ॥ (143)

(உ) ஸூதர் சொல்லுகின்றார் :—

"ஆகையால் இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு ஸமானமான க்ஷேத்ரம் மூன்று உலகங்களிலுமில்லவேயில்லை. ஹே மகரிஷிகளே! இந்த ஸத்யாசல மாஹாத்ம்யத்தை கேட்டதினாலும் படித்ததினாலும் நீங்களும் நானும் மிகவும் புண்யசாலிகள்தான்; ஸம்சயமில்லை. இது ரொம்ப ஆச்சரியம். மகா புத்திசாலியும் சிவயோகியுமான ஸநத்குமார மஹரிஷி, முந்தி லோகாநந்தகரராகிய நந்திகேஶ்வரரிடமிருந்து இந்த க்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் எல்லாவற்றையும் கேள்வியுற்று மிக ப்ரீதியுடையவராகி பரமாநந்தத்தை அடைந்து, மறுபடியும் இந்தக் கதையைக் கேட்க ஆவலுடையவராய் பக்தியால் பரவசமாய், தன் குருவாகிய ஸாக்ஷாத் சிவ ஸ்வரூபியான நந்திதேவரைப் பார்த்து இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தையும் முருகபிரானது மகத்தான சரித்திரத்தையும் பின்னும் சொல்லி அருளுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். (143)

(ஶ்ரு)

ஶ்ருணோதி யஸ்ஸத்யகிரேர்மாஹாத்ம்யம் தீர்த்தஸ்ய ப்ரபாவம்
மஹிமாநமேவ ச ।
படேத் ஸக்ருத்வா ஸகலேஷு ஸித்திம் ப்ராப்ய ப்ரஸாதாத்
குஹதேவ முக்திம் ॥ (144)

இதி ஶ்ரீ ஶைவே மஹாபுராணே
ஏகாதஶஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் மஹேஶ்வராகே க்ஷேத்ர வர்ணநே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே ஷஷ்டோத்யாயः

(உ)

ஆகையால் மகா அத்புதமான இந்த ஸத்யகிரி (திருப்பரங்குன்ற) மாகாத்ம்யத்தையும் தீர்த்தங்களின் மகிமையையும் எவனொருவன் ஒருதரமேனும் கேட்கின்றானோ அல்லது படிக்கின்

றானே அவன் ஸகல மனோபீஷ்டங்களையும் அடைந்து ஈஶ்வரானுக்ரஹத்தால் மோக்ஷத்தையும் அடைகின்றான். (144)

ஆறாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍) 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ॥ (1)

𑌸𑍋𑌮𑌤 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌮𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿 ॥ (2)

𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍇 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌃 ॥ (3)
𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ (3½)

ஏழாவது அத்யாயம்.

(உரை) ஸநத்குமாரர் சொல்லுகிறார் :—

"ஷட்குண ஸம்பன்னரே! ஸகலமும் அறிந்தவரே! கருணைக் கடலே! சிலாதமஹரிஷியின் புத்ரனாகிய ஹே நந்திகேஶ்வரா! சரவணபவனுடைய ஆக்ஞையினாலே ஒரு பக்தனுக்காக மகா பரிசுத்தமான கங்காதீர்த்தமானது இந்தமலையினுச்சியில் தோன்றியிருக்கின்றதென்று தங்களால் முன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுலகத்தில் மஹானாகிய அந்த பக்தன் யார்? நல்லபுத்திமானாகிய அவன், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் மஹா பாக்கியசாலியும் பராபரப்பொருளும் பராத்பரருமாகிய அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியினிடத்தில் எவ்விதமான பக்தியைச்செய்து அவரைத் த்ருப்தி

செய்வித்தான். இப்பொழுது இதுகளெல்லாவற்றையும் விஸ்தாரமாய்ச்சொல்ல தாங்கள் தான் தகுந்தவர்கள்'', எனத் தெரிவித்துக் கொண்டார். (3¼)

(மூ)

𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ॥ (4½)
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ (5)

(உ)

இந்த ப்ரகாரம் ஸநத்குமாரரால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டபொழுது, ஸமஸ்த தேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் ஸர்வசக்தியினாலும் மஹிமையினாலும் ஸாக்ஷாத் பரமசிவனுக்கு ஸமான மானவருமான நந்திகேஶ்வரர், கருணையோடு கம்பீரமான வாக்கினால் அந்த முனிவராகிய ஸநத்குமாரரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (5)

(மூ) 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ (6)

[illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
[illegible] ॥ (7)

[illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ॥ (8)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (9)

[illegible] 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
[illegible] 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ (10)
[illegible] ॥ (10½)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

ஹே ஸநத்குமார மஹரிஷே! முன் காலத்தில் ஹாலாஸ்ய மென்று பெயருடைய பரிசுத்தமான த்வாதசாந்த க்ஷேத்ரத்தில், மகா புத்திசாலியும் யோகீஶ்வரரும் எல்லா தேசங்களிலும் க்யாதி பெற்றவரும் எல்லா வித்தைகளிலும் ஸாமர்த்யமுடையவரும் சங்கவித்வான்களுக்குள் முதன்மையானவரும் கவிசிரேஷ்டருமான நக்கீரர் என்று ப்ரஸித்திபெற்ற ஒருவித்வானிருந்தார். அவர் தினந்தோறும் அந்த ஹாலாஸ்ய க்ஷேத்ரத்திலிருந்து திருப்பரங் குன்றத்திற்கு வந்து, தாமரஸபுஷ்பம் செங்காந்தல் புஷ்பங்களால் நிறைந்து அழகு பொருந்தியதும், ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தவர் களுக்கும் ஸ்கந்த ஸாரூப்யத்தைக்கொடுக்கும் புண்யதீர்த்தமுமான ஸ்வாமி புஷ்கரிணி என்ற சரவணப்பொய்கையில் பக்தியோடு விதிப்படி ஸ்நாநம் செய்து நித்யானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, பார்வதீ நந்தனனும் தேவதேவனும் கருணாநிதியும் மஹாத்மாவுமாகிய ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியை தரிசனம் செய்யா மல், வித்தையினால் பூஜிக்கத்தகுந்தவராயிருந்தாலும் விசேஷமான மாத்ஸரிய (த்வேஷ) முடையவரான அந்த நக்கீரகவி, மதுரைக்குத் திரும்பிவிடுவார். (10½)

(ஶ்லோ)

தஸ்யாஹங்கார ஶாஸ்த்ரேயா த்ருஷ்டா ஸ்கந்தகணாந் ஸ்வகாந் ।
உக்ர ப்ரஹ்ருதிகாந் காம்ஶ்சித் ப்ராவாச ஸுரஶேகரஃ ॥ (11½)

(உ)

அதனால் அக்னிகுமாரராகிய ஸத்யாசலபதி - ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், அந்த கவியினுடைய அகங்காரத்தைப் பார்த்து, தமது பூதகணங்களாகிய உக்ரன் (அண்டாபரணன்) முதலிய சிலரை நோக்கி ஆக்ஞாபித்தார். (11½)

(ஶ்லோ)

ஶ்ரீமத்கந்தஶைலஸ்ய ஸாக்ஷாத் ஸந்நிதாவஹோ ஸ்திதாந் ।
ஶிவஜ்ஞாநஸுஸிதாந் பூஜாகாஸிதாந் ஸுராந் ॥ (12½)

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (13½)
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌹𑌃 ॥ (14)

(உ)

ஸாக்ஷாத் பரமசிவனே அடிக்கிழங்கு (விருக்ஷத்தின் வித்து); ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரன் ஸ்கந்தன் முதலான தேவர்கள் அந்தக் கிழங்கி(வித்தி)லிருந்து (பரமசிவனிடத்திலிருந்து) உண்டான முளை தளிர் கொம்பு கிளைகளாம்; (மூலப்பொருளாகிற பரமசிவனை பக்தி செய்யும் நமக்கு மற்ற கொம்புகிளைகளாகிற தேவாதிகள் நிகரில்லை;) அதினால் அந்த ஸாக்ஷாத் பரமசிவனே நாம் என்று நினைத்துக் கொண்டு கர்வத்தை அடைந்திருக்கும் நக்கீரரைக் குறித்து தத்வங்களின் கரையைக்கண்ட குஹஸ்வாமி (தம்முடைய) பூதகணங்களைப்பார்த்து உத்தரவு செய்தார். (14)

(ஸ்ரீ) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌨𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌕𑌵𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌮 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌬𑍍𑌜𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ (15)
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌮𑍁𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌆𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌜𑌯𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌨𑌃 ॥ (16)

(உ) ஸ்ரீ ஸ்கந்தஸ்வாமி ஆக்ஞை:—

"ஹே பூதகணங்களே! மூடனாகிய நக்கீரகவியானவன், மதுரைமாநகரிலிருந்து ப்ரஸித்தமான இந்த நமது க்ஷேத்ரத்திற்கு தினந்தோறும் வந்து, மலர்ந்த தாமரை புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் பரிசுத்தமானதுமான குமாரஸரஸில் (சரவணப்பொய்கையில்) ஸ்நானம் செய்தும் நம்மை தரிசனம் செய்யாமல் போகிறான்,

ஆகையால் துரஹங்காரமாகிய மலையிலேறியிருக்கும் (மமதை யடைந்திருக்கும்) இவனை மிக உறுதியான பாசக்கயிறுகளால் பலமாய் இறுக்கிக்கட்டி, நம்முடைய பர்வதத்தின் முன்பாகத்தி லிருக்கிற குஹையில் அவனைத்தள்ளி அந்த குஹையின் வாசலை நன்றாய் அடைத்து சீக்ரமாய்த் திரும்பிவாருங்கள்" என? ஆக்ஞா பித்தனர். (16)

([illegible]) [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (17)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (18)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார் :—

இவ்விதமாக குஹஸ்வாமியினால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களா கிய உக்ரஸேநன் முதலிய பூதநாயகர்கள் ஜபத்யான பராயணரா கிய நக்கீரகவியானவர் எந்த இடத்திலிருக்கின்றாரோ அந்த பரி சுத்தமான சரவணப்பொய்கைக்கரையை யடைந்தும் அவருடைய தபோமகிமையினால் அந்தக் கவிஶ்ரேஷ்டரைப் பிடிப்பதற்கு சக்தி யற்றவர்களாயினர். (18)

([illegible])

[illegible] ।
[illegible] ॥ (19)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (20)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (21)

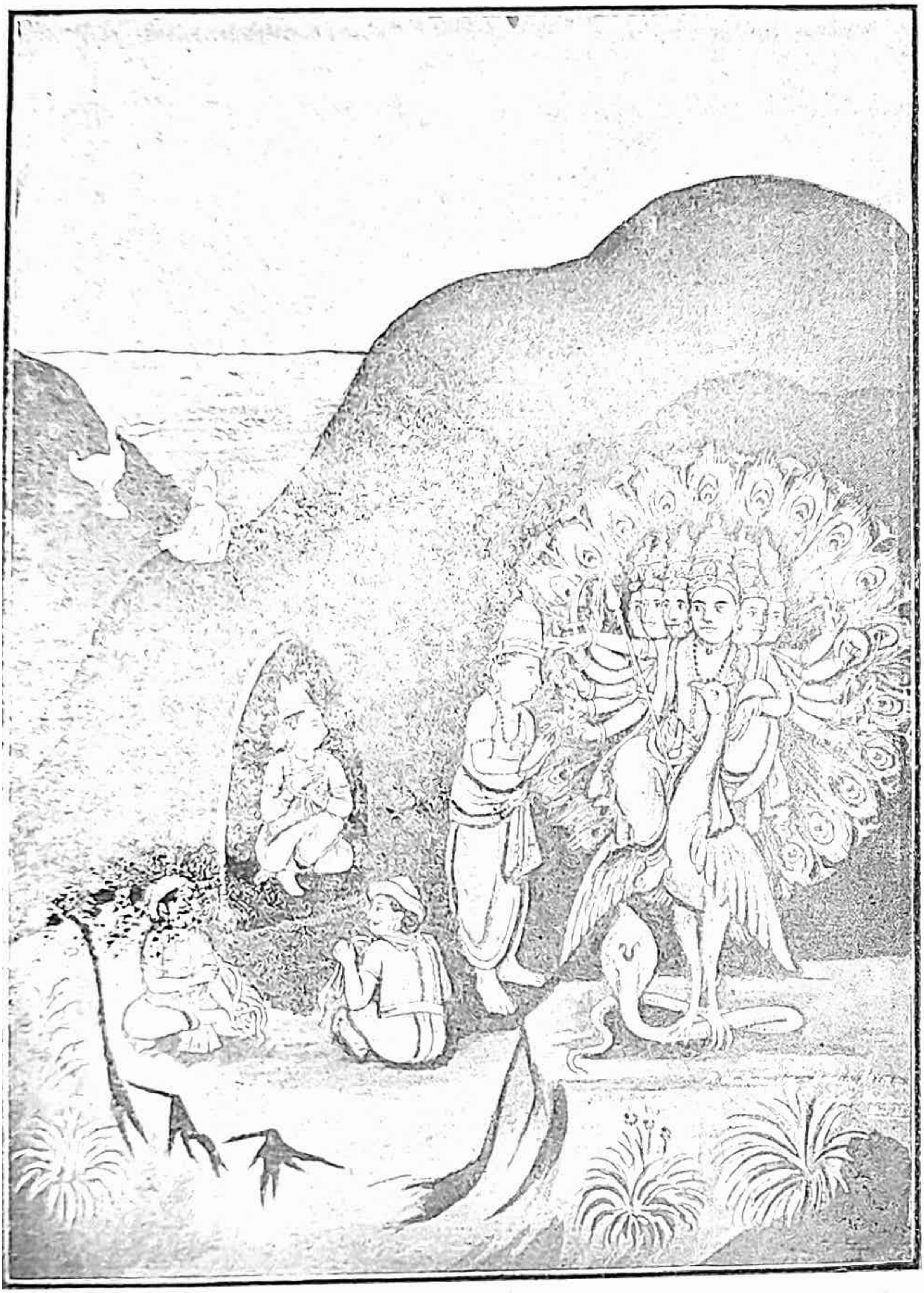

நக்கீரர் சரவணப்பொய்கையில் நீராடி கிரிவலம்வந்து முருகக்கடவுளைத் தரிசியாது சென்றமைக்குச் சிக்ஷிக்கப்பட்டுப்பின் குமாரஸ்வாமியைத் துதித்து அநுக்ரஹம் பெறல்.

[பக்கம் 153

𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌃 ।
𑌜𑍀𑌵𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ (22)

𑌜𑌪𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑍋𑌚𑌨𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 (1) 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾 ॥ (23)

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ (24)

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥ (25)

𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌕𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍇 ॥ (26)

(உ)

அந்த பூதநாயகர்கள் பின் உபாயத்தினாலொரு வேலைசெய்தார்கள். அரச மரத்தினுடைய மனோஹரமான ஒரு இலையையெடுத்து இரண்டாகக்கிழித்து அதை மறுபடி ஒன்று சேர்த்து அங்கு ஜலத்தோரத்தில் போட்டார்கள். அதிலொரு பாதி பக்ஷியாயும் மற்றொரு பாதி மீனாயு மாச்சுது. ஹே ஸநத்குமார மஹரிஷே! அந்த பக்ஷியானது அந்த மீனை மூக்கினால் கொத்திக் கரையிலிழுத்தது. அப்படியிழுக்கும் பக்ஷியை அந்த மீனானது பயத்தினால் ஜலத்திலிழுத்தது. அப்பொழுது நக்கீரகவியானவர் அந்த மாயா பக்ஷியினால் செய்யப்பட்ட ஜீவஹிம்ஸாரூபமான கஷ்டத்தைப் பார்க்கப் பொறுக்காதவராய் ஜபத்யானம் முதலான எல்லா க்ரியைகளையும் சீக்ரமாகச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்து மீனைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஜலக்கரையைச் சார்ந்த தருணத்தில், ஸமயம் பார்த்திருந்த கணநாயகர்கள் வேகமாயோடிவந்து நக்கீரரைப்பிடித்து பாசக்கயிறுகளால் பலமாகக்கட்டி மலையிலுள்ள குஹையில் கொண்டுவந்தடைத்து அந்த குஹாத்வாரத்தை பெரிய

(1) 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯---𑌜𑌲𑌸𑍍𑌯.

பாராங்கற்களினல் மூடி, ஹே மஹரிஷிகளே! தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியின் திருஸந்நிதானத்தை அடைந்து நடந்த வ்ருத்தாந்தங்களை பூதநாயகர்கள் பரமசிவ குமாரராகிய ஸ்வாமிநாத மஹாப்ரபுவினிடத்தில் ஸந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். (26)

(ஸம்)

𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ (27)

𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ (28)

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ (29)

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥ (30)

(உ)

பிறகு மலையின் முன்பாகத்தில் பந்தேகானுவிலடைபட்டிருக்கிற நக்கிரகவியானவர், கர்வமடங்கி த்வேஷபுத்தியைவிட்டு மிகவும் தீனராய், பராபரமூர்த்தியும் பரங்குன்றநாயகரும் பரமானந்தத்தைத் தருகிறவரும் பார்வதீ பரமேச்வரர்களுடைய ஸங்கத்தினல் ஞான வடிவாய் அவதரித்த மூர்த்தியும், ப்ரஹ்மா விஷ்ணு முதலான தேவர்களுக்கு ப்ரபுவும், ஆதியந்த மற்றவரும் குறைவில்லாதவரும் அழிவற்றவரும் பரமாத்மஸ்வரூபியுமான ஸாக்ஷாத் குஹஸ்வாமியை, அந்தக்கவிசிரேஷ்டர் தினந்தோறும் சோர்வடையாதவிசேஷபக்தியுடன், புதிது புதிதான பலவித அநேக ஸ்தோத்ரங்களால் இரவும் பகலும் ஸ்துதித்து ஸந்தோஷமுண்டாகும் படி செய்தார். (30)

𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌗𑌣𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥ (31)

𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌮𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌂 𑌸 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ (32)

𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃 ॥ (33)

𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ (34)

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ (35)
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ (35½)

(உ)

பிறகு அந்தக்கவியினுடைய ஸ்தோத்ரங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு ஸந்தோஷமடைந்தவரும் ப்ரமதகணங்களாலும் இந்த்ரன் முதலான தேவர்களாலும் வந்தனம் செய்யப்பட்டவருமாகிய குமாரஸ்வாமியானவர், தன் கையிலிருக்கும் சக்த்யாயுதத்தினால் அந்த குஹாத்வாரத்தில் அடைத்திருக்கும் கல்லை சீக்ரமாக உடைத்துத்தள்ளி, பாசக்கயற்றினால் கட்டப்பட்டு ரொம்பதீனமான மனமுடையவராகிய அந்த நக்கீரகவியின் கட்டையும் அவிழ்த்து விட்டு அவருக்கு நேரில் ப்ரஸந்நமானார். அப்போது அந்த நக்கீரகவியானவர், கோடிஸூர்யோதய ப்ரகாசம் போல ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவரும் மயில் வாகனத்திலாரோகணித்திருப்பவரும், தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் ஸித்தசாரண கின்னரர்களாலும் முனீஶ்வரர்களாலும் ஸ்தோத்ரம்செய்யப்பட்டவரும், பரமாத்மஸ்வரூபியுமாகிய அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய அழகுபொருந்திய பாதாரவிந்த மூலத்தில் தண்டம்போல் ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, மனமடங்கினவராய்த் தன்னிருகை

களையும் சிரமேல் கூப்பி, பக்தியினால் வணங்கின சரீரத்தையுடைய வராய்த் தன் முன்னால் ப்ரத்யக்ஷராய்த்தோன்றி நிற்கும் தேவாதி தேவேஶ்வரனும் மஹாப்ரபுவும் ஸகல ஜகத்திற்கும் கர்த்தாவும் மஹாஸேநனுமாகிய ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியை, பக்திமேலிட்டு தழுதழுத்த வாக்கினால் ஸ்தோத்ரம்செய்கிறார். (35½)

[illegible]

(8-ம்) [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (36½)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (37½)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (38½)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (39½)

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] (40½)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] (41½)

(உ) குஹஸ்வாமியை நக்கீரகவி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்:—

அழகு பொருந்தியவரான ஹே ஸத்யாசல நாயகா! ஹே ஜகன்னாதா! தங்கள் மூர்த்தியின் தரிசனமே செய்யாதவனாகிய நான், ஜனனமரண பயத்தை நாசம் செய்கிறதான தங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களை இப்பொழுது சரணமடைகின்றேன். ஆகையால், மகாவ்யாபகரான ஹே ஸ்கந்த மூர்த்தே! பரமசிவ குமாரா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (36½)

திருச்செந்தூரில் வஸிக்கும் செந்திலாண்டவா! தேவேந்த்ரனுக்கு வரம் கொடுத்தருளிய பாலஸுப்ரமண்யப்ரபோ! முருகேசா! அகஸ்த்யர் முதலான மஹரிஷிகளினுடைய நிர்மலமான ஹ்ருதய கமலத்திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கிறதான தங்களுடைய இரண்டு பாதாரவிந்தங்களும் என்னால் ஒரு தரம்கூட த்யானம் செய்யப்படவில்லை. அப்படியிருந்தாலும், ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (37½)

அழகிய சிவகிரிநாதா! பழனியாண்டவா! ஹே தண்டபாணே. தாரகன் முதலான எல்லா அரக்கர்களையும் யுத்தத்தில் சக்த்யாயுதத்தினால் ஸம்ஹாரம் செய்து, விஷ்ணு ப்ரஹ்மேந்த்ரன் முதலான தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பூலோகத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கும் பூர்ணமான ஸந்தோஷத்தைச் செய்து வைத்தவராகிய முருகேசா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (38½)

ஸ்ரீபார்வதிதேவியின் ஆனந்தத்திற்கு ஸாகரமாய் விளங்கும் குமரா! ஸ்வாமி மலைக்கதிபதியான ஹே ஸ்வாமிநாதா! ஸமஸ்த வேதங்களுடைய மூலார்த்தமாகிய ப்ரணவத்தின் பொருளை நன்குரைக்கச் சக்தியற்றவரான ப்ரஹ்மதேவரைக் கண்டித்து, ஸ்வயமாகவே கைலாஸபதிக்கு உபதேசம் செய்த தேசிககுரோ! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (39½)

சரத்கால பூர்ணசந்த்ரமண்டலம் போல நிர்மலமான ஆறு முகங்களாலும் அழகுபொருந்திய பன்னிரண்டு கைகளாலும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஷண்முகனாதா! ஹல்லக கிரியாகிய திருத்தணிக்கதிபதியான பாலஸுப்ரமண்யமூர்த்தே! பெரும் மலையாய் விளங்கின க்ரௌஞ்சாஸுரனை சக்த்யாயுதத்தினால் கொன்ற சக்திதரா! ஞானிகளினுடைய ஹ்ருதய கமலங்களில் வஸிக்கும் ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (40½)

பெரிதாகிய மயிலின்மீது ஆரோகணித்திருக்கும் சிகிவாகனா! தங்களை பஜிக்கின்றவர்களான ஸமஸ்த தேவகணங்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் அடியார்களுக்கும் அபயமளித்து வேண்டிய வரத்தைக் கொடுத்தருளும் ஹே ப்ரபோ! குன்றுதோராடும் குமரேசா! தேவேந்த்ர குமாரியாகிய தேவஸேனை அம்மையின் அழகியமணவாளா! ஹே குஹஸ்வாமின்! தீனனாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் க்ருபை செய்யவேண்டும். (41½)

(இவ்விதம் ஆறு படை வீட்டினிற்கதிபதியான முருகேசனை நக்கீரகவி துதித்தனர்).

(𑌮𑍂)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ (42½)

(உ)

இந்த ப்ரகாரம் நக்கீரமுனிவரால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டபொழுது ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய மூர்த்தியானவர் ரொம்பவும் ஸந்தோ

ஷமடைந்து கருணையோடு அம்முனிவரைப் பார்த்து திருவாய் மலர்ந்தருளிகின்றார். (42½)

(மூ-ல) ஸ்கந்த: ।

த்வத்க்ருதேந ஸ்தவேநாஹம் ஸந்துஷ்டோஸ்மி மஹாமுநே ।
வரயாபிமதம் விப்ர மத்தோவர மநோகதம் ॥ (43½)

த்வயா க்ருதமிமம் முநே ஸ்கந்தமஶேஷஸித்தி ப்ரதம்
படேத் ப்ரதிதிநம் மம ப்ரியகரம் ஹி யஸ்ஸாதரம் ।
விமுக்த து:கிதஸ்ஸதா விவிதஸர்வ ஸம்பத்யுத
ஸ்ஸமேத: பதமநுத்தமம் ஸமுபயாதி ஸர்வோத்தமம் ॥ (44½)

இத்யாதிஷ்டேந மஹதாऽநுக்ருஹீதோ முநிஸ்ததா ।
ப்ரார்த்தயாமாஸ தேவேஶம் வரம் வரகவீஶ்வர: ॥ (45½)

(உ) ஸ்கந்த மூர்த்தி அருள்கின்றார்:—

"ஹே மகாமுனே! வித்வானே! நீ செய்த ஸ்தோத்ரத்தினல் நாம் சந்தோஷமடைந்தோம். ஆகையால் உனக்கு இஷ்டமான படி உத்தமமான வரனை நம்மிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஹே நக்கீரமுனே! ஸகலஸித்தமான ஸித்திகளையும்கொடுக்கத்தகுந்ததும் நமக்கு ரொம்பவும் ப்ரியமுள்ளதுமான உம்மால் செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை எவன் தினந்தோரும் ஆதரவுடன் படிக்கிருனே அவன், ஸகலமான கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, ஸகல ஸம்பத்துக்களையுமடைந்து, பின் ஸர்வோத்தமமான என் பதத்தையும் அடைகின்றான்"; என்று மஹானுகிய அக்னிகுமாரனுலே அநுக்ரஹம் செய்யப்பட்ட அந்த வாகவிஶ்ரேஷ்டரான வர், அப்பொழுது தேவநாயகராகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை வரம் கோறிப்ரார்த்திக்கின்றார். (45½)

(மூ-ல)

பகவந் தேவதேவேஶ குமார கருணாநிதே ।
மயா க்ருதாக: க்ஷந்தவ்யம் யத்ஸர்வம் பவதா ப்ரபோ ॥ (46½)

𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇 𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇 ।
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌂 𑌮𑌮 ॥ (47½)

(உ)

"ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராகிய தேவநாயகா! கருணாநிதே ப்ரபோ குமாரஸ்வாமின்! நான் செய்த அபராத (குற்ற)ங்களை யெல்லாம் மன்னித்தருளி, ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும்கரையேற்றக் கூடியதான தங்கள் சரண கமலங்களில் ஸ்திரமான (த்ருடமான) பக்தியை எனக்குத்தந்தருள வேண்டும்", எனப்ரார்த்தித்தார். (47½)

(மூ)

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌮𑍍 ॥ (48½)
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍇 ॥ (49)

(உ)

இவ்விதம் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்கந்த பரமாத்மாவானவர், க்ருபாஸாகரமூர்த்தியான சக்திதரர், அந்த நக்கிரகவிக்குஅவ்விதமே விசேஷ த்ருடமான பக்தியை அநுக்ரஹித்து, மறுபடியும் அவரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். "ஹே மஹாமுனே! இன்னும் எதை இஷ்டப்படுகின்றாயோ அந்த வரத்தையும் கேள், தருகின்றோம்". என்று அருளினார். (49)

(மூ)

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌵𑌿𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 ॥ (50)

(உ)

இவ்விதம் ஷண்முகநாதன் திருவாய் மலர்ந்தருளலும் மகானுகிய நக்கிரகவி இஷ்ட ஸித்தியைத்தந்தருளும் முருகபிரானைப் பார்த்துத் தனக்கிஷ்டமான வரத்தைக் குறித்து மறுபடியும் ப்ரார்த்திக்கின்றார். (50)

(மூ) 𑌨𑌕𑍍𑌕𑍀𑌰𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑍀𑌨 𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ (51)

(உ) நக்கீரர் ப்ரார்த்திக்கின்றார்:—

"தேவாதிதேவ! கருணையே வடிவாய்க்கொண்டு பக்தர்களுக்கு வசப்பட்டு அநுக்ரஹிக்கும் ப்ரபோ! பராபரப்பொருளே! ஷண்முகநாதா! கங்காஸ்நானஞ் செய்ய ஆசைகொண்டிருக்கின்றேன்; அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்;" எனப்ரார்த்தித்தார். (51)

(மூ)

𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑌃 ।
𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ॥ (52)

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍇 ।
𑌆𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ (53)
𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 53½

(உ)

இவ்வாறு நக்கீரரால் ப்ரார்த்திக்கப்படவே, மஹரிஷிகளால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட குஹஸ்வாமி, தேவஸேநாபதி, ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், மதுரமான வார்த்தையால் அவரை (நக்கீரரை)ப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். "ஹே யோகீந்த்ர! ஸர்வ ஞான ஸ்வரூபமாய் விளங்கும் உத்தமமான இந்தபர்வதத்தின் சிகரத்திலேயே, உனக்கும் இன்னும் மற்றெல்லோர்க்கும் முயற்சியில்லாமலே ஸேவிக்கப்படும் பொருட்டு, போகமோக்ஷங்களைத் தரத்தகுந்ததும் மகாபரிசுத்தமானதுமான கங்காதீர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகத் தருவிக்கிறேன்" என்று சொல்லி அருளினர். (53½)

(மூ)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌯𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ (54½)
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ (55)

(உ)

கங்கா புத்ரனாகிய குஹஸ்வாமி யானவர், பாதாளவாஸினியான கங்கையை அழகுபொருந்திய பராசலரூபியும் தேவதேவருமான

ஸாம்ப மூர்த்திக்கு அந்தர்வாகினி ரூபமாய் எப்பொழுதும் ப்ர தக்ஷிணம் செய்கிறவளாக இந்த இடத்திற்கு வரவேண்டுமென்று நினைத்தார். (55)

(ஶ்லோ)

[illegible]
[illegible] (56)

[illegible]
[illegible] (57)

[illegible]
[illegible] (58)

[illegible]
[illegible] (59)

[illegible]
[illegible] (60)

[illegible]
[illegible] (61)
[illegible] (61½)

(உ)

அப்பொழுதே, மகாபாக்யசாலியாய் உலகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்கிறவளான அந்த கங்காதேவியானவள், பூமிக்குக்கீழே யிருக்கிற ஆதாரசக்திக்கும் ஆதிகூர்ம மூர்த்திக்கும் பக்கத்திலிருக்கிற த்வாரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, உன்னதமானதும் ஶ்ரேஷ்டமானதுமான ஸத்யபர்வதத்தின் உச்சியின்நடுவில் தென்பாகமாக சீக்ரமாய்த் தோன்றினாள். ஸமஸ்த (அறுபத்தாறுகோடி) தீர்த்தங்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவளும், அநேக வர்ணங்களையுடைய தான மீன் கூட்டங்கள் தன்னிடத்திலிருப்பதால் கதம்ப

புஷ்பத்தின் காந்தியை ஒத்தவளும், ஆரவாரத்துடன் ஆகாயம் வரையும் உயர்ந்தெழும்புகின்ற அலைகளாகிய மாலையோடு விளங்குகிறவளும், தேவகந்தர்வ கின்னரர்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுவதால் பெருமை பெற்றவளும், பராசலேஶ்வரரும் பரமாத்மாவும் கருணாநிதியும் உமாதேவியாரோடு கூடினவருமாகிய பரமசிவனுடை ஜடாமண்டலத்திற்கு அலங்காரமாயிருப்பவளுமாகிய அந்த தேவநதியான கங்காதேவியானவள் சீக்ரமாய் வந்து, சிவசக்திஸ்வரூபியும் மஹாஸேநருமாகிய குஹமூர்த்தியைப் பார்த்து, ப்ரீதியோடு கை குவித்தவளாகச் சொல்லுகின்றாள். “தேவசத்ருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லும் மகாபலசாலியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தே! ப்ரஹ்மதேவரை விலங்கிலிட்ட குமாரப்ரபோ! யாதுகாரணம் பற்றி என்னை நினைத்தீர்கள்? அதனைச் சொல்லியருள வேண்டு”மெனக் கேட்டுக் கொண்டாள். (61½)

(8-ம) ஸ்கந்த: ॥

தேவ்யே தேவ ஸராவமே நிவஸஸ்வ ஹஸ்தா த்ரமண்யாஸோ
நக்கீரஸ்ய வாமவஸ்து கி ஸாஹே ஸ்நாதாம் தஷய ஸதா ।
ஸந்த்யஷாம்ச ஜோஜ்ஞயா தவஜ்ஞே ஸம்ஜ்ஞதாம் தேஹிநாம்
ஸவாபீஷ்ட ஸம வ்ருஷாந நிரதா ஸத்யாத்ரி கூடாந்தரா ॥
(62½)

(உ) ஸ்கந்தஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்:—

“தேவலோகத்தில் ப்ரவஹிக்கின்ற கங்காதேவியே! நமது பக்தசிரோன்மணியான நக்கீரன் என்னும் மகான் உனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய விரும்புகின்றான்; அதற்காகவும், இன்னும் உனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்யும் இதர ஜனங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடித்து எல்லாருடைய மனோபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காகவும், நமது ஆக்ஞையின்படி, ஹே மங்களே! இந்த ஸத்யாசலத்தின் கொடுமுடியில் எப்பொழுதும் நீ வஸித்துக் கொண்டிருப்பாயாக”, வென்று ஸ்கந்தமூர்த்தி கங்காதேவிக்கு ஆக்ஞாபித்தருளினர். (62½)

(𑌮𑍂-𑌮𑍍) 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 ।
𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑍁𑌤𑌾 ॥ (63½)

𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ (64½)

𑌤𑌦𑌾 [illegible] ।
𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ (65½)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கிறார்:—

இவ்வாறு குமாரஸ்வாமியால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட பாதாள வாகினியான கங்காதேவியானவள், அந்த ப்ரபுவின் ஆக்ஞையை சிரஸால் வஹித்துக்கொண்டு, ப்ரஹ்மாவினால்வணங்கப்பட்டவளாய் ஸர்வ தீர்த்தங்களுடனும் சேர்ந்தவளாய்க் கொண்டு, அதுமுதல் ப்ரீதியுடன் குண்டரூபமாய் இந்த ஸத்யாசலத்தில் வஸித்து வருகின்றாள். அதில் ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தால் கோடி தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்த பலனுண்டு. இந்த ஸம்பவம் யேற்பட்ட ஸமயத்தில் ஸகலமான தேவர்களும் ஆகாயத்திலிருந்து மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள். (65½)

ஏழாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

अष्टमोऽध्यायः.

(मूलम्) नन्दिकेश्वरः ॥

अथ स्कन्दो महाबाहुर्देवतावाहिनीपतिः ।
गङ्गास्नानाय नक्कीरमनुगृह्य महायशाः ॥ (1)

स्तूयमानो नारदाद्यैर्देवगन्धर्वकिन्नरैः ।
योगिभिः सनकाद्यैश्च स्वगणैश्च समावृतः ॥ (2)

स्ववाहनात्केकिवरादवरुह्य स्वयं जवात् ।
तत्र गङ्गां [illegible] स्नात्वा लोकानुग्रहतत्परः ॥ (3)

अत्र [illegible] विधिवत् [illegible] ।
[illegible] शैवीं षडक्षरीम् ॥ (4)

शिवशक्त्यात्मिकां विद्यां [illegible] ।
[illegible] कृत्वा [illegible] संस्तुतवान् ॥ (5)

वीरबाहु [illegible] स्नानतत्परान् ।
अनुगृह्य [illegible] ॥ (6)

எட்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகிறார்:—

பிறகு மகாபல பராக்கிரமசாலியும் தேவஸேனைபதியும் மிகக் கீர்த்தி பெற்றவருமான ஸ்கந்த மூர்த்தியானவர், நக்கீரரை கங்கா ஸ்நாநம் செய்யும்படி அநுக்கிரஹம் செய்து, நாரதாதி மஹரிஷிகளாலும் ஸநகாதியோகீந்த்ரர்களாலும் தேவகந்தர்வ கின்னரர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டவராய்த் தமது கணங்களால் சூழப்பட்டு, தமது வாகனமாகிய மயில்மேலிருந்து, உலகத்திற்கநுக்ரஹம் செய்யும் விஷயத்தில் ப்ரியமுடையவரான குஹஸ்வாமி சீக்ரமாக

இறங்கி, அந்த கங்கா தீர்த்தத்தில் விதிப்படி முன்னால் நாம் ஸ்நாநம் செய்து கரைசேர்ந்து, ஶ்ரௌத பஸ்மாவை (ஜாபாலோப நிஷத்தில் சொல்லியபடி உத்தூளனம்அவகுண்டனம் த்ருபுண்ட்ரம் முதலாக விபூதியை) தரித்துக்கொண்டு, சிவசக்தி ஸ்வரூபமாயும் ஜனனமரணத்தை நாசம் செய்கிறதாயும் சிவஸம்பந்தமாயுமுள்ள தான ஷடக்ஷரமந்த்ரத்தை தம் மனதால் ஜபித்து, பிறகு கங்கா ஸ்நாநத்தில் ப்ரியமுள்ளவர்களாயிருக்கிற தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் வீரபாகு முதலான பூதகணநாயகர்களையும் மற்றவர்களையும் ஸ்நாநம் செய்யும்படி உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு, குமாரக்கடவுள் அந்தர்த்தானமாயினார் (மறைந்தார்). (6)

(ஸ-டு)

நக்கீரஸ் ஸஹஸர்வைர் தேவைர் முநிபிர் நாரதாதிபி: ।
பூதஸங்கைர் யோகிபிஶ்ச ஸஹ ஸ்நாத்வா க்ருதார்த்ததாம் ॥ (7)
அநேகஜந்மாந்தர புண்யௌக ஸுப்ரஸாதத: ॥ (7½)

(உ)

பிறகு நக்கீரகவியானவர் தேவர்களோடும் நாரதாதி மஹரிஷிகளோடும் பூதகணங்களோடும் யோகிவரர்களோடும் கூட அந்த கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து, அநேக ஜன்மங்களில் செய்த புண்யவசத்தாலும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரஸாதத்தினாலும் தன் மனோரதம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டவராக ஆனார். (7½)

(ஸ-டு)

கார்த்திகே ப்ரஸாதோஸ்ய தஸ்ய பாதாப்ஜ பரஸ்ய ச ।
ஶிவராஜ்யா ஸமாயாதி ஸாக்ஷாத் ஶம்பவ ஸ்வதா ॥ (8½)

ஶ்ருத்வைதத் ருஷய ஸ்ஸர்வே ததா ப்ராஹ்மணாதய: ।
முநயஶ்ச வஸிஷ்டாத்யா வ்யாஸ ஶக்தி பராஶரா: ॥ (9½)

லோகபாலா மஹாதேஜா தேவேந்த்ரா ராகவ ஶந்தநு: ।
ப்ரஹ்மா வாஸுதேவஶ்ச விஷ்ணுர் ஸ்கந்தாதய ஸ்ததா ॥ (10½)

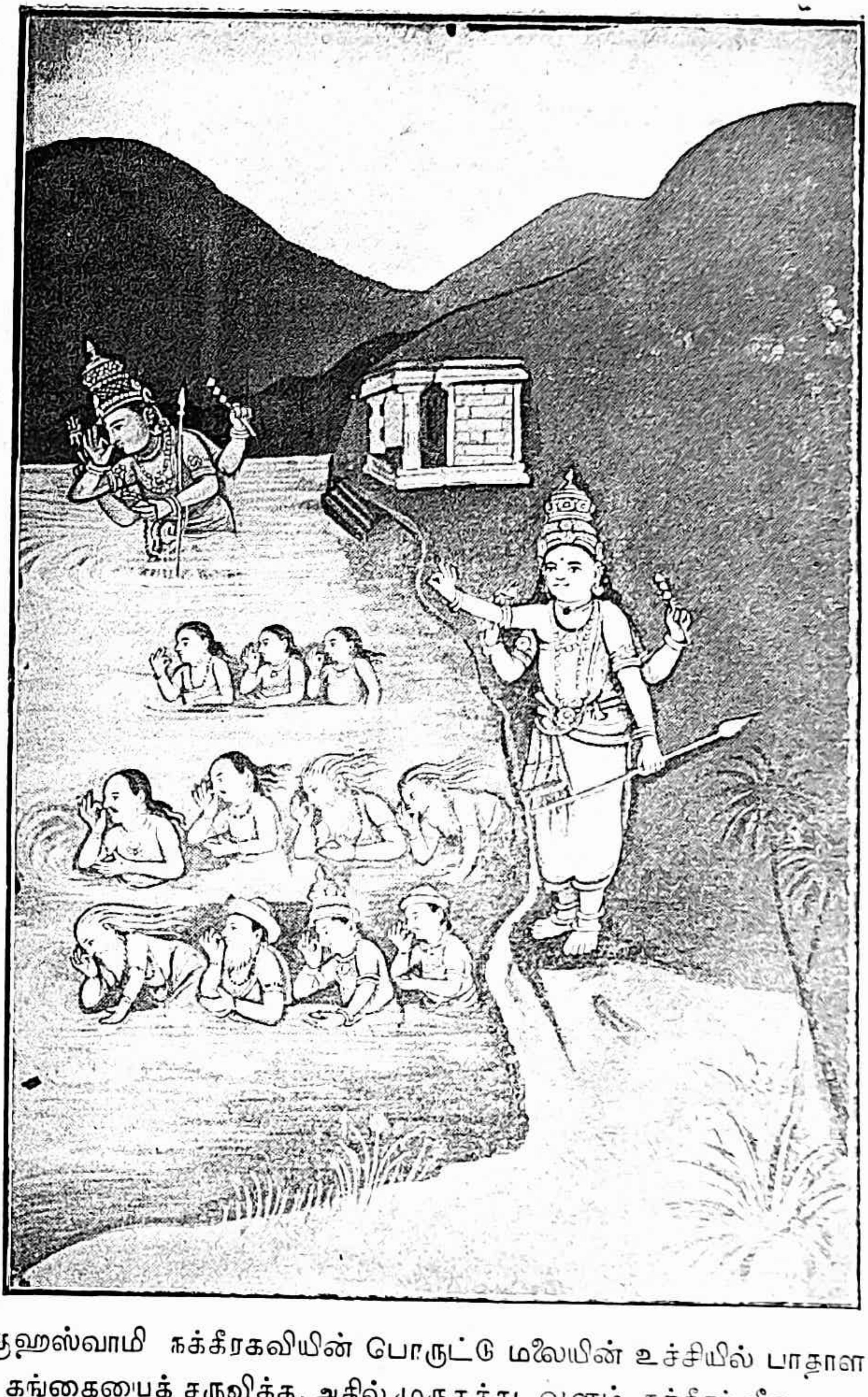

குஹஸ்வாமி நக்கீரகவியின் பொருட்டு மலையின் உச்சியில் பாதாள கங்கையைத் தருவிக்க, அதில் முருகக்கடவுளும், நக்கீரர் வீரபாகு முதலிய தேவர்கள், முனிவர்களும் நீராடல். [பக்கம் 166

सदारास्साग्निहोत्राश्च सपुत्रास्सबान्धवाः ।
वसिष्ठश्च सशिष्याश्च यतयो ब्रह्मवादिनः ॥ (11½)

व्यासश्शक्तिपराशराश्च गालवो ब्रह्मसंमिताः ।
कण्वो राजर्षयश्चैव शौनकाद्यास्तथा ॥ (12½)

निवृत्य संवत्सरेषु शालीनयायावराः ।
वानप्रस्थास्सहिता वानप्रस्थनिष्ठुराः ॥ (13½)
दृष्ट्वा विस्मयमापन्नाः कुमाराज्ञां समागताः ॥ (14)

(உ)

பராசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் ஸோமவாரத்தன்று ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய ஆக்ஞையினால் கங்காதீர்த்தமானது ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோன்றி வந்ததென்று கேள்விப்பட்டதும், அந்தந்த தேசத்திலுள்ள ப்ராஹ்மணாதி ஸர்வஜனங்களும், தங்கள் தங்கள் பத்நிகள், அக்னிஹோத்ரங்கள், பசு புத்ர பந்துக்கள் முதலானவர்கள் ஸஹிதமாய், வஸிஷ்டர், அத்ரி, வ்யாஸர், சக்தி, பராசரர், காலவர், சந்தனு, அகஸ்த்யர், வாமதேவர், விஷ்ணுவ்ருத்தர், மகாதேஜஸ்ஸுடைய மார்க்கண்டேயர், ரைப்யர், முதலான மஹரிஷிகளும், தங்கள் தங்களுடைய ஆஶ்ரமத்திற்குரிய தர்மங்களை த்தவராமல் ஒழுங்காயனுஷ்டிப்பதில் ஶ்ரத்தையுடையவர்களாகிய ப்ரஹ்மசாரி, வானப்ரஸ்தன், ப்ரஹ்மவாதிகள், ஸன்யாஸிகளும், யக்ஞம் முதலான கர்மானுஷ்டான விஷயத்தில் சிறந்தவர்களாகிய முசுகுந்தாதி ராஜ ரிஷிகளும், மஹாஸந்தோஷமுடையவர்களாகி, கூட்டம் கூட்டமாய்ப்புறப்பட்டுதிருப்பரங்குன்றம் வந்து சேர்ந்து, அங்கு குமாரமூர்த்தியின் ஆக்ஞையைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாய் ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள். (14)

(श्लो)

गाङ्गं पवित्रं सलिलं पावनं भुवनन्द्या ।
दृष्ट्वा तत्रैव पावनं तावत्य स्नानं चक्रुः ॥ (15)

அதிஶீதஞ்ச ஶுப்ரஞ்ச பவித்ரம் பாவனம் ஸமீஹிதம் ।
ஸர்வே ஸம்பூய ஸம்ஹ்ருஷ்டா ஸ்நாத்வா தத்ரைவ வாஸரே ॥ (16)

ஶ்ரத்தயா பரயா தேவாந் ருஷீந் பித்ருகணாநுஷயா ।
ஸந்தர்ப்யாந்ந ஸுவர்ணாதி தாநாநி ச யதாபலம் ॥ (17)

த்ருஷ்ட்வா ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய கிரிஞ்ச கிரிஶாத்மஜம் ।
கிரிஜாநந்தனம் ஸ்கந்தம் கிராமீஶம் நமஸ்யயா ॥ (18)

ஸம்ஸ்துத்ய ஸர்வே த்ரய்யுக்தை வாக்பிர்நிகம ஸம்மிதை: ।
ஸம்ப்ராபுர் நிலயம் ஸ்வம் ஸ்வம் க்ருதார்த்தா ஸ்மேதி மந்வதே ॥ (19)

(உ)

ரொம்பவும் பரிசுத்தமானதும் தோஷமற்று நிர்மலமாயுள்ளதும் உலகத்தை சுத்தம் செய்வதும் தரிசித்த மாத்திரத்தில் பாபங்களைப் போக்கடிப்பதும், தன்னாலும் பிறராலும் தெய்வாதீனத்தினாலும் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்களை நிவிர்த்தி செய்வதுமாயுள்ள ஶ்ரேஷ்டமான அந்த கங்காதீர்த்தமானது, மிகக் குளிர்ச்சியுள்ளதாய் பர்வதத்தின்மேலே அவதரித்திருப்பதைக்கண்டு ஆச்சர்யமுற்று எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த ஸோமவாரத்திலேயே அந்த கங்காதீர்த்தத்தில் பரமஸந்தோஷத்துடன் ஸ்நானம் செய்து, தேவ ரிஷி பித்ருக்களுக்கு மிகுந்த ஶ்ரத்தையுடன் தர்ப்பணம் செய்து, தங்கள் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி அன்னதானம் ஸுவர்னதானம் முதலான தானங்களையும் கொடுத்து, பரமசிவஸ்வரூபமான அந்த பர்வதத்தையும், கிரீசராகிய சிவபெருமானின் திருக்குமாரரும் சத்ருஸம்ஹார மூர்த்தியும் தேவஸேநாபதியும் பார்வதி தேவியாருக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் மூர்த்தியுமான ஸ்கந்தஸ்வாமியையும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து, வேதவாக்யங்களால் ஸ்தோத்ரமும் செய்துவிட்டு, தங்கள் ஜன்மம் ஸாபல்யமாயிற்றென்று எண்ணிக்கொண்டு, தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். (19)

(𑌸𑍂-𑌉) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ (20)

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌪𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ (21)
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ॥ (21½)

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌚 ॥ (22½)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥ (23½)

(உ) ஸூதமுனிவர் சொல்கிறார் :—

ஹே ஶௌனகாதி மஹாரிஷிகளே! இந்தப்ரகாரம் நந்திகேசரால் சொல்லப்பட்ட கங்காதீர்த்தத்தின் உற்பத்தியையும், சொல்ப பக்தியுடைய ஜனங்களிடத்திலுங்கூட குமாரமூர்த்திக்கு யேற்படும் விஶ்வாஸத்தையும் கேள்விப்பட்ட ஸநத்குமார யோகீந்த்ரர், ஸந்தோஷஸாகரத்தில் மூழ்கினவராகி, இன்னும் கேட்கவேணுமென்ற ஆசையினாலே, பொறுமையை யுடையவரும் அர்த்த சந்த்ரனை சிரஸில் தரித்தவருமான நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து இருகை கூப்பி தண்டனிட்டு, "ஹே நந்திகேஶ்வரமூர்த்தே! வெகு புண்யங்களைத் தருகிறதுகளும், வேதங்களால் சொல்லப்பட்டதுகளும், அங்கங்கே வஸிக்கிறவர்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களையும் நிவாரணம் செய்கிறதுகளும், வெகுஶ்ரேஷ்டமானதுகளுமான பல சிவக்ஷேத்ரங்களும் விஷ்ணு க்ஷேத்ரங்களுமான அநேக க்ஷேத்ரங்களிருக்கின்றன. தத்வங்களை யறிந்தவர்களுள் மேலானவரே! அந்த க்ஷேத்ரங்களுக்குள் ரொம்பவும் முக்யமான ஒரு க்ஷேத்ரத்தைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டும்," என்று கேட்டுக்கொண்டார். (23½)

(ஈ-ஞ) [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (24½)
[illegible] ॥ (25)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (26)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (27)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (28)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (29)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (30)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (31)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (32)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

முன்னொரு காலத்தில் தேவரிஷியும் த்ருகாலஞானியும் கம்பீர புத்திமானுமான நாரதமஹாரிஷியானவர், ஶ்ருஷ்டிகர்த்தராகிய நான்முகக்கடவுளை யடைந்து வணங்கி நின்று, எல்லாஸந்தேகங்களும் நிவர்த்தியாகவேண்டி ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார். "மகா பாக்யசாலியான நல்லவ்ரதமுடைய பிதாவே! என்விக்ஞாபனத்தை

கேட்டருளவேண்டும். ஸர்வ லோகங்களிலும் வெகுபுண்யத்தைத் தரத்தகுந்ததுகளும், அதிரஹஸ்யமானதுகளும், தரிசனம் செய்த மாத்திரத்தில் ஸகல ஸித்திகளேயும் மோக்ஷஸாம்ப்ராஜ்யத்தையும் கொடுக்கத்தகுந்ததுகளும், அதிஶ்ரேஷ்டமானதுகளுமான, ஸர்வ க்ஷேத்ரங்களும் அநேகவிதங்களான தீர்த்தங்களும், தபோவனங்களும், உன்னதமான மலேகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம், எங்கும் தீர்த்தயாத்திரை செய்துகொண்டு வருகிற என்னல் நேரில் தரிசனம் செய்யப்பட்டதுகள். அந்தந்த க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையானது, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணங்களில் மனஸுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாததாகவும் மிகப்பரிசுத்த முள்ளதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஹே பத்மாஸன! அவைகளில் எது உத்தமமான க்ஷேத்ரமென்று நிச்சயிக்கத் தெரியாமல் மயங்குகின்றேன். ஆகையினல், பகவானே! இந்தக்ஷேத்ர முதலானதுகளில் தர்மமார்க்கம் தவருமல் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு இஹலோக பரலோகபலன்களேக்கொடுக்கத் தகுந்ததும், நேரே மோக்ஷத்தைத்தரத் தகுந்ததும், ஸர்வோத்தமமானதும், ஸர்வவேதார்த்தங்களாலும் நிச்சயம் செய்யப்பட்டதுமான ஓர்ஸ்தானத்தை தெரிந்து இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லவேணும்; ஸர்வதேவர்களுக்கும் உத்தமராகிய பிதாவே! இந்த மூன்று உலகங்களிலும் தங்களாலறியப்படாதது ஒன்றுமில்லேயல்லவா!” எனப்ராரத்தித்தார். (32)

(ஸூ-ப்ர)

ஏவம் ப்ருஷ்டவதி ப்ரஹ்மஸூநௌ ஹம்ஸவாஹ ஸம்ஸேவ்ய: ஸ்வாத்
ஸ்வஜ்ஞாநாய தநாகஸ: கமலஜ: ப்ராஜ்ஞ: வாணீஶோ
விதி: ।

க்ஷேத்ராணாம் பரமம் பவித்ரமமலம் ப்ரோவாச தேவர்ஷயே
ஶ்ரோத்ரு ப்ரீதிவர்த்திதம் நிவஸதாம் ஸர்வார்த்த ஸித்தி ப்ரதம் ॥
(33)

(உ)

இவ்வாறு நாரத முனிவரால் கேள்கப்பட்டபொழுது, எண்ணிறந்த தேவகணங்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவரும் வேத ஸமூகங்களுக்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டவரும்,

மூலப்பொருளும் ஸர்வவ்யாபகரும், தாமரைப் பூவிலுதித்தவருமான ப்ரஹ்மதேவரானவர், க்ஷேத்ரங்களுள் உத்தமமானதும் புண்யமானதும், பரிசுத்தமானதும், வேதவேதாந்தங்களால் வெளியிடப்பட்டதும், வஸிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைத் தரத் தகுந்ததுமான க்ஷேத்ரத்தை ஆலோஜித்து நிச்சயம் செய்து கொண்டு, தேவரிஷிக்குச் சொல்லுகின்றார். (33)

(ஸ-ஞ) ப்ரஹ்மா ॥

ஶ்ருணு நாரத வக்ஷ்யாமி ரஹஸ்யமதிபாவநம் ।
பவ கோடி தபோலப்யம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வோத்தமோத்தமம் ॥ (34)

ப்ரணவார்த்தமஜாநந்தம் மாமேதம் தத்வதோ குஹ: ।
அநுக்ரஹாய யம் காலே ஶிக்ஷாரக்ஷாவிதாயிநீ ॥ (35)

யதா ததா ஸமாரப்ய ப்ரார்த்தித ஸ்ஸுர ஸைந்யப: ।
சிரகாலம் ஸந்துஷ்ட்யா ப்ராஹ கம்பீரயா கிரா ॥ (36)

(உ) ப்ரஹ்ம தேவர் அருள்கின்றார்:—

"ஹே நாரதா! மிக பரிசுத்தமானதும் அதிரஹஸ்யமானதும் அநேக கோடி ஜன்மங்களில் செய்த தபஸினாலடையத் தகுந்த ... உத்தமோத்தமமானதுமான க்ஷேத்ரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்; கேட்பாயாக."

"முன் ஒருகாலத்தில் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், ப்ரணவார்த்தத்தை உள்ளபடி அறியாதவனாகிய எனக்கு அநுக்ரஹஞ் செய்யக்கருதி ரக்ஷா (பரிபாலன) ரூபமாகிற சிக்ஷையை எப்பொழுது செய்தாரோ, அது முதல் வெகுகாலம் என்னால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டவராகிய தேவஸேநாபதியான குஹஸ்வாமி, மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு கம்பீரமான வாக்கினால் (பின் வருமாறு) என்னிடம் கூறியருளினர்." (36)

(ஸ-ஞ)

விஶேஷம் ஸர்வகார்யார்த்தம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி தே ஹரே ।
தாநவேந்த்ரம் தாரகம் ச ஹத்வா க்ஷேத்ரம் ததோ மயா ॥ (37)

𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌡𑍌𑌜𑌸𑍇 ॥ (38)

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ (39)

𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
[illegible] ॥ (40)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (41)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (42)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (43)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (44)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (45)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (46)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (47)

(உ)

"ஹே ப்ரஹ்மதேவா! ஸாதுக்களை ஹிம்ஸிக்கின்றவர்களான அஸுரேந்த்ராகிய சூரபத்மாஸுரனையும் தாரகாஸுரனையும் ஸிம்ஹவக்த்ரனையும் அவர்களைச்சேர்ந்த மற்றெல்லா அஸுரர்களை

யும், தேவகார்யார்த்தமாக யுத்தத்தில் கூட்டங்கூட்டமாய் ஸம்ஹாரம் செய்து, தேவேந்த்ரனுக்கு ஸ்வர்க்கலோகத்தைக் கொடுத்து, தேவர்களையும் ப்ராஹ்மணர்களையும் மற்றய ஸாதுக்களெல்லோரையும் ஸுகமுடையவர்களாகச் செய்துவிட்டு, இந்த்ராதிதேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு நாம், ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணரும் ஸுககாரணருமான மகாதேவரானவர், தக்ஷிணகைலாஸமென்றும் ஸத்யஞானகிரியென்றும் சொல்லப்பட்ட எந்த ஸ்தலத்தில் ஆவிர்பவித்தவராய், ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ப்ராணாந்த்ய காலத்தில் வலது காதில் தாரகோபதேசம் செய்கின்றாரோ; அப்பேர்பட்ட உத்தமோத்தமமான பராசல க்ஷேத்ரத்தை (திருப்பரங்குன்றத்தை) யடைந்து, அங்கு தேவேந்த்ரனின் குமாரியான தேவஸேனையை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு அந்த ஸ்தலத்திலேயே தேவர்களோடு வஸிக்கப்போகின்றோம். தாமரைப்பூவினுதித்த ப்ரஹ்மதேவா! அப்பொழுது நீர் அந்த இடத்திற்கு வந்து சேரும். ஹே பரிசுத்தா! உமக்கு ப்ரணவார்த்தத்தை உள்ளபடி உபதேசஞ் செய்கின்றோம்.'' என்று குஹஸ்வாமியினால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவனாகிய நான், "தேவரிஷிகளில் ஶ்ரேஷ்டனான நாதா! ப்ரணவஸ்வரூபமாய் ஸத்யாசலமெனப் பெயர் பெற்றதான அந்த மகா பர்வதத்தையடைந்து, அந்த கல்யாண நகரத்தில் திருமணக் கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கும் அகிலாண்டரூபியும் தேவதேவனுமாகிய ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பரமாத்மாவை தரிசனஞ்செய்து, அந்த தேசிககுருவினிடமிருந்து, எந்த ப்ரணவத்தின் பொருளை அறிந்த எவனும் துக்கப்படமாட்டானோ அப்படிப்பட்ட மிகப் பெருமை வாய்ந்துள்ளதான ப்ரணவார்த்த ஸமூகத்தை ரகஸ்யத்துடன் உள்ளபடி உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டேன். ஹே தேவரிஷே! ஸர்வக்ஞான நாரதமுனே! புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் சிறந்ததும் மங்களகரமானதும் உத்தமோத்தமமானதுமான அந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்திற்கு நீ சீக்ரம் செல்'' என அருள் கூர்ந்தனர். (47)

(௪-௭) 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 ॥

[illegible]

[illegible] ॥(48)

𑌤𑌦𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌿𑌸𑍍𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍁
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍 ॥ (49)

𑌸 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑌿𑌵𑍌𑌘𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 𑌸 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ (50)

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍌𑌲𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍𑌰𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑍍 ॥ (51)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்லுகின்றார்:—

இந்த ப்ரகாரம் ப்ரஹ்மதேவருடைய வேதாந்தஸாரமான வார்த்தையை, ஸதா ஈஶ்வரத்யாநம் செய்கிற சித்த வ்ருத்தியுடைய நாரத மகரிஷியானவர் கேட்டு, ஸந்தோஷ சித்தராய், சீக்ரமாக ஸத்யாசலம் வந்துசேர்ந்தார். யோகீஶ்வரரான அந்த நாரதமகரிஷியின் வரவைக்கண்டு, சிஷ்யவர்க்கங்களுடன் சரணவப்பொய்கையில் அனுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டிருந்த அகஸ்த்ய மஹா முனிவரும் மற்ற மஹரிஷிகளும் களித்தனர். காமாதி சத்ருக்களை ஜயித்தவரான நாரத மஹரிஷியானவர் அகஸ்த்ய மஹரிஷியினால் க்ஷேமம் விசாரிக்கப்பட்ட பின் அனுஷ்டானம் செய்து முடித்துக்கொண்டு, க்ரௌஞ்சாஸுரனை ஸம்ஹாரம் செய்த ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை தரிசித்து, மிகவும் பக்தியோடு பூமியில் தண்டம்போல் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து எழுந்து, மங்கள ஸ்வரூபியும் மங்களத்தைத்தருகின்றவரும் ஞான ஸ்வரூபியும் ஆதிபுருஷனும் (மூலப்பொருளும்) பரமசிவகுமாரனுமான தேவஸேநாபதியை, ஞானயோகியான நாரத மஹரிஷியானவர் பக்தியுடன் வணங்கினவராய் அஞ்சலிசெய்து கொண்டு, குமார மூர்த்தியை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்:—

(51)

𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌟𑍁𑌃 ॥

(ஶ்லோ) 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌶 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲 𑌲𑍋𑌕 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰 ॥ (52)

𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍂𑌰
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯 ॥ (53)

(உ) குஹஸ்வாமியை நாரதமஹரிஷி ஸ்தோத்ரம் செய்தல்:—

நாரத மஹரிஷி ஸ்தோத்ரம்:—

அகண்ட ஸச்சிதானந்த மூர்த்தே! ப்ரஹ்மதேவருக்கு குருவானவரே! மகேஶ்வர புத்ரா! ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமின்! உலகத்தைப் பரிபாலித்து அழிக்கும் ப்ரபோ! அகிலாண்டகோடி ப்ரம்மாண்ட நாயகா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்:— (52)

ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸுகத்தைச்செய்யவேண்டியதற்காக மகா பயங்கரர்களாகிய சூரபத்மா முதலான அஸுரக்கூட்டங்களை நாசம்செய்து, தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் விசேஷமான ஸுகத்தைக் கொடுத்த குஹஸ்வாமின்! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (53)

(ஶ்லோ)

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌵𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌸𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑍇𑌶𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌪 𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 ॥ (54)

(உ)

இவ்வாறு ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு எதிரில் நிற்கும் ப்ரஹ்மஞானியும் ப்ரஹ்மகுமாரருமாகிய நாரதமஹரிஷியைப்பார்த்து, ஸத்யாசல நாயகரும் கங்கா குமாரருமான குஹஸ்வாமியானவர் ஸந்தோஷத்தோடு திருவாய் மலர்ந்தருளுவரராயினர். (54)

(மூ)

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌤𑌨𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 ।
[illegible]
[illegible] ॥ (55)

𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋
[illegible] 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (56)

(உ)

"மஹரிஷே! நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்? உனது மனோபீஷ்டமென்ன? சொல்; நீ இப்பொழுது செய்த இந்த சிறந்த ஸ்தோத்ரத்தினால் நாம் மிகவும் த்ருப்தியுற்றோம்." (55)

"உன் ஸ்தோத்ரத்தினால் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்திருக்கும் நாம் உன் அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து வைத்திக்கின்றோம்," என்று இவ்வாறு சக்திதரரால் அருள்பாலிக்கப்பட்ட நாரதமுனிவர், முருகபிரானைப் பார்த்து தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார். (56)

(மூ)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (57)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (58)

(உ)

"ஹே ஸுப்ரஹ்மண்யப்ரபோ! தங்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ப்ரஹ்மதேவரால் ஏவப்பட்டவனாகிய நான், ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தைத்தாண்டுவ (கடப்ப)தற்குக் கப்பலாயிருக்கிற தங்களுடைய இரண்டு பாத கமலங்களையும் தரிசனம் செய்யவேண்டி, ரொம்ப ச்ரேஷ்டமானதும் பராசலமெனப் பெயர் பெற்றதுமான இந்த ஸமஷ்டி க்ஷேத்ரத்திற்கு வந்திருக்கின்றேன்." (57)

"ஹே தேசிககுரோ! ஒருவராலேயும் தள்ளக்கூடாததான பரமேச்வரனுடைய மாயையானது என்னை எப்படி ஒரு காலத்திலேயும் அணுக மாட்டாதோ, ஹே ஸர்வலோக சரண்யா! ஹே தேவநாயகா! ஹே ப்ரபோ! அப்படியே இப்பொழுது எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்." (58)

(ஈ-ஞ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (59)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

(உ)

இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கும் தபோதனரான நாரத மஹாமுனிவரைப் பார்த்து, தபோதனர்களான மஹரிஷிக்கூட்டங்களால்

பூஜிக்கப்பட்டவரும் கோடி ஸூர்ய ப்ரகாசருமான ஸத்யாசல நாயகர், ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், அந்த நாரதமஹரிஷிக்கு வேதார்த்த ஸாரத்தை க்ருபை கூர்ந்து உபதேசித்தருளினர். (59)

எட்டாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அத² நவமோऽத்⁴யாய:

([illegible]) நந்தி³கேஶ்வர: ॥

[illegible]க³ஸ்த்யாய [illegible] ஸுப்³ரஹ்மண்யேந தீ⁴மதா ।
ஸர்வ வேதா³ம்ஶ்ச வேதா³ந்த ஶாஸ்த்ராண்யாக³மா அபி ॥ (1)

உபதி³ஷ்டாநி தத்ஸர்வம் க்³ருஹீத்வா ஸோऽபி நாரத³: ।
தஸ்மாத் தி³வ்ய பராத்³ரௌ நகே³ புண்ய [illegible] ॥ (2)

வஸத்யத்³யாபி யோகீ³ந்த்³ரோ ப்³ரஹ்மணா ப்³ரஹ்மநந்த³ந: ।
தஸ்மாத்தத் க்ஷேத்ர ஸத்³ருஶம் வித்³யதே நஹி குத்ரசித் ॥ (3)

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(உரை) நந்திகேஸ்வரர் சொல்லுகின்றார்:—

ஞானவானாகிய ஸநத்குமாரமஹர்ஷே! அகஸ்த்யமஹரிஷிக்கு, ஞானஸ்வரூபியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினால் எல்லாவேதங்களும் வேதாந்தங்களும் சாஸ்த்ரங்களும் ஆகமங்களும் வித்தைகளும் முந்தி உபதேசம் செய்யப்பட்டன. இந்த நாரதமஹரிஷியும், வேதம் முதலான ஸகலவித்தைகளையும் அங்கேயே உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டபடியினாலே, புண்ய க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம் மேலான பராசலத்தி (திருப்பரங்குன்றத்தி)லேயே, ப்ரஹ்ம குமாரரான நாரதயோகீந்த்ரர், ப்ரஹ்மதேவருடன்கூட இன்னமும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். ஆகையால் அந்தக்ஷேத்ரத்திற்கு ஸமானமான க்ஷேத்ரம் எவ்விடத்திலுமில்லை. (3)

(மூ) सूतः ॥

[illegible] इति श्रीमन्नन्दिनं लोकनन्दिनम् ।
सनत्कुमारो मुनयः प्रत्युवाच विनयान्वितः ॥ (4)

अहो धन्योऽस्मि भगवन् भवत्पादसमाश्रयात् ।
महतां संगमात्को वा याति किं न कृतार्थताम् ॥ (5)

अगस्त्याय यज्ज्ञानमुपदिष्टं गुहेन वै ।
तन्मे [illegible] येनैव कृतकृत्यो भवाम्यहम् ॥ (6)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்லுகின்றார்:—

"ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! இந்த ப்ரகாரம் சொல்லுகிற லோகாநந்தகராகிய நந்திகேஶ்வரரைப் பார்த்து, தேஜஸ்வியான ஸநத்குமாரமஹரிஷி வணக்கத்துடன் பதில் சொல்கின்றார்." "ஹே நந்திகேஶ்வர பகவானே! தங்களுடைய பாதங்களில் சரணமடைந்ததினால் நான் தன்யனானேன். மஹான்களுடைய சேர்க்கையினால் எவன் தான் தன்யனாகமாட்டான். முந்தி அகஸ்த்ய மஹரிஷிக்கு குஹஸ்வாமியினால் எந்த ஞானமானது உபதேசிக்கப்பட்டதோ, எந்த ஞானத்தைப்பெற்றுக்கொண்டதினால் நான் க்ருதக்ருத்யனாவேனோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்தை எனக்கு உபதேசம் செய்யவேண்டும், என்று வேண்டிக்கொண்டனர். (6)

(மூ) नन्दीशः ॥

शृणु योगीन्द्र वक्ष्यामि शिवज्ञानमनुत्तमम् ।
यच्छ्रुत्वा मुच्यते पापात् नरः संसारसंभवात् ॥ (7)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

"ஹே ஸநத்குமார யோகீந்த்ரா! மனிதன் எதைக்கேட்டு ஸம்ஸாரத்தினாலுண்டாகிற பாபத்திலிருந்து விடுபடுவானோ அப்பேர்ப்பட்ட உத்தமமான சிவஞானத்தைச்சொல்கின்றேன், கேட்பீராக".

(மூ) सनत्कुमारः ॥

किं तज्ज्ञानमिति प्राज्ञ ज्ञेयं वा येन किं वद ।
ज्ञात्वा किं फलं तस्य सर्वज्ञ करुणानिधे ॥ (8)

𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (9)

𑌪𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌡𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ (10)

𑌯𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌪𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (11)

𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌕𑌃 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌸𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ (12)

𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ (13)

(உ) ஸநத்குமார மஹரிஷி கேட்கின்ருர்:—

"கருணைக்கடலாகிய நந்திகேஶ்வர மூர்த்தே! ஸர்வக்ஞ! ஞானமென்று சொல்லப்படுவதுயாது? அதனல் அறியத்தகுந்தது என்ன? அதை அறிவதால் பலன் என்ன? ப்ரஹ்ம ஞானிகளான ப்ராஹ்மணர்களால் பசு என்றும் பாசமென்றும் சொல்லப்படுகின்றவை எவை? ஜடமில்லாத எது பசு என்று சொல்லப்படுகிறதோ அது அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஜடமான எது பாசமென்று சொல்லப்படுகிறதோ அது க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது. பரமாத்மாவான சிவபெருமான் க்ஷரத்திற்கும் அக்ஷரத்திற்கும் வேருக, ஆதாரமாயிருக்கின்ருர். இம்மூவர்களும் ஆதியந்தமற்றவர்கள். எது அக்ஷரமென்றும் பசுவென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ, அதுவே புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறது. எது க்ஷரமென்றும் பாசமென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ, அது ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. க்ஷரத்திற்கும் அக்ஷரத்திற்கும் பரனுகி எஜமானுயிருக்கிறவர் யாரோ அவர்தான் க்ஷராக்ஷரங்களை ஏவுகின்ருர். இந்த மூன்று பொருள்களையும் ஒன்றிற்கொன்று சம்மந்தமில்லாமல் வேறு வேருக நான் அறியமாட்டேன். ஹே மஹாஞானியாகிற நந்திகேஶ்வர ப்ரபோ! அவைகளுடைய ஸ்வ

ரூபத்தையும் காரியங்களையும் நான் அறியுமாறு எனக்கு அவைகளை உள்ளபடியே சொல்லியருளவேண்டும்;'' என ப்ரார்த்தித்தனர்.(13)

(𑌈-𑌉) 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 𑌜𑌡𑌾 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 ॥ (14)

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌜𑌡𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍀𑌰𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ (15)

𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕 𑌮𑍇𑌘𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ (16)

𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌮𑍋𑌹 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌹 𑌸𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ (17)

𑌮𑍈𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌲 𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑌶𑍁 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞 𑌗𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍇𑌰𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌚 𑌬𑌂𑌧𑌨𑍀𑌃 ॥ (18)

𑌮𑌾𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌯𑍂𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌰𑌮𑍇𑌷 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌬𑌿𑌂𑌬 𑌪𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌚𑌲𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥ (19)

𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌚 𑌤𑌨𑌵𑍋𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ (20)

𑌗𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌃 ।
𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ (21)

𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾 𑌦𑌸𑍍𑌨 ।
𑌅𑌸𑍍𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌪𑌾𑌮𑍇𑌶 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌦𑌾𑌸𑌵𑌾𑌶𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌃 ॥ (22)

𑌅𑌰𑌂𑌶 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌗 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (23)

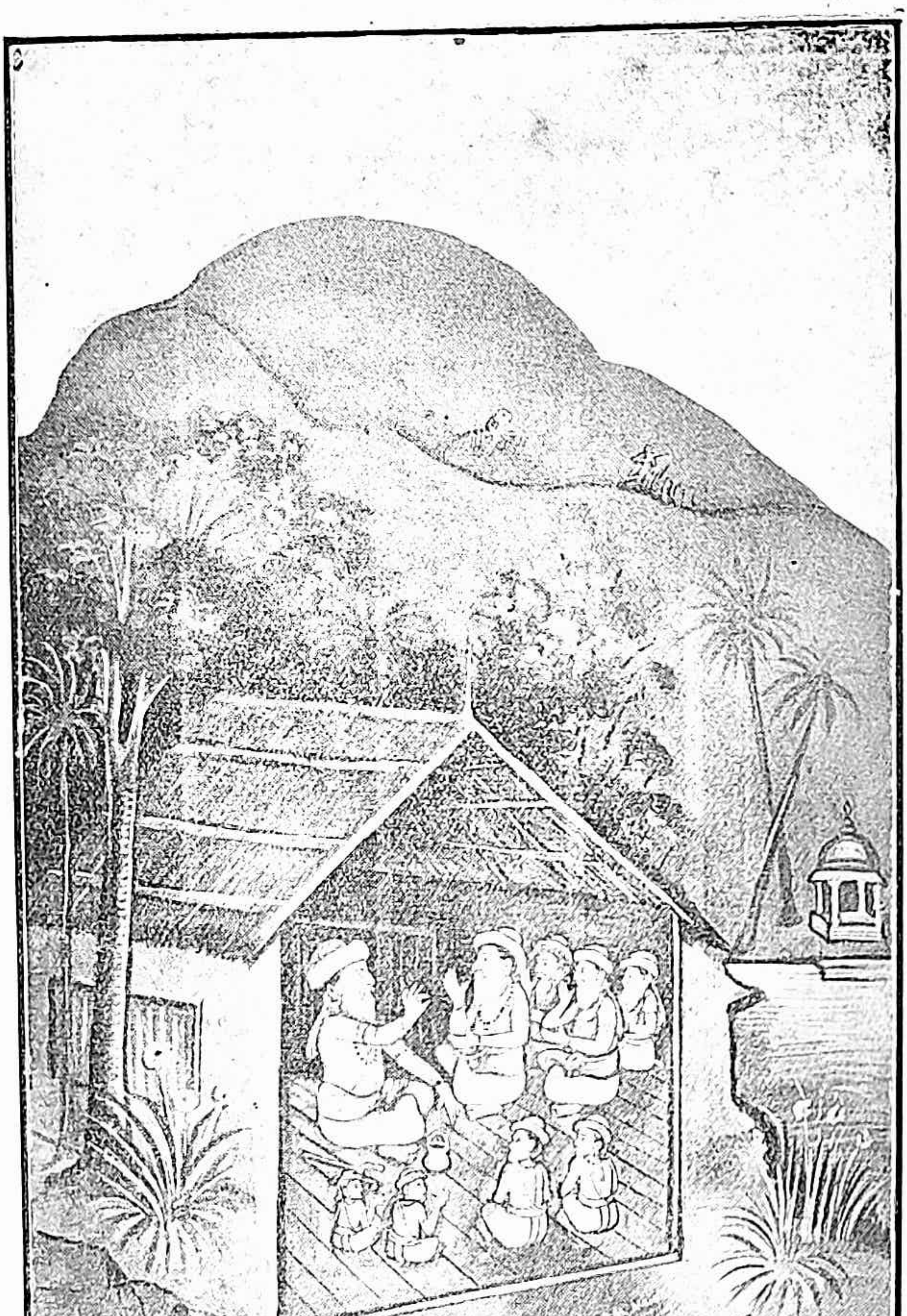

ஸூதபுராணிகர் சௌநகாதி மஹரிஷிக்குத் தத்வங்களை
எடுத்துரைத்தல். [பக்கம் 183

(உ) நந்திகேச்வரர் சொல்கிறார்:—

ஈச்வரசக்தியானவள் மாயை யென்றும் ப்ரக்ருதி என்றும் ஜடரூபி யென்றும் சொல்லப்படுகிறாள். அந்த மாயையானவள் சிவாக்ஞையினாலே சிதாகாசத்தில் விளங்குகின்றாள். பரமாத்மாவினிடத்தை விட்டுப் பிரியாதவளாயிருக்கிற அவள், சைதன்யமில்லை. புருஷனானவர் ஜடரூபியான மாயையினாலே வ்யாபிக்கப்பட்டவராய் ஜீவனாகிறார். அந்தந்த சரீரத்தை யடைந்தவராகி பூர்வஜன்மத்தில் தான் செய்த கர்மபலத்தை யனுபவிக்கிறார். அந்த ஜீவனானவர் வினையைக் காரணமாகவுடைய போகத்தை யனுபவித்த பிற்பாடு, வினைகள் நாசமாகிறதினாலே ஜனனமரணத்திலிருந்து விடுபடுகிறார். புண்ய பாபரூபமான வினையானது ஸுகதுக்கரூபமான பலத்தைத்தருகிறது. அதினுடைய அனுபவமானது போகம். சரீரம் போகத்திற்கு ஸாதனமாயிருக்கிறது. உள்ளும் வெளியுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்கள் போகத்திற்கு வழியாயிருக்கிறது. போகத்தையனுபவிக்கிற போககர்த்தாவானவன் பசுவென்று சொல்லப்படுகிறான். இவன் செய்த வினைக்கு போக கர்த்தா இவனைத்தவிர வேறில்லை. (அதாவது இவன் செய்த கர்மங்களின் பலனை இவனைத் தவிர வேறொருவரும் அனுபவிக்கமாட்டார்கள்.) இவன் செய்த வினைப்பயனைத் தவிர வேறொருவரின் வினைப்பயனை (பிறர் செய்த கர்மங்களின் பயனை) இவன் அனுபவிக்கமாட்டான். பெண்டு பிள்ளைகள் மற்றும் பந்துக்களோடு கூட சேர்க்கையானது, யாத்திரை போகும்பொழுது மார்க்கத்தில் ஜனங்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஸந்தித்துச் சேருவது போலவேதான். சந்த்ரபிம்பமானது ஆகாயத்தில் சஞ்சலமாயிருக்கிற நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களோடு சேர்ந்திருந்த போதிலும் ஸம்பந்தமில்லாததாகக் காணப்படுகிறது போல, இந்த ஜீவனானவன் சரீரங்களால் மறைக்கப்பட்டவனானாலும் அதுகளில் ஸம்பந்தமில்லாதவனாகக் காணப்படுகிறான். மேலும் இந்த ஜீவனுக்குச் சென்றதுகளும் இனிவரப்போகிறதுகளுமான சரீரங்கள் கணக்கில்லை. ஜனங்கள் பழய வஸ்திரங்களைத் தள்ளிவிட்டு புது வஸ்திரங்களை தரிப்பதுபோலவே, இந்த ஜீவாத்மாவும் பூர்வ சரீரங்களை விட்டுவிட்டு புதிதான சரீரத்தைத் தரிக்கிறான். நதியிலிருக்கும்

மீனானது எவ்வாறு இருகரைகளிலும் அடிக்கடி முட்டி சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றதோ, அவ்வாறே இந்த ஜீவனும் மோக்ஷமடையும் வரையில் ஜனன மரணத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறான். மேலும் பசுவான இந்த ஜீவனானவன் தன்னுடைய வினை வசத்தால் ஸ்வர்க்க பாதாளம் பூலோகம் முதலிய இடங்களில் ஈஶ்வரனுடைய பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவனாய் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். ஈஶ்வரனுடைய லீலாநிமித்தமாக இவ்விதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்று சாஸ்திரங்களில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மதேவன் முதல் எறும்புவரையுள்ள ப்ராணிகள் பசுக்களென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். (23)

(𑌸-வ) 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥ (24)

(உ) ஸநத்குமாரர் சொல்கிறார்:—

புத்திமானே ஹே நந்திகேஶ்வரா! தங்களால் இப்பொழுது ப்ரக்ருதி யென்றும் மாயை யென்றும் எவள் சொல்லப்பட்டாளோ, (எந்தப்பொருளானது உதாகரிக்கப்பட்டதோ), அந்த மாயையினுடைய ரூபத்தையும் செய்கைகளையும் எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டும், எனப்ரார்த்தித்தனர். (24)

(𑌸-வ) 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (25)

𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ (26)

𑌸𑍈𑌵 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌃 ॥ (27)

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ (28)

𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ (29)

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ (30)

𑌨 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ (31)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌶𑌃 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌶𑍋𑌹𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ (32)

𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ (33)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌃 ॥ (34)

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ (35)
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ (35½)

(உ) நந்திகேஶ்வரர் அருளுகிறார்:—

எந்த மாயையானவள் ப்ரக்ருதி என்று சொல்லப்படுகிறளோ அவள் பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்தவளாய், மறுபடி எல்லா பசுக்களாலும் மாயை என்று சொல்லப்படுகிறள். அந்த மாயையானவள் அவ்யக்தமென்றும், ப்ரக்ருதி என்றும், மாயை என்றும், ப்ரதானமென்றும், பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு, எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிறள். ஸுகதுக்கங்களால் மோகத்தை அடைந்திருக்கும் ஆன்மாவிற்கு மூன்று குணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்கிற இம்மூன்று குணங்களும் மாயையிலிருந்து உண்டானதுகள். சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற ஐந்து தன்மாத்ரைகளும், ப்ருதிவி

அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம், என்கிற ஐந்து பூதங்களும், துவக்
(தோல்), சக்ஷுஸ் (கண்), ஶ்ரோத்ரம் (காது), ஜிஹ்வை (நாக்கு),
ஆக்ராணம் (மூக்கு), என்கிற ஐந்து ஞானேந்த்ரியங்களும், வாக்
(வாய்), பாணி (கை), பாதம் (கால்), பாயு (மலத்வாரம்), உபஸ்தம்
(ஜலத்வாரம்), என்கிற ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்களும், மனஸ், புத்தி,
அஹங்காரம், சித்தம், என்கிற நாலு அந்தக்கரணங்களும், சுருக்க
மாக "அவ்யக்தம்" என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் விகார
பாவத்தைக் காண்பிக்கின்றன. இதுகளுக்கு காரணத்தன்மையை
யடைந்த சக்தி அவ்யக்தமென்று சொல்லப்பட்டது. காரியத்
தன்மையை அடைந்த சரீரம் முதலானதும், கடம் முதலானதுகள்
போல வ்யக்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவானது இந்த
தத்வங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.(என்பதை)வித்வான்களும்
கூட மாயையின் பலத்தினால் மோகிக்கப் பட்டவர்களாகி (உணர
முடியாதவர்களாய்), ப்ரஹ்மா முதலான இந்தபக்ஷங்களையே கொண்
டாடுகிறார்கள். "நான் ப்ரஹ்மா," "நான்ப்ராஹ்மணன்," "நான்
ஏகாக்ஷி" (ஒருகண் தெரியாதவன்), "நான்செவிடன்," "நான்
வித்வான்" "நான் கருப்பன்," "நான்வெள்ளையன்," "நான்மெலி
ந்தவன்," "நான்ஊமையன்," என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வெவ்
வேறு லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவர்களைக் காட்டிலும் விலக்ஷண
ராகிய ஆத்மாவானவர் தம்முடைய லீலையினாலே, இவர்களைப் பார்க்
கிறவராகி, "சரீரமென்னுடையது; சரீரம் நானில்லை; இதுகளெல்
லாம் ஜடங்கள்; இவை, சரீரத்தை உடையவனாகிய என்னைப்பார்க்க
(ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ள) முடியாது. ஆனால் நான் இவை
களைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறமை உள்ளவன்" என்று கூறுகின்
றது. அவைகளை யெல்லாம் ஆத்மாவானவர் பார்க்கிறார், அவரை,
இவைகள் பார்க்கிறதில்லை. ஜீவாத்மாவும், ஸர்வத்ர பரிபூர்ணராயும்
நியந்தாவாயும் ஹிரண்மயனாயும் இருக்கிற ஈஶ்வரனை எப்பொழுது
பார்க்கிறானோ (அறிகிறானோ அப்பொழுதே புண்ய பாபங்கள் விடு
பட்டவனாய் உடனே ஸாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். (35½)

(உ-ரு) ஶௌனகஃ ॥

உத்யஹ்வோ உஷாபோமீ ஶாரணா ஸாஜந்நா ।
ஈடீத வேதவித்தாந்த விஶ்வஸ்ஹெவ்யா விராஜதே ॥ (36½)

நாரதஶ்ச ததா ப்ராப்ய ஶிவஜ்ஞாநம் ஶிவாத்மஜாத் ।
தத்ரைவ வஸதி ஶ்ரீமத் ஸத்யஜ்ஞாந கிரௌ முதா ॥ (37½)

அந்யேபி முநயஸ்ஸர்வே மார்கண்டேயாதயஸ்ததா ।
ராஜாநோ முசுகுந்தாத்யா தேவாஶ்சாந்யே தேவதாகணா: ॥ (38½)
போகமோக்ஷபரா நித்யம் வாஸஞ்சக்ரு முதாந்விதா: ॥ (39)

(உ) பின்னும் நந்திகேஶ்வரர் சொல்கின்றார்:—

இவ்விதமாக குருவாகிய ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினாலே வேதாந்த ஸித்தாந்த வித்தைகளை அப்பாஸஞ்செய்து வைக்கப்பட்ட மஹாயோகீஶ்வாராகிய அகஸ்த்ய மஹரிஷியானவர், அப்பொழுதே அதிகமான தேஜஸை அடைந்தார்; அவ்வாறே நாரத மஹரிஷியும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினிடமிருந்து சிவஞானோபதேசம்பெற்று அழகுபொருந்திய அந்த ஸத்யஞானகிரி (திருப்பரங்குன்றத்தி) லேயே வஸித்து வருகிறார். மார்க்கண்டேயர் முதலான மஹரிஷிகளும், முசுகுந்தர் முதலான ராஜரிஷிகளும், இன்னும் அநேகமான தேவகணங்களும், போகத்தில் ஆசையுள்ளவர்களும், மோக்ஷத்திலாசை யுள்ளவர்களும், மற்றுமநேகம் பேர்களும், ஆனந்தமுடையவர்களாக அந்த க்ஷேத்ரத்தில் வாஸம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். (39)

(மூ)

தஸ்மிந் க்ஷேத்ரே வஸேத் புண்யே ஹ்ருஷ்டேந்த்ரியோ மஹாத்மந: ।
வஸந்தி யே ஶாஸ்வதீம் யாவத்காலம் மஹாமதே ॥ (40)
தாவத்வர்ஷஶதம் தேவி ஶிவலோகே மஹீயதே ॥ (40½)

பஹுநாத்ர கிமுக்தேந ஶ்ருணு த்வம் யோகிநாம்வர ।
பஹுஜந்மஸு யே லோகே க்ருதபுண்யா தபஸ்விந: ॥ (41½)

யேஷாம் ஶைவம் பரம் ஜந்ம யேஷாமீஶ: ப்ரஸீதது ।
தத்ர வாஸம் லபந்தே ஹி தே மஹாத்மாந: ஸுவ்ரதா: ॥ (42½)

(உ)

பூலோக கைலாஸமாயும் ரொம்பவும் மகிமை பொருந்தியதாயும் புண்யத்தைத்தரத் தகுந்ததாயும் மிக புண்யக்ஷேத்ரமாயுமிருக்கிற அந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒருவருடைய ஹஸ்தி (எலும்பு) கள் எவ்வளவு காலம்வரையிலிருக்கிறதுகளோ, புத்திமானே! அதற்கு நூறுபங்குக்கதிகமான காலம்வரையில் அவர் சிவலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார். "யோகிஶ்ரேஷ்டா! பிரஹ்மஞானியான ஸநத்குமாரமஹரிஷே! இந்த விஷயத்தில் விசேஷமாய்ச் சொல்லுவதில் (பலன்) என்ன? சுருக்கமாயுரைக்கின்றேன், கேளும். உலகத்தில், அநேக ஜன்மங்களில் விசேஷ புண்யம் செய்தவராயும், தபஸ் புரிந்தவராயும், கடைசி ஜன்மத்தை அடைந்தவராயும். ஈஶ்வரப்ரஸாதம், பெற்றவராயுமுள்ள மகான்களும், மகா தபஸ்விகளுமான அந்தப் பெரியோர்கள்தான் அந்த திவ்ய க்ஷேத்ரத்தில் வாஸத்தை அடைகின்றார்கள்." (42½)

(ஸ-ம)

தாபத்ரயாபிஸந்தப்தா: யே மஹாவ்யாதிபீடிதா: ।
புத்ரஹீனாஸ்ததா யே ச தாரித்ர்ய பரிபீடிதா: ॥ (43½)

க்ஷணக்ஷணம் மஹாபத்பிராக்ராந்தா: க்ரூரகண்டகா: ।
க்ஷுத்வம் து:க்க ஶோகார்த்தா ஸ்தாவரஸ்தாஸ்ச யே நரா: ॥ (44½)

க்ஷுதிதா: ஸிம்ஹலிதா யே ச து:ஷ்டராஜ ப்ரபீடிதா: ।
க்ஷயரோகஸமாக்ராந்தா: காமக்ரோத ப்ரபீடிதா: ॥ (45½)

து:ஸ்வப்ந வ்யஸநோபேதா: து:கிதாஸ்ச ஸர்வகர்மணா: ।
தைவஸ்ய ஸத்யதோ ஸம்ஸாரஸ்ய ஹ்ருத: ப்ரயாகர: ॥ (46½)

(உ)

தன்னாலும் பிறராலும் தெய்வத்தாலும் வருகிற தாபத்ரயங்களை யடைந்தவர்களும், மகாவியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், புத்ரனில்லாதவர்களும், தரித்திரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் மகாஆபத்துகளால் ஆக்ரமிக்கப்

பட்டவர்களும், கொடியகர்மங்களைச் செய்தவர்களும், ஜன்மாந்திரத்திற்செய்த தீவினையினுல் அடிக்கடி ஹிம்சை (பாதை) அடைந்தவர்களும், எப்பொழுதும் துக்க சோகங்களினுலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், சாபத்தை யடைந்தவர்களும், சத்ருக்களினுலும் துஷ்ட ராஜாக்களினுலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், அபம்ருத்யுவினுலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும், காலம்ருத்யுவினுலே இழுக்கப்பட்டவர்களும், கெட்ட ஸ்வப்னம்கண்டு விஸனமடைந்தவர்களும், வெகு பாபங்களைச்செய்து கலங்கினவர்களுமாகிய இப்படிப்பட்ட ஜனங்களாலேயும், கருணைக்கடலாகிய பராசலேஶ்வரர், ஸத்யாத்ரிநாதர்:— ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தி, ஸேவிக்கத்தகுந்தவரான ப்ரபு. (46½)

(மூ) सूतः ॥

माहात्म्यं परमैश्वर्यं पर्वतस्य [illegible] ।
शृणुतात्रैव मुनयो मनोवाचामगोचरम् ॥ (47½)

सनत्कुमार मुनये यदुक्तं नन्दिना तदा ।
वक्ष्याम्यहं संग्रहेण यथामति मुनीश्वराः ॥ (48½)

[illegible] । (49½)

[illegible]

(உ) ஸூதர் சொல்கிறார்:—

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! உத்தமோத்தமமான பராசல க்ஷேத்ரத்தினுடைய, மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாததான மகிமையை உரைக்கின்றேன், கேளுங்கள். நந்திகேஶ்வரரால் ஸநத்குமார மஹரிஷிக்கு எது சொல்லப்பட்டதோ, ஹே மஹரிஷிகளே! அந்த மகிமையை என்புத்திக்கெட்டினவரை சுருக்கமாகச்சொல்லு

கின்றேன். அந்தமகிமையை விஸ்தாரமா யுரைப்பதற்கு அநேகம் கோடிவருஷங்கள் சொன்னாலும் முடியாது. அந்த மாகாத்ம்யமோ (மகிமையோ) மிகவும் ஆச்சர்யமானது. அதைச் சொல்லவோ நான் சக்தியற்றவனாக யிருக்கிறேன். புண்யாத்மாக்களே! மங்களகரமான அந்தபராசல க்ஷேத்ரத்தில் அநேக தீர்த்தங்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட சரவணப்பொய்கை என்ற மகாதீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நாநம்செய்து விட்டு கருணைக்கடலாகிய தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய தரிசனத்தைச் செய்கிறானோ அவன், கைலாஸ பர்வதத்தில் ஸ்ரீகண்ட பரமேஶ்வர மூர்த்தியினுடைய ஸந்நிதானத் தில் எப்பொழுதும் வஸிக்கிறான். இதில்ஸந்தேகமே யில்லை." (50½)

(ஶ்லோ)

விஶ்வாசீ ஶப்தா நாரதஸ்ய மஹதா ஶாபேந யா க்லிஷ்டா
தத் க்ஷேத்ரம் ஸமவாப்ய ஶாபஜமஹோ ஹித்வா திவம் ஸம்ஶ்ரிதா।
தஸ்மாத் த்ரய்யாரணீ மதஸ்ய ஸகலம் கைலாஸ ஶைலஸ்ய
மாஹாத்ம்யம் வக்தும் அநேநாபி சதுராநநோ வக்த்ரம் க்ஷமோ
மஹாந் ॥ (51½)

(உ)

விஶ்வாசி என்கிற அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் நாரதமஹரிஷியி னுடைய மகத்தான சாபத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவளாய், பராசல க்ஷேத்ரத்தை அடைந்து சாபத்தினாலேற்பட்ட பாதையை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு மறுபடியும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாள். ஆகையி னாலே, ஹே மஹரிஷிகளே! பூலோககைலாஸமாய் விளங்கும் இந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தின் மகிமையை முழுதுமுரைக்க மகானாகிய நான்முகக் கடவுளும் சக்தியற்றவர். (51½)

(ஶ்லோ)

யஶ்ஶ்ருணோதி (1) பரமேஶ பக்திமாந் தத்வஸார மபிதாயகம்
ஸமாயஶு ।
உத்தமம் பரமாம்ஶபாவகம் ஶ்ரீதயாமயீ மபிஜேஷ்டமாப்நு
யாத் ॥ (52½)

---

(1) பரமேஶ்வர மேவைஷகம்—பாராயணம்.

இதி ஶ்ரீ ஶைவ மஹாபுராணே
ஸநகாதிஶ்ருத ஸம்ஹிதாயாம் மஹாஸிம்ஹாஸநே க்ஷேத்ர வைபவே
ஸத்யகிரி மாஹாத்ம்யே நவமோऽத்யாய꞉ ॥

(உ)

தத்வங்களுக்குள் ஸாரமானதும் எல்லா புருஷார்த்தங்களேயும் கொடுக்கிறதுமான இந்தக்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தையும், கங்காதீர்த்தத்தினுடைய உத்பத்தியையும், சிவபக்தியுள்ள யாதொருவன் கேட்கிருனே அவன் சித்தசுத்தி ஈராய் உள்ள எல்லா இஷ்டங்களேயும் அடைவான். ($52\frac{1}{2}$)

ஒன்பதாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அத தஶமோऽத்யாய꞉ ॥

(ம-ஒ) ருஷய꞉ ॥

அஹோ ஸத்யகிரிக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் பரமாத்புதம் ।
ஸூத தாஸ்மாகம் மஹாபாக ஸூதயோக்தம் த்வமஹர்ஷி ॥ (1)

நாரதேந புரா ஶப்தா விஶ்வாசீ த்வப்ஸரோவரா ।
பராஶர்யம் ஸரோஸாத்ய ஶாபமுக்தா திவங்கதா ॥ (2)
இத்யுக்தம் பவதா ஸூத தச்சரித்ரம் வதஸ்வ ந꞉ ॥ ($2\frac{1}{2}$)

பத்தாவது அத்யாயம்.

(உ) சௌநகாதிரிஷிகள் கேள்கின்ருர்கள்:—

“மகாபாக்யசாலியாகிய ஸூதமஹரிஷே! இந்த பராசல க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யமானது ரொம்பவும் மேலாயும் ஆச்சர்யகரமாயுமிருக்கிறது. அதை தாங்கள் மறுபடியும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். முக்தி நாரதமஹரிஷியினல் சபிக்கப்பட்ட விஶ்வாசி என்னும் ஶ்ரேஷ்டமான அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் இந்த பராசல

க்ஷேத்ரத்தை யடைந்து சாபத்திலிருந்து விடுபட்டவளாகி ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தாளென்று தங்களால் சொல்லப்பட்டதே, அந்த சரித்திரத்தை (விபரமாக) எங்களுக்கு உரைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.'' (2½)

(மூ-ம்) ஸூத: ।

[illegible]
[illegible] (3½)

[illegible]
[illegible] (4½)
[illegible] (5)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்கிறார்:—

ஒரு ஸமயத்தில் நாரதமஹரிஷியானவர் மஹாபுண்ய லோகமான ப்ரஹ்மலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டு தேவேந்த்ரனைப் பார்ப்பதற்காக வேகமாய்ப் போனார். அந்தக்காலத்தில், ஜனங்களை மோகிக்கச் செய்கிறவளான ''விஶ்வாசீ'' என்னும் மேலான அப்ஸரஸ்த்ரீயானவள் மன்மதனால் பீடிக்கப் பட்டவளாய்க் கொண்டு, குபேரனுடைய குமாரனும் பரம பாக்யசாலியுமான ''யக்ஷ''னோடுகூட, மனுஷ்யதர்மத்திற்கேற்ப விஶ்வாஸத்துடன் வழியிலே க்ரீடைசெய்து கொண்டிருந்தாள். (5)

(மூ-ம்)

[illegible]
[illegible] (6)
[illegible] (6½)

(உ)

''ஹே ஶௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அப்பொழுது அந்த வழியாகவந்த நாரதமஹரிஷியை, அந்த யக்ஷன் கண்டு பயந்தவனாய், பரபரப்போடு எழுந்திருந்து, பக்தியுடன் அம்முனிவர்முன் தலை

வணங்கி நின்றான். அந்த விஶ்வாசியோவென்றால், ரூபயௌவன ஸம்பத்தினாலும் மயக்கத்தினாலும் லஜ்ஜையற்று (ஆடையன்னியில்) நின்றாள். (6½)

(மூ-ம்)

தாம் த்ருஷ்ட்வா ததா க்ருத்தோ நாரதஸ்தாம் ஶஶாப ஹ ।
அநங்கீக்ருத்ய யஸ்மாந்மாம் திஷ்டஸி த்வம் துராத்மநி ॥ (7½)
தத்பூலோகே மநுஜா பூத்வா வேஶ்யா பவ மதாலஸே ॥ (8)

(உ)

நாரத மஹரிஷியானவர் அப்பேர்ப்பட்டவளைப் பார்த்து "ஏ துராத்மாவே! நீ என்னைக்கண்டு லக்ஷியம்செய்யாமல் நின்றபடியினால், மதத்தால் சோம்பலுடையவளே! நீ பூலோகத்தில் மனுஷ்ய ஸ்த்ரீயாய்ப் பிறந்து வேசியாகக்கடவாய்" என்று சபித்தனர். (8)

(மூ-ம்)

ஸஹஸா த்வரயா பீதா து:கேந மஹதாயுதா ।
ப்ரணம்ய தம் ஶாபமோக்ஷம் ப்ரார்த்தயாமாஸ நாரதம் ॥ (9)

(உ)

அப்பொழுதே அந்த விஶ்வாசியானவள் அதிகமான துக்கத்தை யடைந்து மிகவும் பயந்தவளாய், அந்த நாரதமஹரிஷியை நமஸ்கரித்து சாபவிமோசனம் செய்யவேணுமாய்ப் பிரார்த்தித்தாள். (9)

(மூ-ம்)

ஸோऽப்ரவீத்தாம் தேவீம் ப்ரார்த்திதோ கருணயாந்வித: ।
பூலோகே ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரம் யதா த்வம் ஸங்கதா பவே ॥ (10)
தத்ர தே ஶாபமோக்ஷஸ்து பவிஷ்யதி நஸம்ஶய: ।
இத்யுக்த்வா ச மஹாயோகீ யயௌ தேவஸபாந்தரம் ॥ (11)

(உ)

அப்படிப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட நாரதமஹரிஷியானவர் கருணையுடன் கூடினவராய் அந்ததேவஸ்த்ரீயைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்;

"ஓ அபலே! நீ பூலோகத்தில் ஸத்யாசல க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்பரங்குன்றத்தை எப்பொழுது அடைகின்றாயோ அப்பொழுது சாபவிமோசனமாகும். ஸம்சயமில்லை;" என்று அந்த மகாயோகியானவர் சொல்லிவிட்டு தேவஸபையை நோக்கிப் போய்விட்டார். (11)

(ஸ-ம்)

ஏஷா ஸா த்வயா ஶாபாந்நாரதஸ்ய மஹாத்மநः ।
ஸாऽபி கல்யாண நகரே வேஶ்யாயாः ஸுதயா அபவத் ॥ (12)

வேஶ்யாயாஶ்சைவ காமேந ப்ராப்ய யௌவநயௌவநா ।
ஸர்வஜாதி ஸமுத்பந்நைः புருஷைர்நீதிவர்ஜிதா ॥ (13)
விஷயாநுபவாத்தஸ்யாः மஹாரோகஸமந்விதா ॥ (13½)

(உ)
பிறகு அந்த விஶ்வாசியானவள் மஹாஞான நாரதமஹாரிஷியினுடைய சாபவேகத்தினாலே பூலோகத்தில் "கல்யாண நகர"த்தில் (மணலூரில்) "பத்மினீ" என்ற வேசிக்குப் பெண்ணாய்ப் பிறந்தாள். காலக்ரமமாய் யௌவனத்தை யடைந்த அவள், நீதி தவறி எல்லா ஜாதி புருஷர்களோடும் கூடி விஷயஸுகங்களை யனுபவித்தாள். அந்தக்காரணத்தினால் மகாவியாதியை அடைந்தாள். (13½)

(ஸ-ம்)

தஸ்மிந் காலே ஜநாஸ்ஸர்வே ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஸுரார்ச்சிதம் ।
ஸத்யஜ்ஞாந ஶரீரஸ்ய ஸ்கந்தஸ்ய பரமாத்மநः ॥ (14½)

நிரீக்ஷார்த்தஞ்ச கல்யாணம் ரதோத்ஸவமேவ ச ।
ஸேவிதும் ச யயுஸ்தீர்த்தம் ஸர்வை ஸாऽபி யயௌ ததா ॥ (15½)

(உ)
அந்தக்காலத்தில் பங்குனி உத்திரத்தில் எல்லாஜனங்களும், பராசலநாயகனும் பரமாத்மாவுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய திருக்கல்யாண மகோத்ஸவத்தையும் தேரோடும் திருநாளையும் தீர்த்தவாரி உத்ஸவத்தையும் தரிசிக்கப்போனார்கள். அப்பொழுது அந்த விஶ்வாசியும் அவர்களுடன்கூட போனாள். (5½)

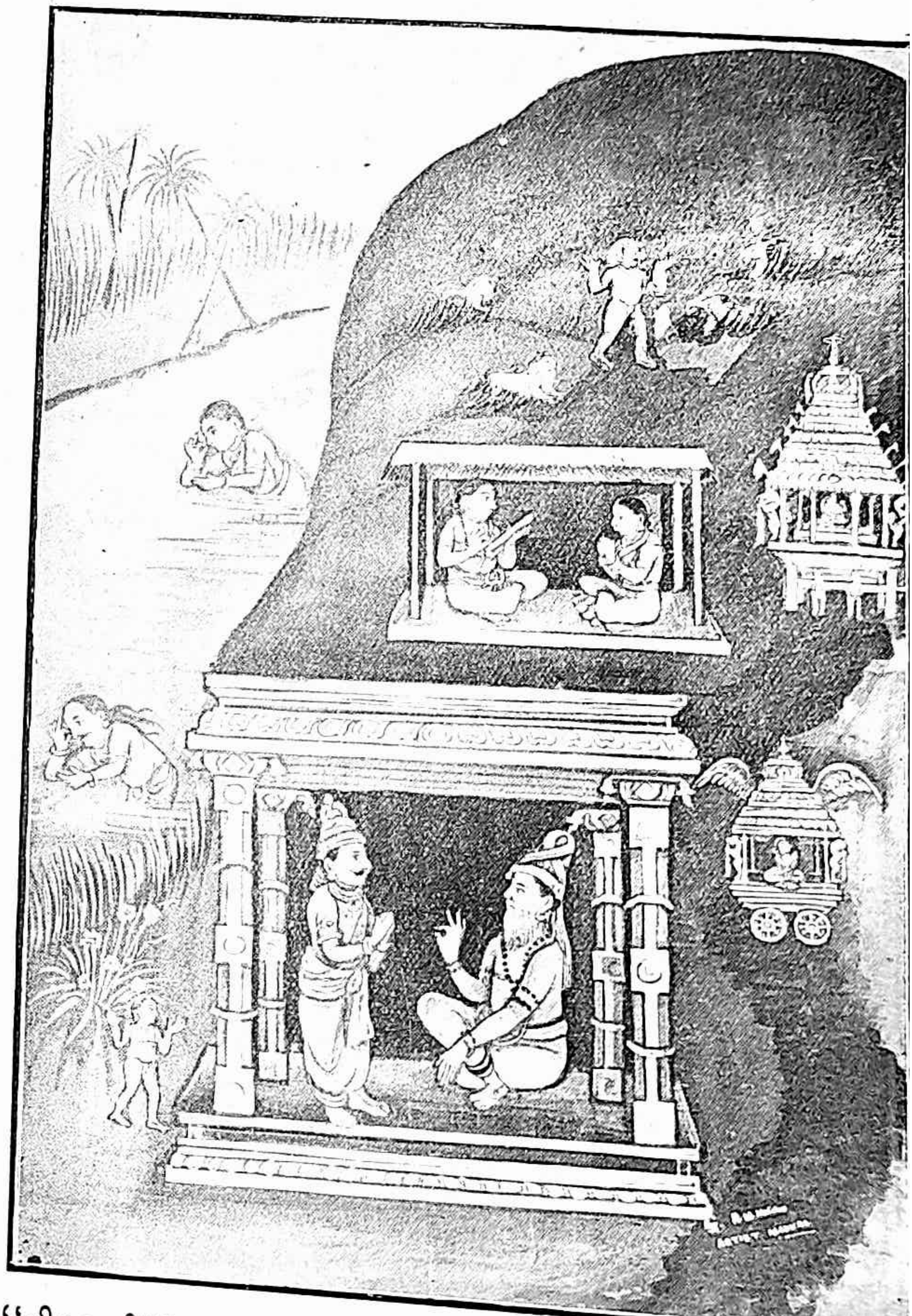

''விசுவாசீ'' என்னும் அப்ஸரஸ்த்ரீயும் ''ராஜசேகர'' மகாராஜனும்
சரவணப்பொய்கையில் நீராடிப் புராணம் கேட்டு குமாரஸ்வாமியை
தரிசித்துத் தங்கள் சாபம் நீங்கி நற்கதி அடைதல். [பக்கம் 1

(𑌮𑍂)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ (16½)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍋𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ (17½)

𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑌠𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ॥ (18½)
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ (19)

𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌪𑌰𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ (20)

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌾𑌪𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ (21)

(உ)

அங்கு தாமரை புஷ்பங்களால் அழகுபொருந்திய மகாதீர்த்தமான சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநம்செய்து, ஸாக்ஷாத்தேவேந்த்ரனால் நிர்மாணம்செய்யப்பட்ட அத்புதமான அந்த ரதோத்ஸவத்தை தரிசித்து, அந்த க்ஷேத்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவஸேநாபதியும் ஸம்ஸாரதுக்கத்தைப் போக்கடிப்பவருமான குஹஸ்வாமியையும் விசேஷ பக்தியுடன் தர்சனம் செய்தாள். பின்னும் அங்கேயேதங்கி அவ்வுத்தம க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ம்யத்தைக் கேட்பதில் ஆசையுள்ள மனதுடன் உபவாஸமிருந்து, ராத்திரியில் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களை அழைத்து நன்கு உபசரித்து, அவர்களில் புராணம் சொல்வதில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களை ப்ரார்த்தித்து நமஸ்காரம் செய்து, அந்த ஸ்தல புராணத்தைச் சொல்லக்கேட்டாள். பின் நமஸ்காரம் செய்தாள். அப்பொழுதே மூர்ச்சை அடைந்தாள். அதுகாரணத்தால் சீக்ரமாக அந்த மநுஷ்ய சரீரத்தை விட்டு, அந்த உத்தமக்ஷேத்ரமகிமையால் நாரதமஹரிஷி சாபத்திலிருந்தும் விடுபட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாள். இவ்வாறு அந்த

க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையானது மிகவும் சிறந்ததாயும் ஆச்சரிய (21)
முள்ளதாயு மிருக்கிறது.

(மூ-ம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (22)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (23)
[illegible] ॥ (23½)

(உ) ஸூதமஹரிஷி பின்னும் சொல்கிறார்:—

“ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! இன்னமும் அந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தைச் சொல்லுகின்றேன். முன் ஒரு காலத்தில் காஞ்சிபுரமென்னும் புண்ய க்ஷேத்ரத்தில், அநேக சாஸ்த்ரங்களுடைய தத்வங்களை யறிந்தவனும், எப்பொழுதும் ஸ்வதர்மத்தைக் கைவிடாதவனும், பரமசிவனிடத்திலும் நாராயணனிடத்திலும் ஸமமாய் பக்தி செய்கிறவனும், ப்ராஹ்மண பக்தியுடையவனும், அநேக தானங்களை அளிக்கிறவனும் மகாதேஜஸ் பொருந்தினவனு
மான “ராஜசேகரன்” என்று பெயர் பூண்ட ஓர் அரசன் இருந் (23½)
தான்.”

(மூ-ம்)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (24½)
[illegible] ॥ (25)

(உ)

அவன் ஒரு ஸமயத்தில் ரொம்பவும் இகழப்பட்ட “த்ரிதண்டிகள்” என்கிற வைஷ்ண ஸன்யாசிகளினுடைய கிராமத்திற்குப் போனான். அந்த ஊரில் மகாத்மாவான அந்த மகாராஜாவிற்கு, வேதமோதாதவர்களும் வெள்ளை மண்ணை எப்பொழுதும் பூசிக்

கொள்ளுகிறவர்களுமான அந்த த்ரிதண்டிகளுடன் ஸம்பாஷணை ஏற்பட்டது. (25)

(ஸ-மூ) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍈𑌵 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌨𑍀 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ (26)

𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌕𑍈𑌶𑍍 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ (27)

(உ) த்ரிதண்டிகள் சொல்லுகிறார்கள்:—

"ஹே ராஜனே! நாய் மாம்ஸத்தைத்தின்கிறவனானாலும் விஷ்ணு தீக்ஷையால் கர்ம பந்தங்களை விட்டவனாகி மோக்ஷத்தை யடைகிறான். எல்லோருக்கும் விஷ்ணு தீக்ஷைதான் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தென்று அறியத்தக்கது. இந்த மார்க்கத்தில் ஒரு ரஹஸ்யமிருக்கிறது. அதென்னவென்றால் "வேறு தெய்வத்தை பூஜை செய்யக்கூடாது; விஷ்ணுதீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டவர்கள் ரொம்ப ப்ரயத்தினம் செய்தாவது எவ்விதத்திலும் சம்புவை ஆராதிக்காமலிருக்கக் கடவார்கள்." (27)

(ஸ-மூ)

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ (28)

𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑌾𑌚𑌰𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌶𑍇𑌖𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 ॥ (29)

(உ)

இவ்விதம் சொன்ன த்ரிதண்டிகளுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்த ராஜசேகரராஜனனவன் துன்மார்க்கமான பாஷண்ட மார்க்கத்தை யடைந்து, வேதங்களையும் அவைகளை யறிந்த வைதிகப்ராஹ்மணர்களையும் ஆதரிக்காமல், தாந்த்ரிகமான பாஷண்ட மதாசாரமென்கிற எல்லா கர்மாவையும் பின்பற்றிக்கொண்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வந்தான். (29)

(ஸ-மூ)

ததோ பஹுதிதே காலே ஸ ராஜா பஞ்சதாம் கத:।
வேதோக்தேந ப்ரகாரேண நாஸ்யாபூத் ஔர்த்வதைஹிகம்॥ (30)

ததோ யமபடைர் கோரை: த்ருதோ நாஸௌ ஸிவத்ரோஹகாரணாத்।
ஸிவத்ரோஹேண நரகே யாதநா அயுதாப்தம் ஸ்தித:॥ (31)

(உ)

பின்னர் வெகுகாலம் சென்று அவ்வரசன் மரணமடைந்தான்; வேதமார்க்கத்தால் செய்யவேண்டிய அபரக்ரியைகள் ஒன்றும் அவனுக்குச் செய்யப்படவில்லை. பின்பு பயங்கரமாயுள்ள யமதூதர்களால் பிடிக்கப்பட்டு சிவத்ரோகம் செய்ததற்காக பதினாயிரம் யுகம் வரையில் கொடிய நரகத்தில் அவன் தள்ளப்பட்டான். (31)

(ஸ-மூ)

ஸம்புக்த்வா யாதநாஸ்தத்ர நிஷ்க்ரம்ய நரகாந் ந்ருப:।
ஸ விந்த்யாத்ரே: ஸமீபே து பிஸாசோ ஜாயத மஹாந்॥ (32)

ந பஸ்யந் தோயகம் யாவத் த்ருஷயா பீடிதோ ப்ருஸம்।
குஹாவிடபஸம்ஸ்தேஷு விசேஷ பயாகுல:॥ (33)

யத்ராஸ்ய ஸ்ரமம் பாத்யம் ஸஸர்ஜ காமம் ப்ருஸம்।
ததோ விஜிதக்ஷுதாயா ஸோயத்ர ஹ்ரஸ்வதமேவித:॥ (34)

ஹாஹதோஸ்மீதி ஸம்ஹவே ரோதநாத் த்ருஷ்ட பாதித:।
க்ஷுத்தர்த்ருஷ்டாம் பஸ்யந் ஸர்வப் ப்ராணி ரக்ஷஸ்யவா॥ (35)

உத்தம் தஸ்ய பிஸாசஸ்ய ஸ்ருத்வா வாக்யம் பரிதாபவ:।
ஸ குர்வந் தத்ர பிஸாசம் தம் உவாச ஹ॥ (36)

(உ)

இவ்வாறு வெகு காலம் நரகயாதனையை அனுபவித்த பின்னர் அவ்வரசன் நரகத்தினின்று கரையேறி, விந்த்ய பர்வதத்தின் பக்கத்தில் ஓர் பெரிய பிசாசாய் ஜனித்தான். அப்பொழுது தாகத்தி

னால் பிடிக்கப்பட்டு ஒருதடாகத்தை அடைந்தான். பைரவ மூர்த்தியின் ஆக்ஞையால் அங்கே தீர்த்தம் காணவில்லை. பிறகு அந்த பிசாசானது அநேக இடங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்து, ஒரு காலத்தில், பரிசுத்தமானதும் ஸகல காமங்களோடு கூடினதுமாயுள்ள அகஸ்த்ய மஹரிஷியினுடைய ஆஶ்ரமமிருக்கும் மலைய பர்வதத்தை அடைந்தது, அங்குள்ள "தாணிமர"த்தின் கீழ் நிலையடைந்து ரொம்ப துக்கத்தோடு "ஐயோ! நான் கெட்டுப்போய் விட்டேன்" என்று தெய்வத்தினுலேவைப்பட்டதாகி அடிக்கடி அழுது புலம்பிற்று. அப்படிப் பசிதாகங்களால் தபிக்கிறதும் ஸமஸ்த பிராணிகளையும் ஹிம்ஸை செய்கிறதுமான அந்த பிசாசினுடைய அழுகுரலைக்கேட்டு, கும்பமுனியானவர் அந்த இடத்திற்கு வந்து அந்த பிசாசைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (36)

(ஜ-ம)

கஸ்த்வம் போ பீஷணாகாரோ கிம் ரோதிஷி ஸுதாருணம் ॥ (36½)
அகஸ்த்ய வாக்யமாகர்ண்ய பிஶாசஸ்து ரோதனம் ।
உத்ஸ்ருஜ்ய தீனயா வாசா வினயா வனதஸ்ததா ॥ (37½)

(உ)

"ஹே பிசாசே! பார்த்தவர்களுக்கு பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய உருவமுடைய நீ யார்? ரொம்ப பயங்கரமான குரலுடன் ஏன் அழுகிறாய்? என்று கேட்டார். அப்பொழுது அந்த பிசாசானது அகஸ்த்ய முனிவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அழுகையை நிறுத்திவிட்டு, ரொம்ப வணக்கத்தோடு தீனமானகுரலுடன் பதில் சொல்லுகின்றது. (37½)

(ஜ-ம)

ஶங்கர த்விஜ மஹாத்யுதே ஸர்வஜ்ஞ ஸ்ரீஶ்ரீமாந் ।
வேதாந்த கதிநாம் யஸ்து ஸமுத்ர: ஸரிதாம்பதே ॥ (38½)

வேதோத்யுக்த யோகிபி: ஸந்தேஜ்யா யோமஹாத்ரவிண ப்ராஹ்மண: ।
ஸ்ரீவைஷ்ணவாந் ஸதாத்தா யாதநா யம கிங்கரா: ॥ (39½)

[illegible]
[illegible] (40½)

(உ)

"சிவபெருமானை த்வேஷித்ததின் பலனாக இக்கதியை யடைந்தேன். வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட எக்ஞம் முதலான கர்மங்களுக்கு பலன் கொடுக்கப்பட்டவரும், வேதங்களில் எந்த இடத்திலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டவரும், யோகிகளினாலே பூஜிக்கப்பட்டவருமான அப்பேற்பட்ட பரமசிவன், என்னால் த்வேஷிக்கப்பட்டார். அந்த த்வேஷத்திற்காக எமதர்ம ராஜனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநேக நரகயாதனைகள் என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டன. வெகு காலத்திற்குப்பின் நகரங்களிலிருந்து கரையேறி பைசாச ஜன்மாவை அடைந்தேன். இப்பொழுது தாங்கள் தயவுசெய்து பைசாச ஜன்மாவைப் போக்கடிக்கத்தக்கதான புண்ய கர்மாவைச் சொல்லியருள வேண்டும்'' என்று வேண்டிக்கொண்டது. (40½)

(ஸ-ம) [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] (41½)

[illegible]
[illegible] (42½)
[illegible] (43)

(உ) அகஸ்த்ய மஹரிஷி சொல்கின்றார்:—

"ஏ பிசாசே! வேத சாஸ்த்ரங்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் நல்வினைகள் நான்கு வர்ணத்தார்களாலும் முயற்சியோடு அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டியன. தேவதைகளிடத்தில் த்வேஷ புத்தியில்லாமல் ஸேவிக்கவேண்டியது. எவர்கள் பரமசிவனிடத்திலாவது மகாவிஷ்ணுவிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்கிறார்களோ அந்த அல்ப மனுஷ்யர்கள், சந்த்ர ஸூர்யாளுள்ள வரையில் நரகங்களை அடைகிறார்கள். ஆகையினால் மனதினாலாவது வாக்கினாலாவது சரீரத்தினாலாவது தெய்வங்களிடத்தில் த்வேஷம் செய்யக்கூடாது.'' (43)

(௪-௭)

[illegible]
[illegible] (44)

[illegible]
[illegible] (45)

[illegible]
[illegible] (46)

[illegible]
[illegible] (47)

[illegible]
[illegible] (48)

[illegible]
[illegible] (49)
[illegible] (49½)

(௨)

இவ்விதம் சொல்லி அந்த பைசாச ஜன்ம மோசனத்தையும் சொல்லுகிறுர். "ஹே பிசாசே! நான் உனக்கு உண்மையான ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், கேட்பாயாக. உத்தமோத்தமமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள பராசலம் என்னும் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு நீ போ; உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகும். அந்த க்ஷேத்ரத்தில் உனக்கு பைசாச முக்தியானது உண்டாகிறது. இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹமேவேண்டாம். அந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று, தேவர்கள் ஸித்தர்கள் முதலானவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதும், ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களுக்கு ஸாதகமானதுமான சரவணப் பொய்கையில் ஸ்நானம் செய்வாயாகில் பிசாசு ஜன்மாவிலிருந்து மோசனத்தை அடைவாய். இது முதல் ஐந்தாவது தினமாகிய கிருத்திகா நக்ஷத்திரமும் பௌர்

ஸமி திதியும் கூடிய புண்யதினத்தில், ப்ரஹ்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் ஸர்வ ஸித்திகளையும் கொடுப்பதுமான ஸாக்ஷாத் ஸுப்ரஹ்மண்ய மஹோத்ஸவம் நடக்கப்போகிறது. நானும் தரிசனம் செய்யப்போகின்றேன். ஹே பிசாசே! நீயும் என்னுடன் வா” வென்று சொல்லி, “ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அந்த மஹரிஷியானவர் தன் சிஷ்யர்களோடும் மற்ற ரிஷிக்கூட்டங்களோடும் கூட திருப்பரங்குன்றத்திற்குப் போனார்.” (49½)

(ஸ)

𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌹 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ (50½)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌋𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 (51½)

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ (52½)

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ॥ (53½)
𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (54)

(உ)

அந்தப் பிசாசும் ஸந்தோஷமுடையதாகி அவருடன் கூட சீக்ரமாகப்போய், கார்த்திகை மாஸத்தில் மங்களமாகிய கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் மஹரிஷி சொன்ன ப்ரகாரம் சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநம் செய்த மாத்திரத்தில் பைசாச ரூபமான சரீரத்தை விட்டு தனது இயற்கையான திவ்யதேகத்தை சீக்ரமாய் அடைந்து, தேவதைகளால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய், தேவஸ்த்ரீகளால் சூழப்பட்ட திவ்யவிமானத்திலேறி, சிவஸ்வரூபியாகிய கும்பஸம்பவரை (அகஸ்த்ய மகரிஷியை) நமஸ்காரம் செய்து, மகாதீர்த்தத்தினுடைய மஹிமையினாலும் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய ப்ராஸாதத்தினாலும் அகஸ்த்ய மாமுனிவரினுடைய அனுக்ரஹத்

தினாலும், அந்த (பைசாச ஜன்மம் நீங்கின) ராஜசேகர ராஜன் ஸ்வர்கலோகத்தை அடைந்தான். (54)

(மூ)

एवं सत्याचल क्षेत्र प्रभावं मुनिपुङ्गवाः ।
मयोक्तं संग्रहेण प्रसादात् गुरोर्द्विजाः ॥ (55)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி முனிஸ்ரேஷ்டர்களே! எனது குருவின் அருளால் ஸத்யாசலக்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை இவ்விதம் சுருக்கமாக உரைத்தேன்." (55)

(மூ)

इदं पवित्रं परमं पुरातनं
समस्त शापौघ दुःखमोचनम् ।
यः श्रद्धया शृणुयात् पठेद्वा
सर्वानभीष्टान् लभते चिरात् सः ॥ (56)

इति श्री शैवे महापुराणे
सनत्कुमार संहितायां [illegible] क्षेत्र वैभवे
सत्यगिरि माहात्म्ये दशमोऽध्यायः

(உ)

மிகவும் பரிசுத்தமானதும் ரொம்பமேலானதும், பழமையானதும் (ஆதியாயுள்ளதும்) எவ்வித சாபங்களினாலும் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிறதுமான இந்த க்ஷேத்ர மாகாத்ம்யத்தை எவன் அன்பினோடு படிக்கின்றானோ, எவன் சிரத்தையோடு கேழ்க்கின்றானோ, அவன் ஸர்வேஷ்டங்களையும் சீக்ரமாய் அடைகின்றான். (56)

பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

सप्तदशोऽध्यायः ॥

(ऋषयः) ऊचुः ॥

[illegible] ।
विधात्रा विहितं सूत [illegible] ॥ (1)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (2)

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் கேட்கிறார்கள்:—

"தபஸையே தனமாகவுடைய ஹே ஸூதமஹரிஷே! கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு ரதோத்ஸவமானது பிரஹ்மதேவரால் நடத்தி வைக்கப்பட்டதென்று தங்களால் சொல்லப்பட்டது. ஹே மகா புத்திமானே! அந்த சரித்திரத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டு"மென்று சௌநகாதி முனிவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸூத மஹரிஷியானவர், மஹரிஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (2)

(सूतः)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (3)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (4)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (5)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (6)

நிவ்ருத்ய த்வாயாமத்ய ஙிமு்ாவாவ ஃவாவஹ ।
உத்தீாஂமஂ ஙீயா ஜ்ஷஂ ஶஂஹோ ஙூிக வெஜஸஃ ॥ (7)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! வெகுகாலத்திற்குமுன் அனாதியாயிருக்கிற ஈஶ்வரமாயையினாலே மோகத்தைபடைந்த பிரஹ்மதேவர் மகாவிஷ்ணு இவ்விருவர்களும் "நான் பெரியவன்" "நான் பெரியவன்" என ஒருவருக்கொருவர் வாதம் செய்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது அதனைப்பார்த்து, பரமசிவ ஸம்பந்தமான அக்னி ரூபமாகிய தேஜஸ்ஸானது உலகமெங்கும் சூழ்ந்தது. கண்ணால் பார்க்க முடியாததும் ஆதியந்தமில்லாததுமான அந்த தேஜஸ்ஸானது, ஞானக்கண்படைத்த தேவர்களாலுங் கூட பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது. அப்பொழுதே மஹத்தாயிருக்கிற தேஜோரூபியான அந்த ஈஶ்வரனுடைய சிரஸ்தானத்தைத் தேடவேண்டுமென்ற அபிப்ராயங்கொண்டு, பிரஹ்மதேவரானவர் ஹம்ஸ (அன்ன) பக்ஷியாகி வேகமாய் உயரக்கிளம்பி வெகுகாலம் தேடிப்பார்த்தும் சிரஸ்தானத்தைக் காணாமல், பின்னரும் போய்த்தேட சக்தியற்றவராய் சீக்ரமாகத்திரும்பி வந்து "மகாதேஜோரூபியான பரமசிவனுடைய சிரஸானது என்னால் தரிசிக்கப்பட்டது." என்று பொய்மொழி கூறினர். (7)

(8-9)

உக்தி ப்ரவக்தி வாணீஶெ ஸஹஸா விஷ்ணு ரவ்யயஃ ।
கெூாப ரமூவஂ ஸமீவாக்ஷ்ய ஃஹதீஂ ஶஃஷிநீஂதஷா ॥ (8)

விக்வா ரஸாதயஂ தூஂ ப்ரவிஶ்ய ஸூமயநு வாஙநஃ ।
ஶிவாஂவ்ரி ஷெஶஂ ஸஹஸ் நத்ஷ்வாஷா தா நிவ்ருத்யவ ॥ (9)
யமாயஹுவேவ ஷெ்ரவாவ நவஶ்ாஙீகி ஹஙூிஸாரா ஃ ॥ (9½)

(உ)

"மஹரிஷிகளே! இவ்வாறு ப்ரஹ்மதேவர் சொல்லவே, மகாவிஷ்ணுவானவர் மிகவும் பெரியவராக ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு சீக்ரமாய் பூமியைப் பிளந்துகொண்டு பாதாளம் வரையில் ப்ரவே

சித்து அங்கெல்லாம் தேடியும் பரமசிவனுடைய பாதங்களிருக்கு மிடத்தைக் காணமுடியாமல் திரும்பிவந்து, "ஈஶ்வரனுடை பாதகமலங்களை நான் காணவில்லை" என்று உண்மையையே உரைத்தார்". (9½)

(மூ-ம்)

ஶஶாபாய ததா கோபாத் உக்ரரூபம் ஹ்ருதாஶாஸந: ।
பூஜாரஹிதபவத்வம் த்வம் ப்ரோக்தவாந் த்வம் ம்ருஷா யத: ॥ (10½)
ப்ரதிஷ்டாஸு நஹி தே ஸந்நிதாந் பஹுஷு ஸந்நிதௌ த்வம் ம்ருஷா ॥ (11)

(உ)

அப்பொழுது உக்ரமான ஆக்ஞை செய்யும் உக்ரமூர்த்தியான ஈஶ்வரன், அந்த ப்ரஹ்மதேவரைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு, "ஹே ப்ரஹ்மதேவா! நீர் இப்பொழுது நமது ஸந்நிதானத்தில் பொய்மொழி புகன்றமையால் பூலோகத்தில் பிம்பங்களில் உமக்கு பூஜையில்லாமல் போகக்கடவது" என்று சாபங்கொடுத்தார். (11)

(மூ-ம்)

உதிஶப்தோ மஹேஶேநாஜ: ப்ரணம்ய ஶிரஸா ஹரம் ।
ப்ரார்த்தயாமாஸ தம் ப்ரஹ்மா க்ருபயா ஶங்கரோऽவதத் ॥ (12)

(உ)

இவ்வாறு சிவபெருமானால் சபிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவரானவர், ஈஶ்வரனைத் தலைவணங்கி நமஸ்காரம் செய்து சாபமோசனத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென ப்ரார்த்தித்தார். சிவபெருமானும் கருணை கூர்ந்து ப்ரஹ்மதேவரைப் பார்த்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாயினர். (12)

(மூ-ம்)

ஸாந்த்வயித்வா வசோ யாத ஸக்ருஜ்ஜாந ஶ்ரீஶிவஸ்தலே ।
தத்ர மத்வாஸ்வேஶோவ்யம் க்ருதாந் க்ருத்வா ஸஹோமதே ॥ (13)

[illegible]
[illegible] (14)

[illegible]
[illegible] (15)

[illegible]
[illegible] (16)
[illegible] (16½)

(உ)

“ஹே ப்ரஹ்மதேவா! பூலோகத்தில் “ஸத்யஞானகிரி” என்ற பராசல க்ஷேத்ரமானது ரொம்ப மேலானதாக விளங்குகிறது. நீர் அங்கு சென்று “அஶ்வமேதம்” என்கிற யாகத்தைச்செய்து, கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்தன்று அந்த ஸத்யகிரிநாதராகிய கார்த்கேயருக்கு ஆதரவுடன் உத்ஸவம் செய்து வைத்து, அந்த ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியினுடைய அநுக்ரஹத்தினல் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டவனகி, அந்த ஸத்யகிரிவாஸத்தினலே பொய் சொன்ன தோஷத்திலிருந்தும் நிவர்த்தியாகி எல்லா க்ஷேமங்களையும் அடையப்போகிறீர். ஹே மகாபுத்திமானனை ப்ரஹ்மதேவா! பராசலமென்கின்ற அந்த க்ஷேத்ரத்தில், வைதிக சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரம் கர்மாக்களை அநுஷ்டித்து வரும் ப்ராஹ்மணர்களால் பிம்பத்தில் பூஜையானது அதுமுதல் உமக்கு யேற்படப்போகிறது” என்று ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராகிய பரமசிவன் அநுக்ரஹித்தார். (16½)

(ஐ-௧)

[illegible]
[illegible] (17½)

[illegible]
[illegible] (18½)
[illegible] (19)

(உ)

பின்னர் பரமசிவன் மிகவும் ப்ரீதியோடு கூடினவராய் மகா விஷ்ணுவைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். "ஹே லக்ஷ்மீநாயகரான மகாவிஷ்ணோ! நீர் முழுதும் உண்மை கூறின காரணத்தினால் உமக்கு பூலோகத்தில் அநேக க்ஷேத்ரங்களில், நமக்கு ஸமமான விசேஷ பூஜையானது, ஸகலவைபவங்களுடனும் யேற்படட்டும்", என்று இவ்வாறு கூறிவிட்டு சிவபெருமான் அப்பொழுதே அந்தர்த்தானமாயினர். (19)

([illegible])

[illegible] (20)

[illegible] (21)

[illegible] (22)

[illegible] (23)

[illegible] (24)

[illegible] (25)

[illegible] (26)

[illegible] (27)

ஸ்ரீ [illegible] பாடசாலை

[illegible] இலக்கம் ....

[illegible]

திருப்பரங்குன்றத்தில் ப்ரஹ்மதேவர் அசுவமேதயாகமும் கோடிலிங்க ப்ரதிஷ்டையும் செய்து சாபவிமோசனம் பெறல். [பக்கம் 209

𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ (28)

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ (29)

(உ)

"முன் சொன்னபடி ஈஶ்வரனால் கட்டளையிடப்பட்டவரான ப்ரஹ்மதேவர், ஸரஸ்வதியோடும், தேவர்களோடும் முனிக்கூட்டங்களோடும் கூடினவராகி சீக்ரமாய் "பராசல க்ஷேத்ரம்" வந்து சேர்ந்து, வைகாசி மாஸத்தில், "குமாரஸரஸ்" என்னும் சரவணப் பொய்கைக் கரையில் மூன்று அஶ்வமேதயாகங்களை விதிப்படி செய்துமுடித்து, ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அந்த புத்திமானாகிய ப்ரஹ்மதேவரானவர், எக்ஜேஶ்வரனும் மஹேஶ்வரனும் பராத்பரனுமாகிய ஸத்யாசலேஶ்வரரைப் பூஜித்துத் த்ருப்தி செய்து வைத்தார். பிறகு தேவதச்சனாகிய விஶ்வகர்மாவை வரவழைத்து, ஷண்முகப்பெருமானுக்கு மஹாரதம் ஒன்று நிர்மாணம் செய்வித்து, மங்களகரமான கார்த்திகைமாஸத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று நல்ல முகூர்த்தத்திலே, ரொம்ப விசேஷமான உபசாரங்களோடும், சங்கம் துந்துபி ம்ருதங்கம் படகம் முதலிய நானாவித வாத்தியங்கள் கோஷிக்கவும், வாய்ப்பாட்டு சதுர் வாத்யம் முதலிய நானாவித சங்கீத வைபவங்களோடும், அகஸ்த்யாதி மஹரிஷிகள் செய்யும் ஸ்வஸ்திவாசனங்களோடும், சைவாகம விதியை யறிந்தவர்களும வேதவேதாந்தங்களைக் கரை கண்டவர்களுமான ப்ராஹ்மணர்களால், ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதான ரதோத்ஸவ மஹோத்ஸவத்தை, ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு, வெகு விமர்சையுடன் நடத்திவைத்தார். ஸத்யகிரிநாதரான குஹ பரமாத்மாவின் க்ருபையால், பொய் சொன்னதினாலுண்டாகிய தோஷத்திலிருந்து விடுபட்ட ப்ரஹ்மதேவரானவர், கோடிக்கணக்கான பார்த்திவ லிங்கங்களை (சிவலிங்கங்களை) ப்ரதிஷ்டை செய்து, விதிப்ரகாரம் பஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தினாலே பூஜை செய்து, ஹே மஹரிஷிகளே! பசுபதி

யாகிய பரமசிவனுடைய அநுக்ரஹத்தினாலே உத்தமோத்தமமான பதத்தை யடைந்து, தேவகணங்களோடு கூட முன்போல தமது மேலான ஸ்தானத்தை சீக்ரமாய்ச் சேர்ந்தார்''. (29)

(ச-ம)

[illegible]
[illegible] (30)
[illegible] (30½)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! அதுமுதல் பராசல நாதரான குஹஸ்வாமிக்கு, கார்த்திகேய பரமாத்மாவிற்கு, ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு, வருஷந்தோறும் ப்ரஹ்மோத்ஸவ மென்ற ரதோத்ஸவமானது உலகத்தில் ப்ரஸித்தமாச்சுது. (30½)

(ச-ம)

[illegible]
[illegible] (31½)

[illegible]
[illegible] (32½)

[illegible]
[illegible] (33½)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! உத்தமோத்தமமான பராசல க்ஷேத்ரத்தில் கார்த்திகை மாஸத்தில் க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தன்று, அநேகம் ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரபலத்தைக் கொடுக்கிறதான சரவணப்பொய்கையில் ஸ்நாநம் செய்து, எல்லா தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகரும் தாரகாஸுரஸம்ஹாரம் செய்தவரும் தாரகப்ரஹ்ம ரூபியுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை, உலகத்தில் ஒரு தரமாவது தரிசனம் செய்கிறவர்கள், எல்லா துக்கங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவர்களாகி

ஸகல ஸம்பத்துக்களோடும் கூடி வாழ்ந்து, தேகாந்தத்தில் ரொம்ப மேலானதும் அழிவற்றதுமான பரமசிவ பதத்தை யடைகிறார்கள். (33½)

(மூ)

[illegible]
[illegible] (34½)

(உ)

ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ப்ரஹ்மதேவனால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட க்ருத்திகா வ்ரதத்தை பக்தியோடு அநுஷ்டிக்கின்றவன் ஸகலாபீஷ்டங்களையும் அடைவான். (34½)

(மூ)

[illegible]
[illegible] (35½)

[illegible]
[illegible] (36½)
[illegible] (37)

(உ)

“ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் க்ருத்திகா வ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு, ஹே மகரிஷிகளே! அமங்களமேனும், தரித்ரமேனும், அபம்ருத்யு பயமேனும், வ்யாதியேனும், சத்ருபயமேனும், பிள்ளை இல்லையென்கிற வ்யஸனமேனும், அரசர்களாலும் தீயினாலும் திருடர்களாலும் ஜலத்தினாலும், பாம்புமுதலிய விஷஜந்துக்களாலும், பிசாசு முதலிய பூதங்களாலும், பயமேனும், கிடையாது. அப்படியே நரக பயமும் கிடையாது. இது நிச்சயம்”. (37)

(மூ) ருஷய: ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] (38)
[illegible]
(38½)

(உ) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் கேள்கிறார்கள்:—

“ஹே ஸூதமஹரிஷே! தேவாதிதேவனாகிய ஸ்கந்த பரமாத்மாவிற்கு மிக்க ஸந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணுகிறதும் ரொம்ப விசேஷமானதுமான க்ருத்திகா வ்ரதத்தினுடைய மகிமையை இப்பொழுது சொல்லவேண்டும்.” என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். (38½)

(ஶ்லோ) ஸூத: ॥

ஶௌநகாதி மஹாத்மாநோ முநய: ப்ரஶ்நகாரிண: ।
வ்ரதாநி த்ரீணி ஸந்தீஶ தநயஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (39½)

ஷாண்மாதுரஸ்ய கல்யாணஸிந்தோஸ்ஸர்வஸித்திகராணி ச ।
க்ருத்திகாஹ்வ வ்ரதம் ஶ்ரேஷ்டம் ஷஷ்டீவ்ரதமநந்தரம் ॥ (40½)
ஶுக்ரவார வ்ரதம் சேதி ப்ரஸித்தம் விஷ்டபத்ரயே ॥ (41)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்லுகிறார்:—

“மகான்களாகிய ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! நீங்கள் கேட்டதைச் சொல்லுகின்றேன், ஆதரவுடன் கேளுங்கள். கருணைக் கடலும் ஈஶ்வர குமாரனும் குஹபரமாத்மாவுமான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய மூன்று வ்ரதங்கள், க்ருத்திகா நக்ஷத்ர வ்ரதமென்றும், ஷஷ்டி வ்ரதமென்றும், சுக்ரவார வ்ரதமென்றும், இம் மூன்று வ்ரதங்களும் மேலான ஸர்வ ஸித்திகளையும் கொடுக்கிறவைகளாய் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றுள்ளன. (41)

(ஶ்லோ)

வ்ரதாநாமேவ ஸர்வேஷாமுத்தமம் க்ருத்திகா வ்ரதம் ।
யஸ்யாநுஷ்டாந மாத்ரேண வாஜபேய ஶதம் லபேத் ॥ (42)

ஊர்ஜே ச மாஸ்யத பௌஷ்யே வா மாகே வா மாஸகே ।
தத்திநம் க்ருத்திகா யுக்தம் ஸம்ப்ராப்ய விதிவத் வ்ரதீ ॥ (43)

ஸநகாத்யைர் நியமைர்யுத: ப்ராதருத்தாய ஸாதர: ।
ஸம்ப்ராப்தே க்ருத்திகா தாரே விதிவத் ஸம்ஹார பர்வணி ॥ (44)

𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ (45)

𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 ॥ (46)

𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌾𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ (47)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ (48)

𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 (49)

𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ (50)

𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ॥ (51)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ (52)

(உ)

எந்த வ்ரதத்தை அநுஷ்டானம் செய்தமாத்திரத்திலே "வாஜபேய"மென்கிற யாகம்செய்தபலனுண்டாகிறதோ, அப்பேர்ப்பட்ட க்ருத்திகா நக்ஷத்ர வ்ரதமானது எல்லா வ்ரதங்களுக்கும் மேலானதாயிருக்கிறது. கார்த்திகை மாஸத்திலாவது, தைமாஸத்திலாவது பங்குனி மாஸத்திலாவது வைகாசி மாஸத்திலாவது, எந்த தினத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்ரம் வருகிறதோ அந்த தினத்திற்கு முதல் நாள், வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவன் ஒருவேளை போஜனம் அருந்தி, விஷயாதிகளில் (ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்கம் முதலியவைகளில்) இச்சை இல்லாதவனாக நியமத்துடன் இருக்கவேண்டும். மங்களகா

மான கார்த்திகை நக்ஷத்ரதினம் வந்ததும் உஷஃகாலத்தில் (விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு) எழுந்திருந்து ஸ்நான ஸந்த்யாவந்தனாதி நித்யகர்மானுஷ்டானங்களை விதிப்படி செய்து முடித்துக்கொண்டு, பெரியோர்களாகிய ப்ராஹ்மணர்களுக்குத் தன் சக்திக்குத் தக்கபடி போஜனம் செய்வித்து தக்ஷிணை தாம்பூலாதிகள் கொடுத்து த்ருப்தி செய்துவைத்து, அவர்களை வலம்வந்து நமஸ்காரஞ்செய்துவிட்டு, வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவன் ரொம்ப நியமத்தோடும் பயபக்தியோடும் கூடினவனாகி அந்த ப்ராஹ்மணர்களைப் பார்த்து "ஹே ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! இந்த வ்ரதமானது ஸாங்கமாய் நடக்கும்படி தாங்கள் ப்ரீதியுடன் அநுக்ரஹஞ் செய்யவேண்டும். நான் வ்ரதமாரம்பிக்கிறேன்," என்று சொல்லி ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டியது. இவ்விதம் ஆசார்யரையும் ப்ரார்த்தித்த பின்னர், அடங்கின மனமுடையவனாகி, அவர் (ஆசார்யர்) சொன்னபடி பகல் உபவாஸமிருந்து சாயங்காலத்தில் ஸ்நானஸந்த்யாவந்தனாதிகளைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு, விதிப்படி கும்பத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து, மங்களகரமானதும் தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டதுமான ஸுப்ராஹ்மண்ய ப்ரதிமையை ஆசார்யர் சொல்லுகிறபடி கும்பத்தின் மேல்வைத்து ப்ராணப்ரதிஷ்டை முதலிய செய்து, கார்த்திகேயனாகிய ஷண்முகமூர்த்தியை கல்பத்தில் சொல்லியிருக்கும் விதிப்படி பூஜைசெய்து, மறுநாள் காலையில் பாரணை செய்ய வேண்டும். மாஸந்தோறும் இதேவிதமாய் பூஜை செய்யவேண்டியது. இந்த வ்ரதம் செய்கிறவன் ஆரம்பகாலத்தில் ஆறு வருஷமாவது அல்லது ஒரு வருஷமாவது இவ்விதம் வ்ரதத்தை அநுஷ்டிப்பதாய் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு ஆரம்பித்துச் செய்துவந்து, விதிப்படி இந்த வ்ரத ஸமாப்தியையும் நன்றாய்ச் செய்து முடிக்க வேண்டியது. இந்தப்படி மங்களகரமும் உத்தமமுமான இந்த கார்த்திகை வ்ரதமானது எவனால் அநுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ, அவன் இஹலோகத்தில் ஸகல அபீஷ்டங்களையும் அடைந்து வாழ்ந்து, சரீர முடிவில் ஸ்கந்த ஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறான். (52)

([illegible])

[illegible] ।
[illegible] ॥ (53)

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌘𑍂𑌨𑍀𑌵 ।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ (54)

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌭𑍀𑌰𑍁𑌣𑌾 ॥ (55)

(உ)

"ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ஸத்யகிரி க்ஷேத்ரத்தில் செய்யப்பட்ட வ்ரதங்கள், தானங்கள் தபஸ்கள், தர்மங்கள், ஜபங்கள், ஹோமங்கள், பூஜைகள், யாகங்கள், நியமவேதாத்யயனங்கள், ப்ராஹ்மண போஜனங்கள், இவைகளெல்லாம் ரொம்ப ஸ்வல்பமாக இருப்பினும் இந்த க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமையால் வெகு புண்யங்களைத் தருகிறவைகளாக ஆகின்றன. ஆகையால் ஜனனமரணங்களில் பயத்தையடைந்தவனாலே ஸத்யாசலமென்னும் சிவக்ஷேத்ரத்தில், ரொம்ப முயர்சியோடாயினும் ஸ்வல்பமாயாவது தர்மம் செய்யத்தக்கது". (55)

(ஶ்லோ)

𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾
𑌧𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍁 ॥ (56)

(உ)

மண்ணாசையினாலேனும், பெண்ணாசையினாலேனும், பொன்னாசையினாலேனும், திருட்டுத்தன ஜீவனத்திலாசையினாலேனும், ஒரு முகூர்த்த காலமாவது இந்த பராசல க்ஷேத்ரத்தில் வஸிக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கு ஜனன மரணபயம் கிடையாது. (56)

(ஶ்லோ)

𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌥𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ (57)

(உ)

எந்த மனிதன் க்ருத்திகா வ்ரதத்தையேனும், ஷஷ்டி வ்ரதத்தையேனும், சுக்ரவார வ்ரதத்தையேனும், பக்தியோடு அனுஷ்டிக்கின்றானோ, அவன் இவ்வுலகில் நல்ல பிள்ளைகளையும் இஷ்டமான கார்ய ஸித்திகளையும் பெற்று, பிறகு மோக்ஷத்தையுமடைகின்றான். (57)

(மூ)

𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 ॥ (58)

(உ)

ப்ரஹ்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ரதோத்ஸவ மஹிமையையும் வ்ரதங்களுடைய மஹிமையையும் எவன் ஒருதரமேனும் படிக்கின்றானோ, எவன் கேட்கின்றானோ, அவன் எல்லா சத்ருக்களையும் ஜயித்து, ஸமஸ்தபாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாய், ஸகல ஐஶ்வர்யங்களையும் அடைகின்றான். (59)

(மூ)

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌹𑌨𑍍
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌫𑌲𑌦𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ (59)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

(உ)

எந்த ஸத்யாசல க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர் தேவராஜ குமாரியான தேவஸேனம்பிகையை திருக்கல்

யாணைச் செய்து கொண்டு அந்த ஸத்யகிரியின் உத்தமமான தாழ் வரையின் கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்றாரோ, போகமோக்ஷங் களைக் கொடுக்கிறதான அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய இரண்டு பாதகமலங்களையும் எப்பொழுதும் பஜிக்கின்றோம். (59)

பதினோராவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

ஈய அாதெொஜ்ாயஃ.

(ஜ-ஐ) ஐஷயஃ ॥

வாராஜ்ள ஜெவஸெநாயாஃ வாணிஜஹண ஐஂஹஉ ।
ஜகதாஂ ஶ்ரெயஸெஜ்ஹாகஂ ஷக்ஷாஹஜவி விஜ்ஷாதஃ ॥ (1)

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(உரை) சௌநகாதி மஹரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்:—

“ஹே ஸூதமஹரிஷே! பராசலமாகிற திருப்பரங்குன்றம் க்ஷேத்ரத்தில் நடந்த தேவஸேனையினுடைய விவாகமங்களத்தை, உலகங்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமம் உண்டாகும் பொருட்டு தாங்கள் எங்களுக்கு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேண்டும்,” என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். (1)

(ஜ-ஐ) ஸூதஃ ॥

ஶ்ருணுத்ஷயஷெவ ஹவ கஜ்யாணகாரணஂ ।
வஂதாஂ ஶ்ருணுதாஂ வாஂஸா ஸஜெ்ா ஜாஶிதநாஶநஂ ॥ (2)

ஜெவதா ஸாவஹளஸ்ய ஷஜஸ்ய காரணாதநஃ ।
கஜ்யாண வரிதஂ ஜெவஸெநாயாஃ ஈயயாஷிவஃ ॥ (3)

ஸநதகஃஜார ஜநவெ யஜொகஂ நஜிநாவாரா ॥ (3½)

(உ)

"ஸௌநக மஹாரிஷிகளே! ஸர்வ மங்களங்களுக்குங் காரணமாயும், படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் உடனே பாபத்தை நாசஞ் செய்கிறதாயும் உள்ள, தேவதாஸார்வ பௌமனும் கருணாமூர்த்தியுமான ஸ்கந்த ஸ்வாமிக்கும் தேவஸேனா அம்மைக்கும் நடந்ததான திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவ சரித்திரத்தை, முன் ஸநத்குமார மஹரிஷிக்கு நந்திகேஶ்வரர் உரைத்தபடியே, நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். எல்லோரும் அன்பினோடு ஶ்ரவணம் செய்வீர் (கேட்பீர்) களாக." (3½)

(ஶ்லோ)

[illegible] (4)

[illegible]
[illegible] (5)

[illegible]
[illegible] (6)

[illegible]
[illegible] (7)

[illegible]
[illegible] (8)

[illegible]
[illegible] (9)

[illegible]
[illegible] (10)

[illegible]
[illegible] (11)

ஸ்கந்த꞉ பராசலம் க்ஷேத்ரம் புநராகாத் ததாயக꞉ ।
ஸூரஸாத ஸுரஶ்ரேஷ்ட ஸுரர்ஷிகண ஸேவித꞉ ॥ (12)

(உ)

பராசலேஶ்வரரும், ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், ஸர்வவ்யாபியும், பராபரஸ்வரூபியும், ஈஶ்வரகுமாரனும், ஸர்வக்ஞரும், ஸர்வதேவசிகாமணியுமான குமாரக்கடவுளானவர், மஹாவிஷ்ணு முதலான தேவகணங்களால் வெகுகாலம் அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராகி, ஶ்ரேஷ்டமான மயில் வாகனத்தில் தாம் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, வீரபத்ர தேவருக்கு ஸமமான பராக்ரமமுடைய வீரபாகு முதலான பூதபதிகளோடு கூட, அஸுரேந்த்ரனாகிய சூரபத்மாஸுரன் வஸிக்கும்படியானதும் ஸமுத்ரமத்தியிலிருப்பதுமான வீரமகேந்த்ரபுரத்தை யடைந்து, பரமசிவனால் கொடுக்கப்பட்டு ஸகலமான வரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டதினால் மிகவும் கர்வத்தையடைந்தவனும், ஆயிரத்தெட்டு ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கும் ஈஶ்வரனும், தேவரிஷிகணங்களை நாசஞ்செய்கிறவனுமிருக்கும் சூரபத்மாஸுரனையும், அவன் தம்பிமார்களான தாரகாஸுரன் சிங்கமுகாஸுரன் அவன் மகனாகிய பானுகோபன் இவர்களையும், தாயாதிகளையும் மற்ற பந்துக்களையும், யுத்தத்திற் கொன்று, எல்லா தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் இந்த்ராதி திக்பாலகர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய அதிகாரத்தைக்கொடுத்து, பூதபதிகளோடு கூட சீக்ரமாக திருச்செந்தூர் வந்து சேர்ந்து, அங்கு ஒரு ராத்திரிப்பொழுது தங்கியிருந்து, மறுநாள் காலையிலெழுந்திருந்து, தேவரிஷி கணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரான பால ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், ஹரி ப்ரஹ்மாதி தேவர்களோடுகூட பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறதான பராசல க்ஷேத்ரமாகிய திருப்பரங்குன்றத்திற்கு மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தார். (12)

(ஸூத)

தத்ர ஶ்ருத்வா வியாஸ ப்ரஹ்மாம் ஶ்ருணு ஶ்ரோத்ர ஶிவஸ்மித꞉ ।
ஸ்கந்த ஸஹஸா தாதம் பாணிநா ஹ வியாநத꞉ ॥ (13)

[illegible]
[illegible] (14)
[illegible] (14½)

(உ)

அப்பொழுதே தேவேந்த்ரன், எல்லா சுப லக்ஷணங்களோடும் ப்ரகாசிக்கும் தனது குமாரியாகிய தேவஸேனையை, ஸ்ரீ குஹ ஸ்வாமிக்கு பாணிக்ரஹணம்செய்துகொடுக்கவேண்டுமெனக்கருதி, ப்ரஹ்மதேவர் மகாவிஷ்ணு தேவகுருவாகிய ப்ரஹஸ்பதி பகவான் முதலானவர்களுடன் நன்றாய் ஆலோஜித்து, பூர்ணபக்தியுடன் பார்வதீ தநயனாகிய ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை சிரஸால் நமஸ்கரித்து வணங்கின கழுத்துடன் அஞ்சலிபத்தராயிருந்து கொண்டு ஸ்கந்த பரமாத்மாவைப் பார்த்து தேவேந்த்ர மஹா ராஜாவானவர் மஹாவிஷ்ணுவுடன் கூடினவராய் இருந்துகொண்டு சொல்லுகின்றார். (14½)

(ஊ-டு) [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] (15½)

[illegible]
[illegible] (16½)

[illegible]
[illegible] (17½)

[illegible]
[illegible] (18½)

(உ) தேவேந்தரன் சொல்லுகின்றார்:—

"தேவாதி தேவா! ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண! ஶர்வசத்ரு ஸம்ஹாரா! பக்தர்களுக்கு அபயமளிக்கும் ஆமோகசக்தி ஸம்பன்ன லோகரக்ஷகா! பரிசுத்தரான ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரபோ! இப்பொழுது

என் விக்ஞாபனத்தைச் சற்று செவிசாத்தியருளல் வேண்டும். தங்களால் தேவகார்யங்களெல்லாம் ஸாதிக்கப்பட்டதுகள். ஹே பரம சிவனுர் அருமைத்திருமகனே! தங்கள் க்ருபையால் நாங்கள் நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டோம். பரம பரிசுத்தமான இந்த ஸத்யஞானகிரி க்ஷேத்திரத்திலேயே, ஹே தேவா! மஹா பாக்கியசாலியாகிய தாங்கள் என்னுடைய கன்னிகையை விதிப்ரகாரம் விவாஹம் செய்துகொண்டு, தங்கள் சரணாவிந்த தாஸர்களாகிய எங்களை கருணையுடன் ரக்ஷித்தருளவேண்டு''மென ப்ரார்த்தித்தனர். (18½)

(மூ-ம்)

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்தித: ஸ்கந்த: ஸ்மேர ஸஹிதேக்ஷண: ।
ஸ்வீசகார மகவாந நம் ஸ்மராரிநந்தந: ॥ (19½)

(உ)

மன்மத சத்ருவாகிய பரமசிவனது குமாரரான ஸ்கந்தபகவான் தேவேந்த்ரனுல் இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்டபொழுது, புன்சிறிப்போடு கூடிய பார்வையையுடையவராய், அவரது (இந்திரனது) வேண்டுகோளை அங்கீகாரம் செய்துகொண்டார். (19½)

(மூ-ம்)

அதைவ நாரதோ கத்வா கைலாஸம் கிரிசாலயம் ।
நத்வா ஸாம்பம் சிவம் நந்தி ப்ரமுகைர்கணைர் வ்ருதம் ॥ (20½)
ஸர்வம் நிவேதயாமாஸ கல்யாணாதி மஹோத்ஸவம் ॥ (21)

(உ)

அப்பொழுதே நாரத மஹரிஷியானவர் பரமசிவனுக்கிருப்பிடமாகிய கைலாஸத்தையடைந்து, நந்தி முதலான கணங்களால் சூழப்பட்டுள்ள அம்பிகா ஸமேதரான பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸுப்ரஹ்மண்ய கல்யாண மங்களம் முதலான ஸகல காரியங்களையும் தெரிவித்தார். (21)

(மூ-ம்)

ச்ருத்வைதந் முநிநா ப்ரோக்தம் ஸர்வஜ்ஞோ ஸ்ருஷ்டமாநஸ: ।
தேவ்யா வ்ருஷம் ஸமாருஹ்ய ப்ரஹ்ருஷ்டா ஸ்கந்தஸந்நிதிம் ॥ (22)

गणैश्च भूपैश्च देवैश्च सिद्धगन्धर्वकिन्नरैः ।
संस्तूयमानो भगवान् साम्बः सर्वजगत्प्रभुः ॥ (23)

निर्गत्य व्योममार्गेण वीक्ष्य तं यक्षराट्सखः ।
कल्याणं सुकुमारस्य कुमारस्य महोत्सवः ॥ (24)
सत्वरं प्राप परमं सत्यज्ञानगिरिस्थलम् ॥ (24½)

(உ)

நாரதமஹரிஷியால் தெரிவிக்கப்பட்ட சம்புவானவர் எல்லா மறிந்தவராயிருந்தபோதிலும் ஸந்தோஷத்தினாலே மலர்ந்த கண்களை உடையவராகி, உமாதேவியாரோடு வ்ருஷபவாகனமேறி, கணநாயகர்களாலும் பூபதிகளாலும், தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் ஸித்தர்கள் கின்னரர்கள் முதலானவர்களாலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டவராய், ஸாம்பமூர்த்தியான பகவான், ஸர்வ ஜகத் ப்ரபுவானவர் ஆகாசமார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டு ஸகாவாகிய குபேரன் இருக்கும் வழியாய் வந்து அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, மகாபராக்கிரமசாலியாயும் மிக்க அழகு பொருந்தியவராயுமுள்ள குமாரஸ்வாமியினுடைய திருக்கல்யாணத்தைப் பார்ப்பதற்காக, ஶ்ரேஷ்டமான ஸத்யஞானகிரி க்ஷேத்ரத்திற்கு சீக்கிரமாக வந்துசேர்ந்தார். (24½)

(மூ)

तं दृष्ट्वेशं सर्वेशं ब्रह्मविष्ण्वादयः सुराः ।
नमस्यां चक्रिरे भक्तिनम्रकायाः सुराः ॥ (25½)

(உ)

அப்பேர்ப்பட்ட ஈஶ்வரனை மகாவிஷ்ணு ப்ரஹ்மதேவர் முதலான ஸகலமானதேவர்களும் பார்த்து பக்தியினால் வணங்கிய சரீரமுடையவர்களாய் நமஸ்காரம் செய்தார்கள். (25½)

(மூ)

कुमारस्वामि संवीक्ष्य तारकस्यान्तकः ।
प्रणतिं शिरसा चक्रे पित्रोः पितृमतां वरः ॥ (26½)

ப்ரணமந்தம் ஸமாதாய ஸ்வாத்மஜம் கிரிஜா ஶிவௌ ।
ஸமாலிங்க்ய ஸமாக்ராய மூர்த்நி ஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸௌ ॥ (27½)

(உ)

பிறகு தாரகாஸுர ஸம்ஹாரரும் ஸம்ஸார தாரகரும் (ஸாகரத்தினின்று பக்தர்களைக் கரையேற்றுகின்றவரும்) உத்தமமான பெற்றோர்களையுடையவருமான முருகபிரானும், ஸந்தோஷத்துடன் தமது தாய்தந்தையர்களை சிரஸால் வணங்கி நமஸ்கரித்தார். அப்படி நமஸ்காரம் செய்கிற தங்களுடைய குமாரனை பார்வதீ பரமேஶ்வராள் வாரியெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சி மோந்து மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். (27½)

(மூ)

பிதாமஹஸ் ததா ப்ரஹ்மா வஸிஷ்டாத்யைர் முநீஶ்வரை: ।
வைவாஹிகம் குமாரஸ்ய ஸுமுஹூர்த்தம் ஶுபப்ரதம் ॥ (28½)
குரோ ராஜ்ஞயா ஶம்போ ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேண ஸம்மதம் ॥ (29)

(உ)

பின்னர் ப்ரஹ்மதேவரானவர் பரமசிவனுடைய ஆக்ஞையின்படி ப்ரஹஸ்பதி பகவானோடும் வஸிஷ்டாதி மஹரிஷிகளோடும் ஆலோசித்து, ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதமானதும் மங்களத்தைக் கொடுக்கிறதுமான சுபமுஹூர்த்தத்தைப் பார்த்து குமாரஸ்வாமியினுடைய திருக்கல்யாணத்திற்காக, நிச்சயித்து வைத்தார்கள். (29)

(மூ)

ததஸ் ஸுராவதி ஸ்ருஷ்டம் க்ருதிநா விஶ்வகர்மணா ।
ப்ராகாரகோபுராட்யம் ச மண்டபம் மஹாத்புதம் ॥ (30)

ஸுவர்ண ரத்நகசிதம் நாநாலங்கார ஶோபிதம் ।
கல்யாண மண்டபம் ஸ்ருஷ்டம் காரயாமாஸ தேவராட் ॥ (31)

கார்யேऽஸ்மிந் ஸ்ருஷ்டா தேவதா: ஸர்வதேவதா: ।
விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மா ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸமாயாந்தி ஶிவாஜ்ஞயா ॥ (32)

யேஷு யேஷ்வதிகாரிணோ புவநேஷு ஹராஜ்ஞயா ।
க்ருதாதிகாரா வர்தந்தே கந்தர்வாஶ்சைவ கிந்நரா: ॥ (33)

ஸித்தா: ஸாத்யா குஹ்யகாஶ்ச தைத்ய தாநவ மாநவா: ।
கணா பூதபதேஶ்சைவ நாகாஶ்ச கணஶஸ்ததா ॥ (34)

வ்யாஸாதயோ வஸிஷ்டாத்யா முநய: ஸாங்கநாஸ்ததா ।
ராஜேந்த்ரா முசுகுந்தாத்யா ஸஸைந்யா ஸபார்யா ஸ்ததா ॥ (35)

ஸமுத்ரா: ஸப்த காஶ்யாந்யே பிதரோ தேவதாஸ்ததா ।
ஸஸ்வஸ்ததாஷ்டௌ குலாத்ரய: ஶதஶோ தேவதா: ॥ (36)

திலோத்தமோர்வஶீ சைவ விஶ்வாசீ மேநகா ததா ।
ரம்பாத்யாப்ஸரஸஶ்சாந்யே ஸர்வே லோகநிவாஸிந: ॥ (37)
த்ரஷ்டும் கௌரீ கல்யாணம் ஸமாயாந்தி பராசலே ॥ (37½)

(உ) பின்னர் தேவராஜராகிய தேவேந்திரனானவர், உதயகால ஸூர்யமண்டலத்திற்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸுடையதும் ரொம்ப ஆச்சர்யமானதும் விலோகிக்கத்தகாததுமான அநேக ரத்நங்களால் இழைக்கப்பட்டு, நாநாவிதமான அலங்காரங்களால் சோபை பொருந்தியதாயுள்ள கல்யாணமண்டபத்தை, அதி ஸமர்த்தனாகிய விச்வகர்மாவினால் சீக்ரமாக நிர்மாணம் செய்வித்தார். காமதேனுவும், கல்ப வ்ருக்ஷாதி தேவ வ்ருக்ஷங்களும், சிந்தாமணி ரத்னமும். சிவாக்ஞையினாலே பராசல ஸ்தலத்திற்கு சீக்ரமாகவந்து சேர்ந்தன. எந்த உலகங்களில் தேவர்கள் அதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தந்த தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், கின்னரர்களும் கிம்புருஷர்களும் ஸித்தர்கள் ஸாத்யர்கள், குபேரப்ருத்யாள் அஸுரர்கள் மனுஷ்யர்களும், பூதபதிகளும், நாககணங்கள் முதலானவர்களும், தங்கள் தங்கள் பத்னிகளுடன்கூட வ்யாஸவஸிஷ்டாதி மஹரிஷிகளும், தங்கள் தங்கள் ஸைந்யங்களுடனும் பத்னிகளுடனும் கூடினவர்களாய் முசுகுந்தாதி சக்ரவர்த்திகளும் ஸப்தஸமுத்ரங்களும், அஷ்டகுலாசலங்களும், பித்ரு தேவதை

களும், ஸப்தமருத்துக்களும், அஷ்டவஸுக்களும், ஏகாதசருத்ரர்களும், த்வாதசாதித்யர்களும், ஸப்தமாதாக்களும், திலோத்தமை ஊர்வசி விஶ்வாசி மேனகை ரம்பா முதலான அப்ஸரஸ்த்ரீ கூட்டங்களும், இன்னும் எல்லா உலகத்திலுமிருக்கிற ஜனங்கள் அனைவரும், சிவாக்ஞையினால் குமாரஸ்வாமியின் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தை தரிசனம் செய்வதற்காக பராசலமாகிற திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். (37½)

(ஶ்லோ)

ஸம்ப்ராப்தே ஸுமுஹூர்த்தே து விதாதா ஶங்கராஜ்ஞயா ।
ருஷிபி: ஸஹிதோ ஸத்யஜ்ஞாந ஶைலாதிபஸ்ய ச ॥ (38½)
கார்ஹஸ்த்ய ஸ்நாதகாதீநி கர்மாணி காரயத் ததா ॥ (39)

(உ)

பிறகு நல்ல முகூர்த்தம் வந்த காலத்திலே, ப்ரஹ்மதேவரானவர், பரமேஶ்வரருடைய ஆக்ஞைப்ரகாரம் மகரிஷிகளோடுகூட ஸத்யக்ஞானசைலாதிபராகிய குஹஸ்வாமிக்கு ஸ்நாதகவ்ரதம் (க்ரஹஸ்தாஶ்ரமத்தை ஸ்வீகரிக்குமுன் முதலாவதாஶ்ரமமான ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்தை முடித்தல்) முதலான காரியங்களைச் செய்து முடித்து வைத்தார், (39)

(ஶ்லோ)

வாரணம் ததா விஷ்ணோர் நாராயணாத் ஸமாநய ।
கந்யா தேஷாம் வரோம் ஜகாதைவம் த்விஜோத்தமா: ॥ (40)

ஶத்வா ஶ்ரேஶ்வரா ஶ்ரீவத்ஸ பாணிநாயாத்ரஜாம் ததா ।
கந்யா ஸ்கந்தே ஸமர்ப்ய வாணிஜ்யாம் ஸ வாரண: ॥ (41)

ஸமேத்யாய ததோ தேவா: ப்ரணேமுஸ்தம் ஸநாதநம் ।
பாவகீ வரஶோபந ஶர்வாண ப்ரண நாஶோ ॥ (42)

க்ஷேத்ரம் ததாஜ்ஞா ஶோப ஷண்முக ஶக்த: ।
ததாநீம் பாவகீநாய: க்ஷேத்ரம் ப்ரஸ்வ க்ஷேத்ரம் தாம் ॥ (43)

[illegible]
[illegible] (44)

[illegible]
[illegible] (45)
[illegible] (45½)

[illegible]
[illegible] (46½)

[illegible]
[illegible] (47½)
[illegible] (48)

[illegible]
[illegible] (49)

[illegible]
[illegible] (50)

[illegible]
[illegible] (51)

(உ)

"ஹே சௌனகாதி மஹரிஷிகளே! அப்பொழுது மகாவிஷ்ணு வானவர் இந்த்ரனைப் பார்த்து, "ஹே தேவேந்த்ரா! மிக்க அழகு வாய்ந்த உமது குமாரியாகிய தேவஸேனையைத் திருமணக்கோலத் துடன் இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வாரு"மென்று சொன்னார். தேவேந்திரனும சீக்கிரமாகவே போய் தன் குமாரியை அவ்விதமே அழைந்துவந்தார். லக்ஷ்மீயும் ஸரஸ்வதியும் அவர்களுடன்கூட கல்யான மண்டபத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கிருந்த தேவர்கள் அனைவரும் அப்பொழுது எழுந்திருந்து, உத்தமியான தேவஸேனையும் தன் மாமியார் மாமனாருகிய பார்வதி பரமேஶ்வரனை நமஸ்

திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீ குமாரஸ்வாமிக்கும் தேவஸேநாதேவிக்கும்
திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவக்காக்ஷி. [பக்கம் 227

கரித்தான். அங்கே ஷண்முகமூர்த்தியை முன்னாலே பார்த்து அவள் லஜ்ஜை யடைந்தாள். அக்காலத்தில் பார்வதீநாதரான பரமேஶ்வரன் தமது கடாக்ஷத்தினால் தேவஸேனையைப் பார்த்து அநுக்ரஹம் செய்தார். தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரியும் எலமாதாவுமான பார்வதிதேவியானவள், அந்த தேவஸேனையாகிய தமது மருமகளை அன்புடன்பார்த்து, தமது திருக்கரத்தினால் சரீர முழுதும் தடவிக்கொடுத்து, இருகன்னங்களையும் முத்தமிட்டு, அந்த தேவஸேனை தமது குமாரனாகிய குஹஸ்வாமி இவ்விருவரையும் ஒரே ஸிம்மாஸனத்தில் உட்காரவைத்து தாம் பக்கத்திலிருந்தார். ஏகாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவஸேனை அம்மையையும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும் அங்கிருந்த தேவர்கள் எல்லோரும் தரிசித்து நமஸ்காரம் செய்து ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு இந்த்ராணி கையிலுள்ள ஸ்வர்ண கெண்டியினின்றும் விழும் சுத்தமான ஜலத்தினாலே தேவேந்த்ரன் ஷண்முகநாதனுடைய பாதகமலங்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்து, சந்தனம் புஷ்பம் சாத்தி தூபதீபாதி வெகு உபசாரங்கள் செய்து, அந்த பரிசுத்தமான ஷண்முக பாதாரவிந்த தீர்த்தத்தைப் பிற்பாடு பானம் செய்வதற்காக ஓரிடத்தில் தனித்து பத்ரமாய் வைத்திருந்தார். ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! தேவேந்த்ரன் மறுபடியும் தன் கையில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு "இந்தக் கன்னிகையானவள் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திக்கு தர்ம பத்னியாக இருக்கட்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு தீர்த்த தாரையுடன் கன்னிகாதானம் செய்தார். பின்னர் ப்ரஹ்மதேவர் மங்கள ஸூத்ரத்தை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் ஸ்ருஷ்டித்துத் தனக்கிஷ்டமான மங்களத்தை யடையவேண்டி ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்திகையிற் கொடுத்தார். தேவநாயகரானவர் அதை வாங்கி தேவஸேனையின் கழுத்திற் திருப்பூட்டினார். மறுபடியும் நல்ல வாஸனையுள்ள புஷ்பமாலைகளாலேயும் அவளது கண்டத்தை அலங்காரம் செய்தனர். (51)

(8-ல)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (52)

𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌘 𑌇𑌵 𑌘𑌨𑌨𑌾𑌦𑌵𑌤𑍍 ।
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌃 ॥ (53)

𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ (54)

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ (55)
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌤𑌾𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ (55½)

(௨)

பிறகு மகா புத்திமானுகிய தேவேந்த்ரன், பெண் மாப்பிள்ளை இருவருக்கும், அநேக ரஸாயனங்கள் அம்ருத மயமான பலங்கள் மற்றுமுள்ள அநேக விதமான நைவேத்யங்கள் இவைகளை ஸமர்ப்பித்தார். அப்பொழுது மேகசப்தம் போன்ற வாத்யகோஷங்கள் ரொம்பவும் முழக்கின. அதுஸமயம் அங்கிருந்த மகான்கள் ஆசீர்வாதம் செய்து மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! பிறகு ப்ரஹ்மதேவரானவர், ப்ரதக்ஷிண ஜ்வாலையோடு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் அக்நியில், ஸமித் அன்னம் ஆஜ்யம் முதலான த்ரவ்யங்களால் விதிப்படி ஹோமம் செய்தார். பின்னர் ஸ்வயம் ப்ரபுவாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியானவர், அக்னியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து தன்கையினுலே பத்னியினுடைய பாதத்தைப் பிடித்து அமிக்கல்லின்மேலேற்றி வைத்தார். அதன்பின் இந்த தம்பதிகளாகிய ஸேனுஸ்கந்தர் அருந்ததியை தரிசனம் செய்தார்கள். (55½)

(8-௫)

𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾 ॥ (56½)

𑌸𑍁𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥(57½)

ஜய விஷ்ணோ ஶர்வாந் தேவாந் ஸர்வ ஸிம்ஹாஸந ஸ்தி²தாந் ।
ப்³ரஹ்மண்யாந் தோஷ்டவாந் ஸக்த்யா த்³ருஷ்ட்வா தாந் கோ³வர்த⁴நப்ரியாந் ॥ (58½)

ஜய விஷ்ணோ இதி வ்யாஸ ஶௌநகாத்³யா: ஶர்வாந் ஸ்தி²தாந் ।
ஐஷீநந்த்யா ஸ்வஸிஷ்டாதீ³ ஸ்வேத³ வேதா³ங்க³ பாரகா³ந் ॥ (59½)

ஆநந்த³ ஹர்ஷா ஸ்ஸமேத்ய க³ந்த⁴தாம்பூ³லாதி³ ஸ்ஸத்ரைஹி: ।
ஸம்மாநபூர்வகம் ஸ்த்ரைர் ப்³ரஹ்மர்ஷி தேஜஸ்விதம் ॥ (60½)
ஆஶ்சர்யேண ததோ தேவா ஸ்தோத்ரம் சக்ரு ராமேஶ்வரயோ: ॥ (61)

(உ)

பின் லோகமாதா பிதாக்களாகிய பார்வதி பரமேஶ்வரர்களை மூன்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்து பக்தியோடு நமஸ்காரம் செய்தார்கள். பார்வதீ பரமேஶ்வரர்கள் தங்கள் குமாரனையும் மருமகளையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு க்ருபாத்ருஷ்டியினால் பார்த்து தங்கள் ஆஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கச் செய்தார்கள். மங்களமான ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவர்களும் பார்க்கப்பார்க்க ப்ரிய முள்ளவர்களுமான அந்த ஸேனாஸ்கந்தர்களை விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தரிசித்து பக்தியுடன் நமஸ்காரம் செய்து ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். பிறகு வதூவரர்கள் இருவரும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை யடைந்து, விஷ்ணு ப்ரஹ்மன் முதலிய தேவர்களுக்கும், வேதவேதாந்தங்களைக் கரைகண்டவர்களாகிய வ்யாஸர் வஸிஷ்டர் முதலான மஹரிஷிகளுக்கும், மற்றும் ஸபையிலுள்ள முசுகுந்தாதி சக்ரவர்த்திகளுக்கும், விலைமதிக்கக்கூடாத ஆபரணங்களையும் வஸ்த்ராதிகளையும் ஸம்மானமாகக் கொடுத்து, கந்த தாம்பூலாதி வஸ்துக்களினால் மிகவும் உபசரித்தார்கள். அதன்பின் தேவர்களெல்லாம் ரொம்பவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவர்களாய் பார்வதீ பரமேஶ்வரரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். (61)

(தே-ஶ)

ஜயதாநாதி³ ஆத்³யாத ததஸ்ஸமாயாம் ஸப்ரியவக ।
ஶிவேந வ்ருஷிதா ஸந்தா தி³வ்ய ஶம்ப⁴ விப்³ரஹா ॥ (62)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑍁𑌹𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇 ।
𑌤𑌦𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ (63)

𑌹𑌰𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 ॥ (64)

𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ॥ (65)

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌥 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ (66)

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 ।
𑌗𑍁𑌹𑌵𑍈𑌭𑌵 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌬 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ (67)

(உ)

திவ்ய மங்கள மூர்த்திகளாகிய தேவ ஸேனையும் குஹஸ்வாமியுமான அந்த வதூவரர்கள், அந்த ஸபையிலுள்ளோருக்கெல்லாம் பலதானங்களைச் செய்து, பிறகு பரமேஶ்வரரால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாய், ஶ்ரேஷ்டமான ஆஸனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது செய்யப்பட்ட ஆசீர்வசனமானது ஆச்சர்யமாயும் வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாததாயுமிருந்தது. பிறகு தேவேந்த்ர மகாராஜனானவர், விஷ்ணு ப்ரஹ்மாதி தேவர்களையும், ஸமஸ்த மஹரிஷிகளையும், ஸபையிலுள்ள பூஜிக்கத்தகுந்தவர்களான மற்றுமுள்ள மகாராஜாக்களையும், கல்பவ்ருக்ஷத்திலிருந்துண்டான திவ்யமான வஸ்த்ராபரணங்களினாலும், காமதேனுவினிடத்திலிருந்துண்டான அம்ருதம்போல் ருசியுள்ள அன்னங்களாலும் அம்ருதமயமான பக்ஷ்ய போஜ்யங்களினாலும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பூஜித்தார். பிறகு ஸாம்ப சங்கரர்களான பார்வதீ பரமேஶ்வரர்கள் அங்குள்ள எல்லோரையும் அனுக்ரஹித்துவிட்டு, அங்கிருந்து நீங்கி மற்றோரிடத்தில் எழுந்தருளி குமாரஸ்வாமியின் திருக்கல்யாண வைபவத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (67)

(ஸ்லோ)

[illegible]
[illegible] (68)

[illegible]
[illegible] (69)

[illegible]
[illegible] (70)

[illegible]
[illegible]

[illegible] (71)

(உ) (71½)

அதன் பின்னர் குஹஸ்வாமியானவர் தமது பக்கத்திலிருக்கும் பூதஸேநாதிபர்களும் தமது மந்திரிகளுமான உக்ரர் அண்டாபரணார் இருவரையும் அழைத்து, "நமது ஸ்ருஷ்டியிலடங்கிய அநேக அண்டாந்திரங்களிலிருந்து இப்பொழுது நமது திருக்கல்யாணத்தை உத்தேசித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பலபல ஆச்சர்யமான வஸ்துக்கள் எவை உண்டோ அவைகள் அனைவற்றையும் நாமும் நமது தமயனரான கணேசரும் கண்காண நமது சமீபத்தில் சீக்ரமாய்க் கொண்டுவந்து வைத்து, தேவர்களுக்கு அவரவர்கள் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்தவாறு அந்த வஸ்துக்களை ஸம்மானம் கொடுத்து மரியாதை செய்துவிட்டு, மீதியுள்ள வஸ்துக்களையும், நமது தேவியாருக்கு ஸ்த்ரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளையும் இம்மலையின் தெற்புரம் அடிவாரத்திலுள்ள பொக்குஷத்தில் வைத்துவிடுங்கள்" என்று ஆக்ஞாபித்தனர். உடனே அவ்விருவரும் எல்லாவற்றையும் அவ்வாறே அவர்கள் ஸந்நிதானத்தின் முன் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்.

(ஸ்லோ) (71½)

[illegible]
[illegible] (72½)

ஸஹாயாஶ்ச ஸஹ விப்ராயா யஜ்ஞேநாத்ர மிஹாகதா: ।
ஸம்பூஜ்யே நை: ஸம்பூஜயேத்தாந் யத்நாம் அல ஓம்ப ததீஸஹ: (73½)

இதி ஶ்ருத்வா மஹாஸேநாஜ்ஞாம் ஸசிவௌ தஸ்ய ஸபாக்ஷத: ।
ததேதி ப்ரத்யுத்ய தத்கார்யமாஸதாம் ஸ்தா ॥ (74½)

(உ)

பின் குஹஸ்வாமியானவர் ஸபையிலுள்ள ப்ரஹ்மா விஷ்ணு இந்த்ராதி தம்பதிகளை பலவிதமான பகுமானங்களினால் வெகுவழி களில் ஸந்தோஷிக்கச் செய்து வைத்து "திருக்கல்யாணத்திற்காக வந்திருக்கும் மற்றைய ஸபயோர்களான மஹரிஷிகள் முதலான பூஜ்யாளையும் தம்பதி ஸமேதாளாய், நீங்கள் இருவரும் பகுமானம் செய்து பூஜியுங்கள்," என்று பின்னரும் மந்திரிகளுக்குக் கட்டளை இட்டருளினர். இவ்விதம் பிறந்த குஹஸ்வாமியின் ஆக்ஞையைக் கேட்டதும், மந்திரிகளிருவரும் அவ்வாக்ஞையை சிரமேல் வகித்து, அந்த பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினால் அவ்விதமே பக்தி பூர்வ மாய் அனைவரையும் பூஜித்து மரியாதை செய்தார்கள். (74½)

(ஸ-ம்)

வீணா வேணு ம்ருதங்காதி வாத்ய கோஷா அபவந் ததா: ।
கந்தர்வகாந ந்ருத்தாதி நாட்ய ஸாமர்த்ய ஶோபிதம் ॥ (75½)

த்ருஷ்ட்வேதி மஹோத்ஸவம் தத்ர ப்ரஹ்மாத்யா: ப்ரஹ்மாதிகா: ।
ஸர்வே ஸுராஶ்ச ருஷயோ ராஜாநோ மாநவா: ஜநா: ॥ (76½)
விநயேந மஹாஹ்லாதம் ப்ராப்ய ஸாம்ராஜ்யலக்ஷிதா: ॥ (77)

தாநாலோக்ய மஹாஸர்வாந் ஸ்வஸ்வகாய ப்ரஹ்மாதிகாந் ।
ததாஸ்வத்ர ஸ்ரத்தா வெஷயித்வா க்ருஹாந் ப்ரதி ॥ (78)

(உ)

அப்பொழுது வீணை புல்லாங்குழல் ம்ருதங்கம் முதலிய வாத் யங்கள் ஒலிந்தன; கந்தர்வ கானங்கள் முழங்கின; அப்தரஸ்த்ரீ முதலிய நாட்டிய ஸ்த்ரீகள் ஸாமர்த்யமாய் அபிநயத்துடன் நட னம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த வைபவங்களை யெல்லாம்

பார்த்தும் கேட்டும் குஹஸ்வாமியானவர் ஆனந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஸமஸ்தமான தேவர்களும் ரிஷீச்வரர்களும் மகாராஜாக்களும் மற்ற ப்ரஜைகளும், தங்கள் தங்களுக்குள்ள கார்யங்களை வினயத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறவர்களாய், குஹஸ்வாமியின் ஸமீபத்திற் சென்று அஞ்சலி பத்தர்களாய் (கைகட்டி வாய்பொத்தி) நின்றார்கள். அவ்விதம் தங்கள் கார்யத்தை வினயமாய்த் தெரிவித்துக்கொள்ளும் அவர்களை யெல்லாம் குஹஸ்வாமி கடாக்ஷித்து ஸந்தோஷித்து அப்படியே ஆகட்டுமென்று அவரவர்கள் க்ருஹத்திற்குப்போக விடையளித்தனுப்பினார். (78)

(ஃ-ல)

ததாநீம் ஸாயம் ஸாகம் ஸ்வாஸ்யம் ப்ராப ஷண்முகஃ ।
ச்ருண்வந் ஸம்பஹு வாத்யாநி ஸ்தோத்ராணி விவிதாந்யபி ॥ (79)

ஆஸித்வா ஸாலாந்த ஸவ்யாந்த ப்ரேஷயித்வா க்ருஹாந் ப்ரதி ।
ஆரவாராந் க்ருஹத்வாரி கல்பயித்வா ததா ப்ரபுஃ ॥ (80)

விவேசாந்தஃபுரம் ரம்யம் ஸாயம் உத்கலிதா த்விஜாஃ ॥ (80½)
தேவஸேநாஸஹாய தத்ர தஸ்தௌ புரபாஸ்வரா ॥ (81)

தாவாஸீநௌ ஸ்தா ஸவ்ய ஸம்பூர்ணா ஸம்பாரா ஜவாத ।
கரக்ருஹ்ய நிஜம் ஸ்தானம் ப்ராபதுர் ஹ்ருஷ்ட மாநஸௌ ॥ (82)

(உ)

அப்பொழுது ஷண்முகநாதன் தமது பத்னியாரோடு ஆலயம் சென்றனர். போகும்பொழுது வழியிலே மங்களவாத்ய கோஷங்களையும் பலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களையும் செவிசாத்திக்கொண்டு போய் கோபுரவாசலில் சற்று தங்கி நின்று, எல்லா தேவர்களையும் அவரவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கனுப்பிவிட்டு, ஹே சௌநகாதி மஹரிஷிகளே! ப்ரபுவான ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானவர், த்வாரபாலகர்களைத் திருமாளிகையின் வாசலில் இருக்கும்படி ஆக்ஞாபனம் செய்துவிட்டு, பத்னியினால் கைலாகை கொடுக்கப்பட்டவராய் மனோகரமான அந்தஹ்புரத்தை அடைந்தார். அந்த விடத்தில் ஸேனாஸ்கந்தர் (தேவஸேனை குஹஸ்வாமி) இருவர்களும்

ரொம்பஸந்தோஷமாயிருந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதீபரமேஶ்
வராள், ஸர்வமங்களமும் உண்டாகவேண்டியதாய் அவ்விருவர்க
ளையும் ஆசிர்வதித்து அநுக்ரஹித்துவிட்டு, ஸந்தோஷசித்தர்களாய்
சீக்கிரமாக தங்கள் திருக்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்கள். (82)

(மூ)

தே ஸுரா யாஸ்த்ரிதிவாத்தாணா: முநயஶ்ச மஹீபுஜ: ।
ஸத்யாசலம் குமாரஸ்ய கல்யாணாய மஹாத்மந: ॥ (83)

மாஹாத்ம்யம் க்ஷேத்ரராஜஸ்ய ஶ்ருத்வாகஸ்த்யமுகாத்ததா ।
தீர்த்தாவகாஹநம் க்ருத்வா ஶிவம் ஶிவாகாந்திகே ॥ (84)

விஶேஷ தீர்த்தை: ஸஹிதம் விக்யாதம் புவநத்ரயே ।
பக்த்யா ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய பவபாஶ விமோசகம் ॥ (85)

ஸத்யேஶம் சண்டிகாம் ஶத்ருஸம்ஹாரம் ச ஶிவாத்மஜம் ।
ஸம்ஸேவ்ய பரயா பக்த்யா ஸ்வம் ஸ்வம் ஸ்தாநமவாபிரே ॥ (86)

(உ)
குமார பரமாத்மாவின் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைக்
கண்டு தரிசிப்பதற்காக ஸத்யாசலத்திற்கு வந்திருந்த தேவர்கள்
மஹரிஷிகள் மகாராஜாக்கள் எல்லோரும் அப்பொழுது அந்த உத்
தம க்ஷேத்ரத்தினுடைய மகிமையை அகஸ்த்ய மஹரிஷியால்
சொல்லக்கேட்டு, விசேஷ தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து, மூவுல
கிலும் ப்ரஸித்திபெற்றதும் விசேஷமான தீர்த்தங்களோடு கூடிய
தும் பரமசிவஸ்வரூபமாயிருப்பதுமான அந்த ஸத்யகிரியை ப்ரதக்ஷி
ணம் செய்து, ஸம்ஸாரபாசத்தை நாசம் செய்கிறவரான ஸத்யா
சலேஶ்வர மூர்த்தியையும், சண்டிகா பரமேஶ்வரியையும், சத்ரு
ஸம்ஹார மூர்த்தியும், திவ்யமங்கள விக்ரஹருமான ஸ்கந்த ஸ்வாமி
ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியையும், மிகுந்த பக்தியுடன் ஸேவித்து
விட்டு தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். (86)

(மூ) ஸூத: ॥

ஏவம் ஸநத்குமாரஸ்து ப்ரோக்த்வா ஶௌநகாதிநா ததா ।
ஶம்பும் ஹ்ருதி க்ருத்வாதோ ப்ரோக்தவாந் நிதநம் வரந: ॥ (87)

ச்ருதாநி த்வயா புண்யாநி நவ தீர்த்தாநி தைவத ।
விசேஷ தீர்த்தமித்யுக்தம் பவதா கிம் தத் ப்ரபோ ॥ (88)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்கிறார்:—

இந்த ப்ரகாரம் நந்திகேசரால் சொல்லப்பட்ட. ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர் மனதில் ஸம்சயங்கொண்டு மறுபடியும் அவரை (நந்திகேசரை)ப்பார்த்துக்கேட்கிறார். "ஹே தேவநாயகா! தங்களால் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் முந்தி சொல்லப்பட்டதல்ல. இப்பொழுது விசேஷ தீர்த்தமென்று தங்களால் சொல்லப்படுகிறதே, ஹே ப்ரபோ! அது எது? என்ன காரணத்தினால் விசேஷமானது; அதைச் சொல்லியருளவேண்டு"மென்று கேட்டார். (88)

(ஶ்ரீ) நந்திகேசः ॥

நவ தீர்த்தாநி யோகீந்த்ர புண்யாநி ப்ரோக்தாநி வை மயா ।
விசேஷாண்யபி தீர்த்தாநி ச்ருணு வக்ஷ்யே மஹாத்விஜ ॥ (89)

பாண்டவாஶ்ச புரா விப்ர த்யூதாத் துர்யோதநாஜிதாः ।
ப்ரார்த்தயந்த ஸுமஹதீம் ஶ்ரியம் ஸர்வாரிநாஶிநீம் ॥ (90)

க்ருஷ்ணவாக்யேந ஸத்யாத்ரௌ க்ஷேத்ரம் ப்ராப்ய மஹத்தரம் ।
தீர்த்தம் ஸ்நாநார்த்தம் நிர்மாய பாவநைகம் ஸமாஹிதாः ॥ (91)

உஷித்வா தத்ர தேவேசம் தேவஸேநாபதிம் குஹம் ।
உபாஸ்ய தஸ்ய க்ருபயா ஸர்வாபீஷ்டம் ப்ரபேதிரே ॥ (92)
தத்தீர்த்தம் லோக விக்யாதம் பாண்டவாக்யம் மஹாமதே ॥ (92½)

(உ) நந்திகேச்வரர் சொல்கிறார்:—

"ஹே யோகீந்த்ரா! முன் என்னால் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் சொல்லப்பட்டன. இப்பொழுது மேன்மைபொருந்திய விசேஷ தீர்த்தங்களைச் சொல்கின்றேன்; கேட்பீராக. வித்வானாகிய ஸநத்குமார மஹரிஷே! முன்காலத்தில் துரியோதனாதிகளால் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கப்பட்டவர்களான பாண்டவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்து, ஸர்வ சத்ருக்களையும் நாசம் செய்யக்கூடியதான

மகத்தான ராஜ்ய லக்ஷ்மியை அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். கிருஷ்ணபகவானுடைய சொல்படி ரொம்ப மேலான ஸத்யாத்ரி க்ஷேத்ரமென்னும் திருப்ரங்குன்றத்தை அடைந்து, மனமடங்கினவர்களாக ஒரு மாஸகாலம் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் வஸித்து, தங்கள் பெயரால் ஒரு புண்ய தீர்த்தத்தையும் உண்டு பண்ணி, தேவஸேனாபதியும் தேவநாயகனுமாகிய குஹஸ்வாமியை உபாஸித்து ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியினுடைய க்ருபையினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைந்தார்கள். மகா புத்திமானான மஹரிஷே! அந்த "பாண்டவ தீர்த்த"மானது எல்லா உலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கிறது. (92½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌃 ॥ (93½)

(உ)

"கிரிக்குவடபக்கத்தில் திருக்கல்யாண காலத்தில் எல்லோரும் ஸ்நாநாதிகள் செய்யவேண்டியதற்காக ரொம்பவும் மேலான "கல்யாண தீர்த்த" மென்று பெயருடைய ஒரு புண்ய தீர்த்தத்தை குஹஸ்வாமியானவர் உண்டுபண்ணினர். (93½)

(𑌶𑍍𑌲𑍋)

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ (94½)

𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ (95½)

(உ)

இன்னும் அந்த மலைக்கு வடக்கே பரமசிவனுடைய ஜடாமண்டலத்திலிருந்து உண்டானதும் ரொம்ப விசேஷமானதும் எல்லா தீர்த்தங்களுக்கும் மேலானதுமான "மண்டல தீர்த்த" மென்று பெயருடைய புண்யதீர்த்தமிருக்கிறது. இந்த மூன்று தீர்த்தங்களும் எல்லா பாபங்களையும் நாசம் செய்யத்தகுந்தது.

𑌶𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible]

ஆகையால் திருப்பரங்குன்றத்தில் இந்த பன்னிரண்டு தீர்த்தங்களும் முக்யமாய் ப்ரஸித்தி பெற்றவைகள்.'' (95½)

(𑌮𑍂)

[𑌪𑍁𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑍀𑌶𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌮𑍍 ॥] (96½)

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂𑌵𑌰 ।
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ (97½)

𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥ (98½)

𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲 𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥ (99½)
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (100)

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (101)

(உ)

(மலையின் முன்பாக ஈசான திக்கிலே "ஸித்த தீர்த்தம்" என்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. ஆக தீர்த்தங்கள் பதிமூன்று) "ஹே ஸநத்குமாரமகரிஷே! இந்த தீர்த்தங்களில் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் மேலானவை. அவைகளிலும் மூன்று மிகவும் ஶ்ரேஷ்டமானதாயும் மஹாபாபங்களையும் நாசம் செய்கிறதுகளாயுமிருக்கின்றன. அவையாவன:— பரிசுத்தமானதும் மகா புண்ய ப்ரதமானதுமான "குமாரபத்மினி" என்னும் "சரவணப்பொய்கையும்", ஸத்யம்-ஞானம்-ஸுகம் இவைகளைக் கொடுக்கிறதான "ஸத்யதீர்த்த"மும், மலையின் உச்சியிலிருக்கும் ஸர்வோத்தமமான "பாதாளகங்கா தீர்த்த"மும்மாம். இவைகளில் ஒருதரம் ஸ்நாநம் செய்தால் அதினால் இருபத்துநான்கு க்ருச்ர பலன், உண்டாகிறதென்றும் மற்றைய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநம் செய்தால் மூன்று க்ருச்ர பலனுண்டாகிறதென்றும், இந்த தீர்த்த வைபவங்கள் பரமசிவனால் பவானீ (பார்வதி)

தேவியாருக்குத் தீர்த்த மஹிமைகளைப் பற்றிச் சொல்லுங்கால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டதாயும் ஸ்காந்த மகா புராணத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஹே ஸநத்குமாரயோகீந்த்ர! இவைகளெல்லாம் உள்ளபடிஎன்னால் உரைக்கப்பட்டன''. (101)

(𑌮𑍂)

𑌬𑌹𑌭𑌿𑌰𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌃
𑌭𑌵 𑌶𑌤𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍋 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌃 ॥ (102)

(உ)

"ஹே மஹரிஷிகளே! இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அதிகமாய்ச் சொல்லுவதில் என்ன ப்ரயோஜனம்! அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த வெகு புண்ணியவசத்தினலேயேதான் மனிதர்களுக்கு இந்த திருப் பரங்குன்றத்தில் எவ்விதத்தினும் வாஸம் கிடைக்கும்; ஏனெனில் இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஜனங்களுடைய மரணகாலத்தில் ஸுப்ரஹ்ம ண்ய மூர்த்தியானவர், அவர்கள் காதில் தாரகோப்தேசம் செய் கிருர்." (102)

(𑌮𑍂) 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌹 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ (103)

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵
𑌦𑍈𑌵𑍋𑌦𑌯𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ।
𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸 𑌗𑌿𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪 ॥ (104)

(உ) ஸூதமஹரிஷி சொல்கின்ருர்:—

ஸகலாகம சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவராகிய ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர், இந்தப்ரகாரம் நந்திகேச்வரரால் சொல்லப்பட்ட

திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ரத்தின் மாகாத்ப்யத்தை நன்ருய்க்கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, நந்திகேஶ்வரரை சிரஸால் வணங்கி, அவருடைய உத்தரவினால், மகாமகிமை பொருந்திய அந்த ஸநத்குமார மஹரிஷியானவர், ப்ரஹ்மவித்வரிஷ்டராளாயும் தபோதனர்களாயுமிருக்கிற மகாரிஷிகளோடுகூட கைலாஸபர்வதத்திலிருந்து ஆவலுடன் வேகமாக ஸத்யகிரி-திருப்பரங்குன்றம் வந்துசேர்ந்தார். (104)

(ஸ்லோ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (105)

(உ)

அந்த க்ஷேத்ரத்தில் தேவர்கள் ஸித்தர்கள் ரிஷீஶ்வரர்கள் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதுகளான அநேக புண்ய தீர்த்தங்களில் சீக்ரமாய் ஸ்நாநம் செய்து, பரமசிவ ஸ்வரூபமாயும் அநேக புண்யதீர்த்தங்களோடு கூடியதாயுமிருக்கிறதான அந்த ஸத்யகிரியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ஆலயத்தை அடைந்தார். (105)

(ஸ்லோ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (106)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (107)

(உ)

அந்த ஆலயத்தில், ஏககாலத்தில் உதயமான அநேகம் ஆயிரம் சூர்யர்களின் காந்திக்குச் சமானமான காந்தியை உடையவரும்

ஸர்வ லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றவரும் தேவஸேனா ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருப்பவரும் ஹரி ப்ரஹ்மேந்த்ராதி தேவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், பூதகணங்களோடு கூடியவருமாயுமுள்ள பரமேஶ்வர குமாரரான ஸ்கந்த ஸ்வாமியை தரிசனம் செய்தார். (106)

அப்பொழுதே ஜனன மரணபயத்தை நிவர்த்தி செய்கிற தான அந்த குஹஸ்வாமியினுடைய இரண்டு பாதாரவிந்தங்களி லும் பக்தியோடு நமஸ்காரம் செய்து, கணேசர், துர்காம்பிகை, மஹாவிஷ்ணு, பரமசிவன், இவர்களுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியை, மஹரிஷிகளுடன் கூட வேதவாக்யங் களினால் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். (107)

(மூலம்)

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌃
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 ॥ (108)

(உ) பின்னர், க்ருபாகரரான பரஶைலநாதர் ப்ரஸன்னராய், க்ருத க்ருத்யரான அந்த ஸநத்குமாரமஹரிஷியைக் க்ருபாகடாக்ஷத்தால் (கருணைக்கண்ணால்) பார்த்து, எல்லா மஹரிஷிகளோடும் கூட பந் தத்திலிருந்து நீக்கி முக்தியை அடையச்செய்தார் அந்த ஆதிமூர்த் தியான குமாரக்கடவுள். (108)

(மூலம்)

𑌅𑌥 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌗𑍁𑌹 𑌗𑍁𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍈𑌲𑍇𑌽𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ (109)

(உ) பிறகு ஸநத்குமாரமஹரிஷியானவர் குஹஸ்வாமியின் க்ருபை யால் திருப்பரங்குன்றத்திலேயே ஸர்வஸித்திகளையுமடைந்து பரம புருஷனாகிய அந்த ஈஶ்வரனை மனதில் எப்பொழுதும் பாவித்துக்

கொண்டவராகியே, ஸமஸ்த லோகங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகவும் ஸகல மஹரிஷிகளுடனும் சேர்ந்து அந்த க்ஷேத்ரத்திலேயே வாஸம் செய்கிறார். (109)

(மூ-ம்)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (110)

(உ)

தேவஸேனையினுடைய திருக்கல்யாண கதாரூபமாகிய இந்த அத்புத சரித்திரத்தை கேட்போரும் படிப்போரும் அப்பொழுதே ஸர்வாபீஷ்டங்களையு மடைகின்றார்கள். (110)

(மூ-ம்)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (111)

(உ)

ரெம்பவும் ஸாரமானதும் பரிசுத்தமானதுமான "ஸத்யகிரி ஸ்தல"மாகிய "திருப்பரங்குன்றக்ஷேத்ரத்தின்" இந்தமாஹாத்ம்யம் என்றால் சொல்லப்பட்டது. பூவுலகில் எந்த மனிதர்கள் அதை பக்தியோடு கேட்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லா இஷ்ட காம்யங்களையும் அடைகின்றார்கள். (111)

(மூ-ம்)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (112)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍.

(உ)

தத்வக்ஞானிகளான மஹரிஷிகளே! இந்த திருப்பரங்குன்ற க்ஷேத்ரமாஹாத்ம்யத்தைப் படித்ததினாலும்கேட்டதினாலும் நிச்சயமாய் நாமெல்லோரும் க்ருதக்ருத்யர்களானோம்; மிக ஆச்சர்யம். (112)

ஸ்ரீ சைவ மஹா புராணத்து ஏகாதச ருத்ர ஸம்ஹிதையின்
மேல்பாகத்து க்ஷேத்ரகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸத்யாசலமென்னும்
திருப்பரங்குன்றம் மாஹாத்ம்யத்தில்
பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

ருப்பரங்குன்ற ஸ்தல புராணம்
முற்றுப்பெற்றது.

சுபமஸ்து.

SB5205
Q1.95
Raja Veda Kavya Patasala
Library
Acc No. 5205 Call No.

வேத பாடசாலை.
புஸ்தகாலயம்